

ST·MARC

st·matthew

SAINT
LUKE

SAINT
JOHN

Yeni Antlaşma

Matta

Markos

Luka

Yuhanna

Resullerin

* Elçilerin mektupları Yeni Ahit'in bir parçasıdır ancak bu kitapçığa dahil edilmemiştir.

Matta

Matta	Bölüm 1
Matta	Bölüm 2
Matta	Bölüm 3
Matta	Bölüm 4
Matta	Bölüm 5
Matta	Bölüm 6
Matta	Bölüm 7
Matta	Bölüm 8
Matta	Bölüm 9
Matta	Bölüm 10
Matta	Bölüm 11
Matta	Bölüm 12
Matta	Bölüm 13
Matta	Bölüm 14
Matta	Bölüm 15
Matta	Bölüm 16
Matta	Bölüm 17
Matta	Bölüm 18
Matta	Bölüm 19
Matta	Bölüm 20
Matta	Bölüm 21
Matta	Bölüm 22
Matta	Bölüm 23
Matta	Bölüm 24
Matta	Bölüm 25
Matta	Bölüm 26
Matta	Bölüm 27
Matta	Bölüm 28

[İçindekiler](#)

Matta , Bölüm 1

[İçindekiler](#)

İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir: İbrahim İshak'ın babasıydı, İshak Yakup'un babasıydı, Yakup Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı,

Matta 1, 2 (#1:1)

Matta 1, 3 Yahuda, Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı, Peres Hesron'un babasıydı, Hesron Ram'ın babasıydı,

Matta 1, 4 Ram Amminadav'ın babasıydı, Amminadav Nahşon'un babasıydı, Nahşon Salmon'un babasıydı,

Matta 1, 5 Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı, Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in babasıydı, Ovet İşay'ın babasıydı,

Matta 1, 6 İşay Kral Davut'un babasıydı, Davut, Uriya'nın karısından doğan Süleyman'ın babasıydı,

Matta 1, 7 Süleyman Rehavam'ın babasıydı, Rehavam Aviya'nın babasıydı, Aviya Asa'nın babasıydı,

Matta 1, 8 Asa Yehoşafat'ın babasıydı, Yehoşafat Yoram'ın babasıydı, Yoram Uzziya'nın babasıydı,

Matta 1, 9 Uzziya Yotam'ın babasıydı, Yotam Ahaz'ın babasıydı, Ahaz Hizkiya'nın babasıydı,

Matta 1, 10 Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı, Manaşşe Amon'un babasıydı, Amon Yoşiya'nın babasıydı,

Matta 1, 11 Yoşiya, Babil sürgünü* sırasında doğan Yehoyakin'le kardeşlerinin babasıydı,

Matta 1, 12 Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı, Şealtiel Zerubbabil'in babasıydı,

Matta 1, 13 Zerubbabil Avihut'un babasıydı, Avihut Elyakim'in babasıydı, Elyakim Azor'un babasıydı,

Matta 1, 14 Azor Sadok'un babasıydı, Sadok Ahim'in babasıydı, Ahim Elihut'un babasıydı,

Matta 1, 15 Elihut Elazar'ın babasıydı, Elazar Mattan'ın babasıydı, Mattan Yakup'un babasıydı,

Matta 1, 16 Yakup Meryem'in kocası Yusuf'un babasıydı. Meryem'den Mesih* diye tanınan İsa doğdu.

Matta 1, 17 Buna göre, İbrahim'den Davut'a kadar toplam on dört kuşak, Davut'tan Babil sürgününe kadar on dört kuşak, Babil sürgününden Mesih'e kadar on dört kuşak vardır.

Matta 1, 18 İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı.

Matta 1, 19 Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi.

Matta 1, 20 Ama böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: "Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır.

Matta 1, 21 Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak."

Matta 1, 22 Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu:

Matta 1, 23 "İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar." İmmanuel, Tanrı bizimle demektir.

Matta 1, 24 Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş olarak yanına aldı.

Matta 1, 25 Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 2

[İçindekiler](#)

İsa'nın Kral Hirodes* devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yeruslaim'e* gelip şöyle dediler: "Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik."

Matta 2, 2 (#2:1)

Matta 2, 3 Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruslaim halkı da tedirgin oldu.

Matta 2, 4 Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini* toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu.

Matta 2, 5 "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:

Matta 2, 6 'Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder Senden çıkacak."

Matta 2, 7 Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın görüldüğü anı tam olarak öğrendi.

Matta 2, 8 "Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım" diyerek onları Beytlehem'e gönderdi.

Matta 2, 9 Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu.

Matta 2, 10 Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular.

Matta 2, 11 Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na tapındılar. Hazineslerini açıp O'na armağan olarak altın, günnük ve mür* sundular.

Matta 2, 12 Sonra gördükleri bir düşte Hirodes'in yanına dönmeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler.

Matta 2, 13 Yıldızbilimciler gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak."

Matta 2, 14 Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı.

Matta 2, 15 Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: "Oğlumu Mısır'dan çağırdım."

Matta 2, 16 Hirodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını anlayınca çok öfkeleni. Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü.

Matta 2, 17 Böylelikle Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

Matta 2, 18 "Rama'da bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel Avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artık!"

Matta 2, 19 Hirodes öldükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, İsrail'e dön. Çünkü çocuğun canına kıymak isteyenler öldü."

Matta 2, 20 (#2:19)

Matta 2, 21 Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocukla annesini alıp İsrail'e döndü.

Matta 2, 22 Ama Yahudiye'de Hirodes'in yerine oğlu Arhelas'ın kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Rüyada uyarılınca Celile bölgesine gitti.

Matta 2, 23 Oraya varınca Nasıra denen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, "O'na Nasıralı denecektir" sözü yerine gelsin diye oldu.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 3

[İçindekiler](#)

O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye Çölü'nde ortaya çıktı. Şu çağrışı yapıyordu: "Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır."

Matta 3, 2 (#3:1)

Matta 3, 3 Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti: "Çölde haykıran, 'Rab'bin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin' diye sesleniyor."

Matta 3, 4 Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği, çekirge ve yaban balıydı.

Matta 3, 5 Yeruşalim, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.

Matta 3, 6 (#3:5)

Matta 3, 7 Ne var ki, birçok Ferisi'yle Saduki'nin* vaftiz olmak için kendisine geldiğini gören Yahya onlara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı?"

Matta 3, 8 Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin.

Matta 3, 9 Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir.

Matta 3, 10 Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.

Matta 3, 11 Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.

Matta 3, 12 Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak."

Matta 3, 13 Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi.

Matta 3, 14 Ne var ki Yahya, "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?" diyerek O'na engel olmak istedi.

Matta 3, 15 İsa ona şu karşılığı verdi: "Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir." O zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu.

Matta 3, 16 İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhu'nun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü.

Matta 3, 17 Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 4

[İçindekiler](#)

Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü.

Matta 4, 2 İsa kırk gün kırk gece oruç* tuttuktan sonra acıktı.

Matta 4, 3 O zaman Ayartıcı yaklaşıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, söyle şu taşlar ekmek olsun" dedi.

Matta 4, 4 İsa ona şu karşılığı verdi: "'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar' diye yazılmıştır."

Matta 4, 5 Sonra İblis O'nu kutsal kente* götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at" dedi, "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.' 'Ayağın bir taşla çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'"

Matta 4, 6 (#4:5)

Matta 4, 7 İsa İblis'e şu karşılığı verdi: "'Tanrın Rab'bi denemeyeceksin' diye de yazılmıştır."

Matta 4, 8 İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek,

Matta 4, 9 "Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim" dedi.

Matta 4, 10 İsa ona şöyle karşılık verdi: "Çekil git, Şeytan! 'Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin' diye yazılmıştır."

Matta 4, 11 Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler.

Matta 4, 12 İsa, Yahya'nın tutuklandığını duyunca Celile'ye döndü.

Matta 4, 13 Nasıra'dan ayrılarak Zevulun ve Naftali yöresinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefarnahum'a yerleşti.

Matta 4, 14 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "Zevulun ve Naftali bölgeleri, Şeria Irmağı'nın ötesinde, Deniz Yolu'nda, Ulusların yaşadığı Celile!"

Matta 4, 15 (#4:14)

Matta 4, 16 Karanlıkta yaşayan halk, Büyük bir ışık gördü. Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanlara ışık doğdu."

Matta 4, 17 O günden sonra İsa şu çağrıda bulunmaya başladı: "Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı."

Matta 4, 18 İsa, Celile Gölü'nün kıyısında yürürken Petrus diye de anılan Simun'la kardeşi Andreas'ı gördü. Balıkçı olan bu iki kardeş göle ağ atıyorlardı.

Matta 4, 19 Onlara, "Ardımdan gelin" dedi, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım."

Matta 4, 20 Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler.

Matta 4, 21 İsa daha ileri gidince başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Babaları Zebedi'yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı. Onları da çağırdı.

Matta 4, 22 Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

Matta 4, 23 İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.

Matta 4, 24 Ünü bütün Suriye'ye yayılmıştı. Türü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, saralıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi.

Matta 4, 25 Celile, Dekapolis, Yeruslaim, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 5

İçindekiler

İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi.

Matta 5, 2 İsa konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti:

Matta 5, 3 "Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

Matta 5, 4 Ne mutlu yası olanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler.

Matta 5, 5 Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.

Matta 5, 6 Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar.

Matta 5, 7 Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar.

Matta 5, 8 Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.

Matta 5, 9 Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.

Matta 5, 10 Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

Matta 5, 11 "Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size!

Matta 5, 12 Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler."

Matta 5, 13 "Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz.

Matta 5, 14 "Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez.

Matta 5, 15 Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandilliğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar.

Matta 5, 16 Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!"

Matta 5, 17 "Kutsal Yasa'yı* ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim.

Matta 5, 18 Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufacık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak.

Matta 5, 19 Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak.

Matta 5, 20 Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle* Ferisiler'inkini* aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!"

Matta 5, 21 "Atalarımıza, 'Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak' dendiğini duydunuz.

Matta 5, 22 Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylerse, Yüksek Kurul'da* yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir.

Matta 5, 23 Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun.

Matta 5, 24 (#5:23)

Matta 5, 25 Senden davacı olanla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa o seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin.

Matta 5, 26 Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu ödemedi oradan asla çıkamazsın."

Matta 5, 27 "'Zina etmeyeceksin' dendiğini duydunuz.

Matta 5, 28 Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur.

Matta 5, 29 Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir.

Matta 5, 30 Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir.

Matta 5, 31 "'Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin' denmiştir.

Matta 5, 32 Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."

Matta 5, 33 "Yine atalarımıza, 'Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rab'bin önünde içtiğin antları yerine getireceksin' dendiğini duydunuz.

Matta 5, 34 Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O'nun ayak taburesidir; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir.

Matta 5, 35 (#5:34)

Matta 5, 36 Başınızın üzerine de ant içmeyin. Çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara edemezsiniz.

Matta 5, 37 'Evet'iniz evet, 'hayır'ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytan'dandır."

Matta 5, 38 "'Göze göz, dişe diş' dendiğini duydunuz.

Matta 5, 39 Ama ben size diyorum ki, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin.

Matta 5, 40 Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyen abanızı da verin.

Matta 5, 41 Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla iki bin adım yürüyün.

Matta 5, 42 Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyen geri çevirmeyin."

Matta 5, 43 "'Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin' dendiğini duydunuz.

Matta 5, 44 Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin.

Matta 5, 45 Öyle ki, göklerdeki Babanız'ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır.

Matta 5, 46 Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri* de öyle yapmıyor mu?

Matta 5, 47 Yalnız kardeşlerinize selam vererseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu?

Matta 5, 48 Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 6

[İçindekiler](#)

"Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanız'dan ödül alamazsınız.

Matta 6, 2 "Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır.

Matta 6, 3 Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin.

Matta 6, 4 Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir."

Matta 6, 5 "Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır.

Matta 6, 6 Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.

Matta 6, 7 Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar.

Matta 6, 8 Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir.

Matta 6, 9 "Bunun için siz şöyle dua edin: 'Göklerdeki Babamız, Adın kutsal kılınsın.

Matta 6, 10 Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun.

Matta 6, 11 Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.

Matta 6, 12 Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla.

Matta 6, 13 Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar. Çünkü egemenlik, güç ve yücelik Sonsuzlara dek senindir! Amin'.

Matta 6, 14 "Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar.

Matta 6, 15 Ama siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz."

Matta 6, 16 "Oruç* tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır.

Matta 6, 17 Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın.

Matta 6, 18 Öyle ki, insanlara değil, gizlide olan Babanız'a oruçlu görünesiniz. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir."

Matta 6, 19 "Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar.

Matta 6, 20 Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar girip çalar.

Matta 6, 21 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.

Matta 6, 22 "Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa, bütün bedeniniz aydınlık olur.

Matta 6, 23 Gözünüz bozuksa, bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre, içinizdeki 'ışık' karanlıksa, ne korkunçtur o karanlık!

Matta 6, 24 "Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz."

Matta 6, 25 "Bu nedenle size şunu söylüyorum: 'Ne yiyip ne içeceğiz?' diye canınız için, 'Ne giyeceğiz?' diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi?

Matta 6, 26 Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?

Matta 6, 27 Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?

Matta 6, 28 Giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler.

Matta 6, 29 Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.

Matta 6, 30 Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar?

Matta 6, 31 "Öyleyse, 'Ne yiyeceğiz?' 'Ne içeceğiz?' ya da 'Ne giyeceğiz?' diyerek kaygılanmayın.

Matta 6, 32 Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir.

Matta 6, 33 Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir.

Matta 6, 34 O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 7

[İçindekiler](#)

"Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız.

Matta 7, 2 Çünkü nasıl yargılasanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle vererseniz, aynı ölçekle alacaksınız.

Matta 7, 3 Sen neden kardeşinin gözündeki çöprü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin?

Matta 7, 4 Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl, 'İzin ver, gözündeki çöprü çıkarayım' dersin?

Matta 7, 5 Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöprü çıkarmak için daha iyi görürsün.

Matta 7, 6 "Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler."

Matta 7, 7 "Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.

Matta 7, 8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.

Matta 7, 9 Hanginiz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir?

Matta 7, 10 Ya da balık isterse yılan verir?

Matta 7, 11 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?

Matta 7, 12 "İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur."

Matta 7, 13 "Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur.

Matta 7, 14 Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır."

Matta 7, 15 "Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır.

Matta 7, 16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi?

Matta 7, 17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir.

Matta 7, 18 İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez.

Matta 7, 19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.

Matta 7, 20 Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız.

Matta 7, 21 "Bana, 'Ya Rab, ya Rab!' diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir.

Matta 7, 22 O gün birçokları bana diyecek ki, 'Ya Rab, ya Rab! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı?'

Matta 7, 23 O zaman ben de onlara açıkça, 'Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!' diyeceğim."

Matta 7, 24 "İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer.

Matta 7, 25 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur.

Matta 7, 26 Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer.

Matta 7, 27 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur."

Matta 7, 28 İsa konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı.

Matta 7, 29 Çünkü onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 8

[İçindekiler](#)

İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti.

Matta 8, 2 Bu sırada cüzamlı* bir adam yaklaşıp, "Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin" diyerek O'nun ayaklarına kapandı.

Matta 8, 3 İsa elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. Adam anında cüzamdan temizlendi.

Matta 8, 4 Sonra İsa adama, "Sakin kimseye bir şey söyleme!" dedi. "Git, kâhine* görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuyu sun."

Matta 8, 5 İsa Kefarnahum'a varınca bir yüzbaşı O'na gelip, "Ya Rab" diye yalvardı, "Uşağım felç oldu, evde yatıyor; korkunç acı çekiyor."

Matta 8, 6 (#8:5)

Matta 8, 7 İsa, "Gelip onu iyileştireceğim" dedi.

Matta 8, 8 Ama yüzbaşı, "Ya Rab, evime girmene layık değilim" dedi, "Yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir."

Matta 8, 9 Ben de buyruk altında bir adamım, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir; köleme, 'Şunu yap' derim, yapar."

Matta 8, 10 İsa, duyduğu bu sözlere hayran kaldı. Ardından gelenlere, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Ben İsrail'de böyle imanı olan birini görmedim."

Matta 8, 11 Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliği'nde İbrahim'le, İshak'la ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar.

Matta 8, 12 Ama bu egemenliğin asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak."

Matta 8, 13 Sonra İsa yüzbaşıya, "Git, inandığın gibi olsun" dedi. Ve uşak o anda iyileşti.

Matta 8, 14 İsa Petrus'un evine geldiğinde onun kaynanasının ateşler içinde yattığını gördü.

Matta 8, 15 Eline dokununca kadının ateşi düştü. Kadın kalkıp İsa'ya hizmet etmeye başladı.

Matta 8, 16 Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi.

Matta 8, 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "Zayıflıklarımızı O kaldırdı, Hastalıklarımızı O üstlendi."

Matta 8, 18 İsa, çevresindeki kalabalığı görünce gölün karşı yakasına geçilmesini buyurdu.

Matta 8, 19 O sırada din bilginlerinden* biri O'na yaklaşıp, "Öğretmenim" dedi, "Nereye gidersen, senin ardından geleceğim."

Matta 8, 20 İsa ona, "Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun* başını yaslayacak bir yeri yok" dedi.

Matta 8, 21 Başka bir öğrencisi İsa'ya, "Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı gömeyim" dedi.

Matta 8, 22 İsa ona, "Ardımdan gel" dedi. "Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün."

Matta 8, 23 İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi.

Matta 8, 24 Gölde ansızın büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşıyordu. İsa bu arada uyuyordu.

Matta 8, 25 Öğrenciler gidip O'nu uyandırarak, "Ya Rab, kurtar bizi, yoksa öleceğiz!" dediler.

Matta 8, 26 İsa, "Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?" dedi. Sonra kalkıp rüzgarı ve gölü azarladı. Ortalık sülیمان oldu.

Matta 8, 27 Hepsi hayret içinde kaldı. "Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?" dediler.

Matta 8, 28 İsa gölün karşı yakasında Gadaralılar'ın memleketine vardı. Orada O'nu mezarlık mağaralardan çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeliydi ki, kimse o yoldan geçemiyordu.

Matta 8, 29 İsa'ya, "Ey Tanrı'nın Oğlu, bizden ne istiyorsun?" diye bağırdılar. "Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi geldin?"

Matta 8, 30 Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.

Matta 8, 31 Cinler İsa'ya, "Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gönder" diye yalvardılar.

Matta 8, 32 İsa onlara, "Gidin!" dedi. Cinler de adamlardan çıkıp domuzların içine girdiler. O anda bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

Matta 8, 33 Domuzları güdenler kaçıp kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler dahil, olup bitenlerin hepsini anlattılar.

Matta 8, 34 Bunun üzerine bütün kent halkı İsa'yı karşılamaya çıktı. O'nu görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

Matta Bölüm 9

[İçindekiler](#)

İsa tekneye binip karşı kıyıya geçti ve kendi kentine gitti.

Matta 9, 2 Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, "Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı" dedi.

Matta 9, 3 Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, "Bu adam Tanrı'ya küfrediyor!" dediler.

Matta 9, 4 Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, "Yüreğinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz?"

Matta 9, 5 Hangisi daha kolay? 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi?

Matta 9, 6 Ne var ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye..." Sonra felçliye, "Kalk, yatağını topla, evine git!" dedi.

Matta 9, 7 Adam da kalkıp evine gitti.

Matta 9, 8 Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrı'yı yüceltiler.

Matta 9, 9 İsa oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta adındaki bu adama, "Ardımdan gel" dedi. Adam da kalkıp İsa'nın ardından gitti.

Matta 9, 10 Sonra İsa, Matta'nın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisiyle* günahkâr gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu.

Matta 9, 11 Bunu gören Ferisiler, İsa'nın öğrencilerine, "Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.

Matta 9, 12 İsa bunu duyunca şöyle dedi: "Sağlamaların değil, hastaların hekime ihtiyacı var.

Matta 9, 13 Gidin de, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim."

Matta 9, 14 Bu arada Yahya'nın öğrencileri gelip İsa'ya, "Neden biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?" diye sordular.

Matta 9, 15 İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarındaiken, davetliler yas tutar mı? Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, o zaman oruç tutacaklar.

Matta 9, 16 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, giysiden kopar, yırtık daha beter olur.

Matta 9, 17 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur, böylece her ikisi de korunmuş olur."

Matta 9, 18 İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde yere kapanarak, "Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek" dedi.

Matta 9, 19 İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti.

Matta 9, 20 Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu.

Matta 9, 21 İçinden, "Giysisine bir dokunsam kurtulurum" diyordu.

Matta 9, 22 İsa arkasına dönüp onu görünce, "Cesur ol, kızım! İmanın seni kurtardı" dedi. Ve kadın o anda iyileşti.

Matta 9, 23 İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce, "Çekilin!" dedi. "Kız ölmedi, uyuyor." Onlar ise kendisiyle alay ettiler.

Matta 9, 24 (#9:23)

Matta 9, 25 Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız ayağa kalktı.

Matta 9, 26 Bu haber bütün bölgeye yayıldı.

Matta 9, 27 İsa oradan ayrılırken iki kör, "Ey Davut Oğlu, halimize acı!" diye feryat ederek O'nun ardından gittiler.

Matta 9, 28 İsa eve girince körler yanına geldi. Onlara, "İstediğinizi yapabileceğime inanıyor musunuz?" diye sordu. Körler, "İnanıyoruz, ya Rab!" dediler.

Matta 9, 29 Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, "İmanınıza göre olsun" dedi.

Matta 9, 30 Ve adamların gözleri açıldı İsa, "Sakin kimse bunu bilmesin" diyerek onları sıkı sıkı uyardı.

Matta 9, 31 Onlar ise çıkıp İsa'yla ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar.

Matta 9, 32 Adamlar çıkarken İsa'ya dilsiz bir cinli getirdiler.

Matta 9, 33 Cin kovulunca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde, "İsrail'de böylesi hiç görülmemiştir" diyordu.

Matta 9, 34 Ferisiler ise, "Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor" diyorlardı.

Matta 9, 35 İsa bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.

Matta 9, 36 Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve perişandılar.

Matta 9, 37 O zaman İsa öğrencilerine, "Ürün bol, ama işçi az" dedi,

Matta 9, 38 "Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldırarak işçiler göndersin."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 10

[İçindekiler](#)

İsa on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştireceklerdi.

Matta 10, 2 Bu on iki elçinin adları şöyle: Birincisi Petrus adıyla bilinen Simun, onun kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever* Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

Matta 10, 3 (#10:2)

Matta 10, 4 (#10:2)

Matta 10, 5 İsa Onikiler'i şu buyrukla halkın arasına gönderdi: "Öteki ulusların arasına girmeyin. Samiriyeliler'in kentlerine de uğramayın.

Matta 10, 6 Bunun yerine, İsrail halkının yitik koyunlarına gidin.

Matta 10, 7 Gittiğiniz her yerde Göklerin Egemenliği'nin yaklaştığını duyurun.

Matta 10, 8 Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıları* temiz kılın, cinleri kovun. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin.

Matta 10, 9 Kuşağınıza altın, gümüş, ya da bakır para koymayın.

Matta 10, 10 Yolculuk için ne torba, ne yedek mintan, ne çarık, ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder.

Matta 10, 11 Hangi kent ya da köye giderseniz, orada saygıdeğer birini arayın ve ayrılınca dek onunla kalın.

Matta 10, 12 Onun evine girerken, evdekilere esenlik dileyin.

Matta 10, 13 Eğer evdekiler buna layıkta, dilediğiniz esenlik üzerlerinde kalsın; layık değilse, size geri dönsün.

Matta 10, 14 Sizi kabul etmez, sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin.

Matta 10, 15 Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom'la Gomora bölgesinin halinden beter olacaktır."

Matta 10, 16 "İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun.

Matta 10, 17 İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılayacaklar.

Matta 10, 18 Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz.

Matta 10, 19 Sizleri mahkemeye verdiklerinde, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek.

Matta 10, 20 Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla konuşan Babanız'ın Ruhu olacak.

Matta 10, 21 "Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babaya başkaldırıp onları öldürecek.

Matta 10, 22 :22 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.

Matta 10, 23 Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu* gelinceye dek İsrail'in bütün kentlerini dolaşmış olmayacaksınız.

Matta 10, 24 "Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir.

Matta 10, 25 Öğrencinin öğretmeni gibi, kölenin de efendisi gibi olması yeterlidir. İnsanlar evin efendisine Baalzevul* derlerse, ev halkına neler demezler!"

Matta 10, 26 "Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.

Matta 10, 27 Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan duyurun.

Matta 10, 28 Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun.

Matta 10, 29 İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Babanız'ın izni olmadan bunlardan bir teki bile yere düşmez.

Matta 10, 30 Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır.

Matta 10, 31 Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

Matta 10, 32 "İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim.

Matta 10, 33 İnsanların önünde beni inkâr edeni, ben de göklerdeki Babam'ın önünde inkâr edeceğim."

Matta 10, 34 "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim.
Matta 10, 35 Çünkü ben babayla oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim.
Matta 10, 36 'İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.'
Matta 10, 37 Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.
Matta 10, 38 Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir.
Matta 10, 39 Canımı kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.
Matta 10, 40 "Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.
Matta 10, 41 Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır.
Matta 10, 42 Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödüksüz kalmayacaktır."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 11

[İçindekiler](#)

İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı.

Matta 11, 2 Tutukevinde bulunan Yahya, Mesih'in yaptığı işleri duyunca, O'na gönderdiği öğrencileri aracılığıyla şunu sordu: "Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?"

Matta 11, 3 (#11:2)

Matta 11, 4 (#11:2)

Matta 11, 5 Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor.

Matta 11, 6 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!"

Matta 11, 7 Yahya'nın öğrencileri ayrılırken İsa halka Yahya'dan söz etmeye başladı. "Çöle ne görmeye gittiniz?" dedi. "Rüzgarda sallanan bir kamış mı?

Matta 11, 8 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa pahalı giysi giyenler, kral saraylarında bulunur.

Matta 11, 9 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

Matta 11, 10 İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak' diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir.

Matta 11, 11 Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür.

Matta 11, 12 Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor.

Matta 11, 13 Yahya'ya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler.

Matta 11, 14 Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur.

Matta 11, 15 Kulağı olan, işitsin!

Matta 11, 16 "Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, 'Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, dövünmediniz' diye seslenen çocuklara benziyorlar.

Matta 11, 17 (#11:16)

Matta 11, 18 Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona 'cinli' diyorlar.

Matta 11, 19 İnsanoğlu* geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorlar ki, 'Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri* ve günahkârlarla dost oldu!' Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır."

Matta 11, 20 Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yapmış olduğu kentleri, tövbe etmedikleri için şöyle azarlamaya başladı: "Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul* kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı.

Matta 11, 21 (#11:20)

Matta 11, 22 Size şunu söyleyeyim, yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır!

Matta 11, 23 Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom'da yapılmış olsaydı, bugüne dek ayakta kalırdı.

Matta 11, 24 Sana şunu söyleyeyim, yargı günü senin halin Sodom bölgesinin halinden beter olacaktır!"

Matta 11, 25 İsa bundan sonra şöyle dedi: "Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim.

Matta 11, 26 Evet Baba, senin isteğin buydu.

Matta 11, 27 "Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'u, Baba'dan başka kimse tanımaz. Baba'yı da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası tanımaz.

Matta 11, 28 "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm.

Matta 11, 29 Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur.

Matta 11, 30 Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 12

İçindekiler

O sıralarda, bir Şabat Günü* İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri acıkınca başakları koparıp yemeye başladılar.

Matta 12, 2 Bunu gören Ferisiler İsa'ya, "Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor" dediler.

Matta 12, 3 İsa onlara, "Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı?" diye sordu.

Matta 12, 4 "Tanrı'nın evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kâhinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini* yedi.

Matta 12, 5 Ayrıca kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günü'yle ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasa'da okumadınız mı?

Matta 12, 6 Size şunu söyleyeyim, burada tapınaktan daha üstün bir şey var.

Matta 12, 7 Eğer siz, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız.

Matta 12, 8 Çünkü İnsanoğlu* Şabat Günü'nün de Rabbi'dir."

Matta 12, 9 İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti.

Matta 12, 10 Orada eli sakat bir adam vardı. İsa'yı suçlamak amacıyla kendisine, "Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular.

Matta 12, 11 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz?

Matta 12, 12 İnsan koyundan çok daha değerlidir! Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur."

Matta 12, 13 Sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapaşğlam oluverdi.

Matta 12, 14 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için anlaştılar.

Matta 12, 15 İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi.

Matta 12, 16 Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı.

Matta 12, 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "İşte Kulum, O'nu ben seçtim. Gönlümün hoşnut olduğu sevgili Kulum O'dur. Ruhum'u O'nun üzerine koyacağım, O da adaleti uluslara bildirecek.

Matta 12, 18 (#12:17)

Matta 12, 19 Çekişip bağırmayacak, Sokaklarda kimse O'nun sesini duymayacak.

Matta 12, 20 Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek, Ve sonunda adaleti zafere ulaştıracak.

Matta 12, 21 Uluslar da O'nun adına umut bağlayacak."

Matta 12, 22 Daha sonra İsa'ya kör ve dilsiz bir cinli getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı.

Matta 12, 23 Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. "Bu, Davut'un Oğlu* olabilir mi?" diye soruyorlardı.

Matta 12, 24 Ferisiler bunu duyunca, "Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevul'un* gücüyle kovuyor" dediler.

Matta 12, 25 Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalamaz.

Matta 12, 26 Eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir?

Matta 12, 27 Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda sizi kendi adamlarınız yargılayacak.

Matta 12, 28 Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruh'uyla kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.

Matta 12, 29 "Bir kimse güçlü adamın evine girip malını nasıl çalabilir? Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir.

Matta 12, 30 "Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.

Matta 12, 31 Bunun için size diyorum ki, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak; ama Ruh'a edilen küfür bağışlanmayacaktır.

Matta 12, 32 İnsanoğlu'na* karşı bir söz söyleyen, bağışlanacak; ama Kutsal Ruh'a karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda bağışlanacaktır.

Matta 12, 33 "Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın; ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü her ağaç meyvesinden tanınır.

Matta 12, 34 Sizi engerekler soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yürekten taşanı söyler.

Matta 12, 35 İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır.

Matta 12, 36 Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler.

Matta 12, 37 Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız."

Matta 12, 38 Bunun üzerine bazı din bilginleri ve Ferisiler, "Öğretmenimiz, senden doğaüstü bir belirti görmek istiyoruz" dediler.

Matta 12, 39 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Peygamber Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir.

Matta 12, 40 Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu* da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır.

Matta 12, 41 Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır.

Matta 12, 42 Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır.

Matta 12, 43 "Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz.

Matta 12, 44 O zaman, 'Çıktığım eve, kendi evime döneyim' der. Eve gelince orayı bomboş, süpürülmüş, düzeltilmiş bulur.

Matta 12, 45 Bunun üzerine gider, yanına kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler.

Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın başına gelecek olan da budur."

Matta 12, 46 İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş, O'nunla konuşmak istiyorlardı.

Matta 12, 47 Birisi İsa'ya, "Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar" dedi.

Matta 12, 48 İsa, kendisiyle konuşana, "Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?" karşılığını verdi.

Matta 12, 49 Eliyle öğrencilerini göstererek, "İşte annem, işte kardeşlerim!" dedi.

Matta 12, 50 "Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 13

[İçindekiler](#)

Aynı gün İsa evden çıktı, gidip göl kıyısında oturdu.

Matta 13, 2 Çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık kıyıda duruyordu.

Matta 13, 3 İsa onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. "Bakın" dedi, "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı.

Matta 13, 4 Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi.

Matta 13, 5 Kimi, toprağı az, kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi.

Matta 13, 6 Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler.

Matta 13, 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu.

Matta 13, 8 Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi.

Matta 13, 9 Kulağı olan işitsin!"

Matta 13, 10 Öğrencileri gelip İsa'ya, "Halka neden benzetmelerle konuşuyorsun?" diye sordular.

Matta 13, 11 İsa şöyle yanıtladı: "Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama onlara verilmedi.

Matta 13, 12 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak.

Matta 13, 13 Onlara benzetmelerle konuşmamın nedeni budur. Çünkü, 'Gördükleri halde görmezler, Duydukları halde duymaz ve anlamazlar.'

Matta 13, 14 "Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş oldu: 'Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz!'

Matta 13, 15 Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirdim.'

Matta 13, 16 "Ama ne mutlu size ki, gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor!

Matta 13, 17 Size doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.

Matta 13, 18 "Şimdi ekinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin.

Matta 13, 19 Kim göksel egemenlikle ilgili sözü işitir de anlamazsa, kötü olan* gelir, onun yüreğine ekileni söker götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur.

Matta 13, 20 Kayalık yerlere ekilen ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadığı için ancak bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşer.

Matta 13, 21 (#13:20)

Matta 13, 22 Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldaticılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller.

Matta 13, 23 İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine benzer. Böylesi elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat."

Matta 13, 24 İsa onlara başka bir benzetme anlattı: "Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken adama benzer" dedi.

Matta 13, 25 "Herkes uyurken, adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti.

Matta 13, 26 Ekin gelişip başak salınca, deliceler de göründü.

Matta 13, 27 "Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: 'Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı?'

Matta 13, 28 "Mal sahibi, 'Bunu bir düşman yapmıştır' dedi. "'Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?' diye sordu köleler.

Matta 13, 29 "'Hayır' dedi adam. 'Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz.

Matta 13, 30 Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler. Biçim vakti orakçılara, önce deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarıma koyun.'"

Matta 13, 31 İsa onlara bir benzetme daha anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir adamın tarlasına ektiği hardal tanesine benzer" dedi.

Matta 13, 32 "Hardal tohumların en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur. Böylece kuşlar gelip dallarında barınır."

Matta 13, 33 İsa onlara başka bir benzetme anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır."

Matta 13, 34 İsa bütün bunları halka benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı.

Matta 13, 35 Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "Ağzımı benzetmeler

anlatarak açacağım, Dünyanın kuruluşundan beri Gizli kalmış sırları dile getireceğim."

Matta 13, 36 Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, "Tarladaki delicelerle ilgili benzetmeyi bize açıkla" dediler.

Matta 13, 37 İsa, "İyi tohumu eken, İnsanoğlu'dur*" diye karşılık verdi.

Matta 13, 38 "Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın* oğullarıdır.

Matta 13, 39 Deliceleri eken düşman, İblis'tir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar ise meleklerdir.

Matta 13, 40 "Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır.

Matta 13, 41 İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.

Matta 13, 42 (#13:41)

Matta 13, 43 Doğru kişiler o zaman Babaları'nın egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!"

Matta 13, 44 "Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, varını yoğunu satıp tarlayı satın aldı.

Matta 13, 45 "Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.

Matta 13, 46 Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, varını yoğunu satıp o inciye satın aldı."

Matta 13, 47 "Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa benzer.

Matta 13, 48 Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara koyar, yaramayanları atarlar.

Matta 13, 49 Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır."

Matta 13, 50 (#13:49)

Matta 13, 51 İsa, "Bütün bunları anladınız mı?" diye sordu. "Evet" karşılığını verdiler.

Matta 13, 52 O da onlara, "İşte böylece Göklerin Egemenliği için eğitilmiş her din bilgini, hazinesinden hem yeni hem eski değerler çıkaran bir mal sahibine benzer" dedi.

Matta 13, 53 İsa bütün bu benzetmeleri anlattıktan sonra oradan ayrıldı.

Matta 13, 54 Kendi memleketine gitti ve oradaki havrada halka öğretmeye başladı. Halk şaşırıp kalmıştı. "Adamın bu bilgeliği ve mucizeler yaratan gücü nereden geliyor?" diyorlardı.

Matta 13, 55 "Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda O'nun kardeşleri değil mi?

Matta 13, 56 Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde O'nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?"

Matta 13, 57 Ve gücenip O'nu reddettiler. Ama İsa onlara şöyle dedi: "Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez."

Matta 13, 58 İmansızlıkları yüzünden İsa orada pek fazla mucize yapmadı.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 14

[İçindekiler](#)

O günlerde İsa'yla ilgili haberleri duyan bölge kralı* Hirodes, adamlarına, "Bu, Vaftizci Yahya'dır" dedi. "Ölümden dirildi. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur."

Matta 14, 2 (#14:1)

Matta 14, 3 Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya yüzünden Yahya'yı tutuklatmış, bağlatıp zindana attırmıştı.

Matta 14, 4 Çünkü Yahya Hirodes'e, "O kadınla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır" demişti.

Matta 14, 5 Hirodes Yahya'yı öldürtmek istemiş, ama halktan korkmuştu. Çünkü halk Yahya'yı peygamber sayıyordu.

Matta 14, 6 Hirodes'in doğum günü şenliği sırasında Hirodiya'nın kızı ortaya çıkıp dans etti. Bu, Hirodes'in öyle hoşuna gitti ki, ant içerek kıza ne dilerse vereceğini söyledi.

Matta 14, 7 (#14:6)

Matta 14, 8 Kız, annesinin kışkırtmasıyla, "Bana şimdi, bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahya'nın başını ver" dedi.

Matta 14, 9 Kral buna çok üzülüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü bu dileğin yerine getirilmesini buyurdu.

Matta 14, 10 Adam gönderip zindanda Yahya'nın başını kestirdi.

Matta 14, 11 Kesik baş tepsiyle getirilip kıza verildi, kız da bunu annesine götürdü.

Matta 14, 12 Yahya'nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip İsa'ya haber verdiler.

Matta 14, 13 İsa bunu duyunca, tek başına تنها bir yere çekilmek üzere bir tekneyle oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp O'nu yaya olarak izledi.

Matta 14, 14 İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi.

Matta 14, 15 Akşama doğru öğrencileri yanına gelip, "Burası ıssız bir yer" dediler, "Vakit de geç oldu. Halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar."

Matta 14, 16 İsa, "Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin" dedi.

Matta 14, 17 Öğrenciler, "Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok ki" dediler.

Matta 14, 18 İsa, "Onları buraya, bana getirin" dedi.

Matta 14, 19 Halka çayıra oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar.

Matta 14, 20 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar.

Matta 14, 21 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş bin erkekti.

Matta 14, 22 Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya geçmelerini buyurdu. Bu arada halkı evlerine gönderecekti.

Matta 14, 23 Halkı gönderdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı.

Matta 14, 24 O sırada tekne kıyıdan bir hayli uzakta dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı yönden esiyordu.

Matta 14, 25 Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı.

Matta 14, 26 Öğrenciler, O'nun gölün üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. "Bu bir hayalet!" diyerek korkuyla bağıştılar.

Matta 14, 27 Ama İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi.

Matta 14, 28 Petrus buna karşılık, "Ya Rab" dedi, "Eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim."

Matta 14, 29 İsa, "Gel!" dedi. Petrus da tekneden indi, suyun üstünden yürüyerek İsa'ya yaklaştı.

Matta 14, 30 Ama rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı. "Ya Rab, beni kurtar!" diye bağırdı.

Matta 14, 31 İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, "Ey kıt imanlı, neden kuşku duydun?" dedi.

Matta 14, 32 Onlar tekneye bindikten sonra rüzgar dindi.

Matta 14, 33 Teknedekiler, "Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun" diyerek O'na tapındılar.

Matta 14, 34 Gölü aşip Gennesar'da karaya çıktılar.

Matta 14, 35 Yöre halkı İsa'yı tanıyınca çevreye haber saldı. Bütün hastaları O'na getirdiler.

Matta 14, 36 Giysisinin eteğine bir dokunsak diye yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 15

İçindekiler

Bu sırada Yerus alim'den bazı Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip, "  ğrencilerin neden atalarımızın töresini  i nmiyor?" diye sordular, "Yemekten önce ellerini yıkamıyorlar."

Matta 15, 2 (#15:1)

Matta 15, 3 İsa onlara Şu karşılığı verdi: "Ya siz, neden t reniz uğruna Tanrı buyru unu  i nyorsunuz?"

Matta 15, 4   nk  Tanrı Şöyle buyurdu: 'Annene babana say ı göstereceksin'; 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir.'

Matta 15, 5 Ama siz, 'Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıştır derse, artık babasına say ı göstermek zorunda değildir' diyorsunuz. Böylelikle, t reniz uğruna Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmıŐ oluyorsunuz.

Matta 15, 6 (#15:5)

Matta 15, 7 Ey ikiyüzlüler! Yeşaya'nın sizinle ilgili Şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: 'Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.'

Matta 15, 8 (#15:7)

Matta 15, 9 Bana boşuna taparlar. Çünkü   ğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır."

Matta 15, 10 İsa, halkı yanına çağırıp onlara, "Dinleyin ve Şunu belleyin" dedi.

Matta 15, 11 "Ağızdan giren Şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan  ıkandır."

Matta 15, 12 Bu sırada   ğrencileri O'na gelip, "Biliyor musun?" dediler, "Ferisiler bu sözü duyunca g cendiler."

Matta 15, 13 İsa Şu karşılığı verdi: "Göksel Babam'ın dikmedi i her fıdan kökünden s k lecektir.

Matta 15, 14 Bırakın onları; onlar körlerin k r kılavuzlarıdır. Eğer k r k re kılavuzluk ederse, ikisi de çukura düşer."

Matta 15, 15 Petrus, "Bu benzetmeyi bize açıkla" dedi.

Matta 15, 16 "Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?" diye sordu İsa.

Matta 15, 17 "A za giren her Şeyin mideye indiğini, oradan da helaya atıldığını bilmiyor musunuz?"

Matta 15, 18 Ne var ki ağızdan çıkan, yürekte kaynaklanır. İnsanı kirleten de budur.

Matta 15, 19 çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekte kaynaklanır.

Matta 15, 20 İnsanı kirleten bunlardır. YıkamamıŐ ellerle yemek yemek insanı kirletmez."

Matta 15, 21 İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda bölgesine geçti.

Matta 15, 22 O yöreden Kenanlı bir kadın İsa'ya gelip, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda" diye feryat etti.

Matta 15, 23 İsa kadına hiçbir karşılık vermedi.   ğrencileri yaklaşıp, "Sal Şunu, gitsin!" diye rica ettiler. "Arkamızdan ba ırıp duruyor."

Matta 15, 24 İsa, "Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuŐ koyunlarına gönderildim" diye yanıtladı.

Matta 15, 25 Kadın ise yaklaşıp, "Ya Rab, bana yardım et!" diyerek O'nun önünde yere kapandı.

Matta 15, 26 İsa ona, " ocukların ekmeğini alıp köpeklerle atmak doğru değildir" dedi.

Matta 15, 27 Kadın, "Haklısın, ya Rab" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer."

Matta 15, 28 O zaman İsa ona Şu karşılığı verdi: "Ey kadın, imanının büyük! Diledi in gibi olsun." Ve kadının kızı o saatte iyileşti.

Matta 15, 29 İsa oradan ayrıldı, Celile Gölü'nün kıyısından geçerek da a çıkıp oturdu.

Matta 15, 30 Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, k r,  olak, dilsiz ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları O'nun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi.

Matta 15, 31 Halk, dilsizlerin konuştuğunu,  olakların iyileştiğini, körlerin gördüğünü, k t r mlerin yürüdüğünü görünce ŐaŐtı ve İsrail'in Tanrısı'nı yüceltti.

Matta 15, 32 İsa   ğrencilerini yanına çağırıp, "Halka acıyorum" dedi. "   gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir Şeyleri yok. Onları a  a  evlerine göndermek istemiyorum, yolda bayılabilirler."

Matta 15, 33   ğrenciler kendisine, "Böyle ıssız bir yerde bu kadar kalabalığı doyuracak ekmeği nereden bulalım?" dediler.

Matta 15, 34 İsa, "Kaç ekme iniz var?" diye sordu. "Yedi ekmekle bir ak     k balı ımız var" dediler.

Matta 15, 35 Bunun  zerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu.

Matta 15, 36 Yedi ekmekle balıkları aldı, Ő kredip bunları böldü,   ğrencilerine verdi. Onlar da halka da ıttılar.

Matta 15, 37 Herkes yiyip doyd . Artakalan parçalardan yedi k fe dolusu topladılar.

Matta 15, 38 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, dört bin erkekti.

Matta 15, 39 İsa, halkı evlerine gönderdikten sonra tekneye binip Magadan bölgesine geçti.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 16

[İçindekiler](#)

Ferisiler'le Sadukiler* İsa'nın yanına geldiler. O'nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler.

Matta 16, 2 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Akşam, 'Gökyüzü kızıl olduğuna göre hava iyi olacak' dersiniz.

Matta 16, 3 Sabah, 'Bugün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak' dersiniz. Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musunuz?

Matta 16, 4 Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek." Sonra İsa onları bırakıp gitti.

Matta 16, 5 Öğrenciler gölün karşı yakasına geçerken ekmek almayı unutmuşlardı.

Matta 16, 6 İsa onlara, "Dikkatli olun, Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının!" dedi.

Matta 16, 7 Onlar ise kendi aralarında tartışarak, "Ekmek almadığımız için böyle diyor" dediler.

Matta 16, 8 Bunun farkında olan İsa şöyle dedi: "Ey kıt imanlılar! Ekmeginiz yok diye niçin tartışıyorsunuz?

Matta 16, 9 Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmekle beş bin kişinin doyduğunu, kaç sepet dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? Yedi ekmekle dört bin kişinin doyduğunu, kaç küfe dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz?

Matta 16, 10 (#16:9)

Matta 16, 11 Ben size, 'Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının' derken, ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız?"

Matta 16, 12 Ekmek mayasından değil de, Ferisiler'le Sadukiler'in öğretisinden kaçının dediğini o zaman anladılar.

Matta 16, 13 İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: "Halk, İnsanoğlu'nun* kim olduğunu söylüyor?"

Matta 16, 14 Öğrencileri şu karşılığı verdiler: "Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor."

Matta 16, 15 İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?"

Matta 16, 16 Simun Petrus, "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin*" yanıtını verdi.

Matta 16, 17 İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır.

Matta 16, 18 Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'sun ve ben kilisemi* bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek.

Matta 16, 19 Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak."

Matta 16, 20 Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı.

Matta 16, 21 Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.

Matta 16, 22 Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. "Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!" dedi.

Matta 16, 23 Ama İsa Petrus'a dönüp, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi, "Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."

Matta 16, 24 Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.

Matta 16, 25 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

Matta 16, 26 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?

Matta 16, 27 İnsanoğlu*, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptığıının karşılığını verecektir.

Matta 16, 28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 17

[İçindekiler](#)

Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. **Matta 17, 2** Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu.

Matta 17, 3 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı.

Matta 17, 4 Petrus İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a."

Matta 17, 5 Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!" dedi.

Matta 17, 6 Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar.

Matta 17, 7 İsa gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi.

Matta 17, 8 Başlarını kaldırıncı İsa'dan başka kimseyi göremediler.

Matta 17, 9 Dağdan inerlerken İsa onlara, "İnsanoğlu* ölümünden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin" diye buyurdu.

Matta 17, 10 Öğrencileri O'na şunu sordular: "Peki, din bilginleri* neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?"

Matta 17, 11 İsa, "İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak" diye yanıtladı.

Matta 17, 12 "Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir."

Matta 17, 13 O zaman öğrenciler İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar.

Matta 17, 14 Kalabalığın yanına vardıklarında bir adam İsa'ya yaklaşp önünde diz çöktü.

Matta 17, 15 "Ya Rab" dedi, "Oğlumun haline acı! Sarası var, çok acı çekiyor. Sık sık ateşe, suya düşüyor.

Matta 17, 16 Onu senin öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler."

Matta 17, 17 İsa, "Ey imansız ve sapmış kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin."

Matta 17, 18 İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk o anda iyileşti.

Matta 17, 19 Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'ya gelip, "Biz cini neden kovamadık?" diye sordular.

Matta 17, 20 İsa, "İmanınız kıt olduğu için" karşılığını verdi. "Size doğrusunu söyleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, 'Buradan şuraya göç' dersiniz, göçer; sizin için imkânsız bir şey olmayacaktır."

Matta 17, 21 (TEXT OMITTED)

Matta 17, 22 Celile'de bir araya geldiklerinde İsa onlara, "İnsanoğlu*, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek" dedi. Öğrenciler buna çok kederlendiler.

Matta 17, 23 (#17:22)

Matta 17, 24 Kefarnahum'a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini toplayanlar Petrus'a gelip, "Öğretmeniniz tapınak vergisini ödemiyor mu?" diye sordular.

Matta 17, 25 Petrus, "Ödüyor" dedi. Petrus eve gelince, daha kendisi bir şey söylemeden İsa ona, "Simun, ne dersin?" dedi. "Dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Kendi oğullarından mı, yabancılardan mı?"

Matta 17, 26 Petrus'un, "Yabancılardan" demesi üzerine İsa, "O halde oğullar muaftır" dedi.

Matta 17, 27 "Ama vergi toplayanları gücendirmeyelim. Göle gidip oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını aç, dört dirhemlik bir akçe bulacaksın. Parayı al, ikimizin vergisi olarak onlara ver."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 18

[İçindekiler](#)

Bu sırada öğrencileri İsa'ya yaklaşıp, "Göklerin Egemenliği'nde en büyük kimdir?" diye sordular.

Matta 18, 2 İsa, yanına küçük bir çocuk çağırdı, onu orta yere dikip şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz.

Matta 18, 3 (#18:2)

Matta 18, 4 Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliği'nde en büyük odur.

Matta 18, 5 Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur.

Matta 18, 6 "Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur.

Matta 18, 7 İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanın haline! Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!

Matta 18, 8 "Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmaktan iyidir.

Matta 18, 9 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmaktan iyidir.

Matta 18, 10 "Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının! Size şunu söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babam'ın yüzünü her zaman görürler."

Matta 18, 11 (TEXT OMITTED)

Matta 18, 12 "Siz ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolunu şaşıranı aramaya gitmez mi?

Matta 18, 13 Size doğrusunu söyleyeyim, eğer onu bulursa, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyun için sevindiğinden daha çok onun için sevinir.

Matta 18, 14 Bunun gibi, göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirinin kaybolmasını istemez."

Matta 18, 15 "Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun.

Matta 18, 16 Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın.

Matta 18, 17 Onları da dinlemezse, durumu inanlılar topluluğuna* bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da vergi görevlisi* say.

Matta 18, 18 "Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak.

Matta 18, 19 Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileycekleri herhangi bir şey için anlaşılırsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir.

Matta 18, 20 Nerede iki ya da üç kişi benim adıyla toplanırsa, ben de orada, aralarında'yım."

Matta 18, 21 Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, "Ya Rab" dedi, "Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?"

Matta 18, 22 İsa, "Yedi kez değil" dedi. "Yetmiş kere yedi kez derim sana.

Matta 18, 23 Şöyle ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer.

Matta 18, 24 Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir köle getirildi.

Matta 18, 25 Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu.

Matta 18, 26 Köle yere kapanıp efendisine, 'Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim' dedi.

Matta 18, 27 Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi.

Matta 18, 28 "Ama köle çıkıp gitti, kendisine yüz dinar borcu olan başka bir köleye rastladı. Onu yakalayıp, 'Borcunu öde' diyerek boğazına sarıldı.

Matta 18, 29 Bu köle yüzüstü yere kapandı, 'Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim' diye yalvardı.

Matta 18, 30 Ama ilk köle bunu reddetti. Gitti, borcunu ödeyinceye dek adamı zindana kapattı.

Matta 18, 31 Öteki köleler, olanları görünce çok üzüldüler. Efendilerine gidip bütün olup bitenleri anlattılar.

Matta 18, 32 "Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırdı. 'Ey kötü köle!' dedi. 'Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım.

Matta 18, 33 Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?"

Matta 18, 34 Bu öfkeyle efendisi, bütün borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etti.

Matta 18, 35 "Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 19

[İçindekiler](#)

İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celile'den ayrılıp Yahudiye'nin* Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti.

Matta 19, 2 Büyük halk toplulukları da O'nun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi.

Matta 19, 3 İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler*, O'nu denemek amacıyla şunu sordular: "Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?"

Matta 19, 4 İsa şu karşılığı verdi: "Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan 'İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı' ve şöyle dedi: 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.'

Matta 19, 5 (#19:4)

Matta 19, 6 Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmazın."

Matta 19, 7 Ferisiler İsa'ya, "Öyleyse" dediler, "Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?"

Matta 19, 8 İsa onlara, "İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi" dedi. "Başlangıçta bu böyle değildi.

Matta 19, 9 Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur."

Matta 19, 10 Öğrenciler İsa'ya, "Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buysa, hiç evlenmemek daha iyi!" dediler.

Matta 19, 11 İsa onlara, "Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrı'nın güç verdiği kişiler kabul edebilir" dedi.

Matta 19, 12 "Çünkü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi insanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göklerin Egemenliği uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!"

Matta 19, 13 O sırada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getirdiler; ellerini onların üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, "Bırakın çocukları" dedi. "Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerininindir."

Matta 19, 14 (#19:13)

Matta 19, 15 Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı.

Matta 19, 16 Adamın biri İsa'ya gelip, "Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?" diye sordu.

Matta 19, 17 İsa, "Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir."

Matta 19, 18 "Hangi buyrukları?" diye sordu adam. İsa şu karşılığı verdi: "'Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin' ve 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'"

Matta 19, 19 (#19:18)

Matta 19, 20 Genç adam, "Bunların hepsini yerine getirdim" dedi, "Daha ne eksikim var?"

Matta 19, 21 İsa ona, "Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle" dedi.

Matta 19, 22 Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

Matta 19, 23 İsa öğrencilerine, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Zengin kişi Göklerin Egemenliği'ne zor girecek.

Matta 19, 24 Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin'in Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır."

Matta 19, 25 Bunu işiten öğrenciler büsbütün şaşırdılar, "Öyleyse kim kurtulabilir?" diye sordular.

Matta 19, 26 İsa onlara bakarak, "İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür" dedi.

Matta 19, 27 Bunun üzerine Petrus O'na, "Bak" dedi, "Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımız ne olacak?"

Matta 19, 28 İsa onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Her şey yenilendiğinde, İnsanoğlu* görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet ardından gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız.

Matta 19, 29 Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak.

Matta 19, 30 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak."

Matta Bölüm 20

[İçindekiler](#)

"Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer.

Matta 20, 2 Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşır onları bağına gönderdi.

Matta 20, 3 "Saat* dokuza doğru tekrar dışarı çıktı, çarşı meydanında boş duran başka adamlar gördü.

Matta 20, 4 Onlara, 'Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınız neyse, veririm' dedi, onlar da bağa gittiler. "Öğleyin ve saat üçe doğru yine çıkıp aynı şeyi yaptı.

Matta 20, 5 (#20:4)

Matta 20, 6 Saat beşe doğru çıkınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, 'Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?' diye sordu.

Matta 20, 7 "Kimse bize iş vermedi ki' dediler. "Onlara, 'Siz de bağa gidin, çalışın' dedi.

Matta 20, 8 "Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, 'İşçileri çağır' dedi. 'Sonuncudan başlayarak ilkine kadar, hepsine ücretlerini ver.'

Matta 20, 9 "Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar.

Matta 20, 10 İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi.

Matta 20, 11 Paralarını alınca bağ sahibine söylenmeye başladılar:

Matta 20, 12 'En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı' dediler. 'Ama onları günün yükünü ve sıcaklığını çeken bizlerle bir tuttun!'

Matta 20, 13 "Bağ sahibi onlardan birine şöyle karşılık verdi: 'Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seninle bir dinara anlaşmadık mı?

Matta 20, 14 Hakkını al, git! Sana verdiğimi sonuncuya da vermek istiyorum.

Matta 20, 15 Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa cömertliğimi kıskanıyor musun?"

Matta 20, 16 "İşte böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak."

Matta 20, 17 İsa Yerusâlim'e giderken, yolda on iki öğrencisini bir yana çekip onlara özel olarak şunu söyledi: "Şimdi Yerusâlim'e gidiyoruz. İnsanoğlu*, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek, onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracaklar.

Matta 20, 18 (#20:17)

Matta 20, 19 O'nunla alay etmeleri, kamçılıyıp çarmıha germeleri için O'nu öteki uluslara teslim edecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek."

Matta 20, 20 O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsa'ya yaklaştı. Önünde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi.

Matta 20, 21 İsa kadına, "Ne istiyorsun?" diye sordu. Kadın, "Buyruk ver, senin egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, biri solunda otursun" dedi.

Matta 20, 22 "Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz" diye karşılık verdi İsa. "Benim içeceğim kâsedan* siz içebilir misiniz?" "Evet, içebiliriz" dediler.

Matta 20, 23 İsa onlara, "Elbette benim kâsemden içeceksiniz" dedi, "Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır."

Matta 20, 24 Bunu işiten on öğrenci iki kardeşe kızdılar.

Matta 20, 25 Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: "Bilirsiniz ki, ulusların önderleri onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler.

Matta 20, 26 Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun.

Matta 20, 27 Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun.

Matta 20, 28 Nitekim İnsanoğlu*, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fide olarak vermeye geldi."

Matta 20, 29 Eriha'dan ayrılırken büyük bir kalabalık İsa'nın ardından gitti.

Matta 20, 30 Yol kenarında oturan iki kör, İsa'nın oradan geçmekte olduğunu duyunca, "Ya Rab, ey Davut Oğlu*, halimize acı!" diye bağırdılar.

Matta 20, 31 Kalabalık onları azarlayarak susturmak istediye de onlar, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!" diyerek daha çok bağırdılar.

Matta 20, 32 İsa durup onları çağırdı. "Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?" diye sordu.

Matta 20, 33 Onlar da, "Ya Rab, gözlerimiz açılsın" dediler.

Matta 20, 34 İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu. O anda yeniden görmeye başladılar ve O'nun ardından gittiler.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 21

İçindekiler

Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci Köyü'ne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, "Karşınızdaki köye gidin" dedi, "Hemen orada bağlı bir dişi eşek ve yanında bir sığa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin.

Matta 21, 2 (#21:1)

Matta 21, 3 Size bir şey diyen olursa, 'Rab'bin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz."

Matta 21, 4 Bu olay, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

Matta 21, 5 "Siyon* kızına deyin ki, 'İşte, alçakgönüllü Kralın, Eşeğe, evet sığaya, Eşek yavrusuna binmiş Sana geliyor.'"

Matta 21, 6 Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar.

Matta 21, 7 Eşekle sığayı getirip üzerlerine giysilerini yaydılar, İsa sığaya bindi.

Matta 21, 8 Halkın büyük bir bölümü giysilerini yolun üzerine serdi. Bazıları da ağaçlardan dal kesip yola seriyordu.

Matta 21, 9 Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağırıyorlardı: "Davut Oğlu'na hozana*!

Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun, En yücelerde hozana!"

Matta 21, 10 İsa Yeruşalim'e girdiği zaman bütün kent, "Bu kimdir?" diyerek çalkandı.

Matta 21, 11 Kalabalıklar, "Bu, Celile'nin Nasıra Kenti'nden Peygamber İsa'dır" diyordu.

Matta 21, 12 İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların* masalarını, güvercin satanların sehпalarını devirdi.

Matta 21, 13 Onlara şöyle dedi: "Evime dua evi denecek" diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!"

Matta 21, 14 İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi.

Matta 21, 15 Ne var ki, başkâhinlerle din bilginleri, O'nun yarattığı harikaları ve tapınakta, "Davut Oğlu'na hozana!" diye bağırان çocukları görünce öfkelenildiler.

Matta 21, 16 İsa'ya, "Bunların ne söylediğini duyuyor musun?" diye sordular. "Duyuyorum" dedi İsa. "Siz şu sözü hiç okumadınız mı? 'Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.'"

Matta 21, 17 İsa onları bırakıp kentten çıktı. Beytanya'ya dönüp geceyi orada geçirdi.

Matta 21, 18 İsa sabah erkenden kente dönerken acıkmıştı.

Matta 21, 19 Yol kenarında gördüğü bir incir ağacına yaklaştı. Ağaçta yapraktan başka bir şey bulamayınca ağaca, "Artık sonsuza dek sende meyve yetişmesin!" dedi. İncir ağacı o anda kurudu.

Matta 21, 20 Öğrenciler bunu görünce şaşkına döndüler. "İncir ağacı birdenbire nasıl kurudu?" diye sordular.

Matta 21, 21 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız; şu dağa, 'Kalk, denize atıl' dersanız, dediğiniz olacaktır.

Matta 21, 22 İmanla dua ederseniz, dilediğiniz her şeyi alırsınız."

Matta 21, 23 İsa tapınağa girmiş öğretiyordu. Bu sırada başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O'nun yanına gelerek, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bu yetkiyi sana kim verdi?" diye sordular.

Matta 21, 24 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim.

Matta 21, 25 Yahya'nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi, Tanrı'dan mı, insanlardan mı?" Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: "'Tanrı'dan' dersek, bize, 'Öyleyse ona niçin inanmadınız?' diyecek.

Matta 21, 26 Yok eğer 'İnsanlardan' dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü herkes Yahya'yı peygamber sayıyor."

Matta 21, 27 İsa'ya, "Bilmiyoruz" diye yanıt verdiler. İsa, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

Matta 21, 28 "Ama şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine gidip, 'Oğlum, git bugün bağda çalış' dedi.

Matta 21, 29 "Oğlu, 'Gitmem!' dedi. Ama sonra pişman olup gitti.

Matta 21, 30 "Adam ikinci oğluna gidip aynı şeyi söyledi. O, 'Olur, efendim' dedi, ama gitmedi.

Matta 21, 31 "İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?" "Birincisi" diye karşılık verdiler. İsa da onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileriyle fahişeler, Tanrı'nın Egemenliği'ne sizden önce giriyorlar" dedi.

Matta 21, 32 "Yahya size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Oysa vergi görevlileriyle

fahişeler ona inandılar. Siz bunu gördükten sonra bile pişman olup ona inanmadınız."

Matta 21, 33 "Bir benzetme daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı.

Matta 21, 34 Bağbozumu yaklaşınca, üründen kendisine düşeni almaları için kölelerini bağcılara yolladı.

Matta 21, 35 Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü, ötekini de taşladı.

Matta 21, 36 Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar bunlara da aynı şeyi yaptılar.

Matta 21, 37 Sonunda bağ sahibi, 'Oğlumu sayarlar' diyerek bağcılara onu yolladı.

Matta 21, 38 "Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, 'Mirasçı bu; gelin, onu öldürüp mirasına konalım' dediler.

Matta 21, 39 Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler.

Matta 21, 40 Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağcılara ne yapacak?"

Matta 21, 41 İsa'ya şu karşılığı verdiler: "Bu korkunç adamları korkunç bir şekilde yok edecek; bağı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak."

Matta 21, 42 İsa onlara şunu sordu: "Kutsal Yazılar'da şu sözleri hiç okumadınız mı? 'Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!'

Matta 21, 43 "Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek.

Matta 21, 44 "Bu taşın üzerine düşen, paramparça olacak; taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek."

Matta 21, 45 Başkâhinler ve Ferisiler, İsa'nın anlattığı benzetmeleri duyunca bunları kendileri için söylediğini anladılar.

Matta 21, 46 O'nu tutuklamak istedilerse de, halkın tepkisinden korktular. Çünkü halk, O'nu peygamber sayıyordu.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 22

[İçindekiler](#)

İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle şöyle seslendi: "Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şöleni hazırlayan bir krala benzer.

Matta 22, 2 (#22:1)

Matta 22, 3 Kral şölene davet ettiklerini çağırmak üzere kölelerini gönderdi, ama davetliler gelmek istemedi.

Matta 22, 4 "Kral yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, 'Davetlilere şunu söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım, besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır, buyrun şölene!'

Matta 22, 5 "Ama davetliler aldırmadılar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti.

Matta 22, 6 Öbürleri de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler.

Matta 22, 7 Kral öfkeleni. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi.

Matta 22, 8 "Sonra kölelerine şöyle dedi: 'Düğün şöleni hazır, ama çağırdıklarım buna layık değilmiş.

Matta 22, 9 Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.'

Matta 22, 10 Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu.

Matta 22, 11 "Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü.

Matta 22, 12 Ona, 'Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?' diye sorunca, adamın dili tutuldu.

Matta 22, 13 "O zaman kral, uşaklarına, 'Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışarıya, karanlığa atın!' dedi.

'Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.'

Matta 22, 14 "Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır."

Matta 22, 15 Bunun üzerine Ferisiler çıkıp gittiler. İsa'yı, kendi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla düzen kurdular.

Matta 22, 16 Hirodes* yanlılarıyla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri İsa'ya gelip, "Öğretmenimiz" dediler, "Senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü insanlar arasında ayırım yapmazsın.

Matta 22, 17 Peki, söyle bize, sence Sezar'a* vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu değil mi?"

Matta 22, 18 İsa onların kötü niyetlerini bildiğinden, "Ey ikiyüzlüler!" dedi. "Beni neden deniyorsunuz?"

Matta 22, 19 Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!" O'na bir dinar getirdiler.

Matta 22, 20 İsa, "Bu resim, bu yazı kimin?" diye sordu.

Matta 22, 21 "Sezar'ın" dediler. O zaman İsa, "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi.

Matta 22, 22 Bu sözleri duyunca şaşılar, İsa'yı bırakıp gittiler.

Matta 22, 23 Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler*, aynı gün İsa'ya gelip şunu sordular:

"Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.'

Matta 22, 24 (#22:23)

Matta 22, 25 Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı.

Matta 22, 26 İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu.

Matta 22, 27 Hepsinden sonra kadın da öldü.

Matta 22, 28 Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi."

Matta 22, 29 İsa onlara, "Siz Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanıyorsunuz" diye karşılık verdi.

Matta 22, 30 "Dirilişten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler.

Matta 22, 31 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrı'nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı?

Matta 22, 32 'Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım' diyor. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır."

Matta 22, 33 Bunları işiten halk, O'nun öğretişine şaşıp kaldı.

Matta 22, 34 Ferisiler, İsa'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca bir araya toplandılar.

Matta 22, 35 Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa'yı denemek amacıyla O'na şunu sordu:

"Öğretmenim, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisidir?"

Matta 22, 36 (#22:35)

Matta 22, 37 İsa ona şu karşılığı verdi: "'Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.'

Matta 22, 38 İşte ilk ve en önemli buyruk budur.

Matta 22, 39 İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'

Matta 22, 40 Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır."

Matta 22, 41 Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: "Mesih'le* ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?" Onlar da, "Davut'un Oğlu" dediler.

Matta 22, 42 (#22:41)

Matta 22, 43 İsa şöyle dedi: "O halde nasıl oluyor da Davut, Ruh'tan esinlenerek O'ndan 'Rab' diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut:

Matta 22, 44 'Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarımı Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.'

Matta 22, 45 Davut O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?"

Matta 22, 46 İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 23

İçindekiler

Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: "Din bilginleri* ve Ferisiler* Musa'nın kürsüsünde otururlar.

Matta 23, 2 (#23:1)

Matta 23, 3 Bu nedenle size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar.

Matta 23, 4 Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriye bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler.

Matta 23, 5 "Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamailerini büyük, giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar.

Matta 23, 6 Şölenlerde başköşeye, havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar.

Matta 23, 7 Meydanlarda selamlanmaktan ve insanların kendilerini 'Rabbî*' diye çağırmasından zevk duyarlar.

Matta 23, 8 "Kimse sizi 'Rabbî' diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz.

Matta 23, 9 Yeryüzünde kimseye 'Baba' demeyin. Çünkü tek Babanız var, O da göksel Baba'dır.

Matta 23, 10 Kimse sizi 'Önder' diye çağırmasın. Çünkü tek önderiniz var, O da Mesih'tir.

Matta 23, 11 Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkârı olsun.

Matta 23, 12 Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.

Matta 23, 13 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!

Matta 23, 14 (TEXT OMITTED)

Matta 23, 15 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize döneni de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız.

Matta 23, 16 "Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, 'Tapınak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama tapındaki altın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.'

Matta 23, 17 Budalalar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal kılan tapınak mı?

Matta 23, 18 Yine diyorsunuz ki, 'Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.'

Matta 23, 19 Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı?

Matta 23, 20 Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin üzerine ant içmiş olur.

Matta 23, 21 Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak, hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur.

Matta 23, 22 Gök üzerine ant içen, Tanrı'nın tahtı ve tahtta oturanın üzerine ant içmiş olur.

Matta 23, 23 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını -adaleti, merhameti, sadakati- ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi.

Matta 23, 24 Ey kör kılavuzlar! Küçük sineği süzer ayırır, ama deveyi yutarsınız!

Matta 23, 25 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur.

Matta 23, 26 Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar.

Matta 23, 27 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz.

Matta 23, 28 Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz.

Matta 23, 29 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız.

Matta 23, 30 'Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik' diyorsunuz.

Matta 23, 31 Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz.

Matta 23, 32 Haydi, atalarımızın başlattığı işi bitirin!

Matta 23, 33 "Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız?

Matta 23, 34 İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarmıha gereceksiniz. Kimini havralarınızda kamçılacak, kentten kente kovalayacaksınız.

Matta 23, 35 Böylelikle, doğru kişi olan Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekyia oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız.

Matta 23, 36 Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak sorumlu tutulacaktır.

Matta 23, 37 "Ey Yerusâlim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşılayan Yerusâlim! Tavuğın civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz.

Matta 23, 38 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak!

Matta 23, 39 Size şunu söyleyeyim: 'Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 24

İçindekiler

İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için yanına geldiler.

Matta 24, 2 İsa onlara, "Bütün bunları görüyor musunuz?" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!"

Matta 24, 3 İsa, Zeytin Dağı'nda otururken öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. "Söyle bize" dediler, "Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?"

Matta 24, 4 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Sakin kimse sizi saptırmasın!"

Matta 24, 5 Birçokları, 'Mesih* benim' diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar.

Matta 24, 6 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir.

Matta 24, 7 Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak.

Matta 24, 8 Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.

Matta 24, 9 "O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek.

Matta 24, 10 O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler.

Matta 24, 11 Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak.

Matta 24, 12 Kötülüklerin çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak.

Matta 24, 13 Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.

Matta 24, 14 Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir.

Matta 24, 15 "Peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin* kutsal yerde dikildiğini gördüğünüz zaman -okuyan anlasın- Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın.

Matta 24, 16 (#24:15)

Matta 24, 17 Damda olan, evindeki eşyalarını almak için aşağı inmesin.

Matta 24, 18 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmessin.

Matta 24, 19 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline!

Matta 24, 20 Dua edin ki, kaçışınız kışa ya da Şabat Günü'ne* rastlamasın.

Matta 24, 21 Çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.

Matta 24, 22 O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak.

Matta 24, 23 Eğer o zaman biri size, 'İşte Mesih burada', ya da 'İşte şurada' derse, inanmayın.

Matta 24, 24 Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar.

Matta 24, 25 İşte size önceden söylüyorum.

Matta 24, 26 "Bunun için size, 'İşte Mesih çölde' derlerse gitmeyin. 'Bakın, iç odalarda' derlerse inanmayın.

Matta 24, 27 Çünkü İnsanoğlu'nun* gelişi, doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır.

Matta 24, 28 "Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüşecek.

Matta 24, 29 "O günlerin sıkıntısından hemen sonra, 'Güneş karacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.'

Matta 24, 30 "O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.

Matta 24, 31 Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar.

Matta 24, 32 "İncir ağacından ders alın! Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız.

Matta 24, 33 Aynı şekilde, bütün bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, İnsanoğlu yakındır, kapıdadır.

Matta 24, 34 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak.

Matta 24, 35 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır."

Matta 24, 36 "O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez.

Matta 24, 37 Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun* gelişinde de öyle olacak.

Matta 24, 38 Nuh'un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyecek içiyor, evlenip

evlendiriliyorlardı.

Matta 24, 39 Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürünceye dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak.

Matta 24, 40 O gün tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak.

Matta 24, 41 Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak.

Matta 24, 42 "Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbiniz'in geleceği günü bilemezsiniz.

Matta 24, 43 Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın gece hangi saatte geleceğini bilse, uyanık kalır, evinin soyulmasına fırsat vermez.

Matta 24, 44 Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir.

Matta 24, 45 "Efendinin, hizmetkârlarına vaktinde yiyecek vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı köle kimdir?

Matta 24, 46 Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu!

Matta 24, 47 Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak.

Matta 24, 48 Ama o köle kötü olur da içinden, 'Efendim gecikiyor' der ve öteki köleleri dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacak. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır."

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 25

[İçindekiler](#)

"O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kıza benzeyecek.

Matta 25, 2 Bunların beşi akıllı, beşi akılsızdı.

Matta 25, 3 Akılsızlar yanlarına kandillerini aldılar, ama yağ almadılar.

Matta 25, 4 Akıllılar ise, kandilleriyle birlikte kaplar içinde yağ da aldılar.

Matta 25, 5 Güvey gecikince hepsini uyku bastı, dalıp uyudular.

Matta 25, 6 "Gece yarısı bir ses yankılandı: 'İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!'

Matta 25, 7 Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp kandillerini tazelediler.

Matta 25, 8 "Akılsızlar akıllılara, 'Kandillerimiz sönüyor, bize yağ verin!' dediler.

Matta 25, 9 "Akıllılar, 'Olmaz! Hem bize hem size yetmeyebilir. En iyisi satıcılara gidin, kendinize yağ alın' dediler.

Matta 25, 10 "Ne var ki, onlar yağ satın almaya giderlerken güvey geldi. Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı.

Matta 25, 11 "Daha sonra gelen öbür kızlar, 'Efendimiz, efendimiz, aç kapıyı bize!' dediler.

Matta 25, 12 "Güvey ise, 'Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum' dedi.

Matta 25, 13 "Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz."

Matta 25, 14 "Göksel egemenlik, yolculuğa çıkan bir adamın kölelerini çağırıp malını onlara emanet etmesine benzer.

Matta 25, 15 "Adam, her birinin yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir talant vererek yola çıktı.

Matta 25, 16 Beş talant alan, hemen gidip bu parayı işletti ve beş talant daha kazandı.

Matta 25, 17 İki talant alan da iki talant daha kazandı.

Matta 25, 18 Bir talant alan ise gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.

Matta 25, 19 "Uzun zaman sonra bu kölelerin efendisi döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu.

Matta 25, 20 Beş talant alan gelip beş talant daha getirdi, 'Efendimiz' dedi, 'Bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.'

Matta 25, 21 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve güvenilir köle!' dedi. 'Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!'

Matta 25, 22 "İki talant alan da geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Bana iki talant emanet etmiştin; bak, iki talant daha kazandım.'

Matta 25, 23 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve güvenilir köle!' dedi. 'Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!'

Matta 25, 24 "Sonra bir talant alan geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Senin sert bir adam olduğuna biliyordum.

Ekmediğin yerden biçer, harman savurmadığın yerden devşirirsin.

Matta 25, 25 Bu nedenle korktum, gidip senin verdiği talantı toprağa gömdüm. İşte, al paramı!'

Matta 25, 26 "Efendisi ona şu karşılığı verdi: 'Kötü ve tembel köle! Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi bildiğine göre paramı faize vermeliydin. Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım...

Matta 25, 27 (#25:26)

Matta 25, 28 Haydi, elindeki talantı alın, on talantı olana verin!

Matta 25, 29 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek ve o bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak.

Matta 25, 30 Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır."

Matta 25, 31 "İnsanoğlu* kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak.

Matta 25, 32 Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak.

Matta 25, 33 Koyunları sağına, keçileri soluna alacak.

Matta 25, 34 "O zaman Kral, sağındaki kişilere, 'Sizler, Babam'ın kutsadıkları, gelin!' diyecek. 'Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın!'

Matta 25, 35 Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız.

Matta 25, 36 Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.'

Matta 25, 37 "O vakit doğru kişiler O'na şu karşılığı verecek: 'Ya Rab, seni ne zaman aç görüp doyurduk, susuz görüp su verdik?'

Matta 25, 38 Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik?'

Matta 25, 39 Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?'

Matta 25, 40 "Kral da onları şöyle yanıtlayacak: 'Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz.'

Matta 25, 41 "Sonra solundakilere şöyle diyecek: 'Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis'le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin!

Matta 25, 42 Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz; yabancıydım, beni içeri almadınız; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, zindandaydım, benimle ilgilenmediniz.'

Matta 25, 43 (#25:42)

Matta 25, 44 "O vakit onlar da şöyle karşılık verecekler: 'Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?'

Matta 25, 45 "Kral da onlara şu yanıtı verecek: 'Size doğrusunu söyleyeyim, mademki bu en basit kardeşlerimden biri için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz.'

Matta 25, 46 "Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler."

[İçindekiler](#)

Matta 26, 39 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Baba" dedi, "Mümkünse bu kâse* benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun."

Matta 26, 40 Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!" dedi.

Matta 26, 41 "Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür."

Matta 26, 42 İsa ikinci kez uzaklaşıp dua etti. "Baba" dedi, "Eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin istediğin olsun."

Matta 26, 43 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü.

Matta 26, 44 Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü kez dua etti.

Matta 26, 45 Sonra öğrencilerin yanına dönerek, "Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi. "İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu* günahkârların eline veriliyor.

Matta 26, 46 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!"

Matta 26, 47 İsa daha konuşurken, Onikiler'den* biri olan Yahuda geldi. Yanında, başkâhinlerle halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı.

Matta 26, 48 İsa'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, İsa O'dur, O'nu tutuklayın" diye onlarla sözleşmişti.

Matta 26, 49 Dosdoğru İsa'ya gidip, "Selam, Rabbî*!" diyerek O'nu öptü.

Matta 26, 50 İsa, "Arkadaş, ne yapacaksan yap!" dedi. Bunun üzerine adamlar yaklaştı, İsa'yı yakalayıp tutukladılar.

Matta 26, 51 İsa'yla birlikte olanlardan biri, ani bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.

Matta 26, 52 O zaman İsa ona, "Kılıcını yerine koy!" dedi. "Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek.

Matta 26, 53 Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tûmenden* fazla melek gönderir.

Matta 26, 54 Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?"

Matta 26, 55 Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp şöyle seslendi: "Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğreliyordum, beni tutuklamadınız.

Matta 26, 56 Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu." O zaman öğrencilerin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

Matta 26, 57 İsa'yı tutuklayanlar, O'nu başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Din bilginleriyle ileri gelenler de orada toplanmışlardı.

Matta 26, 58 Petrus, İsa'yı uzaktan, ta başkâhinin avlusuna kadar izledi. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerin yanına oturdu.

Matta 26, 59 Başkâhinlerle Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı yalancı tanıklar arıyorlardı.

Matta 26, 60 Ortaya birçok yalancı tanık çıktığı halde, aradıklarını bulamadılar. Sonunda ortaya çıkan iki kişi şöyle dedi: "Bu adam, 'Ben Tanrı'nın Tapınağı'nı yıkıp üç günde yeniden kurabilirim' dedi."

Matta 26, 61 (#26:60)

Matta 26, 62 Başkâhin ayağa kalkıp İsa'ya, "Hiç yanıt vermeyecek misin?" dedi. "Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?"

Matta 26, 63 İsa susmaya devam etti. Başkâhin ise O'na, "Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih* sen misin?" dedi.

Matta 26, 64 İsa, "Söylediğin gibidir" karşılığını verdi. "Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun*, Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz."

Matta 26, 65 Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, "Tanrı'ya küfretti!" dedi. "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz.

Matta 26, 66 Buna ne diyorsunuz?" "Ölümü hak etti!" diye karşılık verdiler.

Matta 26, 67 Bunun üzerine İsa'nın yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Bazıları da O'nu tokatlayıp, "Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?" dediler.

Matta 26, 68 (#26:67)

Matta 26, 69 Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, "Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin" dedi.

Matta 26, 70 Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr ederek, "Neden söz ettiğini anlamıyorum" dedi.

Matta 26, 71 Sonra avlu kapısının önüne çıktı. Onu gören başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, "Bu adam Nasıralı İsa'yla birlikteydi" dedi.

Matta 26, 72 Petrus ant içerek, "Ben o adamı tanımıyorum" diye yine inkâr etti.

Matta 26, 73 Orada duranlar az sonra Petrus'a yaklaşıp, "Gerçekten sen de onlardansın. Konuşman seni ele veriyor" dediler.

Matta 26, 74 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, "O adamı tanımıyorum!" dedi. Tam o anda horoz öttü.
Matta 26, 75 Petrus, İsa'nın, "Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 27

İçindekiler

Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaştılar.

Matta 27, 2 O'nu bağladılar ve götürüp Vali Pilatus'a teslim ettiler.

Matta 27, 3 İsa'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü.

Matta 27, 4 "Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim" dedi. Onlar ise, "Bundan bize ne? Onu sen düşün" dediler.

Matta 27, 5 Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı.

Matta 27, 6 Paraları toplayan başkâhinler, "Kan bedeli olan bu paraları tapınağın hazinesine koymak doğru olmaz" dediler.

Matta 27, 7 Kendi aralarında anlaşarak bu parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar.

Matta 27, 8 Bunun için bu tarlaya bugüne dek "Kan Tarlası" denilmiştir.

Matta 27, 9 Böylece Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

"İsrailoğulları'ndan kimilerinin O'na biçtikleri değerin karşılığı olan Otuz gümüşü aldılar; Rab'bin bana buyurduğu gibi, Çömlekçi Tarlası'nı satın almak için harcadılar."

Matta 27, 10 (#27:9)

Matta 27, 11 İsa valinin önüne çıkarıldı. Vali O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu. İsa, "Söylediğin gibidir" dedi.

Matta 27, 12 Başkâhinlerle ileri gelenler O'nu suçlayınca hiç karşılık vermedi.

Matta 27, 13 Pilatus O'na, "Senin aleyhinde yaptıkları bunca tanıklığı duymuyor musun?" dedi.

Matta 27, 14 İsa tek konuda bile ona yanıt vermedi. Vali buna çok şaşıtı.

Matta 27, 15 Her Fısıh Bayramı'nda* vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet edinmişti.

Matta 27, 16 O günlerde Barabba adında ünlü bir tutuklu vardı.

Matta 27, 17 Halk bir araya toplandığında, Pilatus onlara, "Sizin için kimi salıvermemi istersiniz, Barabba'yı mı, Mesih* denen İsa'yı mı?" diye sordu.

Matta 27, 18 İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

Matta 27, 19 Pilatus yargı kürsüsünde otururken karısı ona, "O doğru adama dokunma. Dün gece rüyamda O'nun yüzünden çok sıkıntı çektim" diye haber gönderdi.

Matta 27, 20 Başkâhinler ve ileri gelenler ise, Barabba'nın salıverilmesini ve İsa'nın öldürülmesini istesinler diye halkı kışkırttılar.

Matta 27, 21 Vali onlara şunu sordu: "Sizin için hangisini salıvermemi istersiniz?" "Barabba'yı" dediler.

Matta 27, 22 Pilatus, "Öyleyse Mesih denen İsa'yı ne yapayım?" diye sordu. Hep bir ağızdan, "Çarmıha gerilsin!" dediler.

Matta 27, 23 Pilatus, "O ne kötülük yaptı ki?" diye sordu. Onlar ise daha yüksek sesle, "Çarmıha gerilsin!" diye bağışıp durdular.

Matta 27, 24 Pilatus, elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalığın başladığını görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: "Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!"

Matta 27, 25 Bütün halk şu karşılığı verdi: "O'nun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!"

Matta 27, 26 Bunun üzerine Pilatus onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Matta 27, 27 Sonra valinin askerleri İsa'yı vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar.

Matta 27, 28 O'nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler.

Matta 27, 29 Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nunla alay ettiler.

Matta 27, 30 Üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular.

Matta 27, 31 O'nunla böyle alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germeye götürdüler.

Matta 27, 32 Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir adama rastladılar. İsa'nın çarmıhını ona zorla taşıttılar.

Matta 27, 33 Golgota, yani Kafatası denilen yere vardıklarında içmesi için İsa'ya ödle karışık şarap verdiler. İsa bunu tadınca içmek istemedi.

Matta 27, 34 (#27:33)

Matta 27, 35 Askerler O'nu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.

Matta 27, 36 Sonra oturup yanında nöbet tuttular.

Matta 27, 37 Başının üzerine, BU, YAHUDİLER'İN KRALI İSA'DIR diye yazan bir suç yaftası astılar.

Matta 27, 38 İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydut da çarmıha gerildi.

Matta 27, 39 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan çarmıhtan in!" diyorlardı.

Matta 27, 40 (#27:39)

Matta 27, 41 Başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler de aynı şekilde O'nunla alay ederek, "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor" diyorlardı. "İsrail'in Kralı imiş! Şimdi çarmıhtan aşağı insin de O'na iman edelim.

Matta 27, 42 (#27:41)

Matta 27, 43 Tanrı'ya güveniyordu; Tanrı O'nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, 'Ben Tanrı'nın Oğlu'yum' demişti."

Matta 27, 44 İsa'yla birlikte çarmıha gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler.

Matta 27, 45 Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

Matta 27, 46 Saat* üçe doğru İsa yüksek sesle, "Eli, Eli, lema şevaktani?" yani, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı.

Matta 27, 47 Orada duranlardan bazıları bunu işitince, "Bu adam İlyas'ı çağırıyor" dediler.

Matta 27, 48 İçlerinden biri hemen koşup bir sünger getirdi, ekşi şaraba batırıp bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi.

Matta 27, 49 Öbürleri ise, "Dur bakalım, İlyas gelip O'nu kurtaracak mı?" dediler.

Matta 27, 50 İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti.

Matta 27, 51 O anda tapınaktaki perde* yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı.

Matta 27, 52 Mezarlar* açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi.

Matta 27, 53 Bunlar mezarlarından çıkıp İsa'nın dirilişinden sonra kutsal kente* girdiler ve birçok kimseye göründüler.

Matta 27, 54 İsa'yı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür olayları görünce dehşete kapıldılar, "Bu gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu!" dediler.

Matta 27, 55 Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Celile'den İsa'nın ardından gelip O'na hizmet etmişlerdi.

Matta 27, 56 Aralarında Mecdelli Meryem, Yakup ile Yusuf'un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı.

Matta 27, 57 Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsa'nın bir öğrencisiydi.

Matta 27, 58 Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu.

Matta 27, 59 Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oyduğunu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı.

Matta 27, 60 (#27:59)

Matta 27, 61 Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada, mezarın karşısında oturuyorlardı.

Matta 27, 62 Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden* sonraki gün, başkâhinlerle Ferisiler Pilatus'un önünde toplanarak, "Efendimiz" dediler, "O aldatıcının, daha yaşarken, 'Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim' dediğini hatırlıyoruz.

Matta 27, 63 (#27:62)

Matta 27, 64 Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, 'Ölümünden dirildi' derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur."

Matta 27, 65 Pilatus onlara, "Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik altına alın" dedi.

Matta 27, 66 Onlar da askerlerle birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

[İçindekiler](#)

Matta Bölüm 28

[İçindekiler](#)

Şabat Günü'nü* izleyen haftanın ilk günü*, tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı* görmeye gittiler.

Matta 28, 2 Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab'bin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu.

Matta 28, 3 Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı.

Matta 28, 4 Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar.

Matta 28, 5 Melek kadınlara şöyle seslendi: "Korkmayın! Çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum.

Matta 28, 6 O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün.

Matta 28, 7 Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: 'İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celile'ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.' İşte ben size söylemiş bulunuyorum."

Matta 28, 8 Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar; koşarak İsa'nın öğrencilerine haber vermeye gittiler.

Matta 28, 9 İsa ansızın karşlarına çıktı, "Selam!" dedi. Yaklaşıp İsa'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar.

Matta 28, 10 O zaman İsa, "Korkmayın!" dedi. "Gidip kardeşlerime haber verin, Celile'ye gitsinler, beni orada görecekler."

Matta 28, 11 Kadınlar daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler.

Matta 28, 12 Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki, "Siz şöyle diyeceksiniz: 'Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler.'"

Matta 28, 13 (#28:12)

Matta 28, 14 Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştırır, size bir zarar gelmesini önleriz."

Matta 28, 15 Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.

Matta 28, 16 On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler.

Matta 28, 17 İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi.

Matta 28, 18 İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi.

Matta 28, 19 Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin;

Matta 28, 20 size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim."

[İçindekiler](#)

Markos

Markos	<u>Bölüm 1</u>
Markos	<u>Bölüm 2</u>
Markos	<u>Bölüm 3</u>
Markos	<u>Bölüm 4</u>
Markos	<u>Bölüm 5</u>
Markos	<u>Bölüm 6</u>
Markos	<u>Bölüm 7</u>
Markos	<u>Bölüm 8</u>
Markos	<u>Bölüm 9</u>
Markos	<u>Bölüm 10</u>
Markos	<u>Bölüm 11</u>
Markos	<u>Bölüm 12</u>
Markos	<u>Bölüm 13</u>
Markos	<u>Bölüm 14</u>
Markos	<u>Bölüm 15</u>
Markos	<u>Bölüm 16</u>

[İçindekiler](#)

Markos Bölüm 1

[İçindekiler](#)

Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le* ilgili Müjde'nin başlangıcı.

Markos 1, 2 Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nda şöyle yazılmıştır: "İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O senin yolunu hazırlayacak."

Markos 1, 3 "Çölde haykıran, 'Rab'bin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin' diye sesleniyor."

Markos 1, 4 Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz* olmaya çağırıyordu.

Markos 1, 5 Bütün Yahudiye halkı ve Yerusallimliler'in hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.

Markos 1, 6 Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yedi.

Markos 1, 7 Şu haberi yayıyordu: "Benden sonra benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim."

Markos 1, 8 Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir."

Markos 1, 9 O günlerde Celile'nin Nasıra Kenti'nden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz edildi.

Markos 1, 10 Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü.

Markos 1, 11 Göklerden, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.

Markos 1, 12 O an Ruh, İsa'yı çöle gönderdi.

Markos 1, 13 İsa çölde kaldığı kırk gün boyunca Şeytan tarafından denendi. Yabanıl hayvanlar arasındaydı, melekler O'na hizmet ediyordu.

Markos 1, 14 Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın Müjdesi'ni duyura duyura Celile'ye gitti.

Markos 1, 15 "Zaman doldu" diyordu, "Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!"

Markos 1, 16 İsa, Celile Gölü'nün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile kardeşi Andreas'ı gördü. Bu adamlar balıkçıydı.

Markos 1, 17 İsa onlara, "Ardımdan gelin" dedi, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım."

Markos 1, 18 Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler.

Markos 1, 19 İsa biraz ileri gidince Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı.

Markos 1, 20 Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

Markos 1, 21 Kefarnahum'a girdiler. Şabat Günü* İsa havraya gidip öğretmeye başladı.

Markos 1, 22 Halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı. Çünkü onlara din bilginleri* gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

Markos 1, 23 Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha tutulmuş bir adam, "Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsal'sın sen!"

Markos 1, 24 (#1:23)

Markos 1, 25 İsa, "Sus, çık adamdan!" diyerek kötü ruhu azarladı.

Markos 1, 26 Kötü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı.

Markos 1, 27 Herkes şaşıp kaldı. Birbirlerine, "Bu nasıl şey?" diye sormaya başladılar. "Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor."

Markos 1, 28 Böylece İsa'yla ilgili haber, Celile bölgesinin her yerine hızla yayıldı.

Markos 1, 29 İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve Andreas'ın evine gitti.

Markos 1, 30 Simun'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu hemen İsa'ya bildirdiler.

Markos 1, 31 O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı. Kadının ateşi düştü, onlara hizmet etmeye başladı.

Markos 1, 32 Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinlileri İsa'ya getirdiler.

Markos 1, 33 Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı.

Markos 1, 34 İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı.

Markos 1, 35 Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı.

Markos 1, 36 Simun ile yanındakiler İsa'yı aramaya çıktılar.

Markos 1, 37 O'nu bulunca, "Herkes seni arıyor!" dediler.

Markos 1, 38 İsa onlara, "Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim" dedi. "Oralarda da Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim."

Markos 1, 39 Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün Celile bölgesini dolaştı.

Markos 1, 40 İsa'ya cüzamlı* biri geldi, diz çökerek, "İstersen beni temiz kılabilirsin" diye yalvardı.

Markos 1, 41 İsa'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi.

Markos 1, 42 Adam anında cüzamdan kurtulup tertemiz oldu.

Markos 1, 43 İsa onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı.

Markos 1, 44 "Sakin kimseye bir şey söyleme!" dedi. "Git, kâhine* görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun."

Markos 1, 45 Ne var ki, adam çıkıp gitti, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, İsa artık hiçbir kente açıkça giremez oldu. Ancak dışarıda, ıssız yerlerde kalıyordu. Ve halk her yerden O'na akın ediyordu.

[İçindekiler](#)

Markos Bölüm 2

[İçindekiler](#)

Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefarnahum'a geldiğinde, evde olduğu duyuldu.

Markos 2, 2 O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu.

Markos 2, 3 Bu arada O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler.

Markos 2, 4 Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler.

Markos 2, 5 İsa onların imanını görünce felçliye, "Oğlum, günahların bağışlandı" dedi.

Markos 2, 6 Orada oturan bazı din bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: "Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?"

Markos 2, 7 (#2:6)

Markos 2, 8 Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, "Akılınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?" dedi.

Markos 2, 9 "Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa, 'Kalk, şilteni topla, yürü' demek mi?"

Markos 2, 10 Ne var ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye..." Sonra felçliye, "Sana söylüyorum, kalk, şilteni topla, evine git!" dedi.

Markos 2, 11 (#2:10)

Markos 2, 12 Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'ya övüyorlar, "Böylesini hiç görmemiştik" diyorlardı.

Markos 2, 13 İsa yine çıkıp göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da onlara öğretmeye başladı.

Markos 2, 14 Yoldan geçenken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona, "Ardımdan gel" dedi. Levi de kalkıp İsa'nın ardından gitti.

Markos 2, 15 Sonra İsa, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisiyle* günahkâr O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu. O'nu izleyen böyle birçok kişi vardı.

Markos 2, 16 Ferisiler'den* bazı din bilginleri, O'nu günahkârlar ve vergi görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, "Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.

Markos 2, 17 Bunu duyan İsa onlara, "Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var" dedi. "Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim."

Markos 2, 18 Yahya'nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutarken, bazı kişiler İsa'ya gelip, "Yahya'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin neden tutmuyor?" diye sordular.

Markos 2, 19 İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarında olduğu sürece davetliler oruç tutar mı? Güvey aralarında oldukça oruç tutmazlar!"

Markos 2, 20 Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o gün oruç tutacaklar.

Markos 2, 21 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yeni yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur.

Markos 2, 22 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur."

Markos 2, 23 Bir Şabat Günü* İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri yolda giderken başakları koparmaya başladılar.

Markos 2, 24 Ferisiler İsa'ya, "Bak, Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?" dediler.

Markos 2, 25 İsa onlara, "Davut'la yanındakiler aç ve muhtaç kalınca Davut'un ne yaptığını hiç okumadınız mı?" diye sordu.

Markos 2, 26 "Başkâhin Aviyatar'ın zamanında Davut, Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini* yedi ve yanındakilere de verdi."

Markos 2, 27 Sonra onlara, "İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı" dedi.

Markos 2, 28 "Bu nedenle İnsanoğlu* Şabat Günü'nün de Rabbi'dir."

[İçindekiler](#)

Markos Bölüm 3

[İçindekiler](#)

İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı.

Markos 3, 2 Bazıları İsa'yı suçlamak amacıyla, Şabat Günü* hastayı iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı.

Markos 3, 3 İsa, eli sakat adama, "Kalk, öne çık!" dedi.

Markos 3, 4 Sonra havradakilere, "Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, can almak mı?" diye sordu. Onlardan ses çıkmadı.

Markos 3, 5 İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin duygusuzluğu O'nu kederlendirmişti. Adama, "Elini uzat!" dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam oldu.

Markos 3, 6 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için Hiroides yanlılarıyla hemen görüşmeye başladılar.

Markos 3, 7 İsa, öğrencileriyle birlikte göl kıyısına çekildi. Celile'den büyük bir kalabalık O'nun ardından geldi. Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kalabalıklar Yahudiye'den, Yerusolim'den, İdumeya'dan, Şeria Irmağı'nın karşı yakasından, Sur ve Sayda bölgelerinden kendisine akın etti.

Markos 3, 8 (#3:7)

Markos 3, 9 İsa, kalabalığın arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını söyledi.

Markos 3, 10 Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan, çeşitli hastalıklara yakalananlar O'na dokunmak için üzerine üşüşüyordu.

Markos 3, 11 Kötü ruhlar O'nu görünce ayaklarına kapanıyor, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırıyorlardı.

Markos 3, 12 Ama İsa, kim olduğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı.

Markos 3, 13 İsa, dağa çıkarak istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler.

Markos 3, 14 İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmak, Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. Seçtiği bu on iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği Simun, Beni-Regeş, yani Gökürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever* Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

Markos 3, 15 (#3:14)

Markos 3, 16 (#3:14)

Markos 3, 17 (#3:14)

Markos 3, 18 (#3:14)

Markos 3, 19 (#3:14)

Markos 3, 20 İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, İsa'yla öğrencileri yemek bile yiyemediler.

Markos 3, 21 Yakınları bunu duyunca, "Aklını kaçırmış" diyerek O'nu almaya geldiler.

Markos 3, 22 Yerusolim'den gelen din bilginleri ise, "Baalzevul* O'nun içine girmiş" ve "Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor" diyorlardı.

Markos 3, 23 Bunun üzerine İsa din bilginlerini yanına çağırıp onlara benzetmelerle seslendi. "Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovabilir?" dedi.

Markos 3, 24 "Bir ülke kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz.

Markos 3, 25 Bir ev kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz.

Markos 3, 26 Şeytan da kendine karşı gelip kendi içinde bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir.

Markos 3, 27 Hiç kimse güçlü adamın evine girip malını çalamaz. Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir.

Markos 3, 28 Size doğrusunu söyleyeyim, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak, ama Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek bir günah işlemiş olur."

Markos 3, 29 (#3:28)

Markos 3, 30 İsa bu sözleri, "O'nda kötü ruh var" dedikleri için söyledi.

Markos 3, 31 Daha sonra İsa'nın annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durdular, haber gönderip O'nu çağırdılar.

Markos 3, 32 İsa'nın çevresinde oturan kalabalıktan bazıları, "Bak" dediler, "Annenle kardeşlerin dışarıda, seni istiyorlar."

Markos 3, 33 İsa buna karşılık onlara, "Kimdir annem ve kardeşlerim?" dedi.

Markos 3, 34 Sonra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: "İşte annem, işte kardeşlerim!"

Markos 3, 35 Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur."

[İçindekiler](#)

Markos Bölüm 4

[İçindekiler](#)

İsa göl kıyısında halka yine öğretmeye başladı. Çevresinde çok büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık göl kıyısında duruyordu.

Markos 4, 2 İsa onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken, "Şunu dinleyin" dedi. "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı.

Markos 4, 3 (#4:2)

Markos 4, 4 Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi.

Markos 4, 5 Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak derin olmadığından hemen filizlendi.

Markos 4, 6 Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler.

Markos 4, 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu ve filizler ürün vermedi.

Markos 4, 8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyüp çoğaldı, ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verdi."

Markos 4, 9 Sonra İsa şunu ekledi: "İşitecek kulağı olan işitsin!"

Markos 4, 10 Onikilerle* öbür izleyicileri İsa'yla yalnız kalınca, kendisinden benzetmelerin anlamını sordular.

Markos 4, 11 O da onlara şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği'nin sırrı sizlere açıklandı, ama dışarıda olanlara her şey benzetmelerle anlatılır.

Markos 4, 12 Öyle ki, 'Bakıp bakıp görmesinler, Duyup duyup anlamasınlar da, Dönüp başışlanmasınlar."

Markos 4, 13 İsa sonra onlara, "Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz?" dedi. "Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız?"

Markos 4, 14 Ekincinin ektiği, Tanrı sözüdür.

Markos 4, 15 Bazı insanlar sözün ekildiği yerde yol kenarına düşen tohumlara benzer. Bunlar sözü işitir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine ekilen sözü alır götürür.

Markos 4, 16 Kayalık yerlere ekilenler ise, işittikleri sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre dayanan kişilerdir. Böyleleri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşerler.

Markos 4, 17 (#4:16)

Markos 4, 18 Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller.

Markos 4, 19 (#4:18)

Markos 4, 20 İyi toprağa ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir."

Markos 4, 21 Onlara, "Kandili, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına koymak için mi getirirler?" dedi. "Kandillige koymak için değil mi?"

Markos 4, 22 Gizli olan ne varsa, açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa, aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır.

Markos 4, 23 İşitecek kulağı olan işitsin!"

Markos 4, 24 İsa şöyle devam etti: "İşittiklerinize dikkat edin! Hangi ölçekle verirsiniz, aynı ölçekle alacaksınız. Hatta size daha fazlası verilecek.

Markos 4, 25 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak."

Markos 4, 26 Sonra İsa şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan adama benzer.

Markos 4, 27 Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir.

Markos 4, 28 Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir.

Markos 4, 29 Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir."

Markos 4, 30 İsa sonra şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzetelim, nasıl bir benzetmeyle anlatalım?"

Markos 4, 31 Tanrı'nın Egemenliği, hardal tanesine benzer. Hardal, yeryüzünde toprağa ekilen tohumların en küçüğü olmakla birlikte, ekildikten sonra gelişir, bütün bahçe bitkilerinin boyunu aşar. Öylesine dal budak salar ki, kuşlar gölgesinde barınabilir."

Markos 4, 32 (#4:31)

Markos 4, 33 İsa, Tanrı sözünü, buna benzer birçok benzetmeyle halkın anlayabildiği ölçüde anlatırdı.

Markos 4, 34 Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencileriyle yalnız kaldığında, onlara her şeyi açıklardı.

Markos 4, 35 O gün akşam olunca öğrencilerine, "Karşı yakaya geçelim" dedi.

Markos 4, 36 Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı, içinde bulunduğu tekneyle götürdüler. Yanında başka tekneler de vardı.

Markos 4, 37 Bu sırada büyük bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu.

Markos 4, 38 İsa, teknenin kış tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nu uyandırıp, "Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırıyor musun?" dediler.

Markos 4, 39 İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, "Sus, sakın ol!" dedi. Rüzgar dindi, ortalık sülیمان oldu.

Markos 4, 40 İsa öğrencilerine, "Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?" dedi.

Markos 4, 41 Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, "Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?" dediler.

[İçindekiler](#)

Gölün karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine vardılar.

Markos 5, 2 İsa tekneden iner inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp O'nu karşıladı.

Markos 5, 3 Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı tutamıyordu.

Markos 5, 4 Birçok kez zincir ve kösteklerle bağlandığı halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu.

Markos 5, 5 Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıp duruyor, kendini taşlarla yaralıyordu.

Markos 5, 6 Uzaktan İsa'yı görünce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı.

Markos 5, 7 Yüksek sesle haykırarak, "Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme!" dedi.

Markos 5, 8 Çünkü İsa, "Ey kötü ruh, adamın içinden çık!" demişti.

Markos 5, 9 Sonra İsa adama, "Adın ne?" diye sordu. "Adım Tümen*. Çünkü sayımız çok" dedi.

Markos 5, 10 Ruhları o bölgeden çıkarmaması için İsa'ya yalvarıp yakardı.

Markos 5, 11 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.

Markos 5, 12 Kötü ruhlar İsa'ya, "Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim" diye yalvardılar.

Markos 5, 13 İsa'nın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

Markos 5, 14 Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı.

Markos 5, 15 İsa'nın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, aklı başına gelmiş, oturmuş görünce korktular.

Markos 5, 16 Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anlattılar.

Markos 5, 17 Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsa'ya yalvarmaya başladı.

Markos 5, 18 İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam O'na, "Seninle geleyim" diye yalvardı.

Markos 5, 19 Ama İsa adama izin vermedi. Ona, "Evine, yakınlarının yanına dön" dedi. "Rab'bin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat."

Markos 5, 20 Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını Dekapolis'te duyurmaya başladı. Anlattıklarına herkes şaşıp kalıyordu.

Markos 5, 21 İsa tekneyle karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu.

Markos 5, 22 Bu sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. İsa'yı görünce ayaklarına kapandı, "Küçük kızım can çekiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!" diye yalvardı.

Markos 5, 23 (#5:22)

Markos 5, 24 İsa adamla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, O'nu sıkıştırıyordu.

Markos 5, 25 Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı.

Markos 5, 26 Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötüleşmişti.

Markos 5, 27 Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta O'nun arkasından gelip giysisine dokundu.

Markos 5, 28 İçinden, "Giysilerine bile dokunsam kurtulurum" diyordu.

Markos 5, 29 O anda kanaması kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti.

Markos 5, 30 İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kalabalığın ortasında dönüp, "Giysilerime kim dokundu?" diye sordu.

Markos 5, 31 Öğrencileri O'na, "Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun! Nasıl oluyor da, 'Bana kim dokundu' diye soruyorsun?" dediler.

Markos 5, 32 İsa kendisine dokunamı görmek için çevresine bakındı.

Markos 5, 33 Kadın da kendisindeki değişikliği biliyordu. Korkuyla titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı ve O'na bütün gerçeği anlattı.

Markos 5, 34 İsa ona, "Kızım" dedi, "İmanın seni kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun."

Markos 5, 35 İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldi. Yöneticiye, "Kızın öldü" dediler. "Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?"

Markos 5, 36 İsa bu sözlere aldırmadan havra yöneticisine, "Korkma, yalnız iman et!" dedi.

Markos 5, 37 İsa, Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'dan başka hiç kimsenin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi.

Markos 5, 38 Havra yöneticisinin evine vardıklarında İsa, acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı.

Markos 5, 39 İçeri girerek onlara, "Niye gürültü edip ağlıyorsunuz?" dedi. "Çocuk ölmedi, uyuyor."

Markos 5, 40 Onlar ise kendisiyle alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun annesini babasını ve kendisiyle birlikte olanları alıp çocuğun bulunduğu odaya girdi.

Markos 5, 41 Çocuğun elini tutarak ona, "Talita kumi!" dedi. Bu söz, "Kızım, sana söylüyorum, kalk" demektir.

Markos 5, 42 On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı, yürümeye başladı. Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı.

Markos 5, 43 İsa, "Bunu kimse bilmesin" diyerek onları sıkı sıkıya uyardı ve kızı yemek verilmesini buyurdu.

Markos Bölüm 6

[İçindekiler](#)

İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından gittiler.

Markos 6, 2 Şabat Günü* olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işiten birçok kişi şaşırıp kaldı. "Bu adam bunları nereden öğrendi?" diye soruyorlardı. "Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor?"

Markos 6, 3 Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz değilmi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?" Ve gücenip O'nu reddettiler.

Markos 6, 4 İsa da onlara, "Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmez" dedi.

Markos 6, 5 Orada birkaç hastayı, üzerlerine ellerini koyarak iyileştirmekten başka hiçbir mucize yapamadı.

Markos 6, 6 Halkın imansızlığına şaşıyordu. İsa çevredeki köyleri dolaşıp öğretiyordu.

Markos 6, 7 On iki öğrencisini yanına çağırıp ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi.

Markos 6, 8 Yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını söyledi. Ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para götürceklerdi.

Markos 6, 9 Onlara çarık giymelerini söyledi. Ama, "İki mintan giymeyin" dedi.

Markos 6, 10 "Bir yere gittiğiniz zaman, oradan ayrılınca dek hep aynı evde kalın" diye devam etti.

Markos 6, 11 "İnsanların sizi kabul etmedikleri, sizi dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olsun diye ayağınızın altındaki tozu silkin!"

Markos 6, 12 Böylece öğrenciler yola çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar.

Markos 6, 13 Birçok cin kovdular; birçok hastayı, üzerlerine yağ sürerek iyileştirdiler.

Markos 6, 14 Kral Hirodes* de olup bitenleri duydu. Çünkü İsa'nın ünü her tarafa yayılmıştı. Bazıları, "Bu adam, ölümünden dirilen Vaftizci Yahya'dır. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur" diyordu.

Markos 6, 15 Başkaları, "O İlyas'tır" diyor, yine başkaları, "Eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir" diyordu.

Markos 6, 16 Hirodes bunları duyunca, "Başını kestirdiğim Yahya dirildi!" dedi.

Markos 6, 17 Hirodes'in kendisi, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın yüzünden adam gönderip Yahya'yı tutuklatmış, zindana attırıp zincire vurdurmuştu. Çünkü Hirodes bu kadınla evlenince Yahya ona, "Kardeşinin karısıyla evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır" demişti.

Markos 6, 18 (#6:17)

Markos 6, 19 Hirodiya bu yüzden Yahya'ya kin bağlamıştı; onu öldürtmek istiyor, ama başaramıyordu.

Markos 6, 20 Çünkü Yahya'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bilen Hirodes ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yahya'yı dinlediği zaman büyük bir şaşkınlık içinde kalıyor, yine de onu dinlemekten zevk alıyordu.

Markos 6, 21 Ne var ki, Hirodes'in kendi doğum gününde saray büyükleri, komutanlar ve Celile'nin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat doğdu.

Markos 6, 22 Hirodiya'nın kızı içeri girip dans etti. Bu, Hirodes'le konuklarının hoşuna gitti. Kral genç kıza, "Dile benden, ne dilersen veririm" dedi.

Markos 6, 23 Ant içerek, "Benden ne dilersen, krallığımın yarısı da olsa, veririm" dedi.

Markos 6, 24 Kız dışarı çıkıp annesine, "Ne isteyeyim?" diye sordu. "Vaftizci Yahya'nın başını iste" dedi annesi.

Markos 6, 25 Kız hemen koşup kralın yanına girdi, "Vaftizci Yahya'nın başını bir tepsi üzerinde hemen bana vermeni istiyorum" diyerek dileğini açıkladı.

Markos 6, 26 Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü kızı reddetmek istemedi.

Markos 6, 27 Hemen bir cellat gönderip Yahya'nın başını getirmesini buyurdu. Cellat zindana giderek Yahya'nın başını kesti.

Markos 6, 28 Kesik başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi, kız da annesine götürdü.

Markos 6, 29 Yahya'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedi aldılar ve mezara koydular.

Markos 6, 30 Elçiler, İsa'nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar.

Markos 6, 31 İsa onlara, "Gelin, tek başımıza تنها bir yere gidelim de biraz dinlenin" dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı.

Markos 6, 32 Tekneye binip tek başlarına تنها bir yere doğru yol aldılar.

Markos 6, 33 Gittiklerini gören birçok kişi onları tanıdı. Halk civardaki bütün kentlerden yaya olarak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı.

Markos 6, 34 İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara birçok konuda öğretmeye başladı.

Markos 6, 35 Vakit ilerlemişti. Öğrencileri İsa'ya gelip, "Burası ıssız bir yer" dediler, "Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar."

Markos 6, 36 (#6:35)

Markos 6, 37 İsa ise, "Onlara siz yiyecek verin" diye karşılık verdi. Öğrenciler İsa'ya, "Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yedirelim mi yani?" diye sordular.

Markos 6, 38 İsa onlara, "Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın" dedi. Öğrenip geldiler, "Beş ekmekle iki balığımız var" dediler.

Markos 6, 39 İsa herkesi küme küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu.

Markos 6, 40 Halk yüzer ellişer kişilik bölükler halinde oturdu.

Markos 6, 41 İsa beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı.

Markos 6, 42 Herkes yiyip doydu. Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet dolusu topladılar.

Markos 6, 43 (#6:42)

Markos 6, 44 Yemek yiyen erkeklerin sayısı beş bin kadardı.

Markos 6, 45 Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti.

Markos 6, 46 Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı.

Markos 6, 47 Akşam olduğunda, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti.

Markos 6, 48 (#6:47)

Markos 6, 49 Onlar ise, gölün üstünde yürüdüğünü görünce O'nu hayalet sanarak bağıştılar.

Markos 6, 50 Hepsi O'nu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi.

Markos 6, 51 Tekneye binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık içindeydi.

Markos 6, 52 Ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti.

Markos 6, 53 İsa'yla öğrencileri gölü aştılar, Ginnesar'da karaya çıkıp tekneyi bağladılar.

Markos 6, 54 Onlar tekneden inince, halk İsa'yı hemen tanıdı.

Markos 6, 55 Bazıları koşarak bütün yöreyi dolaştı. İsa'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları şilteleriyle oraya götürmeye başladılar.

Markos 6, 56 Köy olsun, kent ya da çiftlik olsun, İsa'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyor, sadece giysisinin eteğine dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyileşti.

[İçindekiler](#)

Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri, İsa'nın çevresinde toplandılar.

Markos 7, 2 O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar*, yani yıkanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler.

Markos 7, 3 Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler.

Markos 7, 4 Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler. Ayrıca kâse, testi ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar.

Markos 7, 5 Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya, "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?" diye sordular.

Markos 7, 6 İsa onları şöyle yanıtladı: "Yeşaya'nın siz ikiyüzlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir!

Yazmış olduğu gibi, 'Bu halk, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.

Markos 7, 7 Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.'

Markos 7, 8 Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz."

Markos 7, 9 İsa onlara ayrıca şunu söyledi: "Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz!

Markos 7, 10 Musa, 'Annene babana saygı göstereceksin' ve, 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir' diye buyurmuştu.

Markos 7, 11 Ama siz, 'Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, artık annesi ya da babası için bir şey yapmasına izin yok' diyorsunuz.

Markos 7, 12 (#7:11)

Markos 7, 13 Böylece kuşaktan kuşağa aktardığımız törelerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz."

Markos 7, 14 İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, "Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin" dedi.

Markos 7, 15 "İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır."

Markos 7, 16 (TEXT OMITTED)

Markos 7, 17 İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin anlamını sordular.

Markos 7, 18 O da onlara, "Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?" dedi. "Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz?

Markos 7, 19 Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır." İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu.

Markos 7, 20 İsa şöyle devam etti: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.

Markos 7, 21 Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır.

Markos 7, 22 (#7:21)

Markos 7, 23 Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir."

Markos 7, 24 İsa oradan ayrılarak Sur bölgesine gitti. Burada bir eve girdi. Kimsenin bunu bilmesini istemiyordu, ama gizlenemedi.

Markos 7, 25 Küçük kızı kötü ruha tutulmuş bir kadın, İsa'yla ilgili haberi duyar duymaz geldi, ayaklarına kapandı.

Markos 7, 26 Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. Kızından cini kovması için İsa'ya rica etti.

Markos 7, 27 İsa ona, "Bırak, önce çocuklar doysunlar" dedi. "Çocukların ekmeğini alıp köpeklerle atmak doğru değildir."

Markos 7, 28 Kadın buna karşılık, "Haklısın, Rab" dedi. "Ama köpekler de sofranın altında çocukların ekmek kırıntılarını yer."

Markos 7, 29 İsa ona, "Bu sözden ötürü cin kızından çıktı, gidebilirsin" dedi.

Markos 7, 30 Kadın evine gittiğinde çocuğunu cinden kurtulmuş, yatakta yatar buldu.

Markos 7, 31 Sur bölgesinden ayrılan İsa, Sayda yoluyla Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek tekrar Celile Gölü'ne geldi.

Markos 7, 32 Ona sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler, elini üzerine koyması için yalvardılar.

Markos 7, 33 İsa adamı kalabalıktan ayırıp bir yana çekti. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp onun diline dokundu.

Markos 7, 34 Sonra göğe bakarak içini çekti ve adama, "Effata", yani "Açıl!" dedi.

Markos 7, 35 Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözülde ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı.

Markos 7, 36 İsa orada bulunanları, bunu kimseye söylememeleri için uyardı. Ama onları ne kadar uyardıysa, onlar da haberi o kadar yaydılar.

Markos 7, 37 Halk büyük bir hayret içinde kalmıştı. "Yaptığı her şey iyi. Sağırın kulaklarını açıyor, dilsizleri konuşturuyor!" diyorlardı.

Markos Bölüm 8

[İçindekiler](#)

O günlerde yine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek bir şeyleri olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırıp, "Halka acıyorum" dedi. "Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok.

Markos 8, 2 (#8:1)

Markos 8, 3 Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Hem bazıları uzak yoldan geliyor."

Markos 8, 4 Öğrencileri buna karşılık, "Böyle ıssız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak ekmeği insan nereden bulabilir?" dediler.

Markos 8, 5 İsa, "Kaç ekmeğiniz var?" diye sordu. "Yedi tane" dediler.

Markos 8, 6 Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Sonra yedi ekmeği aldı, şükredip bunları böldü, dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar.

Markos 8, 7 Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa şükredip bunları da dağıtmalarını söyledi.

Markos 8, 8 Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar.

Markos 8, 9 Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine gönderdikten sonra öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta bölgesine geçti.

Markos 8, 10 (#18:9)

Markos 8, 11 Ferisiler* gelip İsa'yla tartışmaya başladılar. O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.

Markos 8, 12 İsa içten bir ah çekerek, "Bu kuşak neden bir belirti istiyor?" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek."

Markos 8, 13 Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve karşı yakaya yöneldi.

Markos 8, 14 Öğrenciler ekmecek almayı unutmuşlardı. Teknede, yanlarında yalnız bir ekmecek vardı.

Markos 8, 15 İsa onlara şu uyarıda bulundu: "Dikkatli olun, Ferisiler'in mayasından ve Hirodes'in* mayasından sakının!"

Markos 8, 16 Onlar ise kendi aralarında, "Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor" şeklinde tartıştılar.

Markos 8, 17 Bunun farkında olan İsa, "Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?" dedi. "Hâlâ akıl erdiremiyor, anlamıyor musunuz? Zihniniz köreldi mi?"

Markos 8, 18 Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye bölüştürdüğümde kaç sepet dolusu yemek fazlası topladınız?" "On iki" dediler.

Markos 8, 19 (#8:18)

Markos 8, 20 "Yedi ekmeği dört bin kişiye bölüştürdüğümde kaç küfe dolusu yemek fazlası topladınız?" "Yedi" dediler.

Markos 8, 21 İsa onlara, "Hâlâ anlamıyor musunuz?" dedi.

Markos 8, 22 İsa ile öğrencileri Beytsayda'ya geldiler. Orada bazı kişiler İsa'ya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar.

Markos 8, 23 İsa körün elinden tutarak onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve, "Bir şey görüyor musun?" diye sordu.

Markos 8, 24 Adam başını kaldırıp, "İnsanlar görüyorum" dedi, "Ağaçlara benziyorlar, ama yürüyorlar."

Markos 8, 25 Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözleri üzerine koydu. Adam gözlerini açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı.

Markos 8, 26 İsa, "Köye bile girme!" diyerek onu evine gönderdi.

Markos 8, 27 İsa, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi'ne bağlı köylere gitti. Yolda öğrencilerine, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

Markos 8, 28 Öğrencileri O'na şu karşılığı verdiler: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor."

Markos 8, 29 O da onlara, "Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?" diye sordu. Petrus, "Sen Mesih'sin*" yanıtını verdi.

Markos 8, 30 Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onları uyardı.

Markos 8, 31 İsa, İnsanoğlu'nun* çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince* reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı.

Markos 8, 32 Bunları açıkça söylüyordu. Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı.

Markos 8, 33 İsa dönüp öteki öğrencilerine baktı; Petrus'u azarlayarak, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi. "Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."

Markos 8, 34 Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.

Markos 8, 35 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim ve Müjde'nin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır.

Markos 8, 36 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?

Markos 8, 37 İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?

Markos 8, 38 Bu vefasız ve günahkâr kuşağın ortasında, kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden utanacaktır."

Markos Bölüm 9

[İçindekiler](#)

İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim" diye devam etti, "Burada bulunanlar arasında, Tanrı Egemenliği'nin güçlü biçimde gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

Markos 9, 2 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti.

Markos 9, 3 Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlıktı bu.

Markos 9, 4 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı.

Markos 9, 5 Petrus İsa'ya, "Rabbî*, burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a" dedi.

Markos 9, 6 Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.

Markos 9, 7 Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'nu dinleyin!" dedi.

Markos 9, 8 Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında İsa'dan başka kimseyi göremediler.

Markos 9, 9 Dağdan inerlerken İsa, İnsanoğlu* ölümünden dirilmeden orada gördüklerini hiç kimseye söylememeleri için onları uyardı.

Markos 9, 10 Bu uyarıya uymakla birlikte kendi aralarında, "Ölümünden dirilmek ne demek?" diye tartışıp durdular.

Markos 9, 11 İsa'ya, "Din bilginleri* neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?" diye sordular.

Markos 9, 12 O da onlara şöyle dedi: "Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeniden düzene koyar. Ama nasıl oluyor da İnsanoğlu'nun çok acı çekeceği ve hiçe sayılacağı yazılmıştır?"

Markos 9, 13 Size şunu söyleyeyim, İlyas geldi bile, onun hakkında yazılmış olduğu gibi, ona yapmadıklarını bırakmadılar."

Markos 9, 14 Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlarla tartıştığını gördüler.

Markos 9, 15 Kalabalık İsa'yı görünce büyük bir şaşkınlığa kapıldı ve koşup O'nu selamladı.

Markos 9, 16 İsa öğrencilerine, "Onlarla ne tartışıyorsunuz?" diye sordu.

Markos 9, 17 Halktan biri O'na, "Öğretmenim" diye karşılık verdi, "Dilsiz bir ruha tutulan oğlumu sana getirdim.

Markos 9, 18 Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor. Çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Ruhu kovmaları için öğrencilerine başvurdum, ama başaramadılar."

Markos 9, 19 İsa onlara, "Ey imansız kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu bana getirin!"

Markos 9, 20 Çocuğu kendisine getirdiler. Ruh, İsa'yı görür görmez çocuğu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı.

Markos 9, 21 İsa çocuğun babasına, "Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?" diye sordu. "Küçüklüğünden beri böyle" dedi babası.

Markos 9, 22 "Üstelik ruh onu öldürmek için sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!"

Markos 9, 23 İsa ona, "Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!" dedi.

Markos 9, 24 Çocuğun babası hemen, "İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et!" diye feryat etti.

Markos 9, 25 İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, "Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çık ve ona bir daha girme!" dedi.

Markos 9, 26 Bunun üzerine ruh bir çılgılık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, "Öldü!" diyordu.

Markos 9, 27 Ama İsa elinden tutup kaldırıncaya, çocuk ayağa kalktı.

Markos 9, 28 İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak O'na, "Biz kötü ruhu neden kovamadık?" diye sordular.

Markos 9, 29 İsa onlara, "Bu tür ruhlar ancak duayla kovulabilir" yanıtını verdi.

Markos 9, 30 Oradan ayrılmış, Celile bölgesinden geçiyorlardı. İsa hiç kimsenin bunu bilmesini istemiyordu.

Markos 9, 31 Öğrencilerine öğretirken şöyle diyordu: "İnsanoğlu*, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek."

Markos 9, 32 Onlar bu sözleri anlamıyor, İsa'ya soru sormaktan da korkuyorlardı.

Markos 9, 33 Kefarnahum'a vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, "Yolda neyi tartışıyordunuz?" diye sordu.

Markos 9, 34 Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı.

Markos 9, 35 İsa oturup Onikiler'i* yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: "Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun."

Markos 9, 36 Küçük bir çocuğu alıp orta yere dikti, sonra onu kucağına alarak onlara şöyle dedi: "Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur."

Markos 9, 37 (#9:36)

Markos 9, 38 Yuhanna O'na, "Öğretmenim" dedi, "Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizi izleyenlerden olmadığı için ona engel olmaya çalıştık."

Markos 9, 39 "Ona engel olmayın!" dedi İsa. "Çünkü benim adımla mucize yapıp da ardından beni kötüleyecek kimse

yoktur.

Markos 9, 40 Bize karşı olmayan, bizden yanadır.

Markos 9, 41 Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için sizlere bir bardak su veren ödölsüz kalmayacaktır."

Markos 9, 42 "Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı geçirilip denize atılması kendisi için daha iyi olur.

Markos 9, 43 Eğer elin günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateş, cehenneme gitmenden iyidir.

Markos 9, 44 (TEXT OMITTED)

Markos 9, 45 Eğer ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmadan iyidir.

Markos 9, 46 (TEXT OMITTED)

Markos 9, 47 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tanrı'nın Egemenliği'ne tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmadan iyidir.

Markos 9, 48 'Oradakileri kemiren kurt ölmez, Yakan ateş sönmez.'

Markos 9, 49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır.

Markos 9, 50 Tuz yararlıdır. Ama tuz tuzluluğunu yitirirse, bir daha ona nasıl tat verebilirsiniz? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde yaşayın!"

[İçindekiler](#)

Markos Bölüm 10

[İçindekiler](#)

İsa oradan ayrılıp Yahudiye'nin* Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplanmıştı; her zamanki gibi onlara öğretiyordu.

Markos 10, 2 Yanına gelen bazı Ferisiler O'nu denemek amacıyla, "Bir erkeğin, karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular.

Markos 10, 3 İsa karşılık olarak, "Musa size ne buyurdu?" dedi.

Markos 10, 4 Onlar, "Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin vermiştir" dediler.

Markos 10, 5 İsa onlara, "İnatçı olduğunuz için Musa bu buyruğu yazdı" dedi.

Markos 10, 6 "Tanrı, yaratılışın başlangıcından 'İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.'

Markos 10, 7 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.' Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir.

Markos 10, 8 (#10:7)

Markos 10, 9 O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın."

Markos 10, 10 Öğrencileri evde O'na yine bu konuyla ilgili bazı sorular sordular.

Markos 10, 11 İsa onlara, "Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur" dedi.

Markos 10, 12 "Kocasını boşayıp başkasıyla evlenen kadın da zina etmiş olur."

Markos 10, 13 Bu arada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar.

Markos 10, 14 İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, "Bırakın, çocuklar bana gelsin" dedi. "Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerindir.

Markos 10, 15 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez."

Markos 10, 16 Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.

Markos 10, 17 İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu.

Markos 10, 18 İsa, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır.

Markos 10, 19 O'nun buyruklarını biliyorsun: 'Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.'"

Markos 10, 20 Adam, "Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum dedi.

Markos 10, 21 Ona sevgiyle bakan İsa, "Bir eksiğin var" dedi. "Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle."

Markos 10, 22 Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

Markos 10, 23 İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilerine, "Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne güç olacak!" dedi.

Markos 10, 24 Öğrenciler O'nun sözlerine şaşıldılar. Ama İsa onlara yine, "Çocuklar" dedi, "Tanrı'nın Egemenliği'ne girmek ne güçtür!

Markos 10, 25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır."

Markos 10, 26 Öğrenciler büsbütün şaşırılmışlardı. Birbirlerine, "Öyleyse kim kurtulabilir?" diyorlardı.

Markos 10, 27 İsa onlara bakarak, "İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey mümkündür" dedi.

Markos 10, 28 Petrus O'na, "Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik" demeye başladı.

Markos 10, 29 "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Benim ve Müjde'nin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.

Markos 10, 30 (#10:29)

Markos 10, 31 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak."

Markos 10, 32 Yola çıkmış Yeruşalim'e gidiyorlardı. İsa önlerinde yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa Onikiler'i* yine bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: "Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz" dedi. "İnsanoğlu*, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracak ve öteki uluslara teslim edecekler.

Markos 10, 33 (#10:32)

Markos 10, 34 O'nunla alay edecek, üzerine tükürecek ve O'nu kamçılıyıp öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek."

Markos 10, 35 Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna İsa'ya yaklaşıp, "Öğretmenimiz, bir dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz" dediler.

Markos 10, 36 İsa onlara, "Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?" diye sordu.

Markos 10, 37 "Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver" dediler.

Markos 10, 38 "Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz" dedi İsa. "Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz? Benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilirsiniz?"

Markos 10, 39 "Evet, olabiliriz" dediler. İsa onlara, "Benim içeceğim kâseden siz de içeceksiniz, benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız" dedi. "Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Bu

yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır."

Markos 10, 40 (#10:39)

Markos 10, 41 Bunu işiten on öğrenci Yakup'la Yuhanna'ya kızmaya başladılar.

Markos 10, 42 İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: "Bilirsiniz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler.

Markos 10, 43 Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun.

Markos 10, 44 Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun.

Markos 10, 45 Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi."

Markos 10, 46 Sonra Eriha'ya geldiler. İsa, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte Eriha'dan ayrılırken, Timay oğlu Bartimay adında kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu

Markos 10, 47 Nasıralı İsa'nın orada olduğunu duyunca, "Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!" diye bağırmaya başladı.

Markos 10, 48 Birçok kimse onu azarlayarak susturmak istediye de o, "Ey Davut Oğlu, halime acı!" diyerek daha çok bağırdı.

Markos 10, 49 İsa durdu, "Çağırın onu" dedi. Kör adama seslenerek, "Ne mutlu sana! Kalk, seni çağırıyor!" dediler.

Markos 10, 50 Adam abasını üstünden atarak ayağa fırladı ve İsa'nın yanına geldi.

Markos 10, 51 İsa, "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu. Kör adam, "Rabbuni, gözlerim görsün" dedi.

Markos 10, 52 İsa, "Gidebilirsin, imanının seni kurtardı" dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca İsa'nın ardından gitti.

[İçindekiler](#)

Markos Bölüm 11

[İçindekiler](#)

Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya geldiklerinde İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, "Karşınızdaki köye gidin" dedi, "Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin.

Markos 11, 2 (#11:1)

Markos 11, 3 Biri size, 'Bunu niye yapıyorsunuz?' derse, 'Rab'bin ona ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz."

Markos 11, 4 Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağlı buldukları sığayı çözdüler.

Markos 11, 5 Orada duranlardan bazıları, "Sığayı ne diye çözüyorsunuz?" dediler.

Markos 11, 6 Öğrenciler İsa'nın kendilerine söylediklerini tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı.

Markos 11, 7 Sığayı İsa'ya getirip üzerine kendi giysilerini yaydılar. İsa sığaya bindi.

Markos 11, 8 Birçokları giysilerini, bazıları da çevredeki ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler.

Markos 11, 9 Önden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağırıyorlardı: "Hozana*! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!

Markos 11, 10 Atamız Davut'un yaklaşan egemenliği kutlu olsun! En yücelerde hozana!"

Markos 11, 11 İsa Yeruşalim'e varınca tapınağa gitti, her tarafı gözden geçirdi. Sonra vakit ilerlemiş olduğundan Onikiler'le* birlikte Beytanya'ya döndü.

Markos 11, 12 Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında İsa acıkmıştı.

Markos 11, 13 Uzakta, yapraklanmış bir incir ağacı görünce belki incir bulurum diye yaklaştı. Ağacın yanına vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi.

Markos 11, 14 İsa ağaca, "Artık sonsuza dek senden kimse meyve yiyemesin!" dedi. Öğrencileri de bunu duydular.

Markos 11, 15 Oradan Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların* masalarını, güvercin satanların sehpalарını devirdi.

Markos 11, 16 Yük taşıyan hiç kimsenin tapınağın avlusundan geçmesine izin vermedi.

Markos 11, 17 Halka öğretirken şunları söyledi: "Evime, bütün ulusların dua evi denecek' diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz."

Markos 11, 18 Başkâhinler ve din bilginleri bunu duyunca İsa'yı yok etmek için bir yol aramaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun öğretilerine hayrandı.

Markos 11, 19 Akşam olunca İsa'yla öğrencileri kentten ayrıldı.

Markos 11, 20 Sabah erkenden incir ağacının yanından geçerlerken, ağacın kökten kurumuş olduğunu gördüler.

Markos 11, 21 Olayı hatırlayan Petrus, "Rabbi*, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!" dedi.

Markos 11, 22 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Tanrı'ya iman edin.

Markos 11, 23 Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, 'Kalk, denize atıl!' der ve yüreğinde kuşku duymadan dediğinin olacağına inanırsa, dileği yerine gelecektir.

Markos 11, 24 Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir.

Markos 11, 25 Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın."

Markos 11, 26 (TEXT OMITTED)

Markos 11, 27 Yine Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınakta gezinirken başkâhinler, din bilginleri* ve ileri gelenler O'nun yanına gelip, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bunları yapma yetkisini sana kim verdi?" diye sordular.

Markos 11, 28 (#11:27)

Markos 11, 29 İsa da onlara, "Size bir soru soracağım" dedi. "Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim.

Markos 11, 30 Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı? Yanıt verin bana."

Markos 11, 31 Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: "'Tanrı'dan' dersek, 'Öyleyse ona niçin inanmadınız?' diyecek.

Markos 11, 32 Yok eğer 'İnsanlardan' dersek..." Halkın tepkisinden korkuyorlardı. Çünkü herkes Yahya'yı gerçekten peygamber sayıyordu.

Markos 11, 33 İsa'ya, "Bilmiyoruz" diye yanıt verdiler. İsa da onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

[İçindekiler](#)

Markos Bölüm 12

[İçindekiler](#)

İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. "Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkamak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı.

Markos 12, 2 Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı.

Markos 12, 3 Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi.

Markos 12, 4 Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar.

Markos 12, 5 Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler.

Markos 12, 6 "Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. 'Oğlumu sayarlar' diyerek bağcılara en son onu yolladı.

Markos 12, 7 "Ama bağcılar birbirlerine, 'Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras bizim olur' dediler.

Markos 12, 8 Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar.

Markos 12, 9 "Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek.

Markos 12, 10 Şu Kutsal Yazı'yı okumadınız mı?'Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!"

Markos 12, 11 (#12:10)

Markos 12, 12 İsa'nın bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler O'nu tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korktukları için O'nu bırakıp gittiler.

Markos 12, 13 Daha sonra İsa'yı söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hirdes yanlılarından bazılarını O'na gönderdiler.

Markos 12, 14 Bunlar gelip İsa'ya, "Öğretmenimiz" dediler, "Senin dürüst biri olduğunu, kimseyi kayırmadan, insanlar arasında ayırım yapmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a* vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?"

Markos 12, 15 Onların ikiyüzlülüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Beni neden deniyorsunuz? Bana bir dinar getirin bakayım."

Markos 12, 16 Parayı getirdiler. İsa, "Bu resim, bu yazı kimin?" diye sordu. "Sezar'ın" dediler.

Markos 12, 17 İsa da, "Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi. İsa'nın sözlerine şaşakaldılar.

Markos 12, 18 Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler İsa'ya gelip şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir adam ölür, geride bir dul bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını alıp soyunu sürdürsün.'

Markos 12, 19 (#12:18)

Markos 12, 20 Yedi kardeş vardı. Birincisi evlendi ve çocuk bırakmadan öldü.

Markos 12, 21 İkincisi aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsüne de öyle oldu.

Markos 12, 22 Yedisi de çocuksuz öldü. Hepsinden sonra kadın da öldü.

Markos 12, 23 Diriliş günü, ölümünden dirildiklerinde kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi."

Markos 12, 24 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Ne Kutsal Yazılar'ı ne de Tanrı'nın gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın nedeni de bu değil mi?"

Markos 12, 25 İnsanlar ölümünden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibidirler.

Markos 12, 26 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musa'nın Kitabı'nda, alevlenen çalıyla ilgili bölümde Tanrı'nın Musa'ya söylediklerini okumadınız mı? 'Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım' diyor.

Markos 12, 27 Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Siz büyük bir yanılgı içindesiniz."

Markos 12, 28 Onların tartışmalarını dinleyen ve İsa'nın onlara güzel yanıt verdiğini gören bir din bilgini* yaklaşıp O'na, "Buyukların en önemlisi hangisidir?" diye sordu.

Markos 12, 29 İsa şöyle karşılık verdi: "En önemlisi şudur: 'Dinle, ey İsrail! Tanrımız Rab tek Rab'dir.

Markos 12, 30 Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.'

Markos 12, 31 İkincisi de şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' Bunlardan daha büyük buyruk yoktur."

Markos 12, 32 Din bilgini İsa'ya, "İyi söyledin, öğretmenim" dedi. "'Tanrı tektir ve O'ndan başkası yoktur' demekle doğruyu söyledin.

Markos 12, 33 İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan* ve kurbanlardan daha önemlidir."

Markos 12, 34 İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce, "Sen Tanrı'nın Egemenliği'nden uzak değilsin" dedi. Bundan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi.

Markos 12, 35 İsa tapınakta öğretirken şunu sordu: "Nasıl oluyor da din bilginleri, 'Mesih*', Davut'un Oğlu'dur' diyorlar?"

Markos 12, 36 Davut'un kendisi, Kutsal Ruh'tan esinlenerek şöyle demişti: Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.'

Markos 12, 37 Davut'un kendisi O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?" Oradaki büyük kalabalık O'nu zevkle dinliyordu.

Markos 12, 38 İsa öğretirken şöyle dedi: "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının.

Markos 12, 39 (#12:38)

Markos 12, 40 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır."

Markos 12, 41 İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısında oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı.

Markos 12, 42 Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para attı.

Markos 12, 43 İsa öğrencilerini yanına çağırarak, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı.

Markos 12, 44 Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi."

[İçindekiler](#)

Markos Bölüm 13

[İçindekiler](#)

İsa tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri O'na, "Öğretmenim" dedi, "Şu güzel taşlara, şu görkemli yapılara bak!"

Markos 13, 2 İsa ona, "Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!" dedi.

Markos 13, 3 İsa, Zeytin Dağı'nda, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas özel olarak kendisine şunu sordular: "Söyle bize, bu dediklerin ne zaman olacak, bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?"

Markos 13, 4 (#13:3)

Markos 13, 5 İsa onlara anlatmaya başladı: "Sakin kimse sizi saptırmasin" dedi.

Markos 13, 6 "Birçokları, 'Ben O'yum' diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi saptıracaklar.

Markos 13, 7 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyunca korkmayın. Bunların olması gerek,ama bu daha son demek değildir.

Markos 13, 8 Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer deprem, kıtlıklar olacak. Bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.

Markos 13, 9 "Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek, havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara tanıklık edeceksiniz.

Markos 13, 10 Ne var ki, önce Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gerekir.

Markos 13, 11 Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde, 'Ne söyleyeceğiz?' diye önceden kaygılanmayın. O anda size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak.

Markos 13, 12 Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecek.

Markos 13, 13 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.

Markos 13, 14 "Yıkıcı iğrenç şeyin*", bulunmaması gereken yerde dikildiğini gördüğünüz zaman -okuyan anlasın- Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın.

Markos 13, 15 Damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin, içeri girmesin.

Markos 13, 16 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin.

Markos 13, 17 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline!

Markos 13, 18 Dua edin ki, kaçışınız kışa rastlamasın.

Markos 13, 19 Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı'nın var ettiği yaratılışın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.

Markos 13, 20 Rab o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab, seçilmiş olanlar, kendi seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır.

Markos 13, 21 Eğer o zaman biri size, 'İşte Mesih* burada', ya da, 'İşte şurada' derse, inanmayın.

Markos 13, 22 Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları saptıracaklar.

Markos 13, 23 Ama siz dikkatli olun. İşte size her şeyi önceden söylüyorum."

Markos 13, 24 "Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, 'Güneş karacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.'

Markos 13, 25 (#13:24)

Markos 13, 26 "O zaman İnsanoğlu'nun* bulutlar içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.

Markos 13, 27 İnsanoğlu o zaman meleklerini gönderecek, seçtiklerini yeryüzünün bir ucundan göğün öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacak.

Markos 13, 28 "İncir ağacından ders alın. Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız.

Markos 13, 29 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki İnsanoğlu yakındır, kapıdadır.

Markos 13, 30 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak.

Markos 13, 31 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır."

Markos 13, 32 "O günü ve o saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez.

Markos 13, 33 Dikkat edin, uyanık kalın, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilemezsiniz.

Markos 13, 34 Bu, yolculuğa çıkan bir adamın durumuna benzer. Evinden ayrılırken kölelerine yetki ve görev verir, kapıdaki nöbetçiye de uyanık kalmasını buyurur.

Markos 13, 35 Siz de uyanık kalın. Çünkü ev sahibi ne zaman gelecek, akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğünde mi, sabaha doğru mu, bilemezsiniz.

Markos 13, 36 Ansızın gelip sizi uykuda bulmasın!

Markos 13, 37 Size söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!"

[İçindekiler](#)

Markos Bölüm 14

[İçindekiler](#)

Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı'na* iki gün kalmıştı. Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmenin bir yolunu arıyorlardı.

Markos 14, 2 "Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar" diyorlardı.

Markos 14, 3 İsa Beytanya'da cüzamlı* Simun'un evinde sofrada otururken yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmişti. Kabı kırarak yağı O'nun başına döktü.

Markos 14, 4 Bazıları buna kızdılar; birbirlerine, "Bu yağ niçin böyle boş yere harcandı? Üç yüz dinardan fazlaya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi" diyerek kadını azarlamaya başladılar.

Markos 14, 5 (#14:4)

Markos 14, 6 "Kadını rahat bırakın" dedi İsa. "Neden üzüyorsunuz onu? Benim için güzel bir şey yaptı.

Markos 14, 7 Yoksullar her zaman aranızdadır, dilediğiniz anda onlara yardım edebilirsiniz; ama ben her zaman aranızda olmayacağım.

Markos 14, 8 Kadın elinden geleni yaptı, beni gömülmeye hazırlamak üzere daha şimdiden bedenimi yağladı.

Markos 14, 9 Size doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak."

Markos 14, 10 Bu arada Onikiler'den* biri olan Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti.

Markos 14, 11 Onlar bunu işitince sevindiler, Yahuda'ya para vermeyi vaat ettiler. O da İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Markos 14, 12 Fısıh* kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın* ilk günü öğrencileri İsa'ya, "Fısıh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular.

Markos 14, 13 O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: "Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin.

Markos 14, 14 Adamın gideceği evin sahibine şöyle deyin: "Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?" diye soruyor."

Markos 14, 15 Ev sahibi size üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın."

Markos 14, 16 Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.

Markos 14, 17 Akşam olunca İsa Onikiler'le* birlikte geldi.

Markos 14, 18 Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Sizden biri, benimle yemek yiyen biri bana ihanet edecek."

Markos 14, 19 Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, "Beni demek istemedin ya?" diye sormaya başladılar.

Markos 14, 20 İsa onlara, "Onikiler'den biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırandır" dedi.

Markos 14, 21 "Evet, İnsanoğlu* kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu."

Markos 14, 22 İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve, "Alın, bu benim bedenimdir" diyerek öğrencilerine verdi.

Markos 14, 23 Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti.

Markos 14, 24 "Bu benim kanım" dedi İsa, "Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.

Markos 14, 25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'nde tazesini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim."

Markos 14, 26 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

Markos 14, 27 Bu arada İsa öğrencilerine, "Hepiniz sendeleyip düşeceksiniz" dedi. "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Çobanı vuracağım, Koyunlar darmadağın olacak.'

Markos 14, 28 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim."

Markos 14, 29 Petrus O'na, "Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem" dedi.

Markos 14, 30 "Sana doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin."

Markos 14, 31 Ama Petrus üsteleyerek, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

Markos 14, 32 Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, "Ben dua ederken siz burada oturun" dedi.

Markos 14, 33 Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı.

Markos 14, 34 Onlara, "Ölesiye kederliyim" dedi. "Burada kalın, uyanık durun."

Markos 14, 35 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Mümkünse o saati yaşamayayım" dedi.

Markos 14, 36 "Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi* benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin istediğin olsun."

Markos 14, 37 Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Simun" dedi, "Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı?

Markos 14, 38 Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür."

Markos 14, 39 Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti.

Markos 14, 40 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa'ya ne

diyeceklerini bilemiyorlardı.

Markos 14, 41 İsa üçüncü kez yanlarına döndü, "Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi. "Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu* günahkârların eline veriliyor.

Markos 14, 42 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!"

Markos 14, 43 Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikiler'den* biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı.

Markos 14, 44 İsa'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün" diye onlarla sözleşmişti.

Markos 14, 45 Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, "Rabbî*" diyerek O'nu öptü.

Markos 14, 46 Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar.

Markos 14, 47 İsa'nın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.

Markos 14, 48 İsa onlara, "Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?" dedi.

Markos 14, 49 "Her gün tapınakta, yanbaşıınızda öğretiliyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu."

Markos 14, 50 O zaman öğrencilerinin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

Markos 14, 51 İsa'nın ardından sadece keten beze sarınmış bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı.

Markos 14, 52 Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı.

Markos 14, 53 İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri* de orada toplandı.

Markos 14, 54 Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusunun içine kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı.

Markos 14, 55 Başkâhinler ve Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı.

Markos 14, 56 Birçok kişi O'na karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı.

Markos 14, 57 Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: "Biz O'nun, 'Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım' dediğini işittik."

Markos 14, 58 (#14:57)

Markos 14, 59 Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı.

Markos 14, 60 Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, "Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?" diye sordu.

Markos 14, 61 Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Başkâhin O'na yeniden, "Yüce Olan'ın Oğlu Mesih* sen misin?" diye sordu.

Markos 14, 62 İsa, "Benim" dedi. "Ve sizler, İnsanoğlu'nun* Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz."

Markos 14, 63 Başkâhin giysilerini yırtarak, "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?" dedi. "Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?" Hepsî İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler.

Markos 14, 64 (#14:63)

Markos 14, 65 Bazıları O'nun üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak O'nu yumruklamaya başladılar. "Haydi, peygamberliğini göster!" diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu aralarına alıp tokatladılar.

Markos 14, 66 Petrus aşağıda, avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrus'u görünce onu dikkatle süzüp, "Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin" dedi.

Markos 14, 67 (#14:66)

Markos 14, 68 Petrus ise bunu inkâr ederek, "Senin neden söz ettiğini bilmiyorum, anlamıyorum" dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü.

Markos 14, 69 Hizmetçi kız Petrus'u görünce çevrede duranlara yine, "Bu adam onlardan biri" demeye başladı.

Markos 14, 70 Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrus'a yine, "Gerçekten onlardansın; sen de Celileli'sin" dediler.

Markos 14, 71 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, "Sözünü ettiğiniz o adamı tanımıyorum" dedi.

Markos 14, 72 Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine, "Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

[İçindekiler](#)

Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri bir danışma toplantısı yaptıktan sonra İsa'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler.

Markos 15, 2 Pilatus O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu. İsa, "Söylediğin gibidir" yanıtını verdi.

Markos 15, 3 Başkâhinler O'na karşı birçok suçlamada bulundular.

Markos 15, 4 Pilatus O'na yeniden, "Hiç yanıt vermeyecek misin?" diye sordu. "Bak, seni ne çok şeyle suçluyorlar!"

Markos 15, 5 Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaşıtı.

Markos 15, 6 Pilatus, her Fısıh Bayramı'nda* halkın istediği bir tutukluyu salıverirdi.

Markos 15, 7 Ayaklanma sırasında adam öldüren isyancılarla birlikte Barabba adında bir tutuklu da vardı.

Markos 15, 8 Halk, Pilatus'a gelip her zamanki gibi kendileri için birini salıvermesini istedi.

Markos 15, 9 Pilatus onlara, "Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?" dedi.

Markos 15, 10 Başkâhinlerin İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

Markos 15, 11 Ne var ki başkâhinler, İsa'nın değil, Barabba'nın salıverilmesini istemeleri için halkı kışkırttılar.

Markos 15, 12 Pilatus onlara tekrar seslenerek, "Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?" diye sordu.

Markos 15, 13 "O'nu çarmıha ger!" diye bağırdılar yine.

Markos 15, 14 Pilatus onlara, "O ne kötülük yaptı ki?" dedi. Onlar ise daha yüksek sesle, "O'nu çarmıha ger!" diye bağırdılar.

Markos 15, 15 Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Markos 15, 16 Askerler İsa'yı, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar.

Markos 15, 17 O'na mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler.

Markos 15, 18 "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nu selamlamaya başladılar.

Markos 15, 19 Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı.

Markos 15, 20 O'nunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere O'nu dışarı götürdüler.

Markos 15, 21 Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama İsa'nın çarmıhını zorla taşıttılar.

Markos 15, 22 İsa'yı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler.

Markos 15, 23 O'na mürle* karışık şarap vermek istediler, ama içmedi.

Markos 15, 24 Sonra O'nu çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.

Markos 15, 25 İsa'yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu.

Markos 15, 26 Üzerindeki suç yaftasında, YAHUDİLER'İN KRALI diye yazılıydı.

Markos 15, 27 İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydudu da çarmıha gerdiler.

Markos 15, 28 (TEXT OMITTED)

Markos 15, 29 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Çarmıhtan in de kurtar kendini!" diyorlardı.

Markos 15, 30 (#15:29)

Markos 15, 31 Aynı şekilde başkâhinler ve din bilginleri de O'nunla alay ederek aralarında, "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor" diye konuşuyorlardı.

Markos 15, 32 "İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp iman edelim." İsa'yla birlikte çarmıha gerilenler de O'na hakaret ettiler.

Markos 15, 33 Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

Markos 15, 34 Saat üçte İsa yüksek sesle, "Elohi, Elohi, lema şevaktani" yani, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı.

Markos 15, 35 Orada duranlardan bazıları bunu işitince, "Bakın, İlyas'ı çağırıyor" dediler.

Markos 15, 36 Aralarından biri koşup bir sünger ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. "Dur bakalım, İlyas gelip O'nu indirecek mi?" dedi.

Markos 15, 37 Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi.

Markos 15, 38 O anda tapınaktaki perde* yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü.

Markos 15, 39 İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun bu şekilde son nefesini verdiğini görünce, "Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydü" dedi.

Markos 15, 40 Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve Salome bulunuyordu.

Markos 15, 41 İsa daha Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş, O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yerusâlim'e gelmiş olan daha birçok kadın da olup bitenleri izliyordu.

Markos 15, 42 O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden* önceki gündü. Artık akşam oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurul'un* saygın bir üyesi olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi, cesaretini toplayarak Pilatus'un huzuruna çıktı, İsa'nın cesedini istedi.

Markos 15, 43 (#15:42)

Markos 15, 44 Pilatus, İsa'nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaşıtı. Yüzbaşayı çağırıp, "Öleli çok oldu mu?" diye sordu.

Markos 15, 45 Yüzbaşından durumu öğrenince Yusuf'a, cesedi alması için izin verdi.

Markos 15, 46 Yusuf keten bez satın aldı, cesedi çarmıhtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırarak mezarın girişine bir taş yuvarladı.

Markos 15, 47 Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

[İçindekiler](#)

Markos Bölüm 16

[İçindekiler](#)

Şabat Günü* geçince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome gidip İsa'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar.

Markos 16, 2 Haftanın ilk günü* sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler.

Markos 16, 3 Aralarında, "Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?" diye konuşuyorlardı.

Markos 16, 4 Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler.

Markos 16, 5 Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırdılar.

Markos 16, 6 Adam onlara, "Şaşırmayın!" dedi. "Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte O'nu yatırdıkları yer.

Markos 16, 7 Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'İsa sizden önce Celile'ye gidiyor. Size bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.'"

Markos 16, 8 Kadınlar mezardan çıkıp kaçtılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler.

Markos 16, 9 İsa, haftanın ilk günü* sabah erkenden dirildiği zaman önce Mecdelli Meryem'e göründü. Ondan yedi cin kovmuştu.

Markos 16, 10 Meryem gitti, İsa'yla bulunmuş olan, şimdiyse yas tutup gözyaşı döken öğrencilerine haberi verdi.

Markos 16, 11 Ne var ki onlar, İsa'nın yaşadığını, Meryem'e göründüğünü duyunca inanmadılar.

Markos 16, 12 Bundan sonra İsa kırlara doğru yürümekte olan öğrencilerinden ikisine değişik bir biçimde göründü.

Markos 16, 13 Bunlar geri dönüp öbürlerine haber verdiler, ama öbürleri bunlara da inanmadılar.

Markos 16, 14 İsa daha sonra, sofrada otururlarken Onbirler'e* göründü. Onları imansızlıklarından ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı.

Markos 16, 15 İsa onlara şöyle buyurdu: "Dünyanın her yanına gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun.

Markos 16, 16 İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek.

Markos 16, 17 İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek."

Markos 16, 18 (#16:17)

Markos 16, 19 Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağında oturdu.

Markos 16, 20 Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.

[İçindekiler](#)

LUKA

LUKA	<u>Bölüm 1</u>
LUKA	<u>Bölüm 2</u>
LUKA	<u>Bölüm 3</u>
LUKA	<u>Bölüm 4</u>
LUKA	<u>Bölüm 5</u>
LUKA	<u>Bölüm 6</u>
LUKA	<u>Bölüm 7</u>
LUKA	<u>Bölüm 8</u>
LUKA	<u>Bölüm 9</u>
LUKA	<u>Bölüm 10</u>
LUKA	<u>Bölüm 11</u>
LUKA	<u>Bölüm 12</u>
LUKA	<u>Bölüm 13</u>
LUKA	<u>Bölüm 14</u>
LUKA	<u>Bölüm 15</u>
LUKA	<u>Bölüm 16</u>
LUKA	<u>Bölüm 17</u>
LUKA	<u>Bölüm 18</u>
LUKA	<u>Bölüm 19</u>
LUKA	<u>Bölüm 20</u>
LUKA	<u>Bölüm 21</u>
LUKA	<u>Bölüm 22</u>
LUKA	<u>Bölüm 23</u>
LUKA	<u>Bölüm 24</u>

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 1

İçindekiler

Sayın Teofilos, Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişti. Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkârı olanlar bunları bize iletiler. Ben de bütün bu olayları ta başından özenle araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm.

Luka 1, 2 (#1:1)

Luka 1, 3 (#1:1)

Luka 1, 4 Öyle ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin.

Luka 1, 5 Yahudiye Kralı Hirodes* zamanında, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin* vardı. Harun soyundan gelen karısının adı ise Elizabet'ti.

Luka 1, 6 Her ikisi de Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi, Rab'bin bütün buyruk ve kurallarına eksiksizce uyarlardı.

Luka 1, 7 Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. İkisinin de yaşı ilerlemişti.

Luka 1, 8 Zekeriya, hizmet sırasının kendi bölümünde olduğu bir gün, Tanrı'nın önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu.

Luka 1, 9 Kâhinlik geleneği uyarınca Rab'bin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kurayla ona verilmişti.

Luka 1, 10 Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu dışarıda dua ediyordu.

Luka 1, 11 Bu sırada, Rab'bin bir meleği buhur sunağının sağında durup Zekeriya'ya göründü.

Luka 1, 12 Zekeriya onu görünce şaşırıp, korkuya kapıldı.

Luka 1, 13 Melek, "Korkma, Zekeriya" dedi, "Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın.

Luka 1, 14 Sevinip coşacaksın. Birçokları da onun doğumuna sevinecek.

Luka 1, 15 O, Rab'bin gözünde büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek; daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh'la dolacak.

Luka 1, 16 İsrailoğulları'ndan birçoğunu, Tanrıları Rab'be döndürecek.

Luka 1, 17 Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyas'ın ruhu ve gücüyle Rab'bin önünden gidecektir."

Luka 1, 18 Zekeriya meleğe, "Bundan nasıl emin olabilirim?" dedi. "Çünkü ben yaşılandım, karımın da yaşı ilerledi."

Luka 1, 19 Melek ona şöyle karşılık verdi: "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.

Luka 1, 20 İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın."

Luka 1, 21 Zekeriya'yı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaşıtı.

Luka 1, 22 Zekeriya ise dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman tapınakta bir görüm gördüğünü anladılar. Kendisi onlara işaretler yapıyor, ama konuşamıyordu.

Luka 1, 23 Görev süresi bitince Zekeriya evine döndü.

Luka 1, 24 Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı.

Luka 1, 25 "Bunu benim için yapan Rab'dir" dedi. "Bu günlerde benimle ilgilenerek insanlar arasında utancımı giderdi."

Luka 1, 26 Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di.

Luka 1, 27 (#1:26)

Luka 1, 28 Onun yanına giren melek, "Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir" dedi.

Luka 1, 29 Söylenenlere çok şaşırıp Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı.

Luka 1, 30 Ama melek ona, "Korkma Meryem" dedi, "Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin.

Luka 1, 31 Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın.

Luka 1, 32 O büyük olacak, kendisine 'Yüceler Yücesi'nin Oğlu' denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek.

Luka 1, 33 O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir."

Luka 1, 34 Meryem meleğe, "Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki" dedi.

Luka 1, 35 Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.

Luka 1, 36 Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır.

Luka 1, 37 Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur."

Luka 1, 38 "Ben Rab'bin kuluyum" dedi Meryem, "Bana dediğin gibi olsun." Bundan sonar melek onun yanından ayrıldı.

Luka 1, 39 O günlerde Meryem kalkıp aceleyle Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kente gitti.

Luka 1, 40 Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı.

Luka 1, 41 Elizabet Meryem'in selamını duyunca rahmindeki çocuk hopladı. Kutsal Ruh'la dolan Elizabet yüksek sesle şöyle dedi: "Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun, rahminin ürünü de kutsanmıştır!"

Luka 1, 42 (#1:41)

Luka 1, 43 Nasıl oldu da Rabbim'in annesi yanıma geldi?

Luka 1, 44 Bak, selamın kulaklarıma eriştiği an, çocuk rahmimde sevinçle hopladı.

Luka 1, 45 İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rab'bin ona söylediği sözler gerçekleşecektir."

Luka 1, 46 Meryem de şöyle dedi: "Canım Rab'bi yüceltir; Ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar.

Luka 1, 47 (#1:46)

Luka 1, 48 Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi. İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak.

Luka 1, 49 Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı. O'nun adı kutsaldır.

Luka 1, 50 Kuşaklar boyunca kendisinden korkanlara merhamet eder.

Luka 1, 51 Bileğiyle büyük işler yaptı; Gururluları yüreklerindeki kuruntularla darmadağın etti.

Luka 1, 52 Hükümdarları tahtlarından indirdi, Sıradan insanları yükseltti.

Luka 1, 53 Aç olanları iyiliklerle doyurdu, Zenginleri ise elleri boş çevirdi.

Luka 1, 54 Atalarımıza söz verdiği gibi, İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek Merhamet etmeyi unutmuyarak Kulu İsrail'in yardımına yetişti."

Luka 1, 55 (#1:54)

Luka 1, 56 Meryem, üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra kendi evine döndü.

Luka 1, 57 Elizabet'in doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu.

Luka 1, 58 Komşularıyla akrabaları, Rab'bin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca, onun sevincine katıldılar.

Luka 1, 59 Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vereceklerdi.

Luka 1, 60 Ama annesi, "Hayır, adı Yahya olacak" dedi.

Luka 1, 61 Ona, "Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki" dediler.

Luka 1, 62 Bunun üzerine babasına işaretle çocuğun adını ne koymak istediğini sordular.

Luka 1, 63 Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, "Adı Yahya'dır" diye yazdı. Herkes şaşakaldı.

Luka 1, 64 O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı överek konuşmaya başladı.

Luka 1, 65 Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu olaylar, Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu.

Luka 1, 66 Duyan herkes derin derin düşünüyor, "Acaba bu çocuk ne olacak?" diyordu. Çünkü Rab onunla birlikteydi.

Luka 1, 67 Çocuğun babası Zekeriya, Kutsal Ruh'la dolarak şu peygamberlikte bulundu:

Luka 1, 68 "İsrail'in Tanrısı Rab'be övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına gelip onları fidyeyle kurtardı.

Luka 1, 69 Eski çağlardan beri Kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, Kulu Davut'un soyundan Bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı; Düşmanlarımızdan, Bizden nefret edenlerin hepsinin elinden Kurtuluşumuzu sağladı.

Luka 1, 70 (#1:69)

Luka 1, 71 (#1:69)

Luka 1, 72 Böylece atalarımıza merhamet ederek Kutsal antlaşmasını anmış oldu.

Luka 1, 73 Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına Ve ömrümüz boyunca Kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde, Korkusuzca kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair Atamız İbrahim'e ant içerek söz vermişti.

Luka 1, 74 (#1:73)

Luka 1, 75 (#1:73)

Luka 1, 76 Sen de, ey çocuk, Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye anılacaksın. Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek Ve O'nun halkına, Günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin.

Luka 1, 77 (#1:76)

Luka 1, 78 Çünkü Tanrımız'ın yüreği merhamet doludur. O'nun merhameti sayesinde, Yücelerden doğan Güneş, Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak Ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere Yardımımıza gelecektir."

Luka 1, 79 (#1:78)

Luka 1, 80 Çocuk büyüyor, ruhsal yönden güçleniyordu. İsrail halkına görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 2

İçindekiler

O günlerde Sezar* Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı.

Luka 2, 2 Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği zamanında yapıldı.

Luka 2, 3 Herkes yazılmak için kendi kentine gitti.

Luka 2, 4 Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti.

Luka 2, 5 Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı.

Luka 2, 6 Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu.

Luka 2, 7 (#2:6)

Luka 2, 8 Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı.

Luka 2, 9 Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar.

Luka 2, 10 Melek onlara, "Korkmayın!" dedi. "Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir*.

Luka 2, 11 (#2:10)

Luka 2, 12 İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız."

Luka 2, 13 Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yı överek, "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara Esenlik olsun!" dediler.

Luka 2, 14 (#2:13)

Luka 2, 15 Melekler yanlarından ayrıлып göğe çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, "Haydi, Beytlehem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim" dediler.

Luka 2, 16 Aceleyle gidip Meryem'le Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği buldular.

Luka 2, 17 Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler.

Luka 2, 18 Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine şaşır kaldılar.

Luka 2, 19 Meryem ise bütün bu sözleri derin derin düşünerek yüreğinde saklıyordu.

Luka 2, 20 Çobanlar, işitip gördüklerinin tümü için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı.

Luka 2, 21 Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, O'na İsa adı verildi. Bu, O'nun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi.

Luka 2, 22 Musa'nın Yasası'na göre arınma günlerinin bitiminde Yusuf'la Meryem çocuğu Rab'be adamak için Yerusolim'e* götürdüler.

Luka 2, 23 Nitekim Rab'bin Yasası'nda, "İlk doğan her erkek çocuk Rab'be adanmış sayılacak" diye yazılmıştır.

Luka 2, 24 Ayrıca Rab'bin Yasası'nda buyrulduğu gibi, kurban olarak "bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu" sunacaklardı.

Luka 2, 25 O sırada Yerusolim'de Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve dindar biriydi. İsrail'in avutulmasını özlemle bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi.

Luka 2, 26 Rab'bin Mesih'i'ni görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine bildirilmişti.

Luka 2, 27 Böylece Şimon, Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Küçük İsa'nın annesi babası, Kutsal Yasa'nın ilgili kuralını yerine getirmek üzere O'nu içeri getirdiklerinde, Şimon O'nu kucağına aldı, Tanrı'yı överek şöyle dedi:

Luka 2, 28 (#2:27)

Luka 2, 29 "Ey Rabbim, verdiğin sözü tuttun; Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim.

Luka 2, 30 Çünkü senin sağladığın, Bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu, Ulusları aydınlatıp Halkın İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı Gözlerimle gördüm."

Luka 2, 31 (#2:30)

Luka 2, 32 (#2:30)

Luka 2, 33 İsa'nın annesiyle babası, O'nun hakkında söylenenlere şaşılar.

Luka 2, 34 Şimon onları kutsayıp çocuğun annesi Meryem'e şöyle dedi: "Bu çocuk, İsrail'de birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir.

Luka 2, 35 Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak."

Luka 2, 36 Anna adında çok yaşlı bir kadın peygamber vardı. Aşer oymağından Fanuell'in kızıydı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadıktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı. Tapınaktan ayrılmaz, oruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrı'ya tapınırdı.

Luka 2, 37 (#2:36)

Luka 2, 38 Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yerusolim'in kurtuluşunu bekleyen herkese

İsa'dan söz etmeye başladı.

Luka 2, 39 Yusuf'la Meryem, Rab'bin Yasası'nda öngörülen her şeyi yerine getirdikten sonra Celile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler.

Luka 2, 40 Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi.

Luka 2, 41 İsa'nın annesi babası her yıl Fısıh Bayramı'nda* Yeruslaim'e giderlerdi.

Luka 2, 42 İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyarak yine gittiler.

Luka 2, 43 Bayramdan sonra eve dönerlerken küçük İsa Yeruslaim'de kaldı. Bunu farketmeyen annesiyle babası, çocuğun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aramaya başladılar.

Luka 2, 44 (#2:43)

Luka 2, 45 Bulamayınca O'nu araya araya Yeruslaim'e döndüler.

Luka 2, 46 Üç gün sonra O'nu tapınakta buldular. Din öğretmenleri arasında oturmuş, onları dinliyor, sorular soruyordu.

Luka 2, 47 O'nu dinleyen herkes, zekâsına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyordu.

Luka 2, 48 Annesiyle babası O'nu görünce şaşırdılar. Annesi, "Çocuğum, bize bunu niçin yaptın? Bak, babanla ben büyük kaygı içinde seni arayıp durduk" dedi.

Luka 2, 49 O da onlara, "Beni niçin arayıp durdunuz?" dedi. "Babam'ın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?"

Luka 2, 50 Ne var ki onlar ne demek istediğini anlamadılar.

Luka 2, 51 İsa onlarla birlikte yola çıkıp Nasıra'ya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı.

Luka 2, 52 İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 3

[İçindekiler](#)

Sezar* Tiberius'un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiye'de Pontius Pilatus valilik yapıyordu. Celile'yi Hirodes*, İtureya ve Trahonitis bölgesini Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi Lisaniyas yönetiyordu.

Luka 3, 2 Hanan ile Kayafa başkâhinlik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahya'ya seslendi.

Luka 3, 3 O da Şeria Irmağı'nın çevresindeki bütün bölgeyi dolaşarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz* olmaya çağırırdı.

Luka 3, 4 Nitekim Peygamber Yeşaya'nın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır: "Çölde haykıran, 'Rab'bin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin' diye sesleniyor.

Luka 3, 5 'Her vadi doldurulacak, Her dağ ve her tepe alçaltılacak. Dolambaçlı yollar doğrultulacak, Engebeli yollar düzleştirilecek.

Luka 3, 6 Ve bütün insanlar Tanrı'nın sağladığı kurtuluşu görecekler."

Luka 3, 7 Yahya, vaftiz olmak için kendisine gelen kalabalıklara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı?

Luka 3, 8 Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin! Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' demeye kalkmayın. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir.

Luka 3, 9 Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır."

Luka 3, 10 Halk ona, "Öyleyse biz ne yapalım?" diye sordu.

Luka 3, 11 Yahya onlara, "İki mintanı olan birini mintanı olmayana versin; yiyeceği olan yiyeceği olmayanla paylaşsın" yanıtını verdi.

Luka 3, 12 Bazı vergi görevlileri* de vaftiz olmaya gelerek, "Öğretmenimiz, biz ne yapalım?" dediler.

Luka 3, 13 Yahya, "Size buyrulandan çok vergi almayın" dedi.

Luka 3, 14 Bazı askerler de, "Ya biz ne yapalım?" diye sordular. O da, "Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın" dedi, "Ücretinizle yetinin."

Luka 3, 15 Halk umut içinde bekliyordu. Yahya'yla ilgili olarak herkesin aklında, "Acaba Mesih* bu mu?" sorusu vardı.

Luka 3, 16 Yahya ise hepsine şöyle yanıt verdi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.

Luka 3, 17 Harman yerini temizlemek ve buğdayı toplayıp ambarına yığmak için yabası elinde hazır duruyor. Samanı ise sönmeyen ateşe yakacak."

Luka 3, 18 Yahya başka birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjde'yi duyuruyordu.

Luka 3, 19 Ne var ki bölgenin kralı* Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiya'yla ilgili olayı ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükleri yüzüne vuran Yahya'yı hapse attırarak kötülüklerine bir yenisini ekledi.

Luka 3, 20 (#3:19)

Luka 3, 21 Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.

Luka 3, 22 (#3:21)

Luka 3, 23 İsa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusuf'un oğlu olduğu sanılıyordu. Yusuf da Eli oğlu,

Luka 3, 24 Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu,

Luka 3, 25 Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu,

Luka 3, 26 Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu,

Luka 3, 27 Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,

Luka 3, 28 Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu,

Luka 3, 29 Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,

Luka 3, 30 Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,

Luka 3, 31 Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu,

Luka 3, 32 İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,

Luka 3, 33 Amminadav oğlu, Ram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,

Luka 3, 34 Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,

Luka 3, 35 Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu,

Luka 3, 36 Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu,

Luka 3, 37 Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu,

Luka 3, 38 Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'ydu.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 4

İçindekiler

Kutsal Ruh'la dolu olarak Şeria Irmağı'ndan dönen İsa, Ruh'un yönlendirmesiyle çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Dolayısıyla bu süre sonunda acıktı.

Luka 4, 2 (#4:1)

Luka 4, 3 Bunun üzerine İblis O'na, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşa söyle ekmek olsun" dedi.

Luka 4, 4 İsa, "'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz' diye yazılmıştır" karşılığını verdi.

Luka 4, 5 Sonra İblis İsa'yı yükseklerle çıkararak bir anda O'na dünyanın bütün ülkelerini gösterdi.

Luka 4, 6 O'na, "Bütün bunların yönetimini ve zenginliğini sana vereceğim" dedi. "Bunlar bana teslim edildi, ben de dilediğim kişiye veririm.

Luka 4, 7 Bana taparsan, hepsi senin olacak."

Luka 4, 8 İsa ona şu karşılığı verdi: "'Tanrının Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin' diye yazılmıştır."

Luka 4, 9 İblis O'nu Yeruşalim'e götürüp tapınağın tepesine çıkardı. "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at" dedi.

Luka 4, 10 "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrı, seni korumaları için Meleklerine buyruk verecek.'

Luka 4, 11 'Ayağın bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'"

Luka 4, 12 İsa ona şöyle karşılık verdi: "'Tanrının Rab'bi denemeyeceksin!' diye buyrulmuştur."

Luka 4, 13 İblis, İsa'yı her bakımdan denedikten sonra bir süre için O'nun yanından ayrıldı.

Luka 4, 14 İsa, Ruh'un gücüyle donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber bütün bölgeye yayıldı.

Luka 4, 15 Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.

Luka 4, 16 İsa, büyüdüğü Nasıra Kenti'ne geldiğinde her zamanki gibi Şabat Günü* havraya gitti. Kutsal Yazılar'ı okumak üzere ayağa kalkınca O'na Peygamber Yeşaya'nın Kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:

Luka 4, 17 (#4:16)

Luka 4, 18 "Rab'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshetti*. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, Körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak Ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için Beni gönderdi."

Luka 4, 19 (#4:18)

Luka 4, 20 Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle O'na bakıyordu.

Luka 4, 21 İsa, "Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir" diye konuşmaya başladı.

Luka 4, 22 Herkes İsa'yı övüyor, ağzından çıkan lütufkâr sözlerle hayran kalıyordu. "Yusuf'un oğlu değil mi bu?" diyorlardı.

Luka 4, 23 İsa onlara şöyle dedi: "Kuşkusuz bana şu deymi hatırlatacaksınız: 'Ey hekim, önce kendini iyileştir! Kefarnahum'da yaptıklarını duyduk. Aynısını burada, kendi memleketinde de yap.'"

Luka 4, 24 "Size doğrusunu söyleyeyim" diye devam etti İsa, "Hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez.

Luka 4, 25 Yine size gerçeği söyleyeyim, gökyüzünün üç yıl altı ay kapalı kaldığı, bütün ülkede korkunç bir kıtlığın baş gösterdiği İlyas zamanında İsrail'de çok sayıda dul kadın vardı.

Luka 4, 26 İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi; yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti'nde bulunan dul bir kadına gönderildi.

Luka 4, 27 Peygamber Elişa'nın zamanında İsrail'de çok sayıda cüzamlı* vardı. Bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi; yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi."

Luka 4, 28 Havradakiler bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular.

Luka 4, 29 Ayağa kalkıp İsa'yı kentin dışına kovdular. O'nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler.

Luka 4, 30 Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı.

Luka 4, 31 Sonra İsa Celile'nin Kefarnahum Kenti'ne gitti. Şabat Günü* halka öğretiyordu.

Luka 4, 32 Yetkiyle konuştuğu için O'nun öğretilişine şaşıp kaldılar.

Luka 4, 33 Havrada cinli, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, "Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!"

Luka 4, 34 (#4:33)

Luka 4, 35 İsa, "Sus, çık adamdan!" diyerek cini azarladı. Cin adamı herkesin önünde yere vurduktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı.

Luka 4, 36 Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, "Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyor!" diyorlardı.

Luka 4, 37 İsa'yla ilgili haber o bölgenin her yanında yankılandı.

Luka 4, 38 İsa havradan ayrılarak Simun'un evine gitti. Simun'un kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için

İsa'dan yardım istediler.

Luka 4, 39 İsa kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.

Luka 4, 40 Güneş batarken herkes çeşitli hastalıklara yakalanmış akrabalarını İsa'ya getirdi. İsa her birinin üzerine ellerini koyarak onları iyileştirdi.

Luka 4, 41 Birçoğunun içinden cinler de, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırarak çıkıyordu. Ne var ki, İsa onları azarladı, konuşmalarına izin vermedi. Çünkü kendisinin Mesih* olduğunu biliyorlardı.

Luka 4, 42 Sabah olunca İsa dışarı çıkıp ıssız bir yere gitti. Halk ise O'nu arıyordu. Bulunduğu yere geldiklerinde O'nu yanlarında alıkoymaya çalıştılar.

Luka 4, 43 Ama İsa, "Öbür kentlerde de Tanrı'nın Egemenliği'yle ilgili Müjde'yi yaymam gerek" dedi. "Çünkü bunun için gönderildim."

Luka 4, 44 Böylece Yahudiye'deki havralarda Tanrı sözünü duyurmaya devam etti.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 5

İçindekiler

Halk, Gennesar Gölü'nün kıyısında duran İsa'nın çevresini sarmış, Tanrı'nın sözünü dinliyordu.

Luka 5, 2 İsa, gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı.

Luka 5, 3 İki tekneden Simun'a ait olanına binen İsa, ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti.

Luka 5, 4 Konuşmasını bitirince Simun'a, "Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın" dedi.

Luka 5, 5 Simun şu karşılığı verdi: "Efendimiz, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım."

Luka 5, 6 Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı.

Luka 5, 7 Öbür teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip yardım etmelerini istediler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi balıkla doldurdular; tekneler neredeyse batıyordu.

Luka 5, 8 Simun Petrus bunu görünce, "Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım" diyerek İsa'nın dizlerine kapandı.

Luka 5, 9 Kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların çokluğuna şaşıp kalmışlardı.

Luka 5, 10 Simun'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup'la Yuhanna'yı da aynı şaşkınlık almıştı. İsa Simun'a, "Korkma" dedi, "Bundan böyle balık yerine insan tutacaksın."

Luka 5, 11 Sonra onlar tekneleri karaya çektiler ve her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

Luka 5, 12 İsa kentlerden birindeyken, her yanını cüzam* kaplamış bir adamla karşılaştı. Adam İsa'yı görünce yüzüstü yere kapanıp yalvardı: "Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin" dedi.

Luka 5, 13 İsa elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. Adam anında cüzamdan kurtuldu.

Luka 5, 14 İsa ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. "Git, kâhine* görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun" dedi.

Luka 5, 15 Ne var ki, İsa'yla ilgili haber daha da çok yayıldı. Kalabalık halk toplulukları İsa'yı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak amacıyla akın akın geliyordu.

Luka 5, 16 Kendisi ise ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.

Luka 5, 17 Bir gün İsa öğretiyordu. Celile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yerusâlim'den gelen Ferisiler'le* Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde oturuyorlardı. İsa, Rab'bin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu.

Luka 5, 18 O sırada birkaç kişi, yatak üzerinde taşıdıkları felçli bir adamı evden içeri sokup İsa'nın önüne koymaya çalışıyordu.

Luka 5, 19 Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, kiremitleri kaldırıp adamı yatakla birlikte orta yere, İsa'nın önüne indirdiler.

Luka 5, 20 İsa onların imanını görünce, "Dostum, günahların bağışlandı" dedi.

Luka 5, 21 Din bilginleriyle* Ferisiler, "Tanrı'ya küfreden bu adam kim? Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?" diye düşünmeye başladılar.

Luka 5, 22 Akıllarından geçenleri bilen İsa onlara şöyle seslendi: "Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?"

Luka 5, 23 Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi?

Luka 5, 24 Ne var ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye..." Sonra felçli adama, "Sana söylüyorum, kalk, yatağını toplayıp evine git!" dedi.

Luka 5, 25 Adam onların gözü önünde hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı yatağı topladı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti.

Luka 5, 26 Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Tanrı'yı yüceltiyor, büyük korku içinde, "Bugün şaşılacak işler gördük!" diyorlardı.

Luka 5, 27 Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini* gördü. Adama, "Ardımdan gel" dedi.

Luka 5, 28 O da kalktı, her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gitti.

Luka 5, 29 Sonra Levi, evinde İsa'nın onuruna büyük bir şölen verdi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte yemeğe oturmuştu.

Luka 5, 30 Ferisiler'le onların din bilginleri söylenmeye başladılar. İsa'nın öğrencilerine, "Siz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?" dediler.

Luka 5, 31 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var.

Luka 5, 32 Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim."

Luka 5, 33 Onlar İsa'ya, "Yahya'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar, Ferisiler'in öğrencileri de öyle. Seninkiler ise yiyip içiyor" dediler.

Luka 5, 34 İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarında olduğu sürece davettilere oruç tutturabilir misiniz?"

Luka 5, 35 Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o günler oruç tutacaklar."

Luka 5, 36 İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: "Hiç kimse yeni giysiden bir parça yırtıp eski giysiyi yamamaz.

Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisine uymaz.

Luka 5, 37 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur.

Luka 5, 38 Yeni şarabı yeni tulumlara doldurmak gerek.

Luka 5, 39 Üstelik hiç kimse eski şarabı içtikten sonra yenisini istemez. 'Eskisi güzel' der."

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 6

İçindekiler

Bir Şabat Günü* İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı.

Luka 6, 2 Ferisiler'den bazıları, "Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorsunuz?" dediler.

Luka 6, 3 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı?"

Luka 6, 4 Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini* alıp yedi ve yanındakilere de verdi."

Luka 6, 5 Sonra İsa onlara, "İnsanoğlu* Şabat Günü'nün de Rabbi'dir" dedi.

Luka 6, 6 Bir başka Şabat Günü İsa havraya girmiş öğretiyordu. Orada sağ eli sakat bir adam vardı.

Luka 6, 7 İsa'yı suçlamak için fırsat kollayan din bilginleriyle Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı.

Luka 6, 8 İsa, onların ne düşündüklerini biliyordu. Eli sakat olan adama, "Ayağa kalk, öne çık" dedi. O da kalktı, orta yerde durdu.

Luka 6, 9 İsa onlara, "Size sorayım" dedi, "Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, öldürmek mi?"

Luka 6, 10 Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapa sağlam oluverdi.

Luka 6, 11 Onlar ise öfkeden deliye döndüler ve aralarında İsa'ya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar.

Luka 6, 12 O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi.

Luka 6, 13 Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı ve onların arasından, elçi diye adlandırdığı şu on iki kişiyi seçti: Petrus adını verdiği Simun, onun kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever* diye tanınan Simun, Yakup oğlu Yahuda ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

Luka 6, 14 (#6:13)

Luka 6, 15 (#6:13)

Luka 6, 16 (#6:13)

Luka 6, 17 İsa bunlarla birlikte aşağı inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden büyük bir kalabalık ve bütün Yahudiye'den, Yeruşalim'den, Sur'la Sayda yakınlarındaki kıyı bölgesinden gelen büyük bir halk topluluğu da oradaydı.

Luka 6, 18 İsa'yı dinlemek ve hastalıklarına şifa bulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu.

Luka 6, 19 Kalabalıkta herkes İsa'ya dokunmak için çabalıyordu. Çünkü O'nun içinden akan bir güç herkese şifa veriyordu.

Luka 6, 20 İsa, gözlerini öğrencilerine çevirerek şöyle dedi: "Ne mutlu size, ey yoksullar! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği sizindir.

Luka 6, 21 Ne mutlu size, şimdi açlık çekenler! Çünkü doyurulacaksınız. Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar! Çünkü güleceksiniz.

Luka 6, 22 İnsanoğlu'na* bağlılığınız yüzünden İnsanlar sizden nefret ettikleri, Sizi toplum dışı edip aşağıladıkları Ve adınızı kötüleyip sizi reddettikleri zaman Ne mutlu size!

Luka 6, 23 O gün sevinin, coşkuyla zıplayın! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Nitekim onların ataları da Peygamberlere böyle davrandılar.

Luka 6, 24 Ama vay halinize, ey zenginler, Çünkü tesellinizi almış bulunuyorsunuz!

Luka 6, 25 Vay halinize, şimdi karnı tok olan sizler, Çünkü açlık çekeceksiniz! Vay halinize, ey şimdi gülenler, Çünkü yas tutup ağlayacaksınız!

Luka 6, 26 Bütün insanlar sizin için iyi sözler söyledikleri zaman, Vay halinize! Çünkü onların ataları da Sahte peygamberlere böyle davrandılar."

Luka 6, 27 "Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin.

Luka 6, 28 (#6:27)

Luka 6, 29 Bir yanağınıza vurana öbür yanağınızı da çevirin. Abanınızı alandan mintanınızı da esirgemeyin.

Luka 6, 30 Sizden bir şey dileyen herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin.

Luka 6, 31 İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.

Luka 6, 32 "Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever.

Luka 6, 33 Size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile böyle yapar.

Luka 6, 34 Geri alacağınızı umduğunuz kişilere ödünç vererseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile verdiklerini geri almak koşuluyla günahkârlara ödünç verirler.

Luka 6, 35 Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesi'nin oğulları olacaksınız. Çünkü O, nankör ve kötü kişilere karşı iyi yüreklidir.

Luka 6, 36 Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun."

Luka 6, 37 "Başkasını yargılamayın, siz de yargılanmazsınız. Suçlu çıkarmayın, siz de suçlu çıkarılmazsınız. Başkasını bağışlayın, siz de bağışlanırsınız.

Luka 6, 38 Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak. Hangi ölçekle vererseniz, aynı ölçekle alacaksınız."

Luka 6, 39 İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: "Kör köre kılavuzluk edebilir mi? İki de çukura düşmez mi?

Luka 6, 40 Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimini tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır.

Luka 6, 41 "Sen neden kardeşinin gözündeki çöpu görürsün de kendi gözündeki merteğı farketmezsin?

Luka 6, 42 Kendi gözündeki merteğı görmezken, kardeşine nasıl, 'Kardeş, izin ver, gözündeki çöpu çıkarayım' dersin? Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteğı çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpu çıkarmak için daha iyi görürsün."

Luka 6, 43 "İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve vermez.

Luka 6, 44 Her ağaç meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan üzüm devşirilmez.

Luka 6, 45 İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. İnsanın ağzı, yüreğinden taşanı söyler.

Luka 6, 46 "Niçin beni 'Ya Rab, ya Rab' diye çağırıyorsunuz da söylediklerimi yapmıyorsunuz?

Luka 6, 47 Bana gelen ve sözlerimi duyup uygulayan kişinin kime benzediğini size anlatayım.

Luka 6, 48 Böyle bir kişi, evini yaparken toprağı kazan, derinlere inip temeli kaya üzerine atan adama benzer. Sel suları ile kabaran ırmak o eve saldırırsa da, onu sarsamaz. Çünkü ev sağlam yapılmıştır.

Luka 6, 49 Ama sözlerimi duyup da uygulamayan kişi, evini temel koymaksızın toprağın üzerine kuran adama benzer. Kabaran ırmak saldırınca ev hemen çöker. Evin yıkılışı da korkunç olur."

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 7

İçindekiler

İsa, kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söyledikten sonra Kefarnahum'a gitti.

Luka 7, 2 Orada bir yüzbaşının çok değer verdiği kölesi ölüm döşeğinde hasta yatıyordu.

Luka 7, 3 İsa'yla ilgili haberleri duyan yüzbaşı, gelip kölesini iyileştirmesini rica etmek üzere O'na Yahudiler'in bazı ileri gelenlerini gönderdi.

Luka 7, 4 Bunlar İsa'nın yanına gelince içten bir yalvarışla O'na şöyle dediler: "Bu adam senin yardımına layıktır.

Luka 7, 5 Çünkü ulusumuzu seviyor. Havramızı yaptırın da kendisidir."

Luka 7, 6 İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve yaklaştığı sırada, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp O'na şu haberi gönderdi: "Ya Rab, zahmet etme; evime girmene layık değilim.

Luka 7, 7 Bu yüzden yanına gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir.

Luka 7, 8 Ben de buyruk altında bir görevliyim, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir; köleme, 'Şunu yap' derim, yapar."

Luka 7, 9 Bu sözleri duyan İsa yüzbaşıya hayran kaldı. Ardından gelen kalabalığa dönerek, "Size şunu söyleyeyim" dedi, "İsrail'de bile böyle iman görmedim."

Luka 7, 10 Gönderilenler eve döndüklerinde köleyi iyileşmiş buldular.

Luka 7, 11 Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O'na eşlik ediyordu.

Luka 7, 12 İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi.

Luka 7, 13 Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, "Ağlama" dedi.

Luka 7, 14 Yaklaşık cenaze sedyesine dokununca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, "Delikanlı" dedi, "Sana söylüyorum, kalk!"

Luka 7, 15 Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi.

Luka 7, 16 Herkesi bir korku almıştı. "Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!" ve "Tanrı, halkının yardımına geldi!" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladılar.

Luka 7, 17 İsa'yla ilgili bu haber bütün Yahudiye'ye ve çevre bölgelere yayıldı.

Luka 7, 18 Yahya'nın öğrencileri bütün bu olup bitenleri kendisine bildirdiler. Öğrencilerinden ikisini yanına çağıran Yahya, "Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?" diye sormaları için onları Rab'be gönderdi.

Luka 7, 19 (#7:18)

Luka 7, 20 Adamlar İsa'nın yanına gelince şöyle dediler: "Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. 'Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?' diye soruyor."

Luka 7, 21 Tam o sırada İsa, çeşitli hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözünü açtı.

Luka 7, 22 Sonra Yahya'nın öğrencilerine şöyle karşılık verdi: "Gidin, görüp işittiklerinizi Yahya'ya bildirin.

Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor.

Luka 7, 23 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!"

Luka 7, 24 Yahya'nın gönderdiği haberciler gittikten sonra İsa, halka Yahya'dan söz etmeye başladı. "Çöle ne görmeye gittiniz?" dedi. "Rüzgarda sallanan bir kamış mı?

Luka 7, 25 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa şahane giysiler giyip bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında bulunur.

Luka 7, 26 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

Luka 7, 27 İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak' diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir.

Luka 7, 28 Size şunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Yahya'dan daha üstün olanı yoktur. Bununla birlikte, Tanrı'nın Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür."

Luka 7, 29 Yahya tarafından vaftiz edilen halk, hatta vergi görevlileri* bile bunu duyunca Tanrı'nın adil olduğunu doğruladılar.

Luka 7, 30 Oysa Yahya tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisiler'le Kutsal Yasa uzmanları, Tanrı'nın kendileriyle ilgili tasarısını reddettiler.

Luka 7, 31 İsa, "Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Bunlar neye benziyorlar?" dedi.

Luka 7, 32 "Çarşı meydanında oturup birbirlerine, 'Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, ağlamadınız' \n diye seslenen çocuklara benziyorlar.

Luka 7, 33 Vaftizci Yahya geldiği zaman oruç tutup şaraptan kaçındı, ona 'cinli' diyorsunuz.

Luka 7, 34 İnsanoğlu* geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorsunuz ki, 'Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri* ve günahkârlarla dost oldu!'

Luka 7, 35 Ne var ki bilgelik, onu benimseyen herkes tarafından doğrulanır."

Luka 7, 36 Ferisiler'den biri İsa'yı yemeğe çağırdı. O da Ferisi'nin evine gidip sofraya oturdu.

Luka 7, 37 O sırada, kentte günahkâr olarak tanınan bir kadın, İsa'nın, Ferisi'nin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşıdan bir kap içinde güzel kokulu yağ getirdi. İsa'nın arkasında, ayaklarının dibinde durup ağlayarak, gözyaşlarıyla O'nun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını sildi, öptü ve yağı üzerlerine sürdü.

Luka 7, 38 (#7:37)

Luka 7, 39 İsa'yı evine çağırmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, "Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, günahkâr biri olduğunu anlardı" dedi.

Luka 7, 40 Bunun üzerine İsa Ferisi'ye, "Simun" dedi, "Sana bir söyleyeceğim var." O da, "Buyur, öğretmenim" dedi.

Luka 7, 41 "Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluydu.

Luka 7, 42 Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?"

Luka 7, 43 Simun, "Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan" diye yanıtladı. İsa ona, "Doğru söyledin" dedi.

Luka 7, 44 Sonra kadına bakarak Simun'a şunları söyledi: "Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Bu kadın ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla sildi.

Luka 7, 45 Sen beni öpmedin, ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor.

Luka 7, 46 Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarıma güzel kokulu yağ sürdü.

Luka 7, 47 Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever."

Luka 7, 48 Sonra kadına, "Günahların bağışlandı" dedi.

Luka 7, 49 İsa'yla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, "Kim bu adam? Günahları bile bağışlıyor!" şeklinde konuşmaya başladılar.

Luka 7, 50 İsa ise kadına, "İmanın seni kurtardı, esenlikle git" dedi.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 8

İçindekiler

Bundan kısa bir süre sonra İsa on iki öğrencisiyle birlikte köy kent dolaşmaya başladı. Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurup müjdeliyordu.

Luka 8, 2 Kötü ruhlardan ve hastalıklardan kurtulan bazı kadınlar, içinden yedi cin çıkmış olan Mecdelli denilen Meryem, Hirodes'in* kâhyası Kuza'nın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçokları İsa'yla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla İsa'ya ve öğrencilerine yardım ediyorlardı.

Luka 8, 3 (#8:2)

Luka 8, 4 Büyük bir kalabalığın toplandığı, insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu.

Luka 8, 5 (#8:4)

Luka 8, 6 Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti.

Luka 8, 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu.

Luka 8, 8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyünce yüz kat ürün verdi." Bunları söyledikten sonra, "İşitecek kulağı olan işitsin!" diye seslendi.

Luka 8, 9 İsa, bu benzetmenin anlamını kendisinden soran öğrencilerine, "Tanrı Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi" dedi. "Ama başkalarına benzetmelerle sesleniyorum. Öyle ki, 'Gördükleri halde görmesinler, Duydukları halde anlamasınlar.'

Luka 8, 10 (#8:9)

Luka 8, 11 "Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrı'nın sözüdür.

Luka 8, 12 Yol kenarındakiler sözü işiten kişilerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alır götürür.

Luka 8, 13 Kayalık yere düşenler, işittikleri sözü sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler.

Luka 8, 14 Dikenler arasına düşenler, sözü işiten ama zamanla yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir.

Luka 8, 15 İyi toprağa düşenler ise, sözü işitince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler."

Luka 8, 16 "Hiç kimse kandil yakıp bunu bir kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandillige koyar.

Luka 8, 17 Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur.

Luka 8, 18 Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde var sandığı bile elinden alınacak."

Luka 8, 19 İsa'nın annesiyle kardeşleri O'na geldiler, ama kalabalıktan ötürü kendisine yaklaşamadılar.

Luka 8, 20 İsa'ya, "Annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seni görmek istiyorlar" diye haber verildi.

Luka 8, 21 İsa haberi getirenlere şöyle karşılık verdi: "Annemle kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü duyup yerine getirenlerdir."

Luka 8, 22 Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir tekneye binerek onlara, "Gölün karşı yakasına geçelim" dedi. Böylece kıyıdan açıldılar.

Luka 8, 23 Teknede giderlerken İsa uykuya daldı. O sırada gölde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca tehlikeli bir duruma düştüler.

Luka 8, 24 Gidip İsa'yı uyandırarak, "Efendimiz, Efendimiz, öleceğiz!" dediler. İsa kalkıp rüzgarı ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına dindi ve ortalık sülman oldu.

Luka 8, 25 İsa öğrencilerine, "Nerede imanınız?" dedi. Onlar korku ve şaşkınlık içindeydiler. Birbirlerine, "Bu adam kim ki, rüzgara, suya bile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor!" dediler.

Luka 8, 26 Celile'nin karşısında bulunan Gerasalıların memleketine vardılar.

Luka 8, 27 İsa karaya çıkınca kentten bir adam O'nu karşıladı. Cinli ve uzun zamandan beri giysi giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu.

Luka 8, 28 Adam İsa'yı görünce çığlık atıp önünde yere kapandı. Yüksek sesle, "Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun?" dedi. "Sana yalvarırım, bana işkence etme!"

Luka 8, 29 Çünkü İsa, kötü ruha adamın içinden çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh adamı sık sık etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve kösteklerle bağlanıp başına nöbetçi konulduğu halde bağlarını paralıyor ve cin tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.

Luka 8, 30 İsa ona, "Adın ne?" diye sordu. O da, "Tümen*" diye yanıtladı. Çünkü onun içine bir sürü cin girmişti.

Luka 8, 31 Cinler, dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasın diye İsa'ya yalvarıp durdular.

Luka 8, 32 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler, domuzların içine girmelerine

izin vermesi için İsa'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi.

Luka 8, 33 Adamdan çıkan cinler domuzların içine girdiler. Sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

Luka 8, 34 Domuzları güdenler olup biteni görünce kaçtılar, kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar.

Luka 8, 35 Bunun üzerine halk olup biteni görmeye çıktı. İsa'nın yanına geldikleri zaman, cinlerden kurtulan adamı giyinmiş ve aklı başına gelmiş olarak İsa'nın ayakları dibinde oturmuş buldular ve korktular.

Luka 8, 36 Olayı görenler, cinli adamın nasıl kurtulduğunu halka anlattılar.

Luka 8, 37 O zaman Gerasa yöresinden gelen bütün kalabalık büyük bir korkuya kapılarak İsa'nın yanlarından ayrılmasını rica ettiler. O da geri dönmek üzere tekneye bindi.

Luka 8, 38 Cinlerden kurtulan adam İsa'nın yanında kalmak için O'na yalvardı. Ama İsa, "Evine dön, Tanrı'nın senin için neler yaptığını anlat" diyerek onu salıverdi. Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu.

Luka 8, 39 (#8:38)

Luka 8, 40 Karşı yakaya dönen İsa'yı halk karşıladı. Çünkü herkes O'nu bekliyordu.

Luka 8, 41 O sırada, havra yöneticisi olan Yair adında bir adam gelip İsa'nın ayaklarına kapandı, evine gelmesi için yalvardı.

Luka 8, 42 Çünkü on iki yaşlarındaki biricik kızı ölmek üzereydi. İsa oraya giderken kalabalık O'nu her yandan sıkıştırıyordu.

Luka 8, 43 On iki yıldır kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamıştı; ama hiçbiri onu iyileştirememişti.

Luka 8, 44 İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu ve o anda kanaması kesildi.

Luka 8, 45 İsa, "Bana kim dokundu?" dedi. Herkes inkâr ederken Petrus, "Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış sıkıştırıyor" dedi.

Luka 8, 46 Ama İsa, "Birisi bana dokundu" dedi. "İçimden bir gücün akıp gittiğini hissettim."

Luka 8, 47 Yaptığını gizleyemeyeceğini anlayan kadın titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve o anda nasıl iyileştiğini anlattı.

Luka 8, 48 İsa ona, "Kızım" dedi, "İmanın seni kurtardı. Esenlikle git."

Luka 8, 49 İsa daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri geldi. Yöneticiye, "Kızın öldü" dedi, "Artık öğretmeni rahatsız etme."

Luka 8, 50 İsa bunu duyunca havra yöneticisine şöyle dedi: "Korkma, yalnız iman et, kızın kurtulacak."

Luka 8, 51 İsa adamın evine gelince Petrus, Yuhanna, Yakup ve kızın annesi babası dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi.

Luka 8, 52 Herkes kız için ağlıyor, dövünüyordu. İsa, "Ağlamayın" dedi, "Kız ölmedi, uyuyor."

Luka 8, 53 Kızın öldüğünü bildikleri için İsa'yla alay ettiler.

Luka 8, 54 O ise kızın elini tutarak, "Kızım, kalk!" diye seslendi.

Luka 8, 55 Ruhu yeniden bedenine dönen kız hemen ayağa kalktı. İsa, kıza yemek verilmesini buyurdu.

Luka 8, 56 Kızın annesiyle babası şaşkınlık içindeydi. İsa, olanları hiç kimseye anlatmamaları için onları uyardı.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 9

İçindekiler

İsa, Onikiler'i* yanına çağırıp onlara bütün cinler üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi.

Luka 9, 2 Sonra onları Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi.

Luka 9, 3 Onlara şöyle dedi: "Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para, ne de yedek mintan.

Luka 9, 4 Hangi eve giderseniz, kentten ayrılınca de orada kalın.

Luka 9, 5 Sizi kabul etmeyenlere gelince, kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin."

Luka 9, 6 Onlar da yola çıktılar, her yerde Müjde'yi yayarak ve hastaları iyileştirerek köy köy dolaştılar.

Luka 9, 7 Bölgenin kralı* Hirodes bütün bu olanları duyunca şaşkına döndü. Çünkü bazıları Yahya'nın ölümünden dirildiğini, bazıları İlyas'ın görüldüğünü, başkaları ise eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu.

Luka 9, 8 (#9:7)

Luka 9, 9 Hirodes, "Yahya'nın başını ben kestirdim. Şimdi hakkında böyle haberler duyduğum bu adam kim?" diyor ve İsa'yı görmenin bir yolunu arıyordu.

Luka 9, 10 Elçiler geri dönünce, yaptıkları her şeyi İsa'ya anlattılar. Sonra İsa yalnızca onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kente çekildi.

Luka 9, 11 Bunu öğrenen halk O'nun ardından gitti. İsa onları ilgiyle karşıladı, kendilerine Tanrı'nın Egemenliği'nden söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi.

Luka 9, 12 Günbatımına doğru Onikiler gelip O'na, "Halkı salıver de çevredeki köylere ve çiftliklere gidip kendilerine barınak ve yiyecek bulsunlar. Çünkü ıssız bir yerdeyiz" dediler.

Luka 9, 13 İsa, "Onlara siz yiyecek verin" dedi. "Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok" dediler. "Yoksa bunca halk için yiyecek almaya biz mi gidelim?"

Luka 9, 14 Orada yaklaşık beş bin erkek vardı. İsa öğrencilerine, "Halkı yaklaşık ellişer kişilik kümeler halinde yere oturtun" dedi.

Luka 9, 15 Öğrenciler öyle yapıp herkesi yere oturtular.

Luka 9, 16 İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi.

Luka 9, 17 Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu toplandı.

Luka 9, 18 Bir gün İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

Luka 9, 19 Şöyle yanıtladılar: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de eski peygamberlerden biri dirilmiş, diyor."

Luka 9, 20 İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?" Petrus, "Sen Tanrı'nın Mesih'i'sin*" yanıtını verdi.

Luka 9, 21 İsa, onları uyararak bunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu.

Luka 9, 22 İnsanoğlu'nun* çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi.

Luka 9, 23 Sonra hepsine, "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin" dedi,

Luka 9, 24 "Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

Luka 9, 25 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?

Luka 9, 26 Kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendisinin, Babası'nın ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde o kişiden utanacaktır.

Luka 9, 27 Size gerçeği söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

Luka 9, 28 Bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra İsa, yanına Petrus, Yuhanna ve Yakup'u alarak dua etmek üzere dağa çıktı.

Luka 9, 29 İsa dua ederken yüzünün görünümünü değiştirdi, giysileri şimşek gibi parıldayan bir beyazlığa büründü.

Luka 9, 30 O anda görkem içinde beliren iki kişi İsa'yla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyas'tı. İsa'nın yakında Yeruşalim'de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı.

Luka 9, 31 (#9:30)

Luka 9, 32 Petrus ile yanındakilerin üzerine uyku çökmüştü. Ama uykuları iyice dağılınca İsa'nın görkemini ve yanında duran iki kişiyi gördüler.

Luka 9, 33 Bunlar İsa'nın yanından ayrılırken Petrus İsa'ya, "Efendimiz" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a." Aslında ne söylediğinin farkında değildi.

Luka 9, 34 Petrus daha bunları söylerken bir bulut gelip onlara gölge saldı. Bulut onları sarınca korktular.

Luka 9, 35 Buluttan gelen bir ses, "Bu benim Oğlum'dur, seçilmiş Olan'dır. O'nu dinleyin!" dedi.

Luka 9, 36 Ses kesilince İsa'nın tek başına olduğu görüldü. Öğrenciler bunu gizli tuttular ve o günlerde hiç

kimseye gördüklerinden söz etmediler.

Luka 9, 37 Ertesi gün dağdan indikleri zaman, İsa'yı büyük bir kalabalık karşıladı.

Luka 9, 38 Kalabalığın içinden bir adam, "Öğretmenim" diye seslendi, "Yalvarırım, oğlumu bir gör, o tek çocuğumdur.

Luka 9, 39 Bir ruh onu yakalıyor, o da birdenbire çılgılık atıyor. Ruh onu, ağzından köpükler gelene dek şiddetle sarsıyor. Bedenini yara bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor.

Luka 9, 40 Ruhu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama başaramadılar."

Luka 9, 41 İsa şöyle karşılık verdi: "Ey imansız ve sapmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalıp size katlanacağım? Oğlunu buraya getir."

Luka 9, 42 Çocuk daha İsa'ya yaklaşıırken cin onu yere vurup şiddetle sarstı. Ama İsa kötü ruhu azarladı, çocuğu iyileştirerek babasına geri verdi.

Luka 9, 43 Herkes Tanrı'nın büyük gücüne şaşıp kaldı. Herkes İsa'nın bütün yaptıkları karşısında hayret içindeyken, İsa öğrencilerine, "Şu sözlerime iyice kulak verin" dedi. "İnsanoğlu*, insanların eline teslim edilecek."

Luka 9, 44 (#9:43)

Luka 9, 45 Onlar bu sözü anlamadılar. Sözü kavramasınlar diye anlamı kendilerinden gizlenmişti. Üstelik İsa'ya bu sözle ilgili soru sormaktan korkuyorlardı.

Luka 9, 46 Öğrenciler, aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmaya başladılar.

Luka 9, 47 Akıllarından geçeni bilen İsa, küçük bir çocuğu tutup yanına çekti ve onlara şöyle dedi: "Bu çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük kim ise, işte en büyük odur."

Luka 9, 48 (#9:47)

Luka 9, 49 Yuhanna buna karşılık, "Efendimiz" dedi, "Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizimle birlikte seni izlemediği için ona engel olmaya çalıştık."

Luka 9, 50 İsa, "Ona engel olmayın!" dedi. "Size karşı olmayan, sizden yanadır."

Luka 9, 51 Göğe alınacağı gün yaklaşınca İsa, kararlı adımlarla Yeruşalim'e doğru yola çıktı.

Luka 9, 52 Kendi önünden haberciler gönderdi. Bunlar, kendisi için hazırlık yapmak üzere gidip Samiriyeliler'e* ait bir köye girdiler.

Luka 9, 53 Ama Samiriyeliler İsa'yı kabul etmediler. Çünkü Yeruşalim'e doğru gidiyordu.

Luka 9, 54 Öğrencilerden Yakup'la Yuhanna bunu görünce, "Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?" dediler.

Luka 9, 55 Ama İsa dönüp onları azarladı.

Luka 9, 56 Sonra başka bir köye gittiler.

Luka 9, 57 Yolda giderlerken bir adam İsa'ya, "Nereye gidersen, senin ardından geleceğim" dedi.

Luka 9, 58 İsa ona, "Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok" dedi.

Luka 9, 59 Bir başkasına, "Ardımdan gel" dedi. Adam ise, "İzin ver, önce gidip babamı gömeyim" dedi.

Luka 9, 60 İsa ona şöyle dedi: "Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrı'nın Egemenliği'ni duyur."

Luka 9, 61 Bir başkası, "Ya Rab" dedi, "Senin ardından geleceğim ama, izin ver, önce evimdekilerle vedalaşayım."

Luka 9, 62 İsa ona, "Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildir" dedi.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 10

İçindekiler

Bu olaylardan sonra Rab yetmiş kişi daha görevlendirdi. Bunları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her yere kendi önünden gönderdi.

Luka 10, 2 Onlara, "Ürün bol, ama işçi az" dedi, "Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.

Luka 10, 3 Haydi gidin! İşte, sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum.

Luka 10, 4 Yanınıza ne kese, ne torba, ne de çarık alın. Yolda hiç kimseyle selamlaşmayın.

Luka 10, 5 Hangi eve giderseniz, önce, 'Bu eve esenlik olsun!' deyin.

Luka 10, 6 Orada esenliksever biri varsa, dilediğiniz esenlik onun üzerinde kalacak; yoksa, size dönecektir.

Luka 10, 7 Girdiğiniz evde kalın, size ne verirlerse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın.

Luka 10, 8 "Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin.

Luka 10, 9 Orada bulunan hastaları iyileştirin ve kendilerine, 'Tanrı'nın Egemenliği size yaklaştı' deyin.

Luka 10, 10 Ama bir kente girdiğinizde sizi kabul etmezlerse, o kentin caddelerine çıkıp şöyle deyin:

'Kentinizden ayaklarımızda kalan tozu bile size karşı silkıyoruz. Yine de şunu bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı.'

Luka 10, 11 (#10:10)

Luka 10, 12 Size şunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom Kenti'nin halinden beter olacaktır.

Luka 10, 13 "Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul* kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı.

Luka 10, 14 Ama yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır.

Luka 10, 15 Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin!

Luka 10, 16 "Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur."

Luka 10, 17 Yetmişler sevinç içinde döndüler. "Ya Rab" dediler, "Senin adını andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor."

Luka 10, 18 İsa onlara şöyle dedi: "Şeytan'ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm.

Luka 10, 19 Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir.

Luka 10, 20 Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin."

Luka 10, 21 O anda İsa Kutsal Ruh'un etkisiyle coşarak şöyle dedi: "Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. Evet Baba, senin isteğin buydu.

Luka 10, 22 "Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'un kim olduğunu Baba'dan başka kimse bilmez. Baba'nın kim olduğunu da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez."

Luka 10, 23 Sonra öğrencilerine dönüp özel olarak şöyle dedi: "Sizin gördüklerinizi gören gözlere ne mutlu!

Luka 10, 24 Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin ördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler."

Luka 10, 25 Bir Kutsal Yasa uzmanı İsa'yı denemek amacıyla gelip şöyle dedi: "Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?"

Luka 10, 26 İsa ona, "Kutsal Yasa'da ne yazılmıştır?" diye sordu. "Orada ne okuyorsun?"

Luka 10, 27 Adam şöyle karşılık verdi: "Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin."

Luka 10, 28 İsa ona, "Doğru yanıt verdin" dedi. "Bunu yap ve yaşayacaksın."

Luka 10, 29 Oysa adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya, "Peki, komşum kim?" dedi.

Luka 10, 30 İsa şöyle yanıt verdi: "Adamın biri Yerusâlim'den Eriha'ya inerken haydutların eline düştü. Onu soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler.

Luka 10, 31 Bir rastlantı olarak o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından geçip gitti.

Luka 10, 32 Bir Levili* de oraya varıp adamı görünce aynı şekilde geçip gitti.

Luka 10, 33 O yoldan geçen bir Samiriyeli* ise adamın bulunduğu yere gelip onu görünce, yüreği sızladı.

Luka 10, 34 Adamın yanına gitti, yaralarının üzerine yağla şarap dökerek sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürdü, onunla ilgilendi.

Luka 10, 35 Ertesi gün iki dinar çıkararak hancıya verdi. 'Ona iyi bak' dedi, 'Bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana öderim.'

Luka 10, 36 "Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adama komşu gibi davrandı?"

Luka 10, 37 Yasa uzmanı, "Ona acıyıp yardım eden" dedi. İsa, "Git, sen de öyle yap" dedi.

Luka 10, 38 İsa, öğrencileriyle birlikte yola devam edip bir köye girdi. Marta adında bir kadın İsa'yı evinde konuk etti.

Luka 10, 39 Marta'nın Meryem adındaki kızkardeşi, Rab'bin ayakları dibine oturmuş O'nun konuşmasını dinliyordu.

Luka 10, 40 Marta ise işlerinin çokluğundan ötürü telaş içindeydi. İsa'nın yanına gelerek, "Ya Rab" dedi, "Kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasına aldırıyor musun? Ona söyle de bana yardım etsin."

Luka 10, 41 Rab ona şu karşılığı verdi: "Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun.

Luka 10, 42 Oysa gerekli olan tek bir şey vardır. Meryem iyi olanı seçti ve bu kendisinden alınmayacak."

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 11

İçindekiler

İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, "Ya Rab"dedi, "Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret."

Luka 11, 2 İsa onlara, "Dua ederken şöyle söyleyin" dedi: "Baba, adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin.

Luka 11, 3 Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver.

Luka 11, 4 Günahlarımızı bağışla. Çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz. Ayartılmamıza izin verme."

Luka 11, 5 Sonra şöyle dedi: "Sizlerden birinin bir arkadaşı olur da gece yarısı ona gidip, 'Arkadaş, bana üç ekmek ödünç ver. Bir arkadaşım yoldan geldi, önüne koyacak bir şeyim yok' derse, öbürü içerden, 'Beni rahatsız etme! Kapı kilitli, çocuklarım da yanımda yatıyor. Kalkıp sana bir şey veremem' der mi hiç?

Luka 11, 6 (#11:5)

Luka 11, 7 (#11:5)

Luka 11, 8 Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık gereği kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzsüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verir.

Luka 11, 9 "Ben size şunu söyleyeyim: Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.

Luka 11, 10 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.

Luka 11, 11 "Aranızda hangi baba, ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse balık yerine yılan verir?

Luka 11, 12 Ya da yumurta isterse ona akrep verir?

Luka 11, 13 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Baba'nın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u vereceği çok daha kesin değil mi?"

Luka 11, 14 İsa adamın birinden dilsiz bir cini kovuyordu. Cin çıkınca adamın dili çözülürdü. Halk hayret içinde kaldı.

Luka 11, 15 Ama içlerinden bazıları, "Cinleri, cinlerin önderi Baalzevul'un* gücüyle kovuyor" dediler.

Luka 11, 16 Bazıları ise O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.

Luka 11, 17 Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen ülke yıkılır, kendi içinde bölünen ev çöker.

Luka 11, 18 Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? Siz, benim Baalzevul'un gücüyle cinleri kovduğumu söylüyorsunuz.

Luka 11, 19 Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Sizi bu durumda kendi adamlarınız yargılayacak.

Luka 11, 20 Ama ben cinleri Tanrı'nın eliyle kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.

Luka 11, 21 "Tepeden tırnağa silahlanmış güçlü bir adam kendi evini koruduğu sürece, malları güvenlik içinde olur.

Luka 11, 22 Ne var ki, ondan daha güçlü biri saldırıp onu alt ettiğinde güvendiği bütün silahları elinden alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür.

Luka 11, 23 Benden yana olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.

Luka 11, 24 "Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar. Bulamayınca da, 'Çıktığım eve, kendi evime döneyim' der.

Luka 11, 25 Eve gelince orayı süpürülmüş, düzeltilmiş bulur.

Luka 11, 26 Bunun üzerine gider, kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur."

Luka 11, 27 İsa bu sözleri söylerken kalabalığın içinden bir kadın O'na, "Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!" diye seslendi.

Luka 11, 28 İsa, "Daha doğrusu, ne mutlu Tanrı'nın sözünü dinleyip uygulayanlara!" dedi.

Luka 11, 29 Çevredeki kalabalık büyürken İsa konuşmaya başladı. "Şimdiki kuşak kötü bir kuşaktır" dedi. "Doğaüstü bir belirti istiyor, ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek.

Luka 11, 30 Yunus nasıl Ninova halkına bir belirti olduysa, İnsanoğlu* da bu kuşak için öyle olacaktır.

Luka 11, 31 Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır.

Luka 11, 32 Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır."

Luka 11, 33 "Hiç kimse kandil yakıp onu gizli yere ya da tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandillğe koyar.

Luka 11, 34 Bedenin ışığı gözdür. Gözün sağlamsa, bütün beden de aydınlık olur. Gözün bozuksa, beden de karanlık olur.

Luka 11, 35 Öyleyse dikkat et, sendeki 'ışık' karanlık olmasın.

Luka 11, 36 Eğer bütün beden aydınlık olur ve hiçbir yanı karanlık kalmazsa, kandilin seni ışınlarıyla

aydınlattığı zamanki gibi, bedenin tümünden aydınlık olur."

Luka 11, 37 İsa konuşmasını bitirince bir Ferisi* O'nu evine yemeğe çağırdı. O da içeri girerek sofraya oturdu.

Luka 11, 38 İsa'nın yemekten önce yıkanmadığını gören Ferisi şaşıtı.

Luka 11, 39 Rab ona şöyle dedi: "Siz Ferisiler, bardağın ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle doludur.

Luka 11, 40 Ey akılsızlar! Dışı yapanla içi yapan aynı değil mi?

Luka 11, 41 Siz kaplarınızın içindekini sadaka olarak verin, o zaman sizin için her şey temiz olur.

Luka 11, 42 "Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedefotunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi.

Luka 11, 43 Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya, meydanlarda selamlanmaya bayılırsınız.

Luka 11, 44 Vay halinize! İnsanların, farkında olmadan üzerlerinde gezindiği belirsiz mezarlara benziyorsunuz."

Luka 11, 45 Kutsal Yasa uzmanlarından biri söz alıp İsa'ya, "Öğretmenim, bunları söylemekle bize de hakaret etmiş oluyorsun" dedi.

Luka 11, 46 İsa, "Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!" dedi. "İnsanlara taşınması güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için parmağınızı bile kıpırdatmazsınız.

Luka 11, 47 Vay halinize! Peygamberlerin anıtlarını yaparsınız, oysa onları sizin atalarınız öldürmüştür.

Luka 11, 48 Böylelikle atalarınızın yaptıklarına tanıklık ederek bunları onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de anıtlarını yapıyorsunuz.

Luka 11, 49 İşte bunun için Tanrı'nın Bilgeliği şöyle demiştir: 'Ben onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim, bunlardan kimini öldürecek, kimine zulmedecekler.'

Luka 11, 50 Böylece bu kuşak, Habil'in kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına değin, dünyanın kuruluşundan beri akıtılan bütün peygamberlerin kanından sorumlu tutulacaktır. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır.

Luka 11, 51 (#11:50)

Luka 11, 52 Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz."

Luka 11, 53 İsa oradan ayrılınca, din bilginleriyle Ferisiler O'nu şiddetle sıkıştırarak birçok konuda ağzını aramaya başladılar.

Luka 11, 54 Ağzından çıkacak bir sözle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 12

[İçindekiler](#)

O sırada halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanmıştı. İsa önce kendi öğrencilerine şunları söylemeye başladı: "Ferisiler'in mayasından -yani, ikiyüzlülüğten- kaçının.

Luka 12, 2 Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.

Luka 12, 3 Bunun için karanlıkta söylediğiniz her söz gün ışığında duyulacak, kapalı kapılar ardında kulağa fısıldadıklarınız damlardan duyurulacaktır.

Luka 12, 4 "Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın.

Luka 12, 5 Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun.

Luka 12, 6 Beş serçe iki meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile Tanrı katında unutulmuş değildir.

Luka 12, 7 Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. Korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

Luka 12, 8 "Size şunu söyleyeyim, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu* da Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabul edecek.

Luka 12, 9 Ama kim beni insanlar önünde inkâr ederse, kendisi de Tanrı'nın melekleri önünde inkâr edilecek.

Luka 12, 10 İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak. Oysa Kutsal Ruh'a küfreden bağışlanmayacaktır.

Luka 12, 11 "Sizi havra topluluklarının, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, 'Kendimizi neyle, nasıl savunacağız?' ya da, 'Ne söyleyeceğiz?' diye kaygılanmayın.

Luka 12, 12 Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir."

Luka 12, 13 Kalabalığın içinden biri İsa'ya, "Öğretmenim, kardeşime söyle de mirası benimle paylaşsın" dedi.

Luka 12, 14 İsa ona şöyle dedi: "Ey adam! Kim beni üzerinizde yargıç ya da hakem yaptı?"

Luka 12, 15 Sonra onlara, "Dikkatli olun!" dedi. "Her türlü açgözlülüğten sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir."

Luka 12, 16 İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "Zengin bir adamın toprakları bol ürün verdi.

Luka 12, 17 Adam kendi kendine, 'Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok' diye düşündü.

Luka 12, 18 Sonra, 'Şöyle yapacağım' dedi. 'Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım, bütün tahıllarımı ve mallarımı oraya yığacağım.

Luka 12, 19 Kendime, ey canım, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak, ye, iç, yaşamın tadını çıkar diyeceğim.'

Luka 12, 20 "Ama Tanrı ona, 'Ey akılsız!' dedi. 'Bu gece canın senden istenecek. Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?'

Luka 12, 21 "Kendisi için servet biriktiren, ama Tanrı katında zengin olmayan kişinin sonu böyle olur."

Luka 12, 22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Bu nedenle size şunu söylüyorum: 'Ne yiyeceğiz?' diye canınız için, 'Ne giyeceğiz?' diye bedeniniz için kaygılanmayın.

Luka 12, 23 Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemlidir.

Luka 12, 24 Kargalara bakın! Ne eker, ne biçerler; ne kilerleri, ne ambarları vardır. Tanrı yine de onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz!

Luka 12, 25 Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?

Luka 12, 26 Bu küçük işe bile gücünüz yetmediğine göre, öbür konularda neden kaygılanıyorsunuz?

Luka 12, 27 "Zembakların nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.

Luka 12, 28 Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesindir.

Luka 12, 29 'Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?' diye düşünüp tasalanmayın.

Luka 12, 30 Dünya ulusları hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa Babanız, bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir.

Luka 12, 31 Siz O'nun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bunlar da verilecektir.

Luka 12, 32 "Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun gördü.

Luka 12, 33 Mallarınızı satın, sadaka olarak verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine edinin. Orada ne hırsız ona yaklaşır, ne de güve onu yer.

Luka 12, 34 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır."

Luka 12, 35 "Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olun.

Luka 12, 36 Düğün şenliğinden dönecek olan efendilerinin gelip kapıyı çaldığı an kapıyı açmak için hazır bekleyen köleler gibi olun.

Luka 12, 37 Efendileri geldiğinde uyanık bulunan kölelere ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak, kölelerini sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecek.

Luka 12, 38 Efendi gecenin ister ikinci, ister üçüncü nöbetinde gelsin, uyanık bulacağı kölelere ne mutlu!

Luka 12, 39 Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın hangi saatte geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez.

Luka 12, 40 Siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu* beklemediğiniz saatte gelecektir."

Luka 12, 41 Petrus, "Ya Rab" dedi, "Bu benzetmeyi bizim için mi anlatıyorsun, yoksa herkes için mi?"

Luka 12, 42 Rab de şöyle dedi: "Efendinin, uşaklarına vaktinde azık vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı kâhya kimdir?

Luka 12, 43 Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu!

Luka 12, 44 Size gerçeği söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak.

Luka 12, 45 Ama o köle içinden, 'Efendim gecikiyor' der, kadın ve erkek hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp imansızlarla bir tutacaktır.

Luka 12, 46 (#12:45)

Luka 12, 47 "Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun isteğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek.

Luka 12, 48 Oysa bilmeden dayağı hak eden davranışlarda bulunan, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek. Kime çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.

Luka 12, 49 "Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş daha şimdiden alevlenmiş olsaydı!

Luka 12, 50 Katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu vaftiz gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum!

Luka 12, 51 Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ayrılık getirmeye geldim.

Luka 12, 52 Bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak.

Luka 12, 53 Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır."

Luka 12, 54 İsa halka şunları da söyledi: "Batıda bir bulutun yükseldiğini görünce siz hemen, 'Sağanak geliyor' diyorsunuz, ve öyle oluyor.

Luka 12, 55 Rüzgarın güneyden estiğini görünce, 'Çok sıcak olacak' diyorsunuz, ve öyle oluyor.

Luka 12, 56 Sizi ikiye bölüyor! Yeryüzünün ve gökyüzünün görünümünden bir anlam çıkarabiliyorsunuz da, şimdiki zamanın anlamını nasıl oluyor da çıkaramıyorsunuz?

Luka 12, 57 "Doğru olana neden kendiniz karar vermiyorsunuz?

Luka 12, 58 Sizden davacı olanla birlikte yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa o sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç gardiyanın eline verir, gardiyan da sizi hapse atar.

Luka 12, 59 Size şunu söyleyeyim, borcunuzun son kuruşunu ödemedikçe oradan asla çıkamazsınız."

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 13

[İçindekiler](#)

O sırada bazı kişiler gelip İsa'ya bir haber getirdiler. Pilatus'un nasıl bazı Celileliler'i öldürüp kanlarını kendi kestikleri kurbanların kanına kattığını anlattılar.

Luka 13, 2 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Böyle acı çeken bu Celileliler'in, bütün öbür Celileliler'den daha günahlı olduğunu mu sanıyorsunuz?"

Luka 13, 3 Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız.

Luka 13, 4 Ya da, Şiloah'taki kule üzerlerine yıkılınca ölen o on sekiz kişinin, Yerus alim'de yaşıyan öbür insanların hepsinden daha suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz?

Luka 13, 5 Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız."

Luka 13, 6 İsa şu benzetmeyi anlattı: "Adamın birinin bağında dikili bir incir ağacı vardı. Adam gelip ağaçta meyve aradı, ama bulamadı.

Luka 13, 7 Bağcıya, 'Bak' dedi, 'Ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, bulamıyorum. Onu kes. Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?'

Luka 13, 8 "Bağcı, 'Efendim' diye karşılık verdi, 'Ağacı bir yıl daha bırak, bu arada ben çevresini kazıp gübreleyeyim.

Luka 13, 9 Gelecek yıl meyve verirse, ne iyi; vermezse, onu kesersin.'" Beli Bükük Bir Kadının İyileştirilmesi

Luka 13, 10 Bir Şabat Günü* İsa, havralardan birinde öğretiyordu.

Luka 13, 11 On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büklüm olmuş, belini hiç doğrultamıyordu.

Luka 13, 12 İsa onu görünce yanına çağır dı. "Kadın" dedi, "Hastalığ ndan kurtuldun."

Luka 13, 13 Ellerini kadının üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı'yı yüceltmeye başladı.

Luka 13, 14 İsa'nın hastayı Şabat Günü iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa seslenerek, "Çalışmak için altı gün vardır" dedi. "O günler gelip iyileşin, Şabat Günü değıl."

Luka 13, 15 Rab ona şu karşılığı verdi: "Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü kendi  k z n  ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez mi?"

Luka 13, 16 Buna göre, Şeytan'ın on sekiz yıldır bağı tuttuğı, İbrahim'in bir kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?"

Luka 13, 17 İsa'nın bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utandırdı. Bütün kalabalık ise O'nun yaptığı görkemli işlerin tümünü sevinçle karşıladı.

Luka 13, 18 Sonra İsa şunları söyledi: "Tanrı'nın Egemenliğı neye benzer, onu neye benzeteyim?"

Luka 13, 19 Tanrı'nın Egemenliğı, bir adamın bahçesine ektiğı hardal tanesine benzer. Tane gelişip ağaç olur, kuşlar dallarında barınır."

Luka 13, 20 İsa yine, "Tanrı'nın Egemenliğı'ni neye benzeteyim?" dedi.

Luka 13, 21 "O, bir kadının       ek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır."

Luka 13, 22 İsa köy kent dolaşarak öğretiyor, Yerus alim'e doğıru ilerliyordu.

Luka 13, 23 Biri O'na, "Ya Rab" dedi, "Kurtulanların sayısı az mı olacak?" İsa oradakilere şöyle dedi: "Dar kapıdan girmeye gayret edin. Size şunu söyleyeyim, çok kişi içeri girmek isteyecek, ama giremeyecek.

Luka 13, 24 (#13:23)

Luka 13, 25 Ev sahibi kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıda durup, 'Ya Rab, kapıyı aç bize!' diyerek kapıyı vurmaya başlayacaksınız. "O da size, 'Kim olduğ nuzu, nereden geldiğ nizi bilmiyorum' diye karşılık verecek.

Luka 13, 26 "O zaman, 'Biz senin önünde yiyip içtik, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin' demeye başlayacaksınız.

Luka 13, 27 "O da size şöyle diyecek: 'Kim olduğ nuzu, nereden geldiğ nizi bilmiyorum.  ekilin önümden, ey kötülük yapanlar!'

Luka 13, 28 "İbrahim'i, İşhak'ı, Yakup'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın Egemenliğı'nde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.

Luka 13, 29 İnsanlar doğıudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı'nın Egemeniğı'nde sofraya oturacaklar.

Luka 13, 30 Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak."

Luka 13, 31 Tam o sırada bazı Ferisiler gelip İsa'ya, "Buradan ayrılıp başka yere git. Hirodes* seni öldürmek istiyor" dediler.

Luka 13, 32 İsa onlara şöyle dedi: "Gidin, o tilkiye söyleyin, 'Bugün ve yarın cinleri kovup hastaları iyileştireceğim ve     nc  gün hedefime ulaşacağ m.'

Luka 13, 33 Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yerus alim'in dışında ölmesi düşünülemez!

Luka 13, 34 "Ey Yerus alim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yerus alim! Tavuğ n civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz.

Luka 13, 35 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! Size şunu söyleyeyim: 'Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz."

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 14

[İçindekiler](#)

Bir Şabat Günü* İsa Ferisiler'in ileri gelenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkes O'nu dikkatle gözlüyordu.

Luka 14, 2 Önünde, vücudu su toplamış bir adam vardı.

Luka 14, 3 İsa, Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e, "Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur, değil midir?" diye sordu.

Luka 14, 4 Onlar ses çıkarmadılar. İsa adamı tutup iyileştirdi, sonra eve gönderdi.

Luka 14, 5 İsa onlara şöyle dedi: "Hanginiz oğlu ya da öküzü Şabat Günü kuyuya düşer de hemen çıkarmaz?"

Luka 14, 6 Onlar buna hiçbir karşılık veremediler.

Luka 14, 7 Yemeğe çağrılanların başköşeleri seçtiğini farkedен İsa, onlara şu benzetmeyi anlattı: "Biri seni düğüne çağırdığı zaman başköşeye kurulma. Belki senden daha saygın birini de çağırmıştır. İkinci de çağırın gelip, 'Yerini bu adama ver' diyebilir. O zaman utançla kalkıp en arkaya geçersin.

Luka 14, 8 (#14:7)

Luka 14, 9 (#14:7)

Luka 14, 10 Bir yere çağrıldığın zaman git, en arkada otur. Öyle ki, seni çağırın gelince, 'Arkadaşım, daha öne buyurmaz mısın?' desin. O zaman seninle birlikte sofrada oturan herkesin önünde onurlandırılmış olursun.

Luka 14, 11 Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir."

Luka 14, 12 İsa kendisini yemeğe çağırmış olana da şöyle dedi: "Bir öğlen ya da akşam yemeği verdiğin zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zengin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırarak karşılık verirler.

Luka 14, 13 Ama ziyafet verdiğin zaman yoksulları, kötürümleri, sakatları, körleri çağır.

Luka 14, 14 Böylece mutlu olursun. Çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda değildirler. Karşılığı sana, doğru kişiler dirildiği zaman verilecektir."

Luka 14, 15 Sofrada oturanlardan biri bunu duyunca İsa'ya, "Tanrı'nın Egemenliği'nde yemek yiyecek olana ne mutlu!" dedi.

Luka 14, 16 İsa ona şöyle dedi: "Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok konuk çağırdı.

Luka 14, 17 Şölen saati gelince davetlilere, 'Buyurun, her şey hazır' diye haber vermek üzere kölesini gönderdi.

Luka 14, 18 "Ne var ki, hepsi anlaşmışçasına özür dilemeye başladılar. Birincisi, 'Bir tarla satın aldım, gidip görmek zorundayım. Rica ederim, beni hoş gör' dedi.

Luka 14, 19 "Bir başkası, 'Beş çift öküz aldım, onları denemeye gidiyorum. Rica ederim, beni hoş gör' dedi.

Luka 14, 20 "Yine bir başkası, 'Yeni evlendim, bu nedenle gelemiyorum' dedi.

Luka 14, 21 "Köle geri dönüp durumu efendisine bildirdi. Bunun üzerine ev sahibi öfkelenerek kölesine, 'Koş' dedi, 'Kentin caddelerine, sokaklarına çık; yoksulları, kötürümleri, körleri, sakatları buraya getir.'

Luka 14, 22 "Köle, 'Efendim, buyruğun yerine getirilmiştir, ama daha yer var' dedi.

Luka 14, 23 "Efendisi köleye, 'Çıkıp yolları ve çit boylarını dolaş, bulduklarını gelmeye zorla da evim dolsun' dedi.

Luka 14, 24 'Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.'"

Luka 14, 25 Kalabalık halk toplulukları İsa'yla birlikte yol alıyordu. İsa dönüp onlara şöyle dedi: "Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.

Luka 14, 26 (#14:25)

Luka 14, 27 Çarmihını yüklenip ardımdan gelmeyen, öğrencim olamaz.

Luka 14, 28 "Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez mi?

Luka 14, 29 Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, 'Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi' diyerek onunla eğlenmeye başlar.

Luka 14, 30 (#14:29)

Luka 14, 31 "Ya da hangi kral başka bir kralla savaşa gittiğinde, üzerine yirmi bin askerle yürüyen düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup bir değerlendirme yapmaz?

Luka 14, 32 Eğer karşı koyamayacaksa, öbürü henüz uzaktayken elçiler gönderip barış koşullarını ister.

Luka 14, 33 Aynı şekilde sizden kim varını yoğunu gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.

Luka 14, 34 "Tuz yararlıdır. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha nasıl o tadı kazanabilir?

Luka 14, 35 Ne toprağa, ne de gübreye yarar; onu çöpe atarlar. İşticek kulağı olan işitsin."

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 15

[İçindekiler](#)

Bütün vergi görevlileriyle* günahkârlar İsa'yı dinlemek için O'na akın ediyordu.

Luka 15, 2 Ferisiler'le din bilginleri ise, "Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor" diye söyleniyorlardı.

Luka 15, 3 Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "Sizlerden birinin yüz koyunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi?"

Luka 15, 4 (#15:3)

Luka 15, 5 Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, 'Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!' der.

Luka 15, 6 (#15:5)

Luka 15, 7 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır."

Luka 15, 8 "Ya da on gümüş parası olan bir kadın bunlardan bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürerek parayı bulana dek her tarafı dikkatle aramaz mı?"

Luka 15, 9 Parayı bulunca da arkadaşlarını, komşularını çağırıp, 'Benimle birlikte sevinin, kaybettiğim parayı buldum!' der.

Luka 15, 10 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrı'nın melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar."

Luka 15, 11 İsa, "Bir adamın iki oğlu vardı" dedi.

Luka 15, 12 "Bunlardan küçüğü babasına, 'Baba' dedi, 'Malından payıma düşeni ver bana.' Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı.

Luka 15, 13 "Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti.

Luka 15, 14 Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı.

Luka 15, 15 Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı.

Luka 15, 16 Delikanlı, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi.

Luka 15, 17 "Aklı başına gelince şöyle dedi: 'Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum.

Luka 15, 18 Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim.

Luka 15, 19 Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.'

Luka 15, 20 "Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü.

Luka 15, 21 Oğlu ona, 'Baba' dedi, 'Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.'

Luka 15, 22 "Babası ise kölelerine, 'Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!' dedi. 'Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin!'

Luka 15, 23 Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim.

Luka 15, 24 Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.' Böylece eğlenmeye başladılar.

Luka 15, 25 "Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydu.

Luka 15, 26 Uşaklardan birini yanına çağırıp, 'Ne oluyor?' diye sordu.

Luka 15, 27 "O da, 'Kardeşin geldi, baban da ona sağ salim kavuştuğu için besili danayı kesti' dedi.

Luka 15, 28 "Büyük oğul öfkeleni, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: 'Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oğlak bile vermedin.

Luka 15, 29 (#15:28)

Luka 15, 30 Oysa senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestini.'

Luka 15, 31 "Babası ona, 'Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir' dedi.

Luka 15, 32 'Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!'"

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 16

[İçindekiler](#)

İsa öğrencilerine şunları da anlattı: "Zengin bir adamın bir kâhyası vardı. Kâhya, efendisinin mallarını çarçur ediyor diye efendisine ihbar edildi.

Luka 16, 2 Efendisi kâhyayı çağırıp ona, 'Nedir bu senin hakkında duyduklarım? Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin' dedi.

Luka 16, 3 "Kâhya kendi kendine, 'Ne yapacağım ben?' dedi. 'Efendim kâhyalığı elimden alıyor. Toprak kazmaya gücüm yetmez, dilenmekten utanırım.

Luka 16, 4 Kâhyalıktan kovulduğum zaman başkaları beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı biliyorum.'

Luka 16, 5 "Böylelikle efendisine borcu olanların hepsini tek tek yanına çağırdı. Birincisine, 'Efendime ne kadar borcun var?' dedi.

Luka 16, 6 "Adam, 'Yüz ölçek zeytinyağı' karşılığını verdi. "Kâhya ona, 'Borç senedini al ve hemen otur, elli ölçek diye yaz' dedi.

Luka 16, 7 "Sonra bir başkasına, 'Senin borcun ne kadar?' dedi. "'Yüz ölçek buğday' dedi öteki. "Ona da, 'Borç senedini al, seksen ölçek diye yaz' dedi.

Luka 16, 8 "Efendisi, dürüst olmayan kâhyayı, akıllıca davrandığı için övdü. Gerçekten bu çağın insanları, kendilerine benzer kişilerle ilişkilerinde, ışıktaki yürüyenlerden daha akıllı oluyorlar.

Luka 16, 9 Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldattıcı servetini kendinize dost edinmek için kullanın ki, bu servet yok olunca sizi sonsuza dek kalacak konutlara Kabul etsinler."

Luka 16, 10 "En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz.

Luka 16, 11 Dünyanın aldattıcı serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder?

Luka 16, 12 Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olmak üzere size kim bir şey verir?

Luka 16, 13 "Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem paraya kulluk edemezsiniz."

Luka 16, 14 Parayı seven Ferisiler bütün bu sözleri duyunca İsa'yla alay etmeye başladılar.

Luka 16, 15 O da onlara şöyle dedi: "Siz insanlar önünde kendinizi temize çıkarıyorsunuz, ama Tanrı yüreğinizi biliyor. İnsanların gururlandıkları ne varsa, Tanrı'ya iğrenç gelir.

Luka 16, 16 "Kutsal Yasa ve peygamberlerin devri Yahya'nın zamanına dek sürdü. O zamandan bu yana Tanrı'nın Egemenliği müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor.

Luka 16, 17 Yerin ve göğün ortadan kalkması, Kutsal Yasa'nın ufacak bir noktasının yok olmasından daha kolaydır.

Luka 16, 18 "Karısını boşayıp başkasıyla evlenen zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."

Luka 16, 19 "Zengin bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi.

Luka 16, 20 Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam bu zenginin kapısının önüne bırakılırdı; zenginin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalardı.

Luka 16, 21 (#16:20)

Luka 16, 22 "Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü.

Luka 16, 23 Ölümler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı gördü.

Luka 16, 24 'Ey babamız İbrahim, acı bana!' diye seslendi. 'Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.'

Luka 16, 25 "İbrahim, 'Oğlum' dedi, 'Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun.

Luka 16, 26 Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.'

Luka 16, 27 "Zengin adam şöyle dedi: 'Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar'ı babamın evine gönder.

Luka 16, 28 Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarın ki, onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler.'

Luka 16, 29 "İbrahim, 'Onlarda Musa'nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler' dedi.

Luka 16, 30 "Zengin adam, 'Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!' dedi. 'Ancak ölümler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.'

Luka 16, 31 "İbrahim ona, 'Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölümler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar' dedi."

Luka Bölüm 17

[İçindekiler](#)

İsa öğrencilerine şöyle dedi: "İnsanı günaha düşüren tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!

Luka 17, 2 Böyle bir kişi bu küçüklerden birini günaha düşüreceğine, boynuna bir değirmen taşı geçirilip denize atılsa, kendisi için daha iyi olur.

Luka 17, 3 Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın.

Luka 17, 4 Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, 'Tövbe ediyorum' derse, onu bağışlayın."

Luka 17, 5 Elçiler Rab'be, "İmanımızı artır!" dediler.

Luka 17, 6 Rab şöyle dedi: "Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dut ağacına, 'Kökünden sökül ve denizin içine dikil' dersiniz, o da sözünüzü dinler.

Luka 17, 7 "Hanginizin çift süren ya da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona, 'Çabuk gel, sofraya otur' der?

Luka 17, 8 Tersine ona, 'Yemeğimi hazırla, kuşağını bağla, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen yiyip içersin' demez mi?

Luka 17, 9 Verdiği buyrukları yerine getirdi diye köleye teşekkür eder mi?

Luka 17, 10 Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, 'Biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık' deyin."

Luka 17, 11 Yeruşalim'e doğru yoluna devam eden İsa, Samiriye ile Celile arasındaki sınır bölgesinden geçiyordu.

Luka 17, 12 Köyün birine girerken O'nu cüzamlı* on adam karşıladı. Bunlar uzakta durarak, "İsa, Efendimiz, halimize acı!" diye seslendiler.

Luka 17, 13 (#17:12)

Luka 17, 14 İsa onları görünce, "Gidin, kâhinlere* görünün" dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler.

Luka 17, 15 Onlardan biri, iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı'yı yücelterek geri döndü, yüzüstü İsa'nın ayaklarına kapanıp O'na teşekkür etti. Bu adam Samiriyeli'ydi*.

Luka 17, 16 (#17:15)

Luka 17, 17 İsa, "İyileşenler on kişi değil miydi?" diye sordu. "Öbür dokuzu nerede?

Luka 17, 18 Tanrı'yı yüceltmek için bu yabancidan başka geri dönen olmadı mı?"

Luka 17, 19 Sonra adama, "Ayağa kalk, git" dedi. "İmanın seni kurtardı."

Luka 17, 20 Ferisiler İsa'ya, "Tanrı'nın Egemenliği ne zaman gelecek?" diye sordular. İsa onlara şöyle yanıt verdi: "Tanrı'nın Egemenliği göze görünür bir şekilde gelmez.

Luka 17, 21 İnsanlar da, 'İşte burada' ya da, 'İşte şurada' demeyecekler. Çünkü Tanrı'nın Egemenliği içinizdedir."

Luka 17, 22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Öyle günler gelecek ki, İnsanoğlu'nun* günlerinden birini görmeyi özleyeceksiniz, ama görmeyeceksiniz.

Luka 17, 23 İnsanlar size, 'İşte orada', 'İşte burada' diyecekler. Gitmeyin, onların arkasından koşmayın.

Luka 17, 24 Şimşek çakıp göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu kendi gününde öyle olacaktır.

Luka 17, 25 Ama önce O'nun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir.

Luka 17, 26 "Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak.

27 Nuh'un gemiye bindiği güne dek insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Sonra tufan gelip hepsini yok etti.

Luka 17, 28 Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı.

Luka 17, 29 Ama Lut'un Sodom'dan ayrıldığı gün gökten ateşle küçürt yağdı ve hepsini yok etti.

Luka 17, 30 "İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün durum aynı olacaktır.

Luka 17, 31 O gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmesin.

Luka 17, 32 Lut'un karısını hatırlayın!

Luka 17, 33 Canını esirgemek isteyen onu yitirecek. Canını yitiren ise onu yaşatacaktır.

Luka 17, 34 Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yatakta olan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak.

Luka 17, 35 Birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öbürü bırakılacak."

Luka 17, 36 (TEXT OMITTED)

Luka 17, 37 Onlar İsa'ya, "Bu olaylar nerede olacak, Rab?" diye sordular. O da onlara, "Leş neredeyse, akbabalar da oraya üşüşecek" dedi.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 18

[İçindekiler](#)

İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: "Kentin birinde Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı.

Luka 18, 2 (#18:1)

Luka 18, 3 Yine o kentte bir dul kadın vardı. Yargıca sürekli gidip, 'Davacı olduğum kişiden hakkımı al' diyordu.

Luka 18, 4 "Yargıç bir süre ilgisiz kaldı. Ama sonunda kendi kendine, 'Ben her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymazsam da, bu dul kadın beni rahatsız ettiği için hakkını alacağım. Yoksa sürekli gelip beni canımdan bezdirecek' dedi."

Luka 18, 5 (#18:4)

Luka 18, 6 Rab şöyle devam etti: "Adaletsiz yargıcın ne söylediğini duydunuz.

Luka 18, 7 Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları çok bekletecek mi?

Luka 18, 8 Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu* geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?"

Luka 18, 9 Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: "Biri Ferisi*, öbürü vergi görevlisi* iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı.

Luka 18, 10 (#18:9)

Luka 18, 11 Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrım, öbür insanlara -soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere- ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim.

Luka 18, 12 Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.'

Luka 18, 13 "Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, 'Tanrım, ben günahkâra merhamet et' diyordu.

Luka 18, 14 "Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir."

Luka 18, 15 Bazıları bebekleri bile İsa'ya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Bunu gören öğrenciler onları azarladılar.

Luka 18, 16 Ama İsa çocukları yanına çağırarak, "Bırakın, çocuklar bana gelsin, onlara engel olmayın!" dedi. "Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerininindir.

Luka 18, 17 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez."

Luka 18, 18 İleri gelenlerden biri İsa'ya, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu.

Luka 18, 19 İsa, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır.

Luka 18, 20 O'nun buyruklarını biliyorsun: 'Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.'"

Luka 18, 21 "Bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum" dedi adam.

Luka 18, 22 İsa bunu duyunca ona, "Hâlâ bir eksiğin var" dedi. "Neyin varsa hepsini sat, parasını yoksullara dağıt; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle."

Luka 18, 23 Adam bu sözleri duyunca çok üzüldü. Çünkü son derece zengindi.

Luka 18, 24 Onun üzüntüsünü gören İsa, "Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne kadar güç!" dedi.

Luka 18, 25 "Nitekim devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır."

Luka 18, 26 Bunu işitenler, "Öyleyse kim kurtulabilir?" dediler.

Luka 18, 27 İsa, "İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür" dedi.

Luka 18, 28 Petrus, "Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik" dedi.

Luka 18, 29 İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, annesiyle babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur."

Luka 18, 30 (#18:29)

Luka 18, 31 İsa, Onikiler'i* bir yana çekip onlara şöyle dedi: "Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğlu'yla* ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir.

Luka 18, 32 O, öteki uluslara teslim edilecek. O'nunla alay edecek, O'na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek."

Luka 18, 33 (#18:32)

Luka 18, 34 Öğrenciler bu sözlerden hiçbir şey anlamadılar. Bu sözlerin anlamı onlardan gizlenmişti, anlatılanları kavrayamıyorlardı.

Luka 18, 35 İsa Eriha'ya yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu.

Luka 18, 36 Adam oradan geçen kalabalığı duyunca, "Ne oluyor?" diye sordu.

Luka 18, 37 Ona, "Nasıralı İsa geçiyor" dediler.

Luka 18, 38 O da, "Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!" diye bağırdı.

Luka 18, 39 Önden gidenler onu azarlayarak susturmak istedilerse de o, "Ey Davut Oğlu, halime acı!" diyerek daha çok bağırdı.

Luka 18, 40 İsa durup adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşıncı İsa, "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu. O da, "Ya Rab, gözlerim görsün" dedi.

Luka 18, 41 (#18:40)

Luka 18, 42 İsa, "Gözlerin görsün" dedi. "İmanın seni kurtardı."

Luka 18, 43 Adam o anda yeniden görmeye başladı ve Tanrı'yı yücelterek İsa'nın ardından gitti. Bunu gören bütün halk Tanrı'ya övgüler sundu.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 19

[İçindekiler](#)

İsa Eriha'ya girdi. Kentin içinden geçiyordu.

Luka 19, 2 Orada vergi görevlilerinin* başı olan, Zakkay adında zengin bir adam vardı.

Luka 19, 3 İsa'nın kim olduğunu görmek istiyor, ama boyu kısa olduğu için kalabalıktan ötürü göremiyordu.

Luka 19, 4 İsa'yı görebilmek için önden koşup bir yabancı incir ağacına tırmandı. Çünkü İsa oradan geçecekti.

Luka 19, 5 İsa oraya varınca yukarı bakıp, "Zakkay, çabuk aşağı in!" dedi. "Bugün senin evinde kalmam gerekiyor."

Luka 19, 6 Zakkay hızla aşağı indi ve sevinç içinde İsa'yı evine buyur etti.

Luka 19, 7 Bunu görenlerin hepsi söylenmeye başladı: "Gidip günahkâr birine konuk oldu!" dediler.

Luka 19, 8 Zakkay ayağa kalkıp Rab'be şöyle dedi: "Ya Rab, işte malımın yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey aldımsa, dört katını geri vereceğim."

Luka 19, 9 İsa dedi ki, "Bu ev bugün kurtuluşa kavuştu. Çünkü bu adam da İbrahim'in oğludur.

Luka 19, 10 Nitekim İnsanoğlu*, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi."

Luka 19, 11 Oradakiler bu sözleri dinlerken İsa konuşmasını bir benzetmeyle sürdürdü. Çünkü Yeruşalim'e yaklaşmıştı ve onlar, Tanrı'nın Egemenliği'nin hemen ortaya çıkacağını sanıyorlardı.

Luka 19, 12 Bu nedenle İsa şöyle dedi: "Soylu bir adam, kral atanıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti.

Luka 19, 13 Gitmeden önce kölelerinden onunu çağırıp onlara birer mina verdi. 'Ben dönünceye dek bu paraları işletin' dedi.

Luka 19, 14 "Ne var ki, ülkesinin halkı adamdan nefret ediyordu. Arkasından temsilciler göndererek, 'Bu adamın üzerimize kral olmasını istemiyoruz' diye haber iletiler.

Luka 19, 15 "Adam kral atanmış olarak geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu köleleri çağırıp ne kazandıklarını öğrenmek istedi.

Luka 19, 16 Birincisi geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Senin bir minan on mina daha kazandı.'

Luka 19, 17 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi köle!' dedi. 'En küçük işte güvenilir olduğumu gösterdiğin için on kent üzerinde yetkili olacaksın.'

Luka 19, 18 "İkincisi gelip, 'Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı' dedi.

Luka 19, 19 "Efendisi ona da, 'Sen beş kent üzerinde yetkili olacaksın' dedi.

Luka 19, 20 "Başka biri geldi, 'Efendimiz' dedi, 'İşte senin minan! Onu bir mendile sarıp sakladım.

Luka 19, 21 Çünkü senden korktum, sert adamsın; kendinden koymadığını alır, ekmediğini biçersin.'

Luka 19, 22 "Efendisi ona, 'Ey kötü köle, seni kendi ağzından çıkan sözle yargılayacağım' dedi. 'Kendinden koymadığını alan, ekmediğini biçen sert bir adam olduğumu bildiğine göre,

Luka 19, 23 neden paramı faize vermedin? Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım.'

Luka 19, 24 "Sonra çevrede duranlara, 'Elindeki minayı alın, on minası olana verin' dedi.

Luka 19, 25 "Ona, 'Efendimiz' dediler, 'Onun zaten on minası var!'

Luka 19, 26 "O da, 'Size şunu söyleyeyim, kimde varsa ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak' dedi.

Luka 19, 27 "Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin!'"

Luka 19, 28 İsa, bu sözleri söyledikten sonra önden yürüyerek Yeruşalim'e doğru ilerledi.

Luka 19, 29 Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya yaklaştığında iki öğrencisini önden gönderdi.

Onlara, "Karşıdaki köye gidin" dedi, "Köye girince, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin.

Luka 19, 30 (#19:29)

Luka 19, 31 Biri size, 'Onu niçin çözüyorsunuz?' diye sorarsa, 'Rab'bin ona ihtiyacı var' dersiniz."

Luka 19, 32 Gönderilen öğrenciler gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine anlattığı gibi buldular.

Luka 19, 33 Sıpayı çözerlerken hayvanın sahipleri onlara, "Sıpayı niye çözüyorsunuz?" dediler.

Luka 19, 34 Onlar da, "Rab'bin ona ihtiyacı var" karşılığını verdiler.

Luka 19, 35 Sıpayı İsa'ya getirdiler, üzerine kendi giysilerini atarak İsa'yı üstüne bindirdiler.

Luka 19, 36 İsa ilerlerken halk, giysilerini yola seriyordu.

Luka 19, 37 İsa Zeytin Dağı'ndan aşağı inen yola yaklaştığı sırada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinç içinde yüksek sesle Tanrı'yı övmeye başladılar.

Luka 19, 38 "Rab'bin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!" diyorlardı.

Luka 19, 39 Kalabalığın içinden bazı Ferisiler O'na, "Öğretmen, öğrencilerini sustur!" dediler.

Luka 19, 40 İsa, "Size şunu söyleyeyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktır!" diye karşılık verdi.

Luka 19, 41 İsa Yeruşalim'e yaklaşıp kenti görünce ağladı.

Luka 19, 42 "Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin" dedi. "Ama şimdilik bu senin gözlerinden gizlendi.

Luka 19, 43 Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni setlerle çevirecek, kuşatıp her yandan sıkıştıracaklar.

Luka 19, 44 Seni de, bağındaki çocukları da yere çalacaklar. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı'nın senin yardımına geldiği zamanı farketmedin."

Luka 19, 45 Sonra İsa tapınağın avlusuna girerek satıcıları dışarı kovmaya başladı.

Luka 19, 46 Onlara, "'Evim dua evi olacak' diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz" dedi.

Luka 19, 47 İsa her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmek istiyor, ama bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu can kulağıyla dinliyordu.

Luka 19, 48 (#19:47)

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 20

[İçindekiler](#)

O günlerden birinde, İsa tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, başkâhinler ve din bilginleri*, ileri gelenlerle birlikte çıkageldiler.

Luka 20, 2 O'na, "Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?" diye sordular.

Luka 20, 3 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, Yahya'nın vaftiz* etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı?"

Luka 20, 4 (#20:3)

Luka 20, 5 Bunu aralarında şöyle tartıştılar: "'Tanrı'dan' dersek, 'Ona niçin inanmadınız?' diyecek.

Luka 20, 6 Yok eğer 'İnsanlardan' dersek, bütün halk bizi taş tutacak. Çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna inanmışlardır."

Luka 20, 7 Sonunda, "Nereden olduğunu bilmiyoruz" yanıtını verdiler.

Luka 20, 8 İsa da onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

Luka 20, 9 İsa sözüne devam ederek halka şu benzetmeyi anlattı: "Adamın biri bağ dikti, bunu bağcılara kiralayıp uzun süre yolculuğa çıktı.

Luka 20, 10 Mevsimi gelince, bağın ürününden payına düşeni vermeleri için bağcılara bir köle yolladı. Ama bağcılar köleyi dövüp eli boş gönderdiler.

Luka 20, 11 Bağ sahibi başka bir köle daha yolladı. Bağcılar onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler.

Luka 20, 12 Adam bir üçüncüsünü yolladı, bağcılar onu da yaralayıp kovdular.

Luka 20, 13 "Bağın sahibi, 'Ne yapacağım?'" dedi. "Sevgili oğlumu göndereyim. Belki onu sayarlar."

Luka 20, 14 "Ama bağcılar onu görünce aralarında şöyle konuştular: 'Mirasçı budur; onu öldürelim de miras bize kalsın.'

Luka 20, 15 Böylece, onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. "Bu durumda bağın sahibi onlara ne yapacak?

Luka 20, 16 Gelip o bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek." Halk bunu duyunca, "Tanrı korusun!" dedi.

Luka 20, 17 İsa gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: "Öyleyse Kutsal Yazılar'daki şu sözün anlamı nedir?

'Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu.'

Luka 20, 18 O taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek."

Luka 20, 19 İsa'nın bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını farkeden din bilginleriyle başkâhinler O'nu o anda yakalamak istediler, ama halkın tepkisinden korktular.

Luka 20, 20 İsa'yı dikkatle gözlüyorlardı. O'na, kendilerine dürüst süsü veren muhbirler gönderdiler. O'nu, söyleyeceği bir sözle tuzağa düşürmek ve böylelikle valinin yetki ve yargısına teslim etmek istiyorlardı.

Luka 20, 21 Muhbirler O'na, "Öğretmenimiz, senin doğru olanı söyleyip öğrettiğini, insanlar arasında ayırım yapmaksızın Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a* vergi vermemiz Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?" diye sordular.

Luka 20, 22 (#20:21)

Luka 20, 23 Onların hilesini anlayan İsa, "Bana bir dinar gösterin" dedi. "Üzerindeki resim ve yazı kimin?" "Sezar'ın" dediler.

Luka 20, 24 (#20:23)

Luka 20, 25 O da, "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi.

Luka 20, 26 İsa'yı, halkın önünde söylediği sözlerle tuzağa düşüremediler. Verdiği yanıtı şaşarak susup kaldılar.

Luka 20, 27 Ölümünden sonra dirilişi yadsıyan Sadukiler'den bazıları İsa'ya gelip şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir adamın evli kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp soyunu sürdürsün.'

Luka 20, 28 (#20:27)

Luka 20, 29 Yedi kardeş vardı. Birincisi kendine bir eş aldı, ama çocuksuz öldü.

Luka 20, 30 İkincisi de, üçüncüsü de kadını aldı; böylece kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü.

Luka 20, 31 (#20:30)

Luka 20, 32 Son olarak kadın da öldü.

Luka 20, 33 Buna göre, diriliş günü kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi."

Luka 20, 34 İsa onlara şöyle dedi: "Bu çağın insanları evlenip evlendirilirler.

Luka 20, 35 Ama gelecek çağa ve ölümlerin dirilişine erişmeye layık görülenler ne evlenir, ne evlendirilir.

Luka 20, 36 Bir daha ölmeleri de söz konusu değildir. Çünkü meleklerle benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdır.

Luka 20, 37 Musa bile alevlenen çalıyla ilgili bölümde Rab için, 'İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı' deyimini kullanarak ölümlerin dirileceğine işaret etmişti.

Luka 20, 38 Tanrı ölümlerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar yaşamaktadır."

Luka 20, 39 Artık O'na başka soru sormaya cesaret edemeyen din bilginlerinden bazıları, "Öğretmenimiz, güzel

konuştun" dediler.

Luka 20, 40 (#20:39)

Luka 20, 41 İsa onlara şöyle dedi: "Nasıl oluyor da, 'Mesih* Davut'un Oğlu'dur' diyorlar?"

Luka 20, 42 Çünkü Davut'un kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle diyor: Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.'

Luka 20, 43 (#20:42)

Luka 20, 44 Davut O'ndan 'Rab' diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?"

Luka 20, 45 Bütün halk dinlerken İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerlere, şölenlerde başköşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının.

Luka 20, 46 (#20:45)

Luka 20, 47 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır."

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 21

[İçindekiler](#)

İsa başını kaldırdı ve bağış toplanan yerde bağışlarını bırakan zenginleri gördü.

Luka 21, 2 Yoksul bir dul kadının oraya iki bakır para attığını görünce, "Size gerçeği söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi.

Luka 21, 3 (#21:2)

Luka 21, 4 Çünkü bunların hepsi kutuya, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, geçinmek için elinde ne varsa hepsini verdi."

Luka 21, 5 Bazı kişiler tapınağın nasıl güzel taşlar ve adaklarla süslenmiş olduğundan söz edince İsa, "Burada gördüklerinize gelince, öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!" dedi.

Luka 21, 6 (#21:5)

Luka 21, 7 Onlar da, "Peki, öğretmenimiz, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?" diye sordular.

Luka 21, 8 İsa, "Sakın sizi saptırmasınlar" dedi. "Birçokları, 'Ben O'yum' ve 'Zaman yaklaştı' diyerek benim adımla gelecekler. Onların ardından gitmeyin.

Luka 21, 9 Savaş ve isyan haberleri duyunca telaşlanmayın. Önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek."

Luka 21, 10 Sonra onlara şöyle dedi: "Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak.

Luka 21, 11 Şiddetli depremler, yer yer kıtlıklar ve salgın hastalıklar, korkunç olaylar ve gökte olağanüstü belirtiler olacak.

Luka 21, 12 "Ama bütün bu olaylardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi havralara teslim edecek, zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü kralların, valilerin önüne çıkarılacaksınız.

Luka 21, 13 Bu size tanıklık etme fırsatı olacak.

Luka 21, 14 Buna göre kendinizi nasıl savunacağınızı önceden düşünmemekte kararlı olun.

Luka 21, 15 Çünkü ben size öyle bir konuşma yeteneği, öyle bir bilgelik vereceğim ki, size karşı çıkanların hiçbirisi buna karşı direnemeyecek, bir şey diyemeyecek.

Luka 21, 16 Anne babanız, kardeşleriniz, akraba ve dostlarınız bile sizi ele verecek ve bazılarınızı öldürtecekler.

Luka 21, 17 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek.

Luka 21, 18 Ne var ki, başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır.

Luka 21, 19 Dayanmakla canlarınızı kazanacaksınız.

Luka 21, 20 "Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kentin yıkılacağı zaman yaklaşmıştır.

Luka 21, 21 O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın, kentte olanlar dışarı çıksın, kırdakiler kente dönmessin.

Luka 21, 22 Çünkü o günler, yazılmış olanların tümünün gerçekleşeceği ceza günleridir.

Luka 21, 23 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke büyük sıkıntıya düşecek ve bu halk gazaba uğrayacaktır.

Luka 21, 24 Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak bütün uluslar arasına sürülecekler. Yeruşalim, öteki ulusların dönemleri tamamlanıncaya dek onların ayakları altında çiğnenecektir.

Luka 21, 25 "Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler.

Luka 21, 26 Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak.

Luka 21, 27 O zaman İnsanoğlu'nun* bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.

Luka 21, 28 Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir."

Luka 21, 29 İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca bakın.

Luka 21, 30 Bunların yapraklandığını gördüğünüz zaman yaz mevsiminin yakın olduğunu kendiliğinizden anlarsınız.

Luka 21, 31 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yakındır.

Luka 21, 32 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan, bu kuşak ortadan kalkmayacak.

Luka 21, 33 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.

Luka 21, 34 "Kendinize dikkat edin! Yüreklere sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir.

Luka 21, 35 (#21:34)

Luka 21, 36 Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin."

Luka 21, 37 İsa gündüz tapınakta öğretiyor, geceleri ise kentten dışarı çıkıp Zeytin Dağı'nda sabahlıyordu.

Luka 21, 38 Sabah erkenden bütün halk O'nu tapınakta dinlemek için O'na akın ediyordu.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 22

[İçindekiler](#)

Fışh* denilen Mayasız Ekmek Bayramı* yaklaşmıştı.

Luka 22, 2 Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı ortadan kaldırmak için bir yol arıyor, ama halktan korkuyorlardı.

Luka 22, 3 Şeytan, Onikiler'den* biri olup İskariot diye adlandırılan Yahuda'nın yüreğine girdi.

Luka 22, 4 Yahuda gitti, başkâhinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla İsa'yı nasıl ele verebileceğini görüştü.

Luka 22, 5 Onlar buna sevindiler ve kendisine para vermeye razı oldular.

Luka 22, 6 Bunu kabul eden Yahuda, kalabalığın olmadığı bir zamanda İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Luka 22, 7 Fışh* kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi.

Luka 22, 8 İsa, Petrus'la Yuhanna'yı, "Gidin, Fışh yemeğini yiyebilmemiz için hazırlık yapın" diyerek önden gönderdi.

Luka 22, 9 O'na, "Nerede hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular.

Luka 22, 10 İsa onlara, "Bakın" dedi, "Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Adamı, gideceği eve kadar izleyin ve evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fışh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?' diye soruyor."

Luka 22, 11 (#22:10)

Luka 22, 12 Ev sahibi size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Orada hazırlık yapın."

Luka 22, 13 Onlar da gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fışh yemeği için hazırlık yaptılar.

Luka 22, 14 Yemek saati gelince İsa, elçileriyle birlikte sofraya oturdu ve onlara şöyle dedi: "Ben acı çekmeden önce bu Fışh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzulamıştım.

Luka 22, 15 (#22:14)

Luka 22, 16 Size şunu söyleyeyim, Fışh yemeğini, Tanrı'nın Egemenliği'nde yetkinliğe erişeceği zamana dek, bir daha yemeyeceğim."

Luka 22, 17 Sonra kâseyi alarak şükretti ve, "Bunu alın, aranızda paylaşın" dedi.

Luka 22, 18 "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim."

Luka 22, 19 Sonra eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve onlara verdi. "Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın" dedi.

Luka 22, 20 Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse, sizin uğrunuza akıtılan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.

Luka 22, 21 Ama bana ihanet edecek kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır.

Luka 22, 22 İnsanoğlu*, belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama O'na ihanet eden adamın vay haline!"

Luka 22, 23 Elçiler, aralarında bunu kimin yapabileceğini tartışmaya başladılar.

Luka 22, 24 Ayrıca aralarında hangisinin en üstün sayılacağı konusunda bir çekişme oldu.

Luka 22, 25 İsa onlara, "Ulusların kralları, kendi uluslarına egemen kesilirler. İleri gelenleri de kendilerine iyiliksever unvanını yakıştırırlar" dedi.

Luka 22, 26 "Ama siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun.

Luka 22, 27 Hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Oysa ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum.

Luka 22, 28 Denendiğim zamanlar benimle birlikte dayanmış olanlar sizlersiniz.

Luka 22, 29 Babam bana nasıl bir egemenlik verdiyse, ben de size bir egemenlik veriyorum.

Luka 22, 30 Öyle ki, egemenliğimde benim soframda yiyip içesiniz ve tahtta oturarak İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız.

Luka 22, 31 "Simun, Simun, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır.

Luka 22, 32 Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir."

Luka 22, 33 Simun İsa'ya, "Ya Rab, ben seninle birlikte zindana da, ölüme de gitmeye hazırım" dedi.

Luka 22, 34 İsa, "Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bu gece horoz ötmeden beni tanıdığımı üç kez inkâr edeceksin" dedi.

Luka 22, 35 Sonra İsa onlara, "Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarıksız gönderdiğim zaman, herhangi bir eksikliğiniz oldu mu?" diye sordu. "Hiçbir eksikliğimiz olmadı" dediler.

Luka 22, 36 O da onlara, "Şimdi ise kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın" dedi. "Kılıcı olmayan, abasını satıp bir kılıç alsın.

Luka 22, 37 Size şunu söyleyeyim, yazılmış olan şu sözün yaşamımda yerine gelmesi gerekiyor: 'O, suçlularla bir

sayıldı.' Gerçekten de benimle ilgili yazılmış olanlar yerine gelmektedir."

Luka 22, 38 "Ya Rab, işte burada iki kılıç var" dediler. O da onlara, "Yeter!" dedi.

Luka 22, 39 İsa dışarı çıktı, her zamanki gibi Zeytin Dağı'na gitti. Öğrenciler de O'nun ardından gittiler.

Luka 22, 40 Oraya varınca İsa onlara, "Dua edin ki ayartılmayasınız" dedi.

Luka 22, 41 Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı ve diz çökerek şöyle dua etti: "Baba, senin isteğine uygunsa, bu kâseyi* benden uzaklaştı. Yine de benim değil, senin istediğin olsun."

Luka 22, 42 (#22:41)

Luka 22, 43 Gökten bir melek İsa'ya görünerek O'nu güçlendirdi.

Luka 22, 44 Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damlalarını andırıyordu.

Luka 22, 45 İsa duadan kalkıp öğrencilerin yanına dönünce onları üzüntüden uyumuş buldu.

Luka 22, 46 Onlara, "Niçin uyuyorsunuz?" dedi. "Kalkıp dua edin ki ayartılmayasınız."

Luka 22, 47 İsa daha konuşurken bir kalabalık çıkageldi. Onikiler'den* biri, Yahuda adındaki kişi, kalabalığa öncülük ediyordu. İsa'yı öpmek üzere yaklaşıncı İsa, "Yahuda" dedi, "İnsanoğlu'na* bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?"

Luka 22, 48 (#22:47)

Luka 22, 49 İsa'nın çevresindekiler olacakları anlayınca, "Ya Rab, kılıçla vuralım mı?" dediler.

Luka 22, 50 İçlerinden biri başkâhinin kölesine vurarak sağ kulağını uçurdu.

Luka 22, 51 Ama İsa, "Bırakın, yeter!" dedi, sonra kölenin kulağına dokunarak onu iyileştirdi.

Luka 22, 52 İsa, üzerine yürüyen başkâhinlere, tapınak koruyucularının komutanlarına ve ileri gelenlere şöyle dedi: "Niçin bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla geldiniz?"

Luka 22, 53 Her gün tapınakta sizinle birlikteydim, bana el sürmediniz. Ama bu saat sizindir, karanlığın egemen olduğu saattir."

Luka 22, 54 İsa'yı tutukladılar, alıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan izliyordu.

Luka 22, 55 Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturduklarında Petrus da gelip onlarla birlikte oturdu.

Luka 22, 56 Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus'u gördü. Onu dikkatle süzerek, "Bu da O'nunla birlikteydi" dedi.

Luka 22, 57 Ama Petrus, "Ben O'nu tanımıyorum, kadın!" diye inkâr etti.

Luka 22, 58 Biraz sonra onu gören başka biri, "Sen de onlardansın" dedi. Petrus, "Değilim, arkadaş!" dedi.

Luka 22, 59 Yaklaşık bir saat sonra yine bir başkası ısrarla, "Gerçekten bu da O'nunla birlikteydi" dedi. "Çünkü Celileli'dir."

Luka 22, 60 Petrus, "Sen ne diyorsun be adam, anlamıyorum!" dedi. Tam o anda, Petrus daha konuşurken horoz öttü.

Luka 22, 61 Rab arkasına dönüp Petrus'a baktı. O zaman Petrus, Rab'bin kendisine, "Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

Luka 22, 62 (#22:61)

Luka 22, 63 İsa'yı göz altında tutan adamlar O'nunla alay ediyor, O'nu dövüyorlardı.

Luka 22, 64 Gözlerini bağlayıp, "Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?" diye soruyorlardı.

Luka 22, 65 Kendisine daha bir sürü küfür yağırdılar.

Luka 22, 66 Gün doğunca halkın ileri gelenleri, başkâhinler ve din bilginleri toplandılar. İsa, bunlardan oluşan Yüksek Kurul'un* önüne çıkarıldı.

Luka 22, 67 O'na, "Sen Mesih* isen, söyle bize" dediler. İsa onlara şöyle dedi: "Size söylesem, inanmazsınız.

Luka 22, 68 Size soru sorsam, yanıt vermezsiniz.

Luka 22, 69 Ne var ki, bundan böyle İnsanoğlu*, kudretli Tanrı'nın yanında oturacaktır."

Luka 22, 70 Onların hepsi, "Yani, sen Tanrı'nın Oğlu musun?" diye sordular. O da onlara, "Söylediğiniz gibi, ben O'yum" dedi.

Luka 22, 71 "Artık tanıklığa ne ihtiyacımız var?" dediler. "İşte kendi ağzından duyduk!"

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 23

[İçindekiler](#)

Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp İsa'yı Pilatus'a götürdüler.

Luka 23, 2 O'nu şöyle suçlamaya başladılar: "Bu adamın ulusumuzu yoldan saptırdığını gördük. Sezar'a* vergi ödenmesine engel oluyor, kendisinin de Mesih*, yani bir kral olduğunu söylüyor."

Luka 23, 3 Pilatus İsa'ya, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu. İsa, "Söylediğin gibidir" yanıtını verdi.

Luka 23, 4 Pilatus, başkâhinlerle halka, "Bu adamda hiçbir suç görmüyorum" dedi.

Luka 23, 5 Ama onlar üstelediler: "Yahudiye'nin her tarafında öğretisini yayarak halkı kışkırtıyor; Celile'den başlayıp ta buraya kadar geldi" dediler.

Luka 23, 6 Pilatus bunu duyunca, "Bu adam Celileli mi?" diye sordu.

Luka 23, 7 İsa'nın, Hirodes'in* yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince, kendisini o sırada Yerusâlim'de bulunan Hirodes'e gönderdi.

Luka 23, 8 Hirodes İsa'yı görünce çok sevindi. O'na ilişkin haberleri duyduğu için çoktandır O'nu görmek istiyor, gerçekleştireceği bir belirtiye tanık olmayı umuyordu.

Luka 23, 9 O'na birçok soru sordu, ama O hiç karşılık vermedi.

Luka 23, 10 Orada duran başkâhinlerle din bilginleri, İsa'yı ağır bir dille suçladılar.

Luka 23, 11 Hirodes de askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp alay etti. O'na gösterişli bir kaftan giydirip Pilatus'a geri gönderdi.

Luka 23, 12 Bu olaydan önce birbirine düşman olan Hirodes'le Pilatus, o gün dost oldular.

Luka 23, 13 Pilatus, başkâhinleri, yöneticileri ve halkı toplayarak onlara, "Siz bu adamı bana, halkı saptırıyor diye getirdiniz" dedi. "Oysa ben bu adamı sizin önünüzde sorguya çektim ve kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini bulmadım.

Luka 23, 14 (#23:13)

Luka 23, 15 Hirodes de bulmamış olmalı ki, O'nu bize geri gönderdi. Görüyorsunuz, ölüm cezasını gerektiren hiçbir şey yapmadı.

Luka 23, 16 Bu nedenle ben O'nu dövdürüp salıvereceğim."

Luka 23, 17 (TEXT OMITTED)

Luka 23, 18 Ama onlar hep bir ağızdan, "Yok et bu adamı, bize Barabba'yı salıver!" diye bağırdılar.

Luka 23, 19 Barabba, kentte çıkan bir ayaklanmaya katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.

Luka 23, 20 İsa'yı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi.

Luka 23, 21 Onlar ise, "O'nu çarمیha ger, çarمیha ger!" diye bağışıp durdular.

Luka 23, 22 Pilatus üçüncü kez, "Bu adam ne kötülük yaptı ki?" dedi. "Ölüm cezasını gerektirecek hiçbir suç bulmadım O'nda. Bu nedenle O'nu dövdürüp salıvereceğim."

Luka 23, 23 Ne var ki onlar, yüksek sesle bağışarak İsa'nın çarمیha gerilmesi için direttiler. Sonunda bağışları baskın çıktı ve Pilatus, onların isteğinin yerine getirilmesine karar verdi.

Luka 23, 24 (#23:23)

Luka 23, 25 İstedikleri kişiyi, ayaklanmaya katılmak ve adam öldürmekten hapse atılan kişiyi salıverdi. İsa'yı ise onların isteğine bıraktı.

Luka 23, 26 Askerler İsa'yı götürürken, kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adamı yakaladılar, çarمیhı sırtına yükleyip İsa'nın arkasından yürüttüler.

Luka 23, 27 Büyük bir halk topluluğu da İsa'nın ardından gidiyordu. Aralarında İsa için dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı.

Luka 23, 28 İsa bu kadınlara dönerek, "Ey Yerusâlim kızları, benim için ağlamayın" dedi. "Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın.

Luka 23, 29 Çünkü öyle günler gelecek ki, 'Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!' diyecekler.

Luka 23, 30 O zaman dağlara, 'Üzerimize düşün!' ve tepelere, 'Bizi örtün!' diyecekler.

Luka 23, 31 Çünkü yaş ağaca böyle yaparlarsa, kuruya neler olacaktır?"

Luka 23, 32 İsa'yla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu.

Luka 23, 33 Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarمیha gerdiler.

Luka 23, 34 İsa, "Baba, onları bağışla" dedi. "Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar." O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.

Luka 23, 35 Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu. Yöneticiler İsa'yla alay ederek, "Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın Mesih'i*, Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın" diyorlardı.

Luka 23, 36 Askerler de yaklaşp İsa'yla eğlendiler. O'na ekşi şarap sunarak, "Sen Yahudiler'in Kralı'ysan, kurtar kendini!" dediler.

Luka 23, 37 (#23:36)

Luka 23, 38 Başının üzerinde şu yafta vardı: YAHUDİLER'İN KRALI BUDUR

Luka 23, 39 Çarmıha asılan suçlulardan biri, "Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!" diye küfür etti.

Luka 23, 40 Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı. "Sende Tanrı korkusu da mı yok?" diye karşılık verdi. "Sen de aynı cezayı çekiyorsun.

Luka 23, 41 Nitekim biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı."

Luka 23, 42 Sonra, "Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an" dedi.

Luka 23, 43 İsa ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" dedi.

Luka 23, 44 Öğleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. Tapınaktaki perde* ortasından yırtıldı.

Luka 23, 45 (#23:44)

Luka 23, 46 İsa yüksek sesle, "Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!" diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.

Luka 23, 47 Olanları gören yüzbaşı, "Bu adam gerçekten doğru biriydi" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladı.

Luka 23, 48 Olayı seyretmek için biriken halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döve döve geri döndüler.

Luka 23, 49 Ama İsa'nın bütün tanıdıkları ve Celile'den O'nun ardından gelen kadınlar uzakta durmuş, olanları seyreliyorlardı.

Luka 23, 50 Yüksek Kurul* üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı.

Luka 23, 51 Bir Yahudi kenti olan Aramatya'dan olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Yusuf, Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı.

Luka 23, 52 Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi.

Luka 23, 53 Cesedi çarmıhtan indirip keten beze sardı, hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı.

Luka 23, 54 Hazırlık Günü'ydü* ve Şabat Günü* başlamak üzereydi.

Luka 23, 55 İsa'yla birlikte Celile'den gelen kadınlar da Yusuf'un ardından giderek mezarı ve İsa'nın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler.

Luka 23, 56 Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dinlendiler.

[İçindekiler](#)

Luka Bölüm 24

[İçindekiler](#)

Kadınlar haftanın ilk günü*, sabah çok erkenden, hazırlanmış oldukları baharatı alıp mezara gittiler.

Luka 24, 2 Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular.

Luka 24, 3 Ama içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar.

Luka 24, 4 Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi.

Luka 24, 5 Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara, "Diri olanı neden ölümler arasında arıyorsunuz?" dediler.

Luka 24, 6 "O burada yok, dirildi. Daha Celile'deyken size söylediğini anımsayın.

Luka 24, 7 İnsanoğlu'nun* günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti."

Luka 24, 8 O zaman İsa'nın sözlerini anımsadılar.

Luka 24, 9 Mezardan dönen kadınlar bütün bunları Onbirler'e* ve ötekilerin hepsine bildirdiler.

Luka 24, 10 Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve bunlarla birlikte bulunan öbür kadınlardı.

Luka 24, 11 Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar.

Luka 24, 12 Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına dönmüş bir halde oradan uzaklaştı.

Luka 24, 13 Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yeruslaim'den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler.

Luka 24, 14 Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı.

Luka 24, 15 Bunları konuşup tartışırken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı.

Luka 24, 16 Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.

Luka 24, 17 İsa, "Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?" dedi. Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular.

Luka 24, 18 Bunlardan adı Kleopas olan O'na, "Yeruslaim'de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?" diye karşılık verdi.

Luka 24, 19 İsa onlara, "Hangi olup bitenleri?" dedi. O'na, "Nasıralı İsa'yla ilgili olayları" dediler. "O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi.

Luka 24, 20 Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarmıha gerdirdiler; oysa biz O'nun, İsrail'i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde, O'nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görümde, İsa'nın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler.

Luka 24, 21 (#24:20)

Luka 24, 22 (#24:20)

Luka 24, 23 (#24:20)

Luka 24, 24 Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama O'nu görmemişler."

Luka 24, 25 İsa onlara, "Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler!

Luka 24, 26 Mesih'in* bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?" dedi.

Luka 24, 27 Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.

Luka 24, 28 Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. Ama onlar, "Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak üzere içeri girdi.

Luka 24, 29 (#24:28)

Luka 24, 30 Onlarla sofrada otururken İsa ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi.

Luka 24, 31 O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise gözlerinin önünden kayboldu.

Luka 24, 32 Onlar birbirine, "Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?" dediler.

Luka 24, 33 Kalkıp hemen Yeruslaim'e döndüler. Onbirler'i* ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular.

Luka 24, 34 Bunlar, "Rab gerçekten dirildi, Simun'a görünmüş!" diyorlardı.

Luka 24, 35 Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.

Luka 24, 36 Bunları anlatırken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, "Size esenlik olsun!" dedi.

Luka 24, 37 Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar.

Luka 24, 38 İsa onlara, "Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkular doğuyor içinizde?" dedi.

Luka 24, 39 "Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokunun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var."

Luka 24, 40 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi.

Luka 24, 41 Sevinçten hâlâ inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, "Sizde yiyecek bir şey var mı?" diye sordu.

Luka 24, 42 Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler.

Luka 24, 43 İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi.

Luka 24, 44 Sonra onlara şöyle dedi: "Daha sizlerle birlikteyken, 'Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir' demiştim."

Luka 24, 45 Bundan sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.

Luka 24, 46 Onlara dedi ki, "Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak.

Luka 24, 47 (#24:46)

Luka 24, 48 Sizler bu olayların tanıklarısınız.

Luka 24, 49 Ben de Babam'ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden gelecek güçle kuşanıncaya dek kentte kalın."

Luka 24, 50 İsa onları kentin dışına, Beytanya'nın yakınlarına kadar götürdü. Ellerini kaldırarak onları kutsadı.

Luka 24, 51 Ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe alındı.

Luka 24, 52 Öğrencileri O'na tapındılar ve büyük sevinç içinde Yeruşalim'e döndüler.

Luka 24, 53 Sürekli tapınakta bulunuyor, Tanrı'yı övüyorlardı.

[İçindekiler](#)

Yuhanna

Yuhanna	<u>Bölüm 1</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 2</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 3</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 4</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 5</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 6</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 7</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 8</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 9</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 10</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 11</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 12</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 13</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 14</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 15</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 16</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 17</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 18</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 19</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 20</u>
Yuhanna	<u>Bölüm 21</u>

Yuhanna Bölüm 1

[İçindekiler](#)

Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı.

Yuhanna 1, 2 Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi.

Yuhanna 1, 3 Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı.

Yuhanna 1, 4 Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı.

Yuhanna 1, 5 Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi.

Yuhanna 1, 6 Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı.

Yuhanna 1, 7 Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi.

Yuhanna 1, 8 Kendisi ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi.

Yuhanna 1, 9 Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık vardı.

Yuhanna 1, 10 O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı.

Yuhanna 1, 11 Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi.

Yuhanna 1, 12 Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.

Yuhanna 1, 13 Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular.

Yuhanna 1, 14 Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük.

Yuhanna 1, 15 Yahya O'na tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: "'Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' diye sözünü ettiğim kişi budur."

Yuhanna 1, 16 Nitekim hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık.

Yuhanna 1, 17 Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih* aracılığıyla geldi.

Yuhanna 1, 18 Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı.

Yuhanna 1, 19 Yahudi yetkililer Yahya'ya, "Sen kimsin?" diye sormak üzere Yeruşalim'den* kâhinlerle* Levililer'i* gönderdikleri zaman Yahya'nın tanıklığı şöyle oldu açıkça konuştu, inkâr etmedi "Ben Mesih* değilim" diye açıkça konuştu.

Yuhanna 1, 20 (#1:19)

Yuhanna 1, 21 Onlar da kendisine, "Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?" diye sordular. O da, "Değilim" dedi. "Sen beklediğimiz peygamber misin?" sorusuna, "Hayır" yanıtını verdi.

Yuhanna 1, 22 Bu kez, "Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim" dediler. "Kendin için ne diyorsun?"

Yuhanna 1, 23 Yahya, "Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, 'Rab'bin yolunu düzleyin' diye çölde haykıranın sesiylim ben" dedi.

Yuhanna 1, 24 Yahya'ya gönderilen bazı Ferisiler* ona, "Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz* ediyorsun?" diye sordular.

Yuhanna 1, 25 (#1:24)

Yuhanna 1, 26 Yahya onlara şöyle yanıt verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor.

Yuhanna 1, 27 Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim."

Yuhanna 1, 28 Bütün bunlar Şeria Irmağı'nın ötesinde bulunan Beytanya'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu.

Yuhanna 1, 29 Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!

Yuhanna 1, 30 Kendisi için, 'Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur.

Yuhanna 1, 31 Ben O'nu tanıımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanınması için ben suyla vaftiz ederek geldim."

Yuhanna 1, 32 Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: "Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm.

Yuhanna 1, 33 Ben O'nu tanıımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur' dedi.

Yuhanna 1, 34 Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ettim."

Yuhanna 1, 35 Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi.

Yuhanna 1, 36 Oradan geçen İsa'ya bakarak, "İşte Tanrı Kuzusu!" dedi.

Yuhanna 1, 37 Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti.

Yuhanna 1, 38 İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, "Ne arıyorsunuz?" diye sordu. Onlar da, "Rabbî, nerede oturuyorsun?" dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir.

Yuhanna 1, 39 İsa, "Gelin, görün" dedi. Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat* dört sularıydı.

Yuhanna 1, 40 Yahya'yı ışıtıp İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı.

Yuhanna 1, 41 Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, "Biz Mesih'i bulduk" dedi. Mesih, meshedilmiş* anlamına gelir.

Yuhanna 1, 42 Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, "Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın" dedi. Kefas, kaya anlamına gelir.

Yuhanna 1, 43 Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, "Ardımdan gel" dedi.

Yuhanna 1, 44 Filipus da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı.

Yuhanna 1, 45 Filipus, Natanel'i bularak ona, "Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk" dedi.

Yuhanna 1, 46 Natanel Filipus'a, "Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?" diye sordu. Filipus, "Gel de gör" dedi.

Yuhanna 1, 47 İsa, Natanel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, "İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsraili!" dedi.

Yuhanna 1, 48 Natanel, "Beni nereden tanıyorsun?" diye sordu. İsa, "Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm" yanıtını verdi.

Yuhanna 1, 49 Natanel, "Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!" dedi.

Yuhanna 1, 50 İsa ona dedi ki, "Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin."

Yuhanna 1, 51 Sonra da, "Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin İnsanoğlu* üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz" dedi.

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 2

[İçindekiler](#)

Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı.

Yuhanna 2, 2 İsa'yla öğrencileri de düğüne çağırılmışlardı.

Yuhanna 2, 3 Şarap tükenince annesi İsa'ya, "Şarapları kalmadı" dedi.

Yuhanna 2, 4 İsa, "Anne, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi" dedi.

Yuhanna 2, 5 Annesi hizmet edenlere, "Size ne derse onu yapın" dedi.

Yuhanna 2, 6 Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardı.

Yuhanna 2, 7 İsa hizmet edenlere, "Küpleri suyla doldurun" dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular.

Yuhanna 2, 8 Sonra hizmet edenlere, "Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün" dedi. Onlar da götürdüler.

Yuhanna 2, 9 Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkârlar biliyorlardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp, "Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar" dedi, "Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın."

Yuhanna 2, 10 (#2:9)

Yuhanna 2, 11 İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.

Yuhanna 2, 12 Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefarnahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar.

Yuhanna 2, 13 Yahudiler'in Fısıh Bayramı* yakındı. İsa da Yerusâlim'e gitti.

Yuhanna 2, 14 Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları* gördü.

Yuhanna 2, 15 İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi.

Yuhanna 2, 16 Güvercin satanlara, "Bunları buradan kaldırın, Babam'ın evini pazar yerine çevirmeyin!" dedi.

Yuhanna 2, 17 Öğrencileri, "Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek" diye yazılmış olan sözü hatırladılar.

Yuhanna 2, 18 Yahudi yetkililer İsa'ya, "Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir belirti göstereceksin?" diye sordular.

Yuhanna 2, 19 İsa şu yanıtı verdi: "Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım."

Yuhanna 2, 20 Yahudi yetkililer, "Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?" dediler.

Yuhanna 2, 21 Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi.

Yuhanna 2, 22 İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu söze iman ettiler.

Yuhanna 2, 23 Fısıh Bayramı'nda İsa'nın Yerusâlim'de bulunduğu sırada gerçekleştirdiği belirtileri gören birçokları O'nun adına iman ettiler.

Yuhanna 2, 24 Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu.

Yuhanna 2, 25 İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 3

[İçindekiler](#)

Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den* olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî*, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi.

Yuhanna 3, 2 (#3:1)

Yuhanna 3, 3 İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."

Yuhanna 3, 4 Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu.

Yuhanna 3, 5 İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez.

Yuhanna 3, 6 Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur.

Yuhanna 3, 7 Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma.

Yuhanna 3, 8 Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir."

Yuhanna 3, 9 Nikodim İsa'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu.

Yuhanna 3, 10 İsa ona şöyle yanıt verdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun?"

Yuhanna 3, 11 Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz.

Yuhanna 3, 12 Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız?

Yuhanna 3, 13 Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan* başka hiç kimse göğe çıkmamıştır.

Yuhanna 3, 14 Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir.

Yuhanna 3, 15 Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.

Yuhanna 3, 16 "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

Yuhanna 3, 17 Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.

Yuhanna 3, 18 O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir.

Yuhanna 3, 19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü.

Yuhanna 3, 20 Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz.

Yuhanna 3, 21 Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir."

Yuhanna 3, 22 Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlarla birlikte orada bir süre kalarak vaftiz* etti.

Yuhanna 3, 23 Yahya da Salim yakınındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı. İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı.

Yuhanna 3, 24 Yahya henüz hapse atılmamıştı.

Yuhanna 3, 25 O sıralarda Yahya'nın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı.

Yuhanna 3, 26 Öğrencileri Yahya'ya gelerek, "Rabbî" dediler, "Şeria Irmağı'nın karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor."

Yuhanna 3, 27 Yahya şöyle yanıt verdi: "İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz.

Yuhanna 3, 28 'Ben Mesih*' değilim, ama O'nun öncüsü olarak gönderildim' dediğime siz kendiniz tanıksınız.

Yuhanna 3, 29 Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı.

Yuhanna 3, 30 O büyümeli, bense küçülmeliyim."

Yuhanna 3, 31 Yukarıdan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten üstündür.

Yuhanna 3, 32 Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez.

Yuhanna 3, 33 O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır.

Yuhanna 3, 34 Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçüyle vermez.

Yuhanna 3, 35 Baba Oğul'u sever; her şeyi O'na teslim etmiştir.

Yuhanna 3, 36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 4

[İçindekiler](#)

Ferisiler*, İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz* ettiğini duydular aslında İsa'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı İsa bunu öğrenince Yahudiye'den ayrılıp yine Celile'ye gitti.

Yuhanna 4, 2 (#4:1)

Yuhanna 4, 3 (#4:1)

Yuhanna 4, 4 Giderken Samiriye'den geçmesi gerekiyordu.

Yuhanna 4, 5 Böylece Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı.

Yuhanna 4, 6 Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat* on iki sularıydı.

Yuhanna 4, 7 Samiriyeli* bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, "Bana su ver, içeyim" dedi.

Yuhanna 4, 8 İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi.

Yuhanna 4, 9 Samiriyeli kadın, "Sen Yahudi'sin, bense Samiriyeli bir kadını" dedi, "Nasıl olur da benden su istersin?" Çünkü Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur.

Yuhanna 4, 10 İsa kadına şu yanıt verdi: "Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver, içeyim' diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi."

Yuhanna 4, 11 Kadın, "Efendim" dedi, "Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın?"

Yuhanna 4, 12 Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davaları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?"

Yuhanna 4, 13 İsa şöyle yanıt verdi: "Bu sudan her içen yine susayacak.

Yuhanna 4, 14 Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak."

Yuhanna 4, 15 Kadın, "Efendim" dedi, "Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim."

Yuhanna 4, 16 İsa, "Git, kocanı çağır ve buraya gel" dedi.

Yuhanna 4, 17 Kadın, "Kocam yok" diye yanıtladı. İsa, "Kocam yok demekle doğruyu söyledin" dedi.

Yuhanna 4, 18 "Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin."

Yuhanna 4, 19 Kadın, "Efendim, anlıyorum, sen bir peygambersin" dedi.

Yuhanna 4, 20 "Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yerusolim'de olduğunu söylüyorsunuz."

Yuhanna 4, 21 İsa ona şöyle dedi: "Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yerusolim'de tapınacaksınız!"

Yuhanna 4, 22 Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir.

Yuhanna 4, 23 Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor.

Yuhanna 4, 24 Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar."

Yuhanna 4, 25 Kadın İsa'ya, "Mesih denilen meshedilmiş* Olan'ın geleceğini biliyorum" dedi, "O gelince bize her şeyi bildirecek."

Yuhanna 4, 26 İsa, "Seninle konuşan ben, O'yum" dedi.

Yuhanna 4, 27 Bu sırada İsa'nın öğrencileri geldiler. O'nun bir kadınla konuşmasına şaşıldılar. Bununla birlikte hiçbiri, "Ne istiyorsun?" ya da, "O kadınla neden konuşuyorsun?" demedi.

Yuhanna 4, 28 Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: "Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?"

Yuhanna 4, 29 (#4:28)

Yuhanna 4, 30 Halk da kentten çıkıp İsa'ya doğru gelmeye başladı.

Yuhanna 4, 31 Bu arada öğrencileri O'na, "Rabbî*, yemek ye!" diye rica ediyorlardı.

Yuhanna 4, 32 Ama İsa, "Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var" dedi.

Yuhanna 4, 33 Öğrenciler birbirlerine, "Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?" diye sordular.

Yuhanna 4, 34 İsa, "Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır" dedi.

Yuhanna 4, 35 "Sizler, 'Ekinleri biçmeye daha dört ay var' demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum, başınızı kaldırıp tarlalara bakın. Ekinler sararmış, biçilmeye hazır!"

Yuhanna 4, 36 Eken ve biçen birlikte sevinirler diye, biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar.

Yuhanna 4, 37 'Biri eker, başkası biçer' sözü bu durumda doğrudur.

Yuhanna 4, 38 Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz ise onların emeğinden yararlandınız."

Yuhanna 4, 39 O kentten birçok Samiriyeli, "Yaptığım her şeyi bana söyledi" diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti.

Yuhanna 4, 40 Samiriyeliler O'na gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı.

Yuhanna 4, 41 O'nun sözü üzerine daha birçokları iman etti.

Yuhanna 4, 42 Bunlar kadına, "Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil" diyorlardı. "Kendimiz işittik, O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz."

Yuhanna 4, 43 Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılıp Celile'ye gitti.

Yuhanna 4, 44 İsa'nın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık etmişti.

Yuhanna 4, 45 Celile'ye geldiği zaman Celileliler O'nu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram için gitmişler ve bayramda O'nun Yeruslaim'de yaptığı her şeyi görmüşlerdi.

Yuhanna 4, 46 İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celile'nin Kana Köyü'ne geldi. Orada saraya bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahum'da hastaydı.

Yuhanna 4, 47 Adam, İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere olan oğlunu iyileştirmesi için O'na yalvardı.

Yuhanna 4, 48 İsa adama, "Sizler belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz" dedi.

Yuhanna 4, 49 Saray memuru İsa'ya, "Efendim, çocuğum ölmeden yetiş!" dedi.

Yuhanna 4, 50 İsa, "Git, oğlun yaşayacak" dedi. Adam, İsa'nın söylediği söze iman ederek gitti.

Yuhanna 4, 51 Daha yoldayken köleleri onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler.

Yuhanna 4, 52 Adam onlara, oğlunun iyileşmeye başladığı saati sordu. "Dün öğle üstü saat* birde ateşi düştü" dediler.

Yuhanna 4, 53 Baba bunun, İsa'nın, "Oğlun yaşayacak" dediği saat olduğunu anladı. Kendisi ve bütün ev halkı iman etti.

Yuhanna 4, 54 İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi.

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 5

[İçindekiler](#)

İsa bundan sonra Yahudiler'in bir bayramı nedeniyle Yerus alim'e gitti.

Yuhanna 5, 2 Yerus alim'de Koyun Kapısı yanında, İbranice'de* Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır.

Yuhanna 5, 3 Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatardı.

Yuhanna 5, 4 (TEXT OMITTED)

Yuhanna 5, 5 Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı.

Yuhanna 5, 6 İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, "İyi olmak ister misin?" diye sordu.

Yuhanna 5, 7 Hasta şöyle yanıt verdi: "Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor."

Yuhanna 5, 8 İsa ona, "Kalk, şilteni topla ve yürü" dedi.

Yuhanna 5, 9 Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı. O gün Şabat Günü'yd *.

Yuhanna 5, 10 Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, "Bugün Şabat Günü" dediler, "Şilteni toplaman yasaktır."

Yuhanna 5, 11 Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: "Beni iyileştiren kişi bana, 'Şilteni topla ve yürü' dedi."

Yuhanna 5, 12 "Sana, 'Şilteni topla ve yürü' diyen adam kim?" diye sordular.

Yuhanna 5, 13 İyileşen adam ise O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti.

Yuhanna 5, 14 İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. "Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin" dedi.

Yuhanna 5, 15 Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi.

Yuhanna 5, 16 Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar.

Yuhanna 5, 17 Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: "Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum."

Yuhanna 5, 18 İşte bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştı.

Yuhanna 5, 19 İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, O ul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa O ul da aynı şeyi yapar.

Yuhanna 5, 20   nk  Baba O ul'u sever ve yaptıklarının hepsini O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir.

Yuhanna 5, 21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, O ul da dilediği kimselere yaşam verir.

Yuhanna 5, 22 Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini O ul'a vermiştir.

Yuhanna 5, 23  yle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi O ul'u onurlandırsın. O ul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.

Yuhanna 5, 24 "Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.

Yuhanna 5, 25 Size doğrusunu söyleyeyim,  l lerin Tanrı O ul'unun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile.

Yuhanna 5, 26   nk  Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, O ul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi.

Yuhanna 5, 27 O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsan oğlu'dur*.

Yuhanna 5, 28 Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor.

Yuhanna 5, 29 Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler."

Yuhanna 5, 30 "Ben kendili imden hiçbir şey yapamam. İşitti im gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır.

Yuhanna 5, 31 Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklı ım geçerli olmaz.

Yuhanna 5, 32 Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim için ettiği tanıklı ın geçerli olduğunu bilirim.

Yuhanna 5, 33 Siz Yahya'ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti.

Yuhanna 5, 34 İnsanın tanıklı ını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum.

Yuhanna 5, 35 Yahya, yanan ve ışık saçan bir  ıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz.

Yuhanna 5, 36 Ama benim, Yahya'ninkinden daha büyük bir tanıklı ım var. Tamamlamam için Baba'nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba'nın g nderdi ine tanıklık ediyor.

Yuhanna 5, 37 Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de şeklini gördünüz.

Yuhanna 5, 38 O'nun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.

Yuhanna 5, 39 Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!

Yuhanna 5, 40  yleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.

Yuhanna 5, 41 "İnsanlardan övgü kabul etmiyorum.

Yuhanna 5, 42 Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur.

Yuhanna 5, 43 Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz.

Yuhanna 5, 44 Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz?

Yuhanna 5, 45 Baba'nın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır.

Yuhanna 5, 46 Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır.

Yuhanna 5, 47 Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 6

[İçindekiler](#)

Bundan sonra İsa, Celile Taberiye Gölü'nün karşı yakasına geçti.

Yuhanna 6, 2 Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi.

Yuhanna 6, 3 İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu.

Yuhanna 6, 4 Yahudiler'in Fısıh Bayramı* yakındı.

Yuhanna 6, 5 İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, "Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?" diye sordu.

Yuhanna 6, 6 Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu.

Yuhanna 6, 7 Filipus O'na şu yanıtı verdi: "Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez."

Yuhanna 6, 8 Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, "Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?"

Yuhanna 6, 9 (#6:8)

Yuhanna 6, 10 İsa, "Halkı yere oturtun" dedi. Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı.

Yuhanna 6, 11 İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi.

Yuhanna 6, 12 Herkes doyunca İsa öğrencilerine, "Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın" dedi.

Yuhanna 6, 13 Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular.

Yuhanna 6, 14 Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, "Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur" dedi.

Yuhanna 6, 15 İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götürceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi.

Yuhanna 6, 16 Akşam olunca öğrencileri göle indiler.

Yuhanna 6, 17 Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemişti.

Yuhanna 6, 18 Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı.

Yuhanna 6, 19 Öğrenciler üç mil kadar kürek çektikten sonra, İsa'nın gölün üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular.

Yuhanna 6, 20 Ama İsa, "Korkmayın, benim!" dedi.

Yuhanna 6, 21 Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı.

Yuhanna 6, 22 Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tek tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı.

Yuhanna 6, 23 Rab'bin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi.

Yuhanna 6, 24 Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti.

Yuhanna 6, 25 O'nu gölün karşı yakasında buldukları zaman, "Rabbi*, buraya ne zaman geldin?" diye sordular.

Yuhanna 6, 26 İsa şöyle yanıt verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz."

Yuhanna 6, 27 Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu* verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir."

Yuhanna 6, 28 Onlar da şunu sordular: "Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?"

Yuhanna 6, 29 İsa, "Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye yanıt verdi.

Yuhanna 6, 30 Bunun üzerine, "Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?" dediler.

Yuhanna 6, 31 "Atalarımız çölde man* yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.'"

Yuhanna 6, 32 İsa onlara dedi ki, "Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir."

Yuhanna 6, 33 Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir."

Yuhanna 6, 34 Onlar da, "Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!" dediler.

Yuhanna 6, 35 İsa, "Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz" dedi.

Yuhanna 6, 36 "Ama ben size dedim ki, 'Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.'"

Yuhanna 6, 37 Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam.

Yuhanna 6, 38 Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim.

Yuhanna 6, 39 Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir.

Yuhanna 6, 40 Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim."

Yuhanna 6, 41 "Gökten inmiş olan ekmek Ben'im" dediği için Yahudiler O'na karşı söylenmeye başladılar.

Yuhanna 6, 42 "Yusuf oğlu İsa değil mi bu?" diyorlardı. "Annesini de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, 'Gökten indim' diyor?"

Yuhanna 6, 43 İsa, "Aranızda söylenmeyin" dedi.

Yuhanna 6, 44 "Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim.

Yuhanna 6, 45 Peygamberlerin yazdığı gibi, 'Tanrı onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.' Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir.

Yuhanna 6, 46 Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen görmüştür.

Yuhanna 6, 47 Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır.

Yuhanna 6, 48 Yaşam ekmeği Ben'im.

Yuhanna 6, 49 Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler.

Yuhanna 6, 50 Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyecek ölmeyecek.

Yuhanna 6, 51 Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bu ekmekten yiyecek sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir."

Yuhanna 6, 52 Bunun üzerine Yahudiler, "Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?" diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar.

Yuhanna 6, 53 İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz.

Yuhanna 6, 54 Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim.

Yuhanna 6, 55 Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir.

Yuhanna 6, 56 Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda.

Yuhanna 6, 57 Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığım ile yaşayacak.

Yuhanna 6, 58 İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar."

Yuhanna 6, 59 İsa bu sözleri Kefarnahum'da havrada öğretirken söyledi.

Yuhanna 6, 60 Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, "Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?" dediler.

Yuhanna 6, 61 Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, "Bu sizi şaşırtıyor mu?" dedi.

Yuhanna 6, 62 "Ya İnsanoğlu'nun* önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...?"

Yuhanna 6, 63 Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır.

Yuhanna 6, 64 Yine de aranızda iman etmeyenler var." İsa iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu.

Yuhanna 6, 65 "Sizlere, 'Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez' dememin nedeni budur" dedi.

Yuhanna 6, 66 Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular.

Yuhanna 6, 67 İsa o zaman Onikiler'e*, "Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?" diye sordu.

Yuhanna 6, 68 Simun Petrus şu yanıtı verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir.

Yuhanna 6, 69 İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın."

Yuhanna 6, 70 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir."

Yuhanna 6, 71 Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 7

İçindekiler

Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer O'nu öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu.

Yuhanna 7, 2 Yahudiler'in Çardak Bayramı* yaklaşmıştı.

Yuhanna 7, 3 Bu nedenle İsa'nın kardeşleri O'na, "Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git" dediler, "Öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler.

Yuhanna 7, 4 Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!"

Yuhanna 7, 5 Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı.

Yuhanna 7, 6 İsa onlara, "Benim zamanım daha gelmedi" dedi, "Oysa sizin için zaman hep uygundur.

Yuhanna 7, 7 Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum.

Yuhanna 7, 8 Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha dolmadı."

Yuhanna 7, 9 İsa bu sözleri söyleyip Celile'de kaldı.

Yuhanna 7, 10 Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak açıktan açığa değil, gizlice gitti.

Yuhanna 7, 11 Yahudi yetkililer O'nu bayram sırasında arıyor, "O nerede?" diye soruyorlardı.

Yuhanna 7, 12 Kalabalık arasında O'nunla ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu. Bazıları, "İyi adamdır", bazıları da, "Hayır, tam tersine, halkı sapırtıyor" diyorlardı.

Yuhanna 7, 13 Bununla birlikte yetkililerden korktukları için, hiç kimse O'ndan açıkça söz etmiyordu.

Yuhanna 7, 14 Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı.

Yuhanna 7, 15 Yahudiler şaşırdılar. "Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu kadar bilgili olabilir?" dediler.

Yuhanna 7, 16 İsa onlara, "Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir" diye karşılık verdi.

Yuhanna 7, 17 "Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğinden mi konuştuğumu bilecektir.

Yuhanna 7, 18 Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur.

Yuhanna 7, 19 Musa size Kutsal Yasa'yı vermedi mi? Yine de hiçbiriniz Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?"

Yuhanna 7, 20 Kalabalık, "Cin çarpmış seni!" dedi. "Seni öldürmek isteyen kim?"

Yuhanna 7, 21 İsa, "Ben bir mucize yaptım, hepimiz şaşkına döndünüz" diye yanıt verdi.

Yuhanna 7, 22 "Musa size sünneti buyurduğu için aslında bu, Musa'dan değil, atalarınızdan kalmadır Şabat Günü* birini sünnet edersiniz.

Yuhanna 7, 23 Musa'nın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kızılıyorsunuz?

Yuhanna 7, 24 Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun."

Yuhanna 7, 25 Yerusallimliler'in bazıları, "Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?" diyorlardı.

Yuhanna 7, 26 "Bakın, açıkça konuşuyor, O'na bir şey demiyorlar. Yoksa önderler O'nun Mesih* olduğunu gerçekten kabul ettiler mi?"

Yuhanna 7, 27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecek."

Yuhanna 7, 28 O sırada tapınakta öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: "Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen gerçektir. O'nu siz tanıyorsunuz.

Yuhanna 7, 29 Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndanım, beni O gönderdi."

Yuhanna 7, 30 Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi. Çünkü O'nun saati henüz gelmemişti.

Yuhanna 7, 31 Halktan birçok kişi ise O'na iman etti. "Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?" diyorlardı.

Yuhanna 7, 32 Ferisiler* halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular. Başkâhinler ve Ferisiler O'nu yakalamak için görevliler gönderdiler.

Yuhanna 7, 33 İsa, "Kısa bir süre daha sizinleyim" dedi, "Sonra beni gönderene gideceğim.

Yuhanna 7, 34 Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz."

Yuhanna 7, 35 Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, "Bu adam nereye gidecek de biz O'nu bulamayacağız?" dediler. "Yoksa Grekler* arasında dağılmış olanlara gidip Grekler'e mi öğretecek?"

Yuhanna 7, 36 'Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz' diyor. Ne demek istiyor?"

Yuhanna 7, 37 Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: "Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin."

Yuhanna 7, 38 Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana iman edenin 'içinden diri su ırmakları akacaktır.'"

Yuhanna 7, 39 Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemiştir.

Yuhanna 7, 40 Halktan bazıları bu sözleri işitince, "Gerçekten beklediğimiz peygamber budur" dediler.

Yuhanna 7, 41 Bazıları da, "Bu Mesih'tir" diyorlardı. Başkaları ise, "Olamaz! Mesih Celile'den mi gelecek?" dediler.

Yuhanna 7, 42 "Kutsal Yazı'da, 'Mesih, Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı Beytlehem Kenti'nden gelecek' denmemiş midir?"

Yuhanna 7, 43 Böylece İsa'dan dolayı halk arasında ayrılık doğdu.

Yuhanna 7, 44 Bazıları O'nu yakalamak istedilerse de, kimse O'na el sürmedi.

Yuhanna 7, 45 Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, "Niçin O'nu getirmediğiniz?" diye sordular.

Yuhanna 7, 46 Görevliler, "Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır" karşılığını verdiler.

Yuhanna 7, 47 Ferisiler, "Yoksa siz de mi aldandınız?" dediler.

Yuhanna 7, 48 "Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na iman eden oldu mu hiç?"

Yuhanna 7, 49 Kutsal Yasa'yı bilmeyen bu halk lanetlidir."

Yuhanna 7, 50 İçlerinden biri, daha önce İsa'ya gelen Nikodim, onlara şöyle dedi: "Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?"

Yuhanna 7, 51 (#7:50)

Yuhanna 7, 52 Ona, "Yoksa sen de mi Celile'densin?" diye karşılık verdiler. "Araştır, bak, Celile'den peygamber çıkmaz."

Yuhanna 7, 53 Bundan sonra herkes evine gitti.

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 8

[İçindekiler](#)

İsa ise Zeytin Dağı'na gitti.

Yuhanna 8, 2 Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü. Bütün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı.

Yuhanna 8, 3 Din bilginleri* ve Ferisiler*, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa'ya, "Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı" dediler.

Yuhanna 8, 4 (#8:3)

Yuhanna 8, 5 "Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanması buyurdu, sen ne dersin?"

Yuhanna 8, 6 Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı; O'nu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu.

Yuhanna 8, 7 Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, "İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsin!" dedi.

Yuhanna 8, 8 Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı.

Yuhanna 8, 9 Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu.

Yuhanna 8, 10 İsa doğrulup ona, "Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?" diye sordu.

Yuhanna 8, 11 Kadın, "Hiçbiri, Efendim" dedi. İsa, "Ben de seni yargılamıyorum" dedi. "Git, artık bundan sonra günah işleme!"

Yuhanna 8, 12 İsa yine halka seslenip şöyle dedi: "Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur."

Yuhanna 8, 13 Ferisiler, "Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil" dediler.

Yuhanna 8, 14 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmiyorsunuz."

Yuhanna 8, 15 Siz insan gözüyle yargılıyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam.

Yuhanna 8, 16 Yargılasam bile benim yargım doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız.

Yuhanna 8, 17 Yasanızda da, 'İki kişinin tanıklığı geçerlidir' diye yazılmıştır.

Yuhanna 8, 18 Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor."

Yuhanna 8, 19 O zaman O'na, "Baban nerede?" diye sordular. İsa şu karşılığı verdi: "Siz ne beni tanırırsınız, ne de Babam'ı. Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız."

Yuhanna 8, 20 İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplanan yerde söyledi. Kimse O'nu yakalamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti.

Yuhanna 8, 21 İsa yine onlara, "Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz" dedi.

Yuhanna 8, 22 Yahudi yetkililer, "Yoksa kendini mi öldürecek?" dediler. "Çünkü, 'Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz' diyor."

Yuhanna 8, 23 İsa onlara, "Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım" dedi. "Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim."

Yuhanna 8, 24 İşte bu nedenle size, 'Günahlarınızın içinde öleceksiniz' dedim. Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz."

Yuhanna 8, 25 O'na, "Sen kimsin?" diye sordular. İsa, "Başlangıçtan beri size ne söyledimse, O'yum" dedi.

Yuhanna 8, 26 "Sizinle ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir. Ben O'ndan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum."

Yuhanna 8, 27 İsa'nın kendilerine Baba'dan söz ettiğini anlamadılar.

Yuhanna 8, 28 Bu nedenle İsa şöyle dedi: "İnsanoğlu'nu* yukarı kaldırdığınız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Baba'nın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız."

Yuhanna 8, 29 Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O'nu hoşnut edeni yaparım."

Yuhanna 8, 30 Bu sözler üzerine birçokları O'na iman etti.

Yuhanna 8, 31 İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, "Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak" dedi.

Yuhanna 8, 32 (#8:31)

Yuhanna 8, 33 "Biz İbrahim'in soyundanız" diye karşılık verdiler, "Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, 'Özgür olacaksınız' diyorsun?"

Yuhanna 8, 34 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir" dedi.

Yuhanna 8, 35 "Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir."

Yuhanna 8, 36 Bunun için, Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olursunuz."

Yuhanna 8, 37 İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü

yüreğinizde sözüme yer vermiyorsunuz.

Yuhanna 8, 38 Ben Babam'ın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz."

Yuhanna 8, 39 "Bizim babamız İbrahim'dir" diye karşılık verdiler. İsa, "İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız" dedi.

Yuhanna 8, 40 "Ama şimdi beni Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildireni öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı.

Yuhanna 8, 41 Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz." "Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır" dediler.

Yuhanna 8, 42 İsa, "Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz" dedi. "Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi.

Yuhanna 8, 43 Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan.

Yuhanna 8, 44 Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalancının babasıdır.

Yuhanna 8, 45 Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz.

Yuhanna 8, 46 Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz?

Yuhanna 8, 47 Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz."

Yuhanna 8, 48 Yahudiler O'na şu karşılığı verdiler: "'Sen, cin çarpmış bir Samiriyeli'sin*' demekte haklı değil miyiz?"

Yuhanna 8, 49 İsa, "Beni cin çarpmadı" dedi. "Ben Babam'ı onurlandırıyorum, ama siz beni aşağılıyorsunuz.

Yuhanna 8, 50 Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır.

Yuhanna 8, 51 Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir."

Yuhanna 8, 52 Yahudiler, "Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz" dediler. "İbrahim öldü, peygamberler de öldü.

Oysa sen, 'Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla tatmayacaktır' diyorsun.

Yuhanna 8, 53 Yoksa sen babamız İbrahim'den üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?"

Yuhanna 8, 54 İsa şu karşılığı verdi: "Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir. Beni yücelten, 'Tanrımız' diye çağırdığınız Babam'dır.

Yuhanna 8, 55 Siz O'nu tanımiyorsunuz, ama ben tanıyorum. O'nu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum. Ama ben O'nu tanıyor ve sözüne uyuyorum.

Yuhanna 8, 56 Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi."

Yuhanna 8, 57 Yahudiler, "Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i de mi gördün?" dediler.

Yuhanna 8, 58 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım" dedi.

Yuhanna 8, 59 O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.

[İçindekiler](#)

İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü.

Yuhanna 9, 2 Öğrencileri İsa'ya, "Rabbi*, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?" diye sordular.

Yuhanna 9, 3 İsa şu yanıtı verdi: "Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı'nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu.

Yuhanna 9, 4 Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz.

Yuhanna 9, 5 Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Ben'im."

Yuhanna 9, 6 Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü.

Yuhanna 9, 7 Adama, "Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan" dedi. Şiloah, gönderilmiş anlamına gelir. Adam gidip yıkandı, gözleri açılmış olarak döndü.

Yuhanna 9, 8 Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, "Oturup dilenen adam değil mi bu?" dediler.

Yuhanna 9, 9 Kimi, "Evet, odur" dedi, kimi de "Hayır, ama ona benziyor" dedi. Kendisi ise, "Ben oyum" dedi.

Yuhanna 9, 10 "Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?" diye sordular.

Yuhanna 9, 11 O da şöyle yanıt verdi: "İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, 'Şiloah'a git, yıkan' dedi. Ben de gidip yıkadım ve gözlerim açıldı."

Yuhanna 9, 12 Ona, "Nerede O?" diye sordular. "Bilmiyorum" dedi.

Yuhanna 9, 13 Eskiden kör olan adamı Ferisiler'in* yanına götürdüler.

Yuhanna 9, 14 İsa'nın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü*.

Yuhanna 9, 15 Bu nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, "İsa gözlerime çamur sürdü, yıkadım ve şimdi görüyorum" dedi.

Yuhanna 9, 16 Bunun üzerine Ferisiler'in bazıları, "Bu adam Tanrı'dan değildir" dediler. "Çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor." Ama başkaları, "Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?" dediler. Böylece aralarında ayrılık doğdu.

Yuhanna 9, 17 Eskiden kör olan adama yine sordular: "Senin gözlerini açtığına göre, O'nun hakkında sen ne diyorsun?" Adam, "O bir peygamberdir" dedi.

Yuhanna 9, 18 Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmadan onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığını inanmadılar.

Yuhanna 9, 19 Onlara, "Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?" diye sordular.

Yuhanna 9, 20 Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: "Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz.

Yuhanna 9, 21 Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun."

Yuhanna 9, 22 Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsa'nın Mesih* olduğunu açıkça söyleyen havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi.

Yuhanna 9, 23 Bundan dolayı adamın annesiyle babası, "Ergin yaştadır, ona sorun" dediler.

Yuhanna 9, 24 Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı hakkı için doğruyu söyle" dediler, "Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz."

Yuhanna 9, 25 O da şöyle yanıt verdi: "O'nun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum."

Yuhanna 9, 26 O zaman ona, "Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?" dediler.

Yuhanna 9, 27 Onlara, "Size demin söyledim, ama dinlemediniz" dedi. "Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencileri olmak niyetindesiniz?"

Yuhanna 9, 28 Adama söverek, "O'nun öğrencisi sensin!" dediler. "Biz Musa'nın öğrencileriyiz.

Yuhanna 9, 29 Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz."

Yuhanna 9, 30 Adam onlara şu karşılığı verdi: "Şaşılacak şey! O'nun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı.

Yuhanna 9, 31 Tanrı'nın, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler.

Yuhanna 9, 32 Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır.

Yuhanna 9, 33 Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı."

Yuhanna 9, 34 Onlar buna karşılık, "Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders vereceksin?" diyerek onu dışarı attılar.

Yuhanna 9, 35 İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, "Sen İnsanoğlu'na* iman ediyor musun?" diye sordu.

Yuhanna 9, 36 Adam şu yanıtı verdi: "Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim."

Yuhanna 9, 37 İsa, "O'nu gördün. Şimdi seninle konuşan O'dur" dedi.

Yuhanna 9, 38 Adam, "Rab, iman ediyorum!" diyerek İsa'ya tapındı.

Yuhanna 9, 39 İsa, "Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim" dedi.

Yuhanna 9, 40 O'nun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, "Yoksa biz de mi körüz?" diye sordular.

Yuhanna 9, 41 İsa, "Kör olsaydınız günahınız olmazdı" dedi, "Ama şimdi, 'Görüyoruz' dediğiniz için günahınız duruyor."

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 10

İçindekiler

"Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur.

Yuhanna 10, 2 Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır.

Yuhanna 10, 3 Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür.

Yuhanna 10, 4 Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar.

Yuhanna 10, 5 Bir yabancıнын peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar."

Yuhanna 10, 6 İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğini anlamadılar.

Yuhanna 10, 7 Bunun için İsa yine, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Ben koyunların kapısıyım.

Yuhanna 10, 8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi.

Yuhanna 10, 9 Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığım ile içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur.

Yuhanna 10, 10 Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim.

Yuhanna 10, 11 Ben iyi çobanı. İyi çoban koyunları uğruna canını verir.

Yuhanna 10, 12 Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır.

Yuhanna 10, 13 Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz.

Yuhanna 10, 14 Ben iyi çobanı. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarıma uğruna canımı veririm.

Yuhanna 10, 15 (#10:14)

Yuhanna 10, 16 Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak.

Yuhanna 10, 17 Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever.

Yuhanna 10, 18 Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım."

Yuhanna 10, 19 Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu.

Yuhanna 10, 20 Birçoğu, "O'nu cin çarpmış, delidir. Niçin O'nu dinliyorsunuz?" diyordu.

Yuhanna 10, 21 Başkaları ise, "Bunlar, cin çarpmış bir adamın sözleri değil" dediler. "Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?"

Yuhanna 10, 22 O sırada Yeruşalim'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı* kutlanıyordu. Mevsim kıştı.

Yuhanna 10, 23 İsa tapınağın avlusunda, Süleyman'ın Eyvanı'nda yürüyordu.

Yuhanna 10, 24 Yahudi yetkililer O'nun çevresini sararak, "Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın?" dediler. "Eğer Mesih* isen, bize açıkça söyle."

Yuhanna 10, 25 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor.

Yuhanna 10, 26 Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz.

Yuhanna 10, 27 Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler.

Yuhanna 10, 28 Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz.

Yuhanna 10, 29 Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez.

Yuhanna 10, 30 Ben ve Baba biriz."

Yuhanna 10, 31 Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar.

Yuhanna 10, 32 İsa onlara, "Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim" dedi. "Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?"

Yuhanna 10, 33 Şöyle yanıt verdiler: "Seni iyi işlerden ötürü değil, küfür ettiğin için taşıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun."

Yuhanna 10, 34 İsa şu karşılığı verdi: "Yasanızda, 'Siz ilahlarsınız, dedim' diye yazılı değil mi?"

Yuhanna 10, 35 Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez.

Yuhanna 10, 36 Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse 'Tanrı'nın Oğlu'yum' dediğim için bana nasıl 'Küfür ediyorsun' dersiniz?

Yuhanna 10, 37 Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin.

Yuhanna 10, 38 Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilersiniz ve anlayasınız."

Yuhanna 10, 39 O'nu yine yakalamaya çalışırlarsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu.

Yuhanna 10, 40 Tekrar Şeria Irmağı'nın karşı yakasına, Yahya'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada

kaldı.

Yuhanna 10, 41 Birçokları, "Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı" diyerek İsa'ya geldiler.

Yuhanna 10, 42 Ve orada birçokları O'na iman etti.

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 11

[İçindekiler](#)

Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı.

Yuhanna 11, 2 Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi.

Yuhanna 11, 3 İki kızkardeş İsa'ya, "Rab, sevdiğin kişi hasta" diye haber gönderdiler.

Yuhanna 11, 4 İsa bunu işitince, "Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek" dedi.

Yuhanna 11, 5 İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi.

Yuhanna 11, 6 Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, "Yahudiye'ye dönelim" dedi.

Yuhanna 11, 7 (#11:6)

Yuhanna 11, 8 Öğrenciler, "Rabbî*" dediler, "Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?"

Yuhanna 11, 9 İsa şu karşılığı verdi: "Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür.

Yuhanna 11, 10 Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur."

Yuhanna 11, 11 Bu sözleri söyledikten sonra, "Dostumuz Lazar uyudu" diye ekledi, "Onu uyandırmaya gidiyorum."

Yuhanna 11, 12 Öğrenciler, "Ya Rab" dediler, "Uyuduysa iyileşecektir."

Yuhanna 11, 13 İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı.

Yuhanna 11, 14 Bunun üzerine İsa açıkça, "Lazar öldü" dedi.

Yuhanna 11, 15 "İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim."

Yuhanna 11, 16 "İkiz" diye anılan Tomas öbür öğrencilere, "Biz de gidelim, O'nunla birlikte ölelim!" dedi.

Yuhanna 11, 17 İsa Beytanya'ya yaklaşıncı Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi.

Yuhanna 11, 18 Beytanya, Yeruşalim'e on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı.

Yuhanna 11, 19 Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i avutmaya gelmişti.

Yuhanna 11, 20 Marta İsa'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı.

Yuhanna 11, 21 Marta İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi."

Yuhanna 11, 22 Şimdi bile, Tanrı'dan ne dersen Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum."

Yuhanna 11, 23 İsa, "Kardeşin dirilecektir" dedi.

Yuhanna 11, 24 Marta, "Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum" dedi.

Yuhanna 11, 25 İsa ona, "Diriliş ve yaşam Ben'im" dedi. "Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır.

Yuhanna 11, 26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?"

Yuhanna 11, 27 Marta, "Evet, ya Rab" dedi. "Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih* olduğuna iman ettim."

Yuhanna 11, 28 Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem'i gizlice çağırdı. "Öğretmen burada, seni çağırıyor" dedi.

Yuhanna 11, 29 Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti.

Yuhanna 11, 30 İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi.

Yuhanna 11, 31 Meryem'le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler.

Yuhanna 11, 32 Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardı. O'nu görünce ayaklarına kapanarak, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi."

Yuhanna 11, 33 Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın ruhunu hüznü kapladı, yüreği sızladı.

Yuhanna 11, 34 "Onu nereye koydunuz?" diye sordu. O'na, "Ya Rab, gel gör" dediler.

Yuhanna 11, 35 İsa ağladı.

Yuhanna 11, 36 Yahudiler, "Bakın, onu ne kadar seviyormuş!" dediler.

Yuhanna 11, 37 Ama içlerinden bazıları, "Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önleyemez miydi?" dediler.

Yuhanna 11, 38 İsa yine derinden hüznülenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu.

Yuhanna 11, 39 İsa, "Taşı çekin!" dedi. Ölenin kızkardeşi Marta, "Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu" dedi.

Yuhanna 11, 40 İsa ona, "Ben sana, 'İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin' demedim mi?" dedi.

Yuhanna 11, 41 Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: "Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum.

Yuhanna 11, 42 Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin

gönderdiğine iman etsinler diye söyledim."

Yuhanna 11, 43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, "Lazar, dışarı çık!" diye bağırdı.

Yuhanna 11, 44 Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, "Onu çözün, bırakın gitsin" dedi.

Yuhanna 11, 45 O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu İsa'ya iman etti.

Yuhanna 11, 46 Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e* giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler.

Yuhanna 11, 47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u* toplayıp dediler ki, "Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor.

Yuhanna 11, 48 Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar."

Yuhanna 11, 49 İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, "Hiçbir şey bilmiyorsunuz" dedi.

Yuhanna 11, 50 "Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?"

Yuhanna 11, 51 Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa'nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.

Yuhanna 11, 52 (#11:51)

Yuhanna 11, 53 Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar.

Yuhanna 11, 54 Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.

Yuhanna 11, 55 Yahudiler'in Fısıh Bayramı* yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yerusâlim'e gitti.

Yuhanna 11, 56 Orada İsa'yı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, "Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?" diye soruyorlardı.

Yuhanna 11, 57 Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 12

[İçindekiler](#)

İsa, Fısıh Bayramı'ndan* altı gün önce, ölümden diriltiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi.

Yuhanna 12, 2 Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsa'yla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazar'dı.

Yuhanna 12, 3 Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar getirerek İsa'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu.

Yuhanna 12, 4 Ama öğrencilerinden biri, İsa'ya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, "Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?" dedi.

Yuhanna 12, 5 (#12:4)

Yuhanna 12, 6 Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu.

Yuhanna 12, 7 İsa, "Kadını rahat bırak" dedi. "Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın.

Yuhanna 12, 8 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım."

Yuhanna 12, 9 Yahudiler'den büyük bir kalabalık İsa'nın Beytanya'da bulunduğunu öğrendi ve yalnız İsa için değil, O'nun ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için oraya geldi.

Yuhanna 12, 10 Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi tasarladılar.

Yuhanna 12, 11 Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu.

Yuhanna 12, 12 Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsa'nın Yerusâlim'e gelmekte olduğunu duydu.

Yuhanna 12, 13 Hurma dalları alarak O'nu karşılamaya çıktılar. "Hozana*! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralı'na övgüler olsun!" diye bağırıyorlardı.

Yuhanna 12, 14 İsa bir sığa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, "Korkma, ey Siyon* kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor."

Yuhanna 12, 15 (#12:14)

Yuhanna 12, 16 Öğrencileri ilkin bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltildikten sonra bu sözlerin O'nun hakkında yazıldığını, halkın bunları O'nun için yaptığını hatırladılar.

Yuhanna 12, 17 Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden dirilttiği sırada İsa'yla birlikte bulunan kalabalık buna tanıklık etti.

Yuhanna 12, 18 İsa'nın bu doğaüstü belirtiyi gerçekleştirdiğini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı.

Yuhanna 12, 19 Ferisiler* ise birbirlerine, "Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya O'nun peşine takıldı" dediler.

Yuhanna 12, 20 Bayramda tapınmak üzere Yerusâlim'e gidenler arasında bazı Grekler* vardı.

Yuhanna 12, 21 Bunlar, Celile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelerek, "Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz" diye rica ettiler.

Yuhanna 12, 22 Filipus gitti, bunu Andreas'a bildirdi. Andreas ve Filipus da gidip İsa'ya haber verdiler.

Yuhanna 12, 23 İsa, "İnsanoğlu'nun* yüceltileceği saat geldi" diye karşılık verdi.

Yuhanna 12, 24 "Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir.

Yuhanna 12, 25 Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkaran onu sonsuz yaşam için koruyacaktır.

Yuhanna 12, 26 Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır.

Yuhanna 12, 27 Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim? 'Baba, beni bu saatten kurtar' mı diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim.

Yuhanna 12, 28 Baba, adımı yücelt!" Bunun üzerine gökten bir ses geldi: "Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim."

Yuhanna 12, 29 Orada duran ve bunu işiten kalabalık, "Gök gürledi" dedi. Başkaları, "Bir melek O'nunla konuştu" dedi.

Yuhanna 12, 30 İsa, "Bu ses benim için değil, sizin içindi" dedi.

Yuhanna 12, 31 "Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak.

Yuhanna 12, 32 Ben yerden yukarı kaldırdığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim."

Yuhanna 12, 33 İsa bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu.

Yuhanna 12, 34 Kalabalık O'na şöyle karşılık verdi: "Kutsal Yasa'dan öğrendiğimize göre Mesih* sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, 'İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır' diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?"

Yuhanna 12, 35 İsa, "Işık kısa bir süre daha aranızdadır" dedi. "Karanlıkta kalmamak için ışığınızı varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez.

Yuhanna 12, 36 Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız." İsa bu sözleri söyledikten sonra uzaklaşıp onlardan gizlendi.

Yuhanna 12, 37 Gözleri önünde bunca doğaüstü belirti gerçekleştirdiği halde O'na iman etmediler.

Yuhanna 12, 38 Bütün bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: "Rab, verdiğimiz habere kim inandı? Rab'bin gücü kime açıklandı?"

Yuhanna 12, 39 İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de şöyle demişti: "Tanrı onların gözlerini kör etti Ve yüreklerini nasırlaştırdı. Öyle ki, gözleri görmesin, Yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim."

Yuhanna 12, 40 (#12:39)

Yuhanna 12, 41 Bunları söyleyen Yeşaya, İsa'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında konuşmuştu.

Yuhanna 12, 42 Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsa'ya iman etti. Ama Ferisiler* yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça söylemediler.

Yuhanna 12, 43 Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden daha çok seviyorlardı.

Yuhanna 12, 44 İsa yüksek sesle, "Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur" dedi.

Yuhanna 12, 45 "Beni gören beni göndereni de görür.

Yuhanna 12, 46 Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim.

Yuhanna 12, 47 Sözlerimi işitip de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim.

Yuhanna 12, 48 Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür.

Yuhanna 12, 49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu.

Yuhanna 12, 50 O'nun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum."

[İçindekiler](#)

Fısıh Bayramı'ndan* önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmiştir; sonuna kadar da sevdi.

Yuhanna 13, 2 Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskariot'un oğlu Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koymuştu bile.

Yuhanna 13, 3 İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve Tanrı'ya döneceğini biliyordu.

Yuhanna 13, 4 Yemekten kalktı, üstlüğünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı.

Yuhanna 13, 5 Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı.

Yuhanna 13, 6 İsa, Simun Petrus'a geldi. Simun, "Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?" dedi.

Yuhanna 13, 7 İsa ona şu yanıtı verdi: "Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın."

Yuhanna 13, 8 Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!" dedi. İsa, "Yıkamazsam yanımda yerin olmaz" diye yanıtladı.

Yuhanna 13, 9 Simun Petrus, "Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi.

Yuhanna 13, 10 İsa ona dedi ki, "Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil."

Yuhanna 13, 11 İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, "Hepiniz temiz değilsiniz" demişti.

Yuhanna 13, 12 Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofraya oturdu. "Size ne yaptığımı anlıyor musunuz?" dedi.

Yuhanna 13, 13 "Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim.

Yuhanna 13, 14 Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız.

Yuhanna 13, 15 Size yaptığının aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim.

Yuhanna 13, 16 Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir.

Yuhanna 13, 17 Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!"

Yuhanna 13, 18 "Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, 'Ekmeğimi yiyen bana ihanet etti' diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için böyle olacak.

Yuhanna 13, 19 Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanasınız.

Yuhanna 13, 20 Size doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur."

Yuhanna 13, 21 İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, "Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek" dedi.

Yuhanna 13, 22 Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar.

Yuhanna 13, 23 Öğrencilerinden biri İsa'nın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi.

Yuhanna 13, 24 Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsa'ya sorması için işaret etti.

Yuhanna 13, 25 O da İsa'nın göğsüne yaslanmış durumda, "Ya Rab, kimdir o?" diye sordu.

Yuhanna 13, 26 İsa, "Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur" diye yanıtladı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskariot'un oğlu Yahuda'ya verdi.

Yuhanna 13, 27 Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, "Yapacağını tez yap!" dedi.

Yuhanna 13, 28 Sofrada oturanların hiçbiri, İsa'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı.

Yuhanna 13, 29 Para kutusu Yahuda'da olduğundan, bazıları İsa'nın ona, "Bayram için bize gerekli şeyleri al" ya da, "Yoksullara bir şey ver" demek istediğini sandılar.

Yuhanna 13, 30 Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu. Birbirinizi Sevin

Yuhanna 13, 31 Yahuda dışarı çıkınca İsa, "İnsanoğlu* şimdi yüceltildi" dedi. "Tanrı da O'nda yüceltildi.

Yuhanna 13, 32 Tanrı O'nda yüceltildiğine göre, Tanrı da O'nu kendinde yüceltecek. Hem de hemen yüceltecektir.

Yuhanna 13, 33 Çocuklar! Kısa bir süre daha sizinleym. Beni arayacaksınız, ama Yahudiler'e söylediğim gibi, şimdi size de söylüyorum, benim gideceğim yere siz gelemezsiniz.

Yuhanna 13, 34 Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.

Yuhanna 13, 35 Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır."

Yuhanna 13, 36 Simun Petrus O'na, "Ya Rab, nereye gidiyorsun?" diye sordu. İsa, "Gideceğim yere şimdi ardımdan gelemezsin, ama sonra geleceksin" diye yanıtladı.

Yuhanna 13, 37 Petrus, "Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim? Senin için canımı veririm!" dedi.

Yuhanna 13, 38 İsa şöyle yanıtladı: "Benim için canımı mı vereceksin? Sana doğrusunu söyleyeyim, horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin."

"Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin.

Yuhanna 14, 2 Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söyledim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum.

Yuhanna 14, 3 Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım.

Yuhanna 14, 4 Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz."

Yuhanna 14, 5 Tomas, "Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz?" dedi.

Yuhanna 14, 6 İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığımla olmadan Baba'ya kimse gelemmez.

Yuhanna 14, 7 Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Artık O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz."

Yuhanna 14, 8 Filipus, "Ya Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter" dedi.

Yuhanna 14, 9 İsa, "Filipus" dedi, "Bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, 'Bize Baba'yı göster' diyorsun?

Yuhanna 14, 10 Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor.

Yuhanna 14, 11 Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin.

Yuhanna 14, 12 Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri, bana iman eden de yapacak; hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Baba'ya gidiyorum.

Yuhanna 14, 13 Baba Oğul'da yüceltilsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım.

Yuhanna 14, 14 Benim adımla benden ne dilerseniz yapacağım."

Yuhanna 14, 15 "Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz.

Yuhanna 14, 16 Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı*, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinde olacaktır.

Yuhanna 14, 17 (#14:16)

Yuhanna 14, 18 Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim.

Yuhanna 14, 19 Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız.

Yuhanna 14, 20 O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim.

Yuhanna 14, 21 Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim."

Yuhanna 14, 22 Yahuda İskariot değil O'na, "Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?" diye sordu.

Yuhanna 14, 23 İsa ona şu karşılığı verdi: "Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız.

Yuhanna 14, 24 Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İştittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır.

Yuhanna 14, 25 "Ben daha aranızdayken size bunları söyledim.

Yuhanna 14, 26 Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak.

Yuhanna 14, 27 Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.

Yuhanna 14, 28 Size, 'Gidiyorum, ama yanınıza döneceğim' dediğimi işittiniz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür.

Yuhanna 14, 29 Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki, bunlar olunca inanasınız.

Yuhanna 14, 30 Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yoktur.

Yuhanna 14, 31 Ama dünyanın, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim."

"Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır.

Yuhanna 15, 2 Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budayıp temizler.

Yuhanna 15, 3 Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz.

Yuhanna 15, 4 Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz.

Yuhanna 15, 5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız.

Yuhanna 15, 6 Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar.

Yuhanna 15, 7 Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir.

Yuhanna 15, 8 Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz.

Yuhanna 15, 9 "Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın.

Yuhanna 15, 10 Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi...

Yuhanna 15, 11 Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.

Yuhanna 15, 12 Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.

Yuhanna 15, 13 Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur.

Yuhanna 15, 14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.

Yuhanna 15, 15 Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi size bildirdim.

Yuhanna 15, 16 Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz size versin.

Yuhanna 15, 17 Size şu buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!"

Yuhanna 15, 18 "Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin.

Yuhanna 15, 19 Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var ki, dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor.

Yuhanna 15, 20 Size söylediğim sözü hatırlayın: 'Köle efendisinden üstün değildir.' Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sözüme uydularsa, sizinkine de uyacaklar.

Yuhanna 15, 21 Bütün bunları size benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar.

Yuhanna 15, 22 Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur.

Yuhanna 15, 23 Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder.

Yuhanna 15, 24 Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Şimdiyse yaptıklarını gördükleri halde hem benden hem de Babam'dan nefret ettiler.

Yuhanna 15, 25 Bu, yasalarında yazılı, 'Yok yere benden nefret ettiler' sözü yerine gelsin diye oldu.

Yuhanna 15, 26 "Baba'dan size göndereceğim Yardımcı*, yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek.

Yuhanna 15, 27 Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

"Bunları size, sendeleyip düşmeyeziniz diye söyledim.

Yuhanna 16, 2 Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak.

Yuhanna 16, 3 Bunları, Baba'yı ve beni tanımadıkları için yapacaklar.

Yuhanna 16, 4 Bunları size şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saati gelince bunları size söylediğimi hatırlayacaksınız. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizinle birlikteydim."

Yuhanna 16, 5 "Şimdiye beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbiri bana, 'Nereye gidiyorsun?' diye sormuyor.

Yuhanna 16, 6 Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu.

Yuhanna 16, 7 Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızdır. Gitmezsem, Yardımcı* size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim.

Yuhanna 16, 8 O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir:

Yuhanna 16, 9 Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler;

Yuhanna 16, 10 doğruluk konusunda, çünkü Baba'ya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz;

Yuhanna 16, 11 yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmış bulunuyor.

Yuhanna 16, 12 "Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız.

Yuhanna 16, 13 Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhı gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek.

Yuhanna 16, 14 O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp size bildirecek.

Yuhanna 16, 15 Baba'nın nesi varsa benimdır. 'Benim olandan alıp size bildirecek' dememin nedeni budur.

Yuhanna 16, 16 "Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz."

Yuhanna 16, 17 Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, "Ne demek istiyor?" diye sordular. "Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz" diyor. Ayrıca, 'Çünkü Baba'ya gidiyorum' diyor."

Yuhanna 16, 18 Onun için, "Bu 'kısa süre' dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz" deyip durdular.

Yuhanna 16, 19 İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, "Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz" dememi mi tartışıyorsunuz?

Yuhanna 16, 20 Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, dünya ise sevinecektir.

Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek.

Yuhanna 16, 21 Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü saati gelmiştir. Ama doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı unuttur.

Yuhanna 16, 22 Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine görecekim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi kimse sizden alamaz.

Yuhanna 16, 23 O gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba'dan ne dilerse, size verecektir.

Yuhanna 16, 24 Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun.

Yuhanna 16, 25 "Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayacağım; Baba'yı size açıkça tanıtacağım.

Yuhanna 16, 26 O gün dileyeceğinizi benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum.

Yuhanna 16, 27 Çünkü beni sevdiğiniz ve Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi sizi sevir.

Yuhanna 16, 28 Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyorum."

Yuhanna 16, 29 Öğrencileri, "İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorsun" dediler.

Yuhanna 16, 30 "Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru sormasına gerek yok. Tanrı'dan geldiğine bunun için iman ediyoruz."

Yuhanna 16, 31 İsa onlara, "Şimdi iman ediyor musunuz?" diye karşılık verdi.

Yuhanna 16, 32 "İşte, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacığınız ve beni yalnız bırakacağınız saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birlikte.

Yuhanna 16, 33 Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!"

Yuhanna Bölüm 17

[İçindekiler](#)

İsa bunları söyledikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: "Baba, saat geldi. Oğlun'u yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin.

Yuhanna 17, 2 Çünkü sen O'na bütün insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O'na verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin.

Yuhanna 17, 3 Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımlar.

Yuhanna 17, 4 Yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni yeryüzünde yücelttim.

Yuhanna 17, 5 Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt.

Yuhanna 17, 6 "Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular.

Yuhanna 17, 7 Bana verdiğin her şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar.

Yuhanna 17, 8 Çünkü bana ilettiğin sözleri onlara ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar, beni senin gönderdiğine iman ettiler.

Yuhanna 17, 9 Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir.

Yuhanna 17, 10 Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yüceltildim.

Yuhanna 17, 11 Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar.

Yuhanna 17, 12 Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdiğin kendi adınla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan başka içlerinden hiçbiri mahvolmadı.

Yuhanna 17, 13 İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum.

Yuhanna 17, 14 Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.

Yuhanna 17, 15 Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olandan* korumanı istiyorum.

Yuhanna 17, 16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.

Yuhanna 17, 17 Onları gerçekten kutsal kıl. Senin sözün gerçektir.

Yuhanna 17, 18 Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.

Yuhanna 17, 19 Onlar da gerçekten kutsal kılınınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum.

Yuhanna 17, 20 "Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin.

Yuhanna 17, 21 (#17:20)

Yuhanna 17, 22 Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar.

Yuhanna 17, 23 Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın.

Yuhanna 17, 24 Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdin.

Yuhanna 17, 25 Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar.

Yuhanna 17, 26 Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim."

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 18

İçindekiler

İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Vadisi'nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsa'yla öğrencileri bu bahçeye girdiler.

Yuhanna 18, 2 O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa, öğrencileriyle orada sık sık buluşurdu.

Yuhanna 18, 3 Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisiler'in* gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı.

Yuhanna 18, 4 İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıkıp onlara, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu.

Yuhanna 18, 5 "Nasıralı İsa'yı" diye karşılık verdiler. İsa onlara, "Benim" dedi. O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu.

Yuhanna 18, 6 İsa, "Benim" deyince gerileyip yere düştüler.

Yuhanna 18, 7 Bunun üzerine İsa onlara yine, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu. "Nasıralı İsa'yı" dediler.

Yuhanna 18, 8 İsa, "Size söyledim, benim" dedi. "Eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler."

Yuhanna 18, 9 Kendisinin daha önce söylediği, "Senin bana verdiklerinden hiçbirini yitirmedim" şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.

Yuhanna 18, 10 Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı.

Yuhanna 18, 11 İsa Petrus'a, "Kılıcını kınına koy! Baba'nın bana verdiği kâseden* içmeyeyim mi?" dedi.

Yuhanna 18, 12 Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler İsa'yı tutup bağladılar.

Yuhanna 18, 13 O'nu önce, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınbabası Hanan'a götürdüler.

Yuhanna 18, 14 Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi.

Yuhanna 18, 15 Simun Petrus'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı. O öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğu için İsa'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi.

Yuhanna 18, 16 Petrus ise dışarıda, kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi.

Yuhanna 18, 17 Kapıcı kız Petrus'a, "Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?" diye sordu. Petrus, "Hayır, değilim" dedi.

Yuhanna 18, 18 Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte ayakta ısınıyordu.

Yuhanna 18, 19 Başkâhin İsa'ya, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu.

Yuhanna 18, 20 İsa onu şöyle yanıtladı: "Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün Yahudiler'in toplandıkları havralarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey söylemedim.

Yuhanna 18, 21 Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı işitenlerden sor. Onlar ne söylediğimi biliyorlar."

Yuhanna 18, 22 İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, "Baskâhine nasıl böyle karşılık verirsin?" diyerek O'na bir tokat attı.

Yuhanna 18, 23 İsa ona, "Eğer yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster!" diye yanıtladı. "Ama söylediklerim doğruysa, niçin bana vuruyorsun?"

Yuhanna 18, 24 Bunun üzerine Hanan, O'nu bağlı olarak başkâhin Kayafa'ya gönderdi.

Yuhanna 18, 25 Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş ısınıyordu. O'na, "Sen de O'nun öğrencilerinden değil misin?" dediler. "Hayır, değilim" diyerek inkâr etti.

Yuhanna 18, 26 Başkâhinin kölelerinden biri, Petrus'un, kulağını kestiği adamın akrabasıydı. Bu köle Petrus'a, "Bahçede, seni O'nunla birlikte görmedim mi?" diye sordu.

Yuhanna 18, 27 Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü.

Yuhanna 18, 28 Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsa'yı Kayafa'nın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak ve Fısıh* yemeğini yiyelemek için kendileri vali konağına girmediler.

Yuhanna 18, 29 Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. "Bu adamı neyle suçluyorsunuz?" diye sordu.

Yuhanna 18, 30 Ona şu karşılığı verdiler: "Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O'nu sana getirmezdik."

Yuhanna 18, 31 Pilatus, "O'nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın" dedi. Yahudi yetkililer, "Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok" dediler.

Yuhanna 18, 32 Bu, İsa'nın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu.

Yuhanna 18, 33 Pilatus yine vali konağına girdi. İsa'yı çağırıp O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.

Yuhanna 18, 34 İsa şöyle karşılık verdi: "Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?"

Yuhanna 18, 35 Pilatus, "Ben Yahudi miyim?" dedi. "Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?"

Yuhanna 18, 36 İsa, "Benim krallığım bu dünyadan değildir" diye karşılık verdi. "Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir."

Yuhanna 18, 37 Pilatus, "Demek sen bir kralsın, öyle mi?" dedi. İsa, "Kral olduğumu sen söylüyorsun" karşılığını verdi. "Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir."

Yuhanna 18, 38 Pilatus O'na, "Gerçek nedir?" diye sordu. Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler'in yanına çıktı. Onlara, "Ben O'nda hiçbir suç görmüyorum" dedi.

Yuhanna 18, 39 "Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fısıh Bayramı'nda sizin için birini salıveriyorum. Yahudiler'in Kralı'nı sizin için salıvermemi ister misiniz?"

Yuhanna 18, 40 Onlar yine, "Bu adamı değil, Barabba'yı isteriz!" diye bağıştılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

[İçindekiler](#)

O zaman Pilatus İsa'yı tutup kamçılattı.

Yuhanna 19, 2 Askerler de dikenlerden bir taç örüp O'nun başına geçirdiler. Sonra O'na mor bir kaftan giydirdiler.

Yuhanna 19, 3 Önüne geliyor, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyor, yüzüne tokat atıyorlardı.

Yuhanna 19, 4 Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudiler'e, "İşte, O'nu dışarıya, size getiriyorum. O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilersiniz" dedi.

Yuhanna 19, 5 Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, "İşte o adam!" dedi.

Yuhanna 19, 6 Başkâhinler ve görevliler İsa'yı görünce, "Çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağıştılar. Pilatus, "O'nu siz alıp çarmıha gerin!" dedi. "Ben O'nda bir suç bulamıyorum!"

Yuhanna 19, 7 Yahudiler şu karşılığı verdiler: "Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor."

Yuhanna 19, 8 Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu.

Yuhanna 19, 9 Yine vali konağına girip İsa'ya, "Sen nereden geliyorsun?" diye sordu. İsa ona yanıt vermedi.

Yuhanna 19, 10 Pilatus, "Benimle konuşmayacak mısın?" dedi. "Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?"

Yuhanna 19, 11 İsa, "Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı" diye karşılık verdi. "Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür."

Yuhanna 19, 12 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, "Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın* dostu değilsin!" diye bağıştılar. "Kral olduğunu ileri süren herkes Sezar'a karşı gelmiş olur."

Yuhanna 19, 13 Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme İbranice'de* Gabbata denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu.

Yuhanna 19, 14 Fısıh Bayramı'na* Hazırlık Günü'ydü*. Saat* on iki sularıydı. Pilatus Yahudiler'e, "İşte, sizin Kralınız!" dedi.

Yuhanna 19, 15 Onlar, "Yok et O'nu! Yok et, çarmıha ger!" diye bağıştılar. Pilatus, "Kralınızı mı çarmıha gereyim?" diye sordu. Başkâhinler, "Sezar'dan başka kralımız yok!" karşılığını verdiler.

Yuhanna 19, 16 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.

Yuhanna 19, 17 Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmihini kendisi taşıyıp Kafatası İbranice'de* Golgota denilen yere çıktı.

Yuhanna 19, 18 Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı.

Yuhanna 19, 19 Pilatus bir de yafta yazıp çarmihinin üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı: NASIRALI İSA YAHUDİLER'İN KRALI

Yuhanna 19, 20 İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudiler'in birçoğu okudu.

Yuhanna 19, 21 Bu yüzden Yahudi başkâhinler Pilatus'a, "'Yahudiler'in Kralı' diye yazma" dediler. "Kendisi, 'Ben Yahudiler'in Kralı'yım dedi' diye yaz."

Yuhanna 19, 22 Pilatus, "Ne yazdımsa yazdım" karşılığını verdi.

Yuhanna 19, 23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı.

Yuhanna 19, 24 Birbirlerine, "Bunu yırtmayalım" dediler, "Kime düşecek diye kura çekelim." Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu: "Giysilerimi aralarında paylaştılar, Elbisem üzerine kura çektiler." Bunları askerler yaptı.

Yuhanna 19, 25 İsa'nın çarmihinin yanında ise annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu.

Yuhanna 19, 26 İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, "Anne, işte oğlun!" dedi.

Yuhanna 19, 27 Sonra öğrenciye, "İşte, annen!" dedi. O andan itibaren bu öğrenci İsa'nın annesini kendi evine aldı.

Yuhanna 19, 28 Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, "Susadım!" dedi.

Yuhanna 19, 29 Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir sünger mercanköşk dalına takarak O'nun ağzına uzattılar.

Yuhanna 19, 30 İsa şarabı tadınca, "Tamamlandı!" dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.

Yuhanna 19, 31 Yahudi yetkililer Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü* olduğundan, cesetlerin Şabat Günü* çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı.

Yuhanna 19, 32 Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa'yla birlikte çarmıha gerilen öteki

adamın bacaklarını kırdılar.

Yuhanna 19, 33 İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar.

Yuhanna 19, 34 Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı.

Yuhanna 19, 35 Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edersiniz diye tanıklık etmiştir.

Yuhanna 19, 36 Bunlar, "O'nun bir tek kemiği kırılmayacak" diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için oldu.

Yuhanna 19, 37 Yine başka bir Yazı'da, "Bedenini desteklerine bakacaklar" deniyor.

Yuhanna 19, 38 Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a başvurdu. Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı.

Yuhanna 19, 39 Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodim de otuz litre kadar karışık mür* ve sarısabır özü olarak geldi.

Yuhanna 19, 40 İkisi, İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar.

Yuhanna 19, 41 İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar* vardı.

Yuhanna 19, 42 O gün Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü*. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 20

[İçindekiler](#)

Haftanın ilk günü* erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü.

Yuhanna 20, 2 Koşarak Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. "Rab'bi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz" dedi.

Yuhanna 20, 3 Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler.

Yuhanna 20, 4 İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı.

Yuhanna 20, 5 Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmede.

Yuhanna 20, 6 Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu.

Yuhanna 20, 7 (#20:6)

Yuhanna 20, 8 O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti.

Yuhanna 20, 9 İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı.

Yuhanna 20, 10 Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler.

Yuhanna 20, 11 Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı.

Yuhanna 20, 12 Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu.

Yuhanna 21, 13 Meryem'e, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular. Meryem, "Rabbim'i almışlar" dedi. "O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum."

Yuhanna 21, 14 Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı.

Yuhanna 21, 15 İsa, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" dedi. "Kimi arıyorsun?" Meryem O'nu bahçıvan sanarak, "Efendim" dedi, "Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım."

Yuhanna 21, 16 İsa ona, "Meryem!" dedi. O da döndü, İsa'ya İbranice*, "Rabbuni!" dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir.

Yuhanna 20, 17 İsa, "Bana dokunma!" dedi. "Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum."

Yuhanna 20, 18 Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, "Rab'bi gördüm!" dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı.

Yuhanna 20, 19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle bulundukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, "Size esenlik olsun!" dedi.

Yuhanna 20, 20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler.

Yuhanna 20, 21 İsa yine onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. "Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum."

Yuhanna 20, 22 Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, "Kutsal Ruh'u alın!" dedi.

Yuhanna 20, 23 "Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır."

Yuhanna 20, 24 Onikiler'den* biri, "İkiz" diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi.

Yuhanna 20, 25 Öbür öğrenciler ona, "Biz Rab'bi gördük!" dediler. Tomas ise, "O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam" dedi.

Yuhanna 20, 26 Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, "Size esenlik olsun!" dedi.

Yuhanna 20, 27 Sonra Tomas'a, "Parmağını uzat" dedi, "Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!"

Yuhanna 20, 28 Tomas O'na, "Rabbim ve Tanrım!" diye yanıtladı.

Yuhanna 20, 29 İsa, "Beni gördüğün için mi iman ettin?" dedi. "Görmeden iman edenlere ne mutlu!"

Yuhanna 20, 30 İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi.

Yuhanna 20, 31 Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih* olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

[İçindekiler](#)

Yuhanna Bölüm 21

[İçindekiler](#)

Bundan sonra İsa Taberiye Gölü'nün kenarında öğrencilerine yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, "İkiz" diye anılan Tomas, Celile'nin Kana Köyü'nden Natanel, Zebedi'nin oğulları ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı.

Yuhanna 21, 2 (#21:1)

Yuhanna 21, 3 Simun Petrus ötekilere, "Ben balık tutmaya gidiyorum" dedi. Onlar, "Biz de seninle geliyoruz" dediler. Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar.

Yuhanna 21, 4 Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O'nun İsa olduğunu anlamadılar.

Yuhanna 21, 5 İsa, "Çocuklar, balığınız yok mu?" diye sordu. "Yok" dediler.

Yuhanna 21, 6 İsa, "Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız" dedi. Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı.

Yuhanna 21, 7 İsa'nın sevdiği öğrenci, Petrus'a, "Bu Rab'dir!" dedi. Simun Petrus O'nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı.

Yuhanna 21, 8 Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneye geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar.

Yuhanna 21, 9 Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler.

Yuhanna 21, 10 İsa onlara, "Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin" dedi.

Yuhanna 21, 11 Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı.

Yuhanna 21, 12 İsa onlara, "Gelin, yemek yiyin" dedi. Öğrencilerden hiçbiri O'na, "Sen kimsin?" diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı.

Yuhanna 21, 13 İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi.

Yuhanna 21, 14 İşte bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü.

Yuhanna 21, 15 Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, "Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu. Petrus, "Evet, ya Rab" dedi, "Seni sevdiğimi bilirsin." İsa ona, "Kuzularımı otlat" dedi.

Yuhanna 21, 16 İkinci kez yine ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. O da, "Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin" dedi. İsa ona, "Koyunlarımı güt" dedi.

Yuhanna 21, 17 Üçüncü kez ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. Petrus kendisine üçüncü kez, "Beni seviyor musun?" diye sormasına üzüldü. "Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin" dedi. İsa ona, "Koyunlarımı otlat" dedi.

Yuhanna 21, 18 "Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecektir."

Yuhanna 21, 19 Bunu, Tanrı'yı ne tür bir ölümle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, "Ardımdan gel" dedi.

Yuhanna 21, 20 Petrus arkasına döndü, İsa'nın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanan ve, "Ya Rab, sana kim ihanet edecek?" diye soran öğrencidir.

Yuhanna 21, 21 Petrus onu görünce İsa'ya, "Ya Rab, ya bu ne olacak?" diye sordu.

Yuhanna 21, 22 İsa, "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?" dedi. "Sen ardımdan gel!"

Yuhanna 21, 23 Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrus'a, "O ölmeyecek" dememişti. Sadece, "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?" demişti.

Yuhanna 21, 24 Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.

Yuhanna 21, 25 İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

[İçindekiler](#)

Resullerin

Resullerin	<u>Bölüm 1</u>
Resullerin	<u>Bölüm 2</u>
Resullerin	<u>Bölüm 3</u>
Resullerin	<u>Bölüm 4</u>
Resullerin	<u>Bölüm 5</u>
Resullerin	<u>Bölüm 6</u>
Resullerin	<u>Bölüm 7</u>
Resullerin	<u>Bölüm 8</u>
Resullerin	<u>Bölüm 9</u>
Resullerin	<u>Bölüm 10</u>
Resullerin	<u>Bölüm 11</u>
Resullerin	<u>Bölüm 12</u>
Resullerin	<u>Bölüm 13</u>
Resullerin	<u>Bölüm 14</u>
Resullerin	<u>Bölüm 15</u>
Resullerin	<u>Bölüm 16</u>
Resullerin	<u>Bölüm 17</u>
Resullerin	<u>Bölüm 18</u>
Resullerin	<u>Bölüm 19</u>
Resullerin	<u>Bölüm 20</u>
Resullerin	<u>Bölüm 21</u>
Resullerin	<u>Bölüm 22</u>
Resullerin	<u>Bölüm 23</u>
Resullerin	<u>Bölüm 24</u>
Resullerin	<u>Bölüm 25</u>
Resullerin	<u>Bölüm 26</u>
Resullerin	<u>Bölüm 27</u>
Resullerin	<u>Bölüm 28</u>

Resullerin Bölüm 1

İçindekiler

Ey Teofilos, İlk kitabımda İsa'nın yapıp öğretmeye başladığı her şeyi, seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verip yukarı alındığı güne dek olanları yazmıştım.

Resullerin 1, 2 (#1:1)

Resullerin 1, 3 İsa, ölüm acısını çektikten sonra birçok inandırıcı kanıtlarla elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrı'nın Egemenliği* hakkında konuştu.

Resullerin 1, 4 Kendileriyle birlikteyken onlara şu buyruğu vermişti: "Yeruşalim'den* ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin.

Resullerin 1, 5 Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz* etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz."

Resullerin 1, 6 Elçiler bir araya geldiklerinde İsa'ya şunu sordular: "Ya Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi geri vereceksin?"

Resullerin 1, 7 İsa onlara, "Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok" karşılığını verdi.

Resullerin 1, 8 "Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız."

Resullerin 1, 9 İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı.

Resullerin 1, 10 İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi.

Resullerin 1, 11 "Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?" diye sordular. "Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir."

Resullerin 1, 12 Bundan sonra elçiler, Yeruşalim'den yaklaşık bir kilometre uzaklıktaki Zeytin Dağı'ndan Yeruşalim'e döndüler.

Resullerin 1, 13 Kente girince kaldıkları evin üst katındaki odaya çıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakup, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever* Simun ve Yakup oğlu Yahuda oradaydı.

Resullerin 1, 14 Bunlar İsa'nın annesi Meryem, öbür kadınlar ve İsa'nın kardeşleriyle tam bir birlik içinde sürekli dua ediyordu.

Resullerin 1, 15 O günlerde Petrus, yaklaşık yüz yirmi kardeşten oluşan bir topluluğun ortasında ayağa kalkıp şöyle konuştu: "Kardeşler, Kutsal Ruh'un, İsa'yı tutuklayanlara kılavuzluk eden Yahuda ile ilgili olarak Davut'un ağızıyla önceden bildirdiği Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi gerekiyordu.

Resullerin 1, 16 (#1:15)

Resullerin 1, 17 Yahuda bizden biri sayılmış ve bu hizmette yerini almıştı."

Resullerin 1, 18 Bu adam, yaptığı kötülüğün karşılığında aldığı ücretle bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı döküldü.

Resullerin 1, 19 Yeruşalim'de yaşayan herkes olayı duydu. Tarlaya kendi dillerinde Kan Tarlası anlamına gelen Hakeldema adını verdiler.

Resullerin 1, 20 "Nitekim Mezmurlar Kitabı'nda şöyle yazılmıştır" dedi Petrus. "'Onun konutu ıssız kalsın, İçinde oturan olmasın.' Ve, 'Onun görevini bir başkası üstlensin.'"

Resullerin 1, 21 "Buna göre, Yahya'nın vaftiz* döneminden başlayarak Rab İsa'nın aramızdan yukarı alındığı güne değin bizimle birlikte geçirdiği bütün süre boyunca yanımızda bulunan adamlardan birinin, İsa'nın dirilişine tanıklık etmek üzere bize katılması gerekir."

Resullerin 1, 22 (#1:21)

Resullerin 1, 23 Böylece iki kişiyi, Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yusuf ile Mattiya'yı önerdiler.

Resullerin 1, 24 Sonra şöyle dua ettiler: "Ya Rab, sen herkesin yüreğini bilirsin. Yahuda'nın, ait olduğu yere gitmek için bıraktığı bu hizmeti ve elçilik görevini üstlenmek üzere bu iki kişiden hangisini seçtiğini göster bize."

Resullerin 1, 25 (#1:24)

Resullerin 1, 26 Ardından bu iki kişiye kura çektirdiler; kura Mattiya'ya düştü. Böylelikle Mattiya on bir elçiye katıldı.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 2

İçindekiler

Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada bulunuyordu.

Resullerin 2, 2 Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve bulundukları evi tümüyle doldurdu.

Resullerin 2, 3 Ateşten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler.

Resullerin 2, 4 İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldular, Ruh'un onları konuşturduğu başka dillerle konuşmaya başladılar.

Resullerin 2, 5 O sırada Yeruslaim'de, dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler bulunuyordu.

Resullerin 2, 6 Sesin duyulması üzerine büyük bir kalabalık toplandı. Herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı.

Resullerin 2, 7 Hayret ve şaşkınlık içinde, "Bakın, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?" diye sordular.

Resullerin 2, 8 "Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor?"

Resullerin 2, 9 Aramızda Partlar, Medler, Elamlılar var. Mezopotamya'da, Yahudiye ve Kapadokya'da, Pontus ve Asya İli'nde*, Friky ve Pamfilya'da, Mısır ve Libya'nın Kirene'ye yakın bölgelerinde yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudiliğe dönen Romalı konuklar, Giritliler ve Araplar var aramızda. Ama her birimiz Tanrı'nın büyük işlerinin kendi dilimizde konuşulduğunu işitiyoruz."

Resullerin 2, 10 (#2:9)

Resullerin 2, 11 (#2:9)

Resullerin 2, 12 Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, "Bunun anlamı ne?" diye sordular.

Resullerin 2, 13 Başkalarıysa, "Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış" diye alay ettiler.

Resullerin 2, 14 Bunun üzerine Onbirler'le birlikte öne çıkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: "Ey Yahudiler ve Yeruslaim'de bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar, sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat* daha sabahın dokuzu!"

Resullerin 2, 15 (#2:14)

Resullerin 2, 16 Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır: 'Son günlerde, diyor Tanrı, Bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Gençleriniz görüşler, Yaşlılarınız düşler görecek.

Resullerin 2, 17 (#2:16)

Resullerin 2, 18 O günler kadın erkek Kullarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim, Onlar da peygamberlik edecekler.

Resullerin 2, 19 Yukarıda, gökyüzünde harikalar yaratacağım. Aşağıda, yeryüzünde belirtiler, Kan, ateş ve duman bulutları görülecek.

Resullerin 2, 20 Rab'bin büyük ve görkemli günü gelmeden önce Güneş karacak, Ay kan rengine dönecek.

Resullerin 2, 21 O zaman Rab'be yakaran herkes kurtulacak.'

Resullerin 2, 22 "Ey İsraililer, şu sözleri dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasıralı İsa, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış bir kişidir.

Resullerin 2, 23 Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz.

Resullerin 2, 24 Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüme tutsak kalması olanaksızdı.

Resullerin 2, 25 O'nunla ilgili olarak Davut şöyle der: 'Rab'bi her zaman önümde gördüm, Sağımda durduğu için sarsılmam.

Resullerin 2, 26 Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir. Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak.

Resullerin 2, 27 Çünkü sen canımı ölümler diyarına terk etmeyeceksin, Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.

Resullerin 2, 28 Yaşam yollarını bana bildirdin; Varlığınla beni sevinçle dolduracaksın.'

Resullerin 2, 29 "Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanbaşımızda duruyor.

Resullerin 2, 30 Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrı'nın kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu.

Resullerin 2, 31 Geleceği görerek Mesih'in* ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: 'O, ölümler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.'

Resullerin 2, 32 Tanrı, İsa'yı ölümden diriltti ve biz hepimiz bunun tanıklarıyız.

Resullerin 2, 33 O, Tanrı'nın sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür.

Resullerin 2, 34 Davut, kendisi göklere çıkmadığı halde şöyle der: 'Rab Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek, Sağımda otur.'

Resullerin 2, 35 (#2:34)

Resullerin 2, 36 "Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır."

Resullerin 2, 37 Bu sözleri duyanlar, yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapmalıyız?" diye sordular.

Resullerin 2, 38 Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz* olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.

Resullerin 2, 39 Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir."

Resullerin 2, 40 Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. "Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!" diye yalvardı.

Resullerin 2, 41 Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı.

Resullerin 2, 42 Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar.

Resullerin 2, 43 Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapıyordu.

Resullerin 2, 44 İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı.

Resullerin 2, 45 Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı.

Resullerin 2, 46 Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

Resullerin 2, 47 (#2:46)

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 3

[İçindekiler](#)

Bir gün Petrus'la Yuhanna, saat* üçte, dua vaktinde tapınağa çıkıyorlardı.

Resullerin 3, 2 O sırada, doğuştan kötürüm olan bir adam, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılan kapısına getiriliyordu. Tapınağa girenlerden para dilenmesi için onu her gün getirip oraya bırakırlardı.

Resullerin 3, 3 Tapınağa girmek üzere olan Petrus'la Yuhanna'yı gören adam, kendilerinden sadaka istedi.

Resullerin 3, 4 Petrus'la Yuhanna ona dikkatle baktılar. Sonra Petrus, "Bize bak" dedi.

Resullerin 3, 5 Adam, onlardan bir şey alacağını umarak gözlerini onların üzerine dikti.

Resullerin 3, 6 Petrus, "Bende altın ve gümüş yok, ama bende olanı sana veriyorum" dedi. "Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, yürü!"

Resullerin 3, 7 Sonra onu sağ elinden kavrayıp kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri o anda sapasağlam oldu.

Resullerin 3, 8 Sıçrayıp ayağa kalktı, yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrı'yı överek onlarla birlikte tapınağa girdi.

Resullerin 3, 9 Bütün halk, onun yürüyüp Tanrı'yı övdüğünü gördü.

Resullerin 3, 10 Onun, tapınağın Güzel Kapısı'nda oturup para dilenen kişi olduğunu anlayınca ondaki değişiklik karşısında büyük bir hayret ve şaşkınlığa düştüler.

Resullerin 3, 11 Adam, Petrus'la Yuhanna'ya tutunuyordu. Bütün halk hayret içinde Süleyman'ın Eyvanı denilen yerde onlara doğru koştu.

Resullerin 3, 12 Bunu gören Petrus halka şöyle seslendi: "Ey İsraililer, buna neden şaştınız? Neden gözlerinizi dikmiş bize bakıyorsunuz? Kendi gücümüz ya da dindarlığımızla bu adamın yürümesini sağlamışız gibi...!"

Resullerin 3, 13 İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Kulu İsa'yı yüceltti. Siz O'nu ele verdiniz. Pilatus O'nu serbest bırakmaya karar verdiği halde, siz O'nu Pilatus'un önünde reddettiniz.

Resullerin 3, 14 Kutsal ve adil Olan'ı reddedip bir katilin salıverilmesini istediniz.

Resullerin 3, 15 Siz Yaşam Önderi'ni öldürdünüz, ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. Biz bunun tanıklarımız.

Resullerin 3, 16 Gördüğünüz ve tanıdığınız bu adam, İsa'nın adı sayesinde, O'nun adına olan imanla sapasağlam oldu. Hepinizin gözü önünde onu tam sağlığa kavuşturan, İsa'nın aracılığıyla etkin olan imandır.

Resullerin 3, 17 "Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığınızı biliyorum.

Resullerin 3, 18 Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesih'i'nin* acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir.

Resullerin 3, 19 Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin.

Resullerin 3, 20 (#3:19)

Resullerin 3, 21 Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor.

Resullerin 3, 22 Musa şöyle demişti: 'Tanrınız Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her sözü dinleyin.

Resullerin 3, 23 O peygamberi dinlemeyen herkes Tanrı'nın halkından koparılıp yok edilecektir.'

Resullerin 3, 24 "Samuel ve ondan sonra konuşan peygamberlerin hepsi bu günleri duyurdu.

Resullerin 3, 25 Sizler peygamberlerin mirasçıları, Tanrı'nın atalarınızla yaptığı antlaşmanın mirasçılarısınız. Nitekim Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: 'Senin soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün halklar kutsanacak.'

Resullerin 3, 26 Tanrı, sizleri kötü yollarınızdan döndürüp kutsamak için Kulu'nu ortaya çıkarıp önce size gönderdi."

Resullerin Bölüm 4

İçindekiler

Kâhinler, tapınak koruyucularının komutanı ve Sadukiler*, halka seslenmekte olan Petrus'la Yuhanna'nın üzerine yürüdüler.

Resullerin 4, 2 Çünkü onların halka öğretmelerine ve İsa'yı örnek göstererek ölülerin dirileceğini söylemelerine çok kızmışlardı.

Resullerin 4, 3 Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek hapiste tuttular.

Resullerin 4, 4 Ne var ki, konuşmayı dinlemiş olanların birçoğu iman etti. Böylece imanlı erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine ulaştı.

Resullerin 4, 5 Ertesi gün Yahudiler'in yöneticileri, ileri gelenleri ve din bilginleri* Yeruşalim'de toplandılar.

Resullerin 4, 6 Başkâhin Hanan'ın yanısıra, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes oradaydı.

Resullerin 4, 7 Petrus'la Yuhanna'yı huzurlarına getirtip onlara, "Siz bunu hangi güçle ya da kimin adına dayanarak yaptınız?" diye sordular.

Resullerin 4, 8 O zaman Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara şöyle dedi: "Halkın yöneticileri ve ileri gelenler!"

Resullerin 4, 9 Eğer bugün bir hastaya yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyor ve bu adamın nasıl iyileştiği soruşturuluyorsa, hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilin: Bu adam, sizin çarmıha gerdiğiniz, ama Tanrı'nın ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adı sayesinde önünüzde sapasağlam duruyor.

Resullerin 4, 10 (#4:9)

Resullerin 4, 11 İsa, "Siz yapımcılar tarafından hiçe sayılan, Ama köşenin baş taşı durumuna gelen taş'tır.

Resullerin 4, 12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur."

Resullerin 4, 13 Kurul üyeleri, Petrus'la Yuhanna'nın yürekliliğini görüp de bunların eğitim görmemiş, sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaşılar ve onların İsa'yla birlikte bulunduklarını farkettiler.

Resullerin 4, 14 İyileştirilen adam, Petrus ve Yuhanna'yla birlikte gözleri önünde duruyordu; bunun için hiçbir karşılık veremediler.

Resullerin 4, 15 Kurul üyeleri onlara dışarı çıkmalarını buyurduktan sonra durumu kendi aralarında tartışmaya başladılar.

Resullerin 4, 16 "Bu adamları ne yapacağız?" dediler. "Yeruşalim'de yaşayan herkes, bunların eliyle olağanüstü bir belirti gerçekleştirildiğini biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz.

Resullerin 4, 17 Ama bu haberin halk arasında daha çok yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim ki, bundan böyle İsa'nın adından kimseye söz etmesinler."

Resullerin 4, 18 Böylece onları çağırdılar, İsa'nın adını hiç anmamalarını, o adı kullanarak hiçbir şey öğretmemelerini buyurdular.

Resullerin 4, 19 Ama Petrus'la Yuhanna şöyle karşılık verdiler: "Tanrı'nın önünde, Tanrı'nın sözünü değil de sizin sözünüzü dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin.

Resullerin 4, 20 Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz."

Resullerin 4, 21 Kurul üyeleri onları bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar; onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamamışlardı. Çünkü bütün halk, olup bitenler için Tanrı'yı yüceltiyordu.

Resullerin 4, 22 Nitekim mucize sonucu iyileşen adamın yaşı kırkı geçmişti.

Resullerin 4, 23 Serbest bırakılan Petrus'la Yuhanna, arkadaşlarının yanına dönerek başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söylediği her şeyi bildirdiler.

Resullerin 4, 24 Arkadaşları bunu duyunca hep birlikte Tanrı'ya şöyle seslendiler: "Ey Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan sensin.

Resullerin 4, 25 Kutsal Ruh aracılığıyla kulun atamız Davut'un ağzından şöyle dedin: 'Uluslar

neden hiddetlendi, Halklar neden boş düzenler kurdu?

Resullerin 4, 26 Dünyanın kralları saf bağladı, Hükümdarlar birleşti Rab'be ve Mesihi'ne karşı.'

Resullerin 4, 27 "Gerçekten de Hiroides* ile Pontius Pilatus, bu kentte İsrail halkı ve öteki uluslarla birlikte senin meshettiğin* kutsal Kulun İsa'ya karşı bir araya geldiler. Senin kendi gücün ve isteğinle önceden kararlaştırdığın her şeyi gerçekleştirdiler.

Resullerin 4, 28 (#4:27)

Resullerin 4, 29 Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak! Senin sözünü tam bir yürekliklikle duyurmak için biz kullarına güç ver.

Resullerin 4, 30 Kutsal Kulun İsa'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak için elini uzat."

Resullerin 4, 31 Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler.

Resullerin 4, 32 İnananlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi bir şey için "Bu benimdir" demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı.

Resullerin 4, 33 Elçiler, Rab İsa'nın ölümden dirildiğine çok etkili bir biçimde tanıklık ediyorlardı. Tanrı'nın büyük lütfu hepsinin üzerindeydi.

Resullerin 4, 34 Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya da ev sahibi olanlar bunları satar, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna verirlerdi; bu da herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı.

Resullerin 4, 35 (#4:34)

Resullerin 4, 36 Örneğin, Kıbrıs doğumlu bir Levili olan ve elçilerin Barnaba, yani Cesaret Verici diye adlandırdıkları Yusuf, sahip olduğu bir tarlayı sattı, parasını getirip elçilerin buyruğuna verdi.

Resullerin 4, 37 (#4:36)

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 5

İçindekiler

Hananya adında bir adam, karısı Safira'nın onayıyla bir mülk sattı, paranın bir kısmını kendine saklayarak gerisini getirip elçilerin buyruğuna verdi. Karısının da olup bitenlerden haberi vardı.

Resullerin 5, 2 (#5:1)

Resullerin 5, 3 Petrus ona, "Hananya, nasıl oldu da Şeytan'a uydun, Kutsal Ruh'a yalan söyleyip tarlanın parasının bir kısmını kendine sakladın?" dedi.

Resullerin 5, 4 "Tarla satılmadan önce sana ait değil miydi? Sen onu sattıktan sonra da parayı dilediğin gibi kullanamaz mıydın? Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söylemiş oldun."

Resullerin 5, 5 Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp can verdi. Olanları duyan herkesi büyük bir korku sardı.

Resullerin 5, 6 Gençler kalkıp Hananya'nın ölüsünü kefenlediler ve dışarı taşıyıp gömdüler.

Resullerin 5, 7 Bundan yaklaşık üç saat sonra Hananya'nın karısı, olanlardan habersiz içeri girdi.

Resullerin 5, 8 Petrus, "Söyle bana, tarlayı bu fiyata mı sattınız?" diye sordu. "Evet, bu fiyata" dedi Safira.

Resullerin 5, 9 Petrus ona şöyle dedi: "Rab'bin Ruh'u'nu sınamak için nasıl oldu da sözbirliği ettiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı taşıyacaklar."

Resullerin 5, 10 Kadın o anda Petrus'un ayakları dibine yıkılıp can verdi. İçeri giren gençler onu ölmüş buldular, onu da dışarı taşıyarak kocasının yanına gömdüler.

Resullerin 5, 11 İnanlılar topluluğunun* tümünü ve olayı duyanların hepsini büyük bir korku sardı.

Resullerin 5, 12 Elçilerin aracılığıyla halk arasında birçok belirtiler ve harikalar yapılıyordu.

İmanlıların hepsi Süleyman'ın Eyvanı'nda toplanıyordu.

Resullerin 5, 13 Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara katılmayı göze alamıyordu.

Resullerin 5, 14 Buna karşın, Rab'be inanıp topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı giderek arttı.

Resullerin 5, 15 Bütün bunların sonucu, yoldan geçen Petrus'un hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye halk, hasta olanları caddelere çıkartıp şilteler ve döşekler üzerine yatırır oldu.

Resullerin 5, 16 Yeruşalim'in çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar geliyor, hastaları ve kötü ruhlardan acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileştirildi.

Resullerin 5, 17 Bunun üzerine, kıskançlıkla dolan başkâhin ve yanındakilerin hepsi, yani Saduki* mezhebinden olanlar, elçileri yakalatıp devlet tutukevine attırdılar.

Resullerin 5, 18 (#5:17)

Resullerin 5, 19 Ama geceleyin Rab'bin bir meleği zindanın kapılarını açıp onları dışarı çıkarttı. "Gidin! Tapınağa girip bu yeni yaşamla ilgili sözlerin hepsini halka duyurun" dedi.

Resullerin 5, 20 (#5:19)

Resullerin 5, 21 Elçiler bu buyruğa uyarak gün doğarken tapınağa girip öğretmeye başladılar. Başkâhin ve yanındakiler gelince Yüksek Kurul'u*, İsrail halkının bütün ileri gelenlerini toplantıya çağırdılar. Sonra elçileri getirtmek için tutukevine adam yolladılar.

Resullerin 5, 22 Ne var ki, görevliler zindana vardıklarında elçileri bulamadılar. Geri dönerek şu haberi iletiler: "Tutukevini kilitli ve tam bir güvenlik altında, nöbetçileri de kapılarda durur bulduk. Ama kapıları açtığımızda içerde kimseyi bulamadık!"

Resullerin 5, 23 (#5:22)

Resullerin 5, 24 Bu sözleri işiten tapınak koruyucularının komutanıyla başkâhinler şaşkına döndüler, bu işin sonunun nereye varacağını merak etmeye başladılar.

Resullerin 5, 25 O sırada yanlarına gelen biri, "Bakın, hapse attığınız adamlar tapınakta dikilmiş, halka öğretiyor" diye haber getirdi.

Resullerin 5, 26 Bunun üzerine komutanla görevliler gidip elçileri getirdiler. Halkın kendilerini taşlamasından korktukları için zor kullanmadılar.

Resullerin 5, 27 Elçileri getirip Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekti:

"Bu adı kullanarak öğretmeyin diye size kesin buyruk vermiştik" dedi. "Ama siz öğretinizi Yerusâlim Kenti'nin her tarafına yaydınız. İlle de bizi bu adamın kanını dökmekten sorumlu göstermek istiyorsunuz."

Resullerin 5, 28 (#5:27)

Resullerin 5, 29 Petrus ve öbür elçiler şöyle karşılık verdiler: "İnsanlardan  ok, Tanrı'nın sözünü dinlemek gerek.

Resullerin 5, 30 Atalarımızın Tanrısı, sizin çarmıha gererek  ld rd ğ n z İsa'yı diriltti.

Resullerin 5, 31 İsrail'e, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma fırsatını vermek için Tanrı O'nu  nder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti.

Resullerin 5, 32 Biz, Tanrı'nın kendi sözünü dinleyenlere verdiğı Kutsal Ruh'la birlikte bu olayların tanıklarıyız."

Resullerin 5, 33 Kurul  yeleri bu sözleri i itince çok   kelendiler ve elçileri yok etmek istediler.

Resullerin 5, 34 Ama bütün halkın saygısını kazanmış bir Kutsal Yasa  ğretmeni olan Gamaliel adlı bir Ferisi*, Yüksek Kurul'da ayağı kalktı, elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkartılmasını buyurarak kurul üyelerine  nları söyledi: "Ey İsraililer, bu adamlara yapacağınızı iyi d   n n!"

Resullerin 5, 35 (#5:34)

Resullerin 5, 36 Bir süre önce Tевdas da kendi kendisiyle ilgili büyük iddialarda bulunarak başkaldırdı. Dört yüz kadar kişi de ona katıldı. Ama adam öldürüldü, izleyicilerinin hepsi dağıtıldı, hareket yok oldu.

Resullerin 5, 37 Ondan sonra, sayım yapıldığı günlerde ortaya çıkan Celileli Yahuda, pek çok insanı ayartıp peşine taktı. Ama o da öldürüldü ve izleyicilerinin hepsi darmadağın oldu.

Resullerin 5, 38 Şimdi size şunu söyleyeyim: Bu adamlarla uğıraşmayın, onları rahat bırakın! Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse, yok olup gidecektir.

Resullerin 5, 39 Yok eğer Tanrı'nın işiyse, bu adamları yok edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşır durumda bulabilirsiniz." Kurul  yeleri Gamaliel'in bu öğüdünü kabul ettiler.

Resullerin 5, 40 Elçileri içeri çağırtıp kam ılattılar ve İsa'nın adından söz etmemelerini buyurduktan sonra salıverdiler.

Resullerin 5, 41 Elçiler İsa'nın adı uğıruna hakarete layık görüldükleri için Yüksek Kurul'un huzurundan sevinç içinde ayrıldılar.

Resullerin 5, 42 Her gün tapınakta ve evlerde öğretmekten ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan geri kalmadılar.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 6

[İçindekiler](#)

İsa'nın öğrencilerinin sayıca çoğaldığı o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük yardım dağıtımında kendi dullarına gereken ilginin gösterilmediğini ileri sürerek İbranice* konuşan Yahudiler'den yakınmaya başladılar.

Resullerin 6, 2 Bunun üzerine Onikiler*, bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: "Tanrı'nın sözünü yayma işini bırakıp maddi işlerle uğraşmamız doğru olmaz.

Resullerin 6, 3 Bu nedenle, kardeşler, aranızdan Ruh'la ve bilgelikle dolu, yedi saygın kişi seçin. Onları bu iş için görevlendirelim.

Resullerin 6, 4 Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adayalım."

Resullerin 6, 5 Bu öneri bütün topluluğu hoşnut etti. Böylece, iman ve Kutsal Ruh'la dolu biri olan İstefanos'un yanısıra Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolas'ı seçip elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de dua edip ellerini onların üzerine koydular.

Resullerin 6, 6 (#6:5)

Resullerin 6, 7 Böylece Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yeruşalim'deki öğrencilerin sayısı arttıkça artıyor, kâhinlerden birçoğu da iman çağrısına uyuyordu.

Resullerin 6, 8 Tanrı'nın lütfuyla ve kudretle dolu olan İstefanos, halk arasında büyük belirtiler ve harikalar yapıyordu.

Resullerin 6, 9 Ne var ki, Azatlılar Havrası diye bilinen havranın bazı üyeleri ve Kirene'den, İskenderiye'den, Kilikya'dan ve Asya İli'nden* bazı kişiler İstefanos'la çekişmeye başladılar.

Resullerin 6, 10 Ama İstefanos'un konuşmasındaki bilgeliğe ve Ruh'a karşı koyamadılar.

Resullerin 6, 11 Bunun üzerine birkaç kişiyi el altından ayartarak onlara, "Bu adamın Musa'ya ve Tanrı'ya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk" dedirttiler.

Resullerin 6, 12 Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve din bilginlerini kışkırttılar. Gidip İstefanos'u yakaladılar ve Yüksek Kurul'un* önüne çıkardılar.

Resullerin 6, 13 Getirdikleri yalancı tanıklar, "Bu adam durmadan bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı konuşuyor" dediler.

Resullerin 6, 14 "Nasırallı İsa burayı yıkacak, Musa'nın bize emanet ettiği töreleri de değiştirecek" dediğini duyduk."

Resullerin 6, 15 Kurul'da oturanların hepsi, İstefanos'a baktıklarında yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 7

İçindekiler

Başkâhin, "Bu iddialar doğru mu?" diye sordu.

Resullerin 7, 2 İstefanos şöyle karşılık verdi: "Kardeşler ve babalar, beni dinleyin. Atamız İbrahim daha Mezopotamya'dayken, Harran'a yerleşmeden önce, yüce Tanrı ona görünüp şöyle dedi: 'Ülkeni, akrabalarını bırak, sana göstereceğim ülkeye git.'

Resullerin 7, 3 (#7:2)

Resullerin 7, 4 "Bunun üzerine İbrahim Kildaniler'in* ülkesini bırakıp Harran'a yerleşti. Babasının ölümünden sonra da Tanrı onu oradan alıp şimdi sizin yaşadığınız bu ülkeye getirdi.

Resullerin 7, 5 Burada ona herhangi bir miras, bir karış toprak bile vermemişti. Ama İbrahim'in o sırada hiç çocuğu olmadığı halde, Tanrı bu ülkeyi mülk olarak ona ve ondan sonra gelecek torunlarına vereceğini vaat etti.

Resullerin 7, 6 Tanrı şöyle dedi: 'Senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl köle olarak çalıştırılacak, baskı görecektir.

Resullerin 7, 7 Ama ben kölelik edecekleri ulusu cezalandıracağım. Bundan sonra oradan çıkacak ve bana bu yerde tapınacaklar.'

Resullerin 7, 8 Sonra Tanrı onunla, sünnete dayalı antlaşmayı yaptı. Böylelikle İbrahim, İshak'ın babası oldu ve onu sekiz günlükken sünnet etti. Ve İshak Yakup'un, Yakup da on iki büyük atamızın babası oldu.

Resullerin 7, 9 "Yusuf'u kıskanan atalarımız, onu köle olarak Mısır'a sattılar. Ama Tanrı onunlaydı ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı. Ona bilgelik vererek Mısır Firavunu'nun gözüne girmesini sağladı. Firavun da onu Mısır ve bütün saray halkı üzerine yönetici atadı.

Resullerin 7, 10 (#7:9)

Resullerin 7, 11 "Sonra bütün Mısır ve Kenan ülkesini kıtlık vurdu, büyük sıkıntılar başladı. Atalarımız yiyecek bulamadılar.

Resullerin 7, 12 Mısır'da tahıl bulunduğunu duyan Yakup, atalarımızı oraya ilk yolculuklarına gönderdi.

Resullerin 7, 13 Mısır'a ikinci gelişlerinde Yusuf kardeşlerine kimliğini açıkladı. Firavun böylece Yusuf'un ailesini tanımış oldu.

Resullerin 7, 14 Yusuf haber yollayıp babası Yakup'u ve bütün akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırttı.

Resullerin 7, 15 Böylece Yakup Mısır'a gitti. Kendisi de atalarımız da orada öldüler.

Resullerin 7, 16 Kemikleri sonra Şekem'e getirilerek İbrahim'in Şekem'de Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığında satın almış olduğu mezara konuldu.

Resullerin 7, 17 "Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısır'daki halkımızın nüfusu bir hayli çoğalmıştı.

Resullerin 7, 18 Sonunda Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı.

Resullerin 7, 19 Bu adam, halkımıza karşı haince davrandı, atalarımıza kötülük etti. Onları, yeni doğan çocuklarını açıkta bırakıp ölüme terk etmeye zorladı.

Resullerin 7, 20 "O sırada, son derece güzel bir çocuk olan Musa doğdu. Musa, üç ay babasının evinde beslendikten sonra açıkta bırakıldı. Firavunun kızı onu bulup evlat edindi ve kendi oğlu olarak yetiştirdi.

Resullerin 7, 21 (#7:20)

Resullerin 7, 22 Musa, Mısırlılar'ın bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde, gerek eylemde güçlü biri oldu.

Resullerin 7, 23 "Kırk yaşını doldurunca Musa'nın yüreğinde öz kardeşleri İsrailoğulları'nın durumunu yakından görme arzusu doğdu.

Resullerin 7, 24 Onlardan birine haksızlık edildiğini gören Musa, onu savundu. Haksızlığı yapan Mısırlı'yı öldürerek ezilenin öcünü aldı.

Resullerin 7, 25 'Kardeşlerim Tanrı'nın benim aracılığımla kendilerini kurtaracağını anlarlar' diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar.

Resullerin 7, 26 Ertesi gün Musa, kavga eden iki İbrani'yle karşılaşınca onları barıştırmak istedi. 'Efendiler' dedi, 'Siz kardeşsiniz. Niye birbirinize haksızlık ediyorsunuz?'

Resullerin 7, 27 "Ne var ki, soydaşına haksızlık eden kişi Musa'yı yana iterek, 'Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?' dedi.

Resullerin 7, 28 'Yoksa dün Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?'

Resullerin 7, 29 Bu söz üzerine Musa Midyan ülkesine kaçtı. Orada gurbette yaşadı ve iki oğul babası oldu.

Resullerin 7, 30 "Kırk yıl geçtikten sonra Musa'ya, Sina Dağı'nın yakınlarındaki çölde, yanan bir çalının alevleri içinde bir melek göründü.

Resullerin 7, 31 Musa gördüklerine şaşıtı. Daha yakından bakmak için yaklaştığında, Rab ona şöyle seslendi: 'Senin atalarının Tanrısı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı benim.' Korkuyla titreyen Musa bakmaya cesaret edemedi.

Resullerin 7, 32 (#7:31)

Resullerin 7, 33 "Sonra Rab, 'Çarıklarını çıkar! Çünkü bastığın yer kutsal topraktır' dedi.

Resullerin 7, 34 'Mısır'da halkıma yapılan baskıyı yakından gördüm, iniltilerini duydum ve onları kurtarmaya geldim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.'

Resullerin 7, 35 "Bu Musa, 'Kim seni yönetici ve yargıç atadı?' diye reddettikleri Musa'ydı. Tanrı onu, çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı olarak gönderdi.

Resullerin 7, 36 Halkı Mısır'dan çıkaran, orada, Kızıldeniz'de* ve kırk yıl boyunca çölde belirtiler ve harikalar yapan oydu.

Resullerin 7, 37 İsrailoğulları'na, 'Tanrı size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak' diyen Musa odur.

Resullerin 7, 38 Çöldeki topluluğun arasında yaşamış, Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan melek ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur. Bize iletmek üzere yaşam dolu sözler aldı.

Resullerin 7, 39 "Ne var ki, atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler, Mısır'a dönmeyi özler oldular.

Resullerin 7, 40 Harun'a, 'Bize öncülük edecek ilahlar yap' dediler. 'Çünkü bizi Mısır'dan çıkaran o Musa'ya ne oldu bilmiyoruz!'

Resullerin 7, 41 Ve o günlerde buzağı biçiminde bir put yapıp ona kurban sundular. Kendi elleriyle yaptıkları bu put için bir şenlik düzenlediler.

Resullerin 7, 42 Bu yüzden Tanrı onlardan yüz çevirip onları göksel cisimlere kulluk etmeye terk etti. Peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi: 'Ey İsrail halkı, Çölde kırk yıl boyunca Bana mı sunular, kurbanlar sundunuz?'

Resullerin 7, 43 Siz Molek'in* çadırını Ve ilahınız Refan'ın yıldızını taşıdınız. Tapınmak için yaptığınız putlardı bunlar. Bu yüzden sizi Babil'in ötesine süreceğim.'

Resullerin 7, 44 "Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardı. Musa bunu, kendisiyle konuşan Tanrı'nın buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı.

Resullerin 7, 45 Tanıklık Çadırı'nı önceki kuşaktan teslim alan atalarımız, Yeşu'nun önderliğinde öteki ulusların topraklarını ele geçirdikleri zaman, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları atalarımızın önünden kovan, Tanrı'nın kendisiydi. Çadır Davut'un zamanına dek kaldı.

Resullerin 7, 46 Tanrı'nın beğenisini kazanmış olan Davut, Yakup'un Tanrısı için bir konut yapmaya izin istedi.

Resullerin 7, 47 Oysa Tanrı için bir ev yapan Süleyman oldu.

Resullerin 7, 48 "Ne var ki, en yüce Olan, elle yapılmış konutlarda oturmaz. Peygamberin belirttiği gibi, 'Gök tahtım, Yeryüzü ayaklarımın taburesidir. Benim için nasıl bir ev yapacaksınız? Ya da, neresi dinleneceğim yer? Bütün bunları yapan elim değil mi? diyor Rab.'

Resullerin 7, 49 (#7:48)

Resullerin 7, 50 (#7:48)

Resullerin 7, 51 "Ey dik kafalılar, yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar! Siz tıpkı atalarınıza benziyorsunuz, her zaman Kutsal Ruh'a karşı direniyorsunuz.

Resullerin 7, 52 Atalarınız peygamberlerin hangisine zulmetmediler ki? Adil Olan'ın geleceğini önceden bildirenleri de öldürdüler. Melekler aracılığıyla buyrulan Yasa'yı alıp da buna uymayan

sizler, Şimdi de Adil Olan'a ihanet edip O'nu katlettiniz!"

Resullerin 7, 53 (#7:52)

Resullerin 7, 54 Kurul üyeleri bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular, İstefanos'a karşı dişlerini gıcırdattılar.

Resullerin 7, 55 Kutsal Ruh'la dolu olan İstefanos ise, gözlerini göğ'e dikip Tanrı'nın görkemini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı gördü.

Resullerin 7, 56 "Bakın" dedi, "Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun* Tanrı'nın sağında durmakta olduğunu görüyorum."

Resullerin 7, 57 Bunun üzerine kulaklarını tıkayıp çığlıklar atarak hep birlikte İstefanos'a saldırdılar.

Resullerin 7, 58 Onu kentten dışarı atıp taşa tuttular. İstefanos'a karşı tanıklık etmiş olanlar, kaftanlarını Saul adlı bir gencin ayaklarının dibine bıraktılar.

Resullerin 7, 59 İstefanos taş yağmuru altında, "Rab İsa, ruhumu al!" diye yakarıyordu.

Resullerin 7, 60 Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: "Ya Rab, bu günahı onlara yükleme!" Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 8

İçindekiler

İstefanos'un öldürülmesini Saul da onaylamıştı. O gün Yerus alim'deki kiliseye* karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye'nin her yanına da ıldılar.

Resullerin 8, 2 Bazı dindar kişiler, İstefanos'u gömdükten sonra onun için büyük yas tuttular.

Resullerin 8, 3 Saul ise inanlılar topluluğunu* kırıp geçiriyordu. Ev ev dolaşarak, kadın erkek demeden imanlıları dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu.

Resullerin 8, 4 Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü m jdeliyorlardı.

Resullerin 8, 5 Filipus, Samiriye* Kenti'ne gidip oradakilere Mesih'i* tanıtmaya başladı.

Resullerin 8, 6 Filipus'u dinleyen ve gerçekleştirdiği belirtileri gören kalabalıklar, hep birlikte onun söylediklerine kulak verdiler.

Resullerin 8, 7 Birçoklarının içinden kötü ruhlar yüksek sesle haykırarak çıktı; birçok felçli ve kötürüm iyile tirildi.

Resullerin 8, 8 Ve o kentte büyük sevinç oldu.

Resullerin 8, 9 Ne var ki, kentte bir s reden beri büyücülük yapan ve Samiriye halkını  a kına  eviren Simun adlı biri vardı. Simun, büyük adam olduğunu iddia ediyordu.

Resullerin 8, 10 Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinler, "Büyük G   dedikleri Tanrı gücü i te budur" derlerdi.

Resullerin 8, 11 Uzun zamandan beri onları b y c l   yle  a kına çevirdiği için onu dikkatle dinlerlerdi.

Resullerin 8, 12 Ama Tanrı'nın Egemenliği* ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjde'yi duyuran Filipus'un söylediklerine inandıkları zaman, erkekler de kadınlar da vaftiz* oldular.

Resullerin 8, 13 Simun'un kendisi de inanıp vaftiz oldu. Ondan sonra sürekli olarak Filipus'un yanında kaldı. Do a st  belirtileri ve yapılan büyük mucizeleri görünce  a kına döndü.

Resullerin 8, 14 Yerus alim'deki elçiler, Samiriye halkının, Tanrı'nın sözünü benimsediğini duyunca Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler.

Resullerin 8, 15 Petrus'la Yuhanna oraya varınca, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler.

Resullerin 8, 16       Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemi ti. Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı, o kadar.

Resullerin 8, 17 Petrus'la Yuhanna onların üzerine ellerini koyunca, onlar da Kutsal Ruh'u aldılar.

Resullerin 8, 18 Elçilerin bu el koyma hareketiyle Kutsal Ruh'un verildiğini gören Simun onlara para teklif ederek, "Bana da bu yetkiyi verin, kimin üzerine ellerimi koysam Kutsal Ruh'u alsın" dedi.

Resullerin 8, 19 (#8:18)

Resullerin 8, 20 Petrus, "Paran da yok olsun, sen de!" dedi, "      Tanrı'nın arma anını parayla elde edebileceğini sandın.

Resullerin 8, 21 Senin bu işte bir payın, bir hakkın yok. Y re in, Tanrı'nın gözünde doğru değildir.

Resullerin 8, 22 Bu k t l   nden tövbe et ve Rab'be yalvar, y re indeki bu düşünce belki ba ı lanır.

Resullerin 8, 23 Senin kin dolu, k t l  e tutsak biri olduğunu görüyorum."

Resullerin 8, 24 Simun, "Benim için Rab'be yalvarın da söylediklerinizden hiçbiri başıma gelmesin" diye karşılık verdi.

Resullerin 8, 25 Petrus'la Yuhanna tanıklık edip Rab'bin sözünü bildirdikten sonra, Samiriye'nin birçok köyünde de Müjde'yi duyura duyura Yerus alim'e döndüler.

Resullerin 8, 26 Bu arada Rab'bin bir mele i Filipus'a şöyle seslendi: "Kalk, güneye doğru, Yerus alim'den Gazze'ye inen yola,   l yoluna git."

Resullerin 8, 27 Filipus da kalkıp gitti. Giderken Etiyopyalı bir hadım gördü. Bu adam Etiyopya Kraliçesi Kandaki'nin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinelerinden sorumluydu. Yerus alim'e, tapınmaya gelmişti.

Resullerin 8, 28 Geri dönerken arabasında oturmuş, Peygamber Ye aya'nın Kitabı'nı okuyordu.

Resullerin 8, 29 Ruh Filipus'a, "Git" dedi, "Şu arabaya yetiş."

Resullerin 8, 30 Filipus koşup arabanın yanına geldi ve hadımın Peygamber Yeşaya'yı okumakta olduğunu işitti. "Acaba okuduklarını anlıyor musun?" diye sordu.

Resullerin 8, 31 Hadım, "Biri bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim ki?" diyerek Filipus'un arabaya binip yanına oturmasını rica etti.

Resullerin 8, 32 Kutsal Yazılar'dan okuduğu bölüm şuydu: "Koyun gibi kesime götürüldü; Kırkıcının önünde kuzu nasıl ses çıkarmazsa, O da öylece ağzını açmadı.

Resullerin 8, 33 Aşağılandığında adalet O'ndan esirgendi. O'nun soyunu kim anacak? Çünkü yeryüzündeki yaşamına son verildi."

Resullerin 8, 34 Hadım Filipus'a, "Lütfen açıkla mısın, peygamber kimden söz ediyor, kendisinden mi, bir başkasından mı?" diye sordu.

Resullerin 8, 35 Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazılar'ın bu bölümünden başlayarak ona İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdi.

Resullerin 8, 36 Yolda giderlerken su bulunan bir yere geldiler. Hadım, "Bak, burada su var" dedi. "Vaftiz* olmama ne engel var?"

Resullerin 8, 37 (TEXT OMITTED)

Resullerin 8, 38 Sonra arabanın durmasını buyurdu. Filipus'la hadım birlikte suya girdiler ve Filipus hadımı vaftiz etti.

Resullerin 8, 39 Sudan çıktıkları zaman Rab'bin Ruhu Filipus'u hemen oradan uzaklaştırdı. Filipus'u bir daha görmeyen hadım sevinç içinde yoluna devam etti.

Resullerin 8, 40 Filipus ise kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Sezariye'ye varıncaya dek bütün kentleri dolaşarak Müjde'yi duyurdu.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 9

İçindekiler

Saul ise Rab'bin öğrencilerine karşı hâlâ tehdit ve ölüm soluyordu. Başkâhine gitti, Şam'daki havralara verilmek üzere mektuplar yazmasını istedi. Orada İsa'nın yolunda yürüyen kadın erkek, kimi bulsa tutuklayıp Yerusâlim'e getirmek niyetindeydi.

Resullerin 9, 2 (#9:1)

Resullerin 9, 3 Yol alıp Şam'a yaklaştığı sırada, birdenbire gökten gelen bir ışık çevresini aydınlattı.

Resullerin 9, 4 Yere yıkılan Saul, bir sesin kendisine, "Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?" dediğini işitti.

Resullerin 9, 5 Saul, "Ey Efendim, sen kimsin?" dedi. "Ben senin zulmettiğin İsa'yım" diye yanıt geldi.

Resullerin 9, 6 "Haydi kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirilecek."

Resullerin 9, 7 Saul'la birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutuldu, oldukları yerde kalakaldılar. Sesi duydularsa da, kimseyi göremediler.

Resullerin 9, 8 Saul yerden kalktı, ama gözlerini açtığında hiçbir şey göremiyordu. Sonra kendisini elinden tutup Şam'a götürdüler.

Resullerin 9, 9 Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul hiçbir şey yiyip içmedi.

Resullerin 9, 10 Şam'da Hananya adında bir İsa öğrencisi vardı. Bir görünümde Rab ona, "Hananya!" diye seslendi. "Buradayım, ya Rab" dedi Hananya.

Resullerin 9, 11 Rab ona, "Kalk" dedi, "Doğru Sokak denilen sokağa git ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Şu anda orada dua ediyor.

Resullerin 9, 12 Görümünde yanına Hananya adlı birinin geldiğini ve gözlerini açmak için ellerini kendisinin üzerine koyduğunu görmüştür."

Resullerin 9, 13 Hananya şöyle karşılık verdi: "Ya Rab, birçoklarının bu adam hakkında neler anlattıklarını duydum. Yerusâlim'de senin kutsallarına nice kötülük yapmış!

Resullerin 9, 14 Burada da senin adını anan herkesi tutuklamak için başkâhinlerden yetki almıştır."

Resullerin 9, 15 Rab ona, "Git!" dedi. "Bu adam, benim adımla öteki uluslara*, krallara ve İsrailoğulları'na duyurmak üzere seçilmiş bir araçtır."

Resullerin 9, 16 Benim adım uğruna ne kadar sıkıntı çekmesi gerekeceğini ona göstereceğim."

Resullerin 9, 17 Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saul'un üzerine koydu. "Saul kardeş" dedi, "Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh'la dolasın diye beni yolladı."

Resullerin 9, 18 O anda Saul'un gözlerinden balık pulunu andıran şeyler düştü. Saul yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz* oldu.

Resullerin 9, 19 Sonra yemek yiyip kuvvet buldu. Saul, Şam'da ve Yerusâlim'de Saul birkaç gün Şam'daki öğrencilerin yanında kaldı.

Resullerin 9, 20 Havralarda İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu hemen duyurmaya başladı.

Resullerin 9, 21 Onu duyanların hepsi şaşkına döndü. "Yerusâlim'de bu adı ananları kırıp geçiren adam bu değil mi? Buraya da, öylelerini tutuklayıp başkâhinlere götürmek amacıyla gelmedi mi?" diyorlardı.

Resullerin 9, 22 Saul ise günden güne güçleniyordu. İsa'nın Mesih* olduğuna dair kanıtlar göstererek Şam'da yaşayan Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu.

Resullerin 9, 23 Aradan günler geçti. Yahudiler Saul'u öldürmek için bir düzen kurdular.

Resullerin 9, 24 Ne var ki, kurdukları düzenle ilgili haber Saul'a ulaştı. Yahudiler onu öldürmek için gece gündüz kentin kapılarını gözlüyorlardı.

Resullerin 9, 25 Ama Saul'un öğrencileri geceleyin kendisini aldılar, kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe içinde aşağı indirdiler.

Resullerin 9, 26 Saul Yerusâlim'e varınca oradaki öğrencilere katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor, İsa'nın öğrencisi olduğuna inanamıyorlardı.

Resullerin 9, 27 O zaman Barnaba onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul'un Şam yolunda Rab'bi nasıl gördüğünü, Rab'bin de onunla konuştuğunu, Şam'da ise onun İsa adını nasıl korkusuzca

duyurduğunu anlattı.

Resullerin 9, 28 Böylelikle Saul, Yerusllm'de girip çıktıkları her yerde öğrencilerle birlikte bulunarak Rab'bin adını korkusuzca duyurmaya başladı.

Resullerin 9, 29 Dili Grekçe olan Yahudiler'le konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmeyi tasarlıyorlardı.

Resullerin 9, 30 Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürüp oradan Tarsus'a yolladılar.

Resullerin 9, 31 Bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye'deki* inanlılar topluluğu* esenliğe kavuştu.

Gelişen ve Rab korkusu içinde yaşayan topluluk Kutsal Ruh'un yardımıyla sayıca büyüyordu.

Resullerin 9, 32 Bu arada her tarafı dolaşan Petrus, Lidda'da yaşayan kutsallara da uğradı.

Resullerin 9, 33 Orada Eneas adında birine rastladı. Eneas felçliydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı.

Resullerin 9, 34 Petrus ona, "Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor" dedi. "Kalk, yatağını topla." Eneas hemen ayağa kalktı.

Resullerin 9, 35 Lidda ve Şaron'da yaşayan herkes onu gördü ve Rab'be döndü.

Resullerin 9, 36 Yafa'da, İsa öğrencisi olan Tabita adında bir kadın vardı. Tabita, ceylan anlamına gelir. Bu kadın her zaman iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi.

Resullerin 9, 37 O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkayıp üst kattaki odaya koydular.

Resullerin 9, 38 Lidda Yafa'ya yakın olduğundan, Petrus'un Lidda'da bulunduğunu duyan öğrenciler ona iki kişi yollayıp, "Vakit kaybetmeden yanımıza gel" diye yalvardılar.

Resullerin 9, 39 Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Eve varınca onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dul kadınlar ağlayarak Petrus'un çevresinde toplandılar. Ona, Ceylan'ın kendileriyle birlikteyken diktiği entarilerle üstlükleri gösterdiler.

Resullerin 9, 40 Petrus, herkesi dışarı çıkarttı, diz çöküp dua etti. Sonra ölüye doğru dönerek, "Tabita, kalk" dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus'u görünce doğrulup oturdu.

Resullerin 9, 41 Petrus elini uzatarak onu ayağa kaldırdı. Sonra kutsallarla dul kadınları çağırdı, Ceylan'ı diri olarak onlara teslim etti.

Resullerin 9, 42 Bu olayın haberi bütün Yafa'ya yayıldı ve birçokları Rab'be inandı.

Resullerin 9, 43 Petrus uzunca bir süre Yafa'da, Simun adında bir dericinin evinde kaldı.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 10

İçindekiler

Sezariye'de Kornelius adında bir adam vardı. "İtalyan" taburunda yüzbaşıydı.

Resullerin 10, 2 Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı Tanrı'dan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrı'ya sürekli dua ederdi.

Resullerin 10, 3 Bir gün saat* üç sularında, bir görümde Tanrı'nın bir meleğinin kendisine geldiğini açıkça gördü. Melek ona, "Kornelius" diye seslendi.

Resullerin 10, 4 Kornelius korku içinde gözlerini ona dikti, "Ne var, efendim?" dedi. Melek ona şöyle dedi: "Duaların ve sadakaların anılmak üzere Tanrı katına ulaştı.

Resullerin 10, 5 Şimdi Yafa'ya adam yolla, Petrus olarak da tanınan Simun'u çağırt.

Resullerin 10, 6 Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simun adlı bir dericinin yanında kalıyor."

Resullerin 10, 7 Kendisiyle konuşan melek uzaklaştıktan sonra Kornelius, iki uşağıyla özel yardımcılarından dindar bir askeri çağırdı.

Resullerin 10, 8 Kendilerine her şeyi anlattıktan sonra onları Yafa'ya gönderdi.

Resullerin 10, 9 Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırlarken, saat* on iki sularında Petrus dua etmek için dama çıktı.

Resullerin 10, 10 Acıkınca da yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti.

Resullerin 10, 11 Göğün açıldığını ve büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtılarak yeryüzüne indirildiğini gördü.

Resullerin 10, 12 Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı.

Resullerin 10, 13 Bir ses ona, "Kalk Petrus, kes ve ye!" dedi.

Resullerin 10, 14 "Asla olmaz, ya Rab!" dedi Petrus. "Hiçbir zaman bayağı ya da murdar* herhangi bir şey yemedim."

Resullerin 10, 15 Ses tekrar, ikinci kez duyuldu; Petrus'a, "Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme" dedi.

Resullerin 10, 16 Bu, üç kez tekrarlandı. Sonra çarşafı andıran nesne hemen göğe alındı.

Resullerin 10, 17 Petrus şaşkınlık içindeydi. Gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini düşünürken, Kornelius'un gönderdiği adamlar sora sora Simun'un evinin kapısına kadar geldiler.

Resullerin 10, 18 Evdekilere seslenerek, "Petrus diye tanınan Simun burada mı kalıyor?" diye sordular.

Resullerin 10, 19 Petrus hâlâ görümün anlamını düşünürken Ruh ona, "Bak, üç kişi seni arıyor" dedi.

Resullerin 10, 20 "Haydi kalk, aşağı in. Hiç çekinmeden onlarla git. Çünkü onları ben gönderdim."

Resullerin 10, 21 Petrus aşağı inip adamlara, "Aradığınız kişi benim" dedi. "Gelişinizin sebebi ne acaba?"

Resullerin 10, 22 "Doğru ve Tanrı'dan korkan, bütün Yahudi ulusunca iyiliğiyle tanınan, Kornelius adında bir yüzbaşı var" dediler. "Kutsal bir melek ona, seni evine çağırıp senin söyleyeceklerini dinlemesini buyurdu."

Resullerin 10, 23 Bunun üzerine Petrus onları içeri alıp konuk etti. Ertesi gün Petrus kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafa'daki kardeşlerden bazıları da ona katıldı.

Resullerin 10, 24 İkinci gün Sezariye'ye vardılar. Bu arada Kornelius, akraba ve yakın dostlarını toplamış onları bekliyordu.

Resullerin 10, 25 Eve giren Petrus'u karşıladı, tapıncasına ayaklarına kapandı.

Resullerin 10, 26 Petrus ise onu ayağa kaldırarak, "Kalk, ben de insanım" dedi.

Resullerin 10, 27 Petrus Kornelius'la konuşa konuşa içeri girdiğinde birçok insanın toplanmış olduğunu gördü.

Resullerin 10, 28 Onlara şöyle dedi: "Bir Yahudi'nin başka ulustan biriyle ilişki kurmasının, onu ziyaret etmesinin töremize aykırı olduğunu bilirsiniz. Oysa Tanrı bana, hiç kimseye bayağı ya da murdar* dememem gerektiğini gösterdi.

Resullerin 10, 29 Bu nedenle, çağırıldığım zaman hiç itiraz etmeden geldim. Şimdi, beni ne amaçla

çağırttığınızı sorabilir miyim?"

Resullerin 10, 30 Kornelius, "Üç gün önce bu sıralarda, saat* üçte evimde dua ediyordum" dedi.

"Birdenbire, parlak giysili bir adam önüme çıkıverdi.

Resullerin 10, 31 'Kornelius' dedi, 'Tanrı senin duanı işitti, verdiği sadakaları andı.

Resullerin 10, 32 Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun'u çağırt. O, deniz kıyısında oturan derici Simun'un evinde kalıyor.'

Resullerin 10, 33 Bunun üzerine sana hemen adam yolladım. Sen de lütfedip geldin. İşte şimdi biz hepimiz, Rab'bin sana buyurduğu her şeyi dinlemek üzere Tanrı'nın önünde toplanmış bulunuyoruz."

Resullerin 10, 34 O zaman Petrus söz alıp şöyle dedi: "Tanrı'nın insanlar arasında ayırım yapmadığını, ama kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi, ulusuna bakmaksızın kabul ettiğini gerçekten anlıyorum.

Resullerin 10, 35 (#10:34)

Resullerin 10, 36 Tanrı'nın, herkesin Rabbi olan İsa Mesih aracılığıyla esenliği müjdeleyerek İsrailoğulları'na ilettiği bildiriden haberiniz vardır.

Resullerin 10, 37 Yahya'nın vaftiz* çağrısından sonra Celile'den başlayarak bütün Yahudiye'de meydana gelen olayları, Tanrı'nın, Nasıralı İsa'yı nasıl Kutsal Ruh'la ve kudretle meshettiğini* biliyorsunuz. İsa her yanı dolaşarak iyilik yapıyor, İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi.

Resullerin 10, 38 (#10:37)

Resullerin 10, 39 "Biz İsa'nın, Yahudiler'in ülkesinde ve Yeruslaim'de yaptıklarının hepsine tanık olduk. O'nu çarmıha gerip öldürdüler.

Resullerin 10, 40 Ama Tanrı O'nu üçüncü gün diriltti ve açıkça görünmesini sağladı.

Resullerin 10, 41 İsa halkın tümüne değil de, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklara -ölümünden dirilmesinden sonra kendisiyle birlikte yiyip içen bizlere- göründü.

Resullerin 10, 42 Tanrı tarafından ölümlerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu.

Resullerin 10, 43 Peygamberlerin hepsi O'nunla ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanır."

Resullerin 10, 44 Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi.

Resullerin 10, 45 Petrus'la birlikte gelen Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh armağanının öteki uluslardan olanların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar.

Resullerin 10, 46 Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrı'yı yücelttiklerini duyuyorlardı. O zaman Petrus, "Bunlar, tıpkı bizim gibi Kutsal Ruh'u almışlar. Suyu vaftiz* olmalarına kim engel olabilir?" dedi.

Resullerin 10, 47 (#10:46)

Resullerin 10, 48 Böylelikle onların İsa Mesih adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus'a, birkaç gün yanlarında kalması için ricada bulundular.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 11

İçindekiler

Elçilerle bütün Yahudiye'deki kardeşler, öteki ulusların da Tanrı'nın sözünü kabul ettiklerini duyular.

Resullerin 11, 2 Ama Petrus Yeruslaim'e gittiği zaman sünnet yanlıları onu eleştirdiler.

Resullerin 11, 3 "Sünnetsiz* kişilerin evine gidip yemek yemişsin!" dediler.

Resullerin 11, 4 Petrus baştan başlayarak olanları tek tek onlara anlattı.

Resullerin 11, 5 "Ben Yafa Kenti'nde dua ediyordum" dedi. "Kendimden geçerek bir görün gördüm. Büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtıldığını, bunun gökten inip benim bulunduğum yere kadar geldiğini gördüm.

Resullerin 11, 6 Gözlerimi çarşafa dikip dikkatle baktım. Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan dört ayaklılar, yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm.

Resullerin 11, 7 Sonra bir sesin bana, 'Kalk, Petrus, kes ve ye!' dediğini işittim.

Resullerin 11, 8 "Asla olmaz, ya Rab!" dedim. 'Ağzıma hiçbir zaman bayağı ya da murdar* bir şey girmedi.'

Resullerin 11, 9 "Ses ikinci kez gökten geldi: 'Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme' dedi.

Resullerin 11, 10 Bu, üç kez tekrarlandı; sonra her şey yeniden göğe alındı.

Resullerin 11, 11 "Tam o sırada Sezariye'den bana gönderilen üç kişi, bulunduğumuz evin önünde durdular.

Resullerin 11, 12 Ruh bana, ayrım gözetmeden onlarla birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler, varıp adamın evine girdik.

Resullerin 11, 13 Adam bize, evinde beliren meleği nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: 'Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun'u çağırt.

Resullerin 11, 14 O sana, senin ve bütün ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek.'

Resullerin 11, 15 "Ben konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi, onların da üzerine indi.

Resullerin 11, 16 O zaman Rab'bin söylediği şu sözü anımsadım: 'Yahya suyla vaftiz* etti, sizler ise Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.'

Resullerin 11, 17 Böylelikle Tanrı, Rab İsa Mesih'e inanmış olan bizlere verdiği armağanın aynısını onlara veriyse, ben kimim ki Tanrı'ya karşı koyayım?"

Resullerin 11, 18 Bunları dinledikten sonra yatıştılar. Tanrı'yı yücelterek şöyle dediler: "Demek ki Tanrı, tövbe etme ve yaşama kavuşma fırsatını öteki uluslara da vermiştir."

Resullerin 11, 19 İstefanos'un öldürülmesiyle başlayan baskı sonucu dağılan imanlılar, Fenike, Kıbrıs ve Antakya'ya kadar gittiler. Tanrı sözünü sadece Yahudiler'e duyuruyorlardı.

Resullerin 11, 20 Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazı adamlar Antakya'ya gidip Grekler'le* de konuşmaya başladılar. Onlara Rab İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdiler.

Resullerin 11, 21 Onların arasında etkin olan Rab'bin gücü sayesinde çok sayıda kişi inanıp Rab'be döndü.

Resullerin 11, 22 Olup bitenlerin haberi, Yeruslaim'deki kiliseye* ulaştı. Bunun üzerine imanlılar Barnaba'yı Antakya'ya gönderdiler.

Resullerin 11, 23 Kutsal Ruh'la ve imanla dolu, iyi bir adam olan Barnaba, Antakya'ya varıp Tanrı lütfunun meyvelerini görünce sevindi. Herkesi, candan ve yürekten Rab'be bağlı kalmaya özendirdi. Sonuç olarak Rab'be daha birçok kişi kazanıldı.

Resullerin 11, 24 (#11:23)

Resullerin 11, 25 Sonra Barnaba, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti. Onu bulunca da Antakya'ya getirdi. Böylece Barnaba'yla Saul bir yıl boyunca oradaki inanlılar topluluğuyla* bir araya gelerek büyük bir kitleyi eğittiler. Öğrencilere ilk kez Antakya'da Mesihçiler adı verildi.

Resullerin 11, 26 (#11:25)

Resullerin 11, 27 O günlerde Yeruslaim'den Antakya'ya bazı peygamberler geldi.

Resullerin 11, 28 Bunlardan Hagavos adlı biri ortaya çıkıp bütün dünyada şiddetli bir kıtlık olacağını Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kıtlık, Klavdius'un imparatorluğu sırasında oldu.

Resullerin 11, 29 Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere

gönderilmek üzere yardım toplamayı kararlaştırdılar.

Resullerin 11, 30 Bu kararı yerine getirip bağışlarını Barnaba ve Saul'un eliyle kilisenin ihtiyarlarına* gönderdiler.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 12

[İçindekiler](#)

O sırada kral Hirodes*, kiliseden* bazı kişilere eziyet etmeye başladı.

Resullerin 12, 2 Yuhanna'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürttü.

Resullerin 12, 3 Yahudiler'in bundan memnun kaldığını görünce ardından Petrus'u da yakalattı. Bunu, Mayasız Ekmek Bayramı* sırasında yaptı.

Resullerin 12, 4 Petrus'u tutuklatıp hapse attırdı ve dörder kişilik dört takım askerin gözetimine teslim etti. Fısıh Bayramı'ndan* sonra onu halkın önünde yargılamak niyetindeydi.

Resullerin 12, 5 Bu nedenle Petrus hapiste tutuldu. Ama inanlılar topluluğu* onun için Tanrı'ya hararetle dua ediyordu.

Resullerin 12, 6 Petrus, Hirodes'in kendisini yargılayacağı günden önceki gece, çift zincirle bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapıda duran nöbetçiler de zindanın güvenliğini sağlıyordu.

Resullerin 12, 7 Birdenbire Rab'bin bir meleği görüldü ve hücrede bir ışık parladı. Melek, Petrus'un boğruüne dokunup onu uyandırdı. "Çabuk, kalk!" dedi. O anda zincirler Petrus'un bileklerinden düştü.

Resullerin 12, 8 Melek ona, "Kuşağını bağla, çarıklarını giy" dedi. Petrus da söyleneni yaptı. "Abanı giy, beni izle" dedi melek.

Resullerin 12, 9 Petrus onu izleyerek dışarı çıktı. Ama meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görüm gördüğünü sanıyordu.

Resullerin 12, 10 Birinci ve ikinci nöbetçiye geçerek kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı, önlerinde kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca yürüdüler, sonra melek ansızın Petrus'un yanından ayrıldı.

Resullerin 12, 11 O zaman kendine gelen Petrus, "Rab'bin bana meleğini gönderdiğini şimdi gerçekten anlıyorum" dedi. "O beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının uğrayacağını umduğu bütün belalardan kurtardı."

Resullerin 12, 12 Petrus olanların farkına varınca Markos diye tanınan Yuhanna'nın annesi Meryem'in evine gitti. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu.

Resullerin 12, 13 Petrus'un dış kapıyı çalması üzerine Roda adlı bir hizmetçi kız kapıya bakmaya gitti.

Resullerin 12, 14 Petrus'un sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan tekrar içeri koşarak, "Petrus kapıda duruyor!" diye haber verdi.

Resullerin 12, 15 "Çıldırılmışsın sen!" dediler ona. Ama kız üsteleyince, "Onun meleği olmalı" dediler.

Resullerin 12, 16 Petrus ise kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu görünce şaşırıp kaldılar.

Resullerin 12, 17 Petrus, eliyle susmalarını işaret ederek Rab'bin onu zindandan nasıl çıkardığını anlattı. Sonra, "Bu haberleri Yakup'la öbür kardeşlere iletin" diyerek oradan ayrılıp başka bir yere gitti.

Resullerin 12, 18 Askerler sabahleyin büyük bir telaşa kapıldılar. Birbirlerine, "Petrus'a ne oldu?" diye sordular.

Resullerin 12, 19 Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri için buyruk verdi. Bundan sonra Hirodes, Yahudiye'den Sezariye'ye gidip bir süre orada kaldı.

Resullerin 12, 20 Bu arada Sur ve Sayda halklarına ateş püskürüyordu. Bunlar birleşip kendisiyle görüşmeye geldiler. Önce kralın başdanışmanı Vlastus'u kendi taraflarına çekerek barış isteğinde bulundular. Çünkü kendi ülkelerinin gereksindiği yiyecekler kralın ülkesinden sağlanıyordu.

Resullerin 12, 21 Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtına oturarak halka bir konuşma yaptı.

Resullerin 12, 22 Halk, "Bu bir insanın sesi değil, bir ilahın sesidir!" diye bağııyordu.

Resullerin 12, 23 O anda Rab'bin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Tanrı'ya ait olan yüceliği kendine mal etmişti. İçi kurtlarca kemirilerek can verdi.

Resullerin 12, 24 Tanrı'nın sözü ise yayılıyor, etkisini artırıyordu.

Resullerin 12, 25 Görevlerini tamamlayan Barnaba'yla Saul, Markos diye tanınan Yuhanna'yı yanlarına alarak Yeruslaim'den döndüler.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 13

İçindekiler

Antakya'daki kilisede* peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnaba, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı* Hirodes'le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul.

Resullerin 13, 2 Bunlar Rab'be tapınıp oruç* tutarlarken Kutsal Ruh kendilerine şöyle dedi: "Barnaba'yla Saul'u, kendilerini çağırılmış olduğum görev için bana ayırın."

Resullerin 13, 3 Böylece oruç tutup dua ettikten sonra, Barnaba'yla Saul'un üzerine ellerini koyup onları yolcu ettiler.

Resullerin 13, 4 Kutsal Ruh'un buyruğuyla yola çıkan Barnaba'yla Saul, Selefkıye'ye gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler.

Resullerin 13, 5 Salamis'e varınca Yahudiler'in havralarında Tanrı'nın sözünü duyurmaya başladılar. Yuhanna'yı da yardımcı olarak yanlarına almışlardı.

Resullerin 13, 6 Adayı baştan başa geçerek Ba'fa geldiler. Orada büyücü ve sahte peygamber Baryeşu adında bir Yahudi'yle karşılaştılar.

Resullerin 13, 7 Baryeşu, Vali Sergius Pavlus'a yakın biriydi. Akıllı bir kişi olan vali, Barnaba'yla Saul'u çağırıp Tanrı'nın sözünü dinlemek istedi. Ne var ki Baryeşu büyücü anlamına gelen öbür adıyla Elimas- onlara karşı koyarak valiyi iman etmekten caydırmaya çalıştı.

Resullerin 13, 8 (#13:7)

Resullerin 13, 9 Ama Kutsal Ruh'la dolan Saul, yani Pavlus, gözlerini Elimas'a dikerek, "Ey İblis'in oğlu!" dedi. "Yüreğin her türlü hile ve sahtekârlıkla dolu; doğru olan her şeyin düşmanısın. Rab'bin düz yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin?"

Resullerin 13, 10 (#13:9)

Resullerin 13, 11 İşte şimdi Rab'bin eli sana karşı kalktı. Kör olacaksın, bir süre gün ışığını göremeyeceksin." O anda adamın üzerine bir sis, bir karanlık çöktü. Dört dönerek, elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini aramaya başladı.

Resullerin 13, 12 Olanları gören vali, Rab'le ilgili öğretiyi hayranlıkla karşıladı ve iman etti.

Resullerin 13, 13 Pavlus'la beraberindekiler Baftan denize açılıp Pamfilya bölgesinin Perge Kenti'ne gittiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yerusâlim'e döndü.

Resullerin 13, 14 Onlar Perge'den yollarına devam ederek Pisidya sınırındaki Antakya'ya geçtiler. Şabat Günü* havraya girip oturdular.

Resullerin 13, 15 Kutsal Yasa ve peygamberlerin yazıları okunduktan sonra, havranın yöneticileri onlara, "Kardeşler, halka verecek bir öğüdünüz varsa buyurun, konuşun" diye haber yolladılar.

Resullerin 13, 16 Pavlus ayağa kalktı, eliyle bir işaret yaparak, "Ey İsrâilliler ve Tanrı'dan korkan* yabancılar, dinleyin" dedi.

Resullerin 13, 17 "Bu halkın, yani İsrail'in Tanrısı, bizim atalarımızı seçti ve Mısır'da gurbette yaşadıkları süre içinde onları büyük bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı, çölde yaklaşık kırk yıl onlara katlandı.

Resullerin 13, 18 (#13:17)

Resullerin 13, 19 Kenan ülkesinde yenilgiye uğrattığı yedi ulusun topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Bütün bunlar aşağı yukarı dört yüz elli yıl sürdü. "Sonra Tanrı, Peygamber Samuel'in zamanına kadar onlar için hakimler yetiştirdi.

Resullerin 13, 20 (#13:19)

Resullerin 13, 21 Halk bir kral isteyince, Tanrı onlar için Benyamın oymağından Kiş oğlu Saul'u yetiştirdi. Saul kırk yıl krallık yaptı.

Resullerin 13, 22 Tanrı, onu tahttan indirdikten sonra onlara kral olarak Davut'u başa geçirdi.

Onunla ilgili şu tanıklıkta bulundu: 'İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar.'

Resullerin 13, 23 Tanrı, verdiği sözü tutarak bu adamın soyundan İsrail'e bir Kurtarıcı, İsa'yı gönderdi.

Resullerin 13, 24 İsa'nın gelişinden önce Yahya, bütün İsrail halkını, tövbe edip vaftiz* olmaya çağırdı.

Resullerin 13, 25 Yahya görevini tamamlarken şöyle diyordu: 'Beni kim sanıyorsunuz? Ben Mesih* değilim. Ama O benden sonra geliyor. Ben O'nun ayağındaki çarığın bağını çözmeye bile layık değilim.'

Resullerin 13, 26 "Kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve Tanrı'dan korkan yabancılar, bu kurtuluş bildirisi bize gönderildi.

Resullerin 13, 27 Çünkü Yeruşalim'de yaşayanlar ve onların yöneticileri İsa'yı reddettiler. O'nu mahkûm etmekle her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirmiş oldular.

Resullerin 13, 28 O'nda ölüm cezasını gerektiren herhangi bir suç bulamadıkları halde, Pilatus'tan O'nun idamını istediler.

Resullerin 13, 29 O'nunla ilgili yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra O'nu çarmıhtan indirip mezara koydular.

Resullerin 13, 30 Ama Tanrı O'nu ölümden diriltti.

Resullerin 13, 31 İsa, daha önce kendisiyle birlikte Celile'den Yeruşalim'e gelenlere günlerce görüldü. Bu kişiler şimdi halka O'nun tanıklığını yapıyor.

Resullerin 13, 32 "Biz de size Müjde'yi duyuruyoruz: Tanrı İsa'yı diriltmekle, atalarımıza verdiği sözü, onların çocukları olan bizler için yerine getirmiştir. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi: 'Sen benim Oğlum'sun, Bugün ben sana Baba oldum.'

Resullerin 13, 33 (#13:32)

Resullerin 13, 34 "Tanrı, O'nu asla çürümek üzere ölümden dirilttiğini şu sözlerle belirtmiştir: 'Size, Davut'a söz verdiğim Kutsal ve güvenilir nimetleri vereceğim.'

Resullerin 13, 35 "Bunun için başka bir yerde de şöyle der: 'Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.'

Resullerin 13, 36 "Davut, kendi kuşağında Tanrı'nın amacı uyarınca hizmet ettikten sonra gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti.

Resullerin 13, 37 Oysa Tanrı'nın dirilttiği Kişi'nin bedeni çürümedi.

Resullerin 13, 38 Dolayısıyla kardeşler, şunu bilin ki, günahların bu Kişi aracılığıyla bağışlanacağı size duyurulmuş bulunuyor. Şöyle ki, iman eden herkes, Musa'nın Yasası'yla aklanamadığınız her suçtan O'nun aracılığıyla aklanır.

Resullerin 13, 39 (#13:38)

Resullerin 13, 40 Dikkat edin, peygamberlerin sözünü ettiği şu durum sizin başınıza gelmesin: 'Bakın, siz alay edenler, Şaşkına dönüp yok olun! Sizin gününüzde bir iş yapıyorum, Öyle bir iş ki, biri size anlatsa inanmazsınız.'

Resullerin 13, 41 (#13:40)

Resullerin 13, 42 Pavlus'la Barnaba havradan çıkarken halk onları, bir sonraki Şabat Günü aynı konular üzerinde konuşmaya çağırdı.

Resullerin 13, 43 Havradaki topluluk dağılınca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı'ya tapan yabancıardan birçoğu onların ardından gitti. Pavlus'la Barnaba onlarla konuşarak onları devamlı Tanrı'nın lütfunda yaşamaya özendirdiler.

Resullerin 13, 44 Ertesi Şabat Günü kent halkının hemen hemen tümü Rab'bin sözünü dinlemek için toplanmıştı.

Resullerin 13, 45 Kalabalığı gören Yahudiler büyük bir kıskançlık içinde, küfürlerle Pavlus'un söylediklerine karşı çıktılar.

Resullerin 13, 46 Pavlus'la Barnaba ise cesaretle karşılık verdiler: "Tanrı'nın sözünü ilk önce size bildirmemiz gerekiyordu. Siz onu reddettiğinize ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinize göre, biz şimdi öteki uluslara gidiyoruz.

Resullerin 13, 47 Çünkü Rab bize şöyle buyurmuştur: 'Yeryüzünün dört bucağına kurtuluş götürmen için Seni uluslara ışık yaptım.'

Resullerin 13, 48 Öteki uluslardan olanlar bunu işitince sevindiler ve Rab'bin sözünü yücelttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti.

Resullerin 13, 49 Böylece Rab'bin sözü bütün yörede yayıldı.

Resullerin 13, 50 Ne var ki Yahudiler, Tanrı'ya tapan saygın kadınlarla kentin ileri gelen erkeklerini kışkırttılar, Pavlus'la Barnaba'ya karşı bir baskı hareketi başlatıp onları bölge sınırlarının dışına

attılar.

Resullerin 13, 51 Bunun üzerine Pavlus'la Barnaba, onlara bir uyarı olsun diye ayaklarının tozunu silkerek Konya'ya gittiler.

Resullerin 13, 52 Öğrenciler ise sevinç ve Kutsal Ruh'la doluydu.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 14

[İçindekiler](#)

Aynı şekilde Konya'da da Yahudiler'in havrasına giren Pavlus'la Barnaba öyle etkili konuştular ki, hem Yahudiler'den hem de Grekler'den* çok kişi iman etti.

Resullerin 14, 2 Ama inanmayan Yahudiler, öteki uluslardan olanları kardeşlere karşı kıskırtarak zihinlerini bulandırdılar.

Resullerin 14, 3 Orada uzunca bir süre kalan Pavlus'la Barnaba, Rab hakkında cesaretle konuşuyorlardı. Rab de onlara belirtiler ve harikalar yapma gücü vererek kendi lütfunu açıklayan bildiriye doğruladı.

Resullerin 14, 4 Kent halkı ikiye bölündü. Bazıları Yahudiler'in, bazıları da elçilerin tarafını tuttu.

Resullerin 14, 5 Yahudiler'le öteki uluslardan olanlar ve bunların yöneticileri, elçileri hırpalayıp taşla tutmak için düzen kurdular.

Resullerin 14, 6 Bunu öğrenen Pavlus'la Barnaba, Likaonya'nın Listra ve Derbe kentlerine ve çevre bölgeye kaçarak oralarda da Müjde'yi yaydılar.

Resullerin 14, 7 (#14:6)

Resullerin 14, 8 Listra'da, ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğuştan kötürümdü, hiç yürüyemiyordu.

Resullerin 14, 9 Pavlus'un söylediklerini dinledi. Onu dikkatle süzen Pavlus, iyileştirilebileceğine imanı olduğunu görerek yüksek sesle ona, "Kalk, ayaklarının üzerinde dur!" dedi. Adam yerinden fırlayıp yürümeye başladı.

Resullerin 14, 10 (#14:9)

Resullerin 14, 11 Pavlus'un ne yaptığını gören halk Likaonya dilinde, "Tanrılar insan kılığına girip yanımıza inmiş!" diye haykırdı.

Resullerin 14, 12 Barnaba'ya Zeus, Pavlus'a da konuşmada öncülük ettiği için Hermes adını taktılar.

Resullerin 14, 13 Kentin hemen dışında bulunan Zeus Tapınağı'nın kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi, halkla birlikte elçilere kurban sunmak istedi.

Resullerin 14, 14 Ne var ki elçiler, Barnaba'yla Pavlus, bunu duyunca giysilerini yırtarak kalabalığın içine daldılar.

Resullerin 14, 15 "Efendiler, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" diye bağırdılar. "Biz de sizin gibi insanız, aynı yaradılışa sahibiz. Size müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylerden vazgeçmeye, yeri, göğü, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratan, yaşayan Tanrı'ya dönmeye çağırıyoruz.

Resullerin 14, 16 Geçmiş çağlarda Tanrı, bütün ulusların kendi yollarından gitmelerine izin verdi.

Resullerin 14, 17 Yine de kendini tanıksız bırakmadı. Size iyilik ediyor. Gökten yağmur yağdırıyor, çeşitli ürünleriyle mevsimleri düzenliyor, sizi yiyecekle doyurup yüreklerinizi sevinçle dolduruyor."

Resullerin 14, 18 Bu sözlerle bile halkın kendilerine kurban sunmasını güçlükle engelleyebildiler.

Resullerin 14, 19 Ne var ki, Antakya ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler, halkı kendi taraflarına çekerek Pavlus'u taşladılar; onu ölmüş sanarak kentin dışına sürüklediler.

Resullerin 14, 20 Ama öğrenciler çevresinde toplanınca Pavlus ayağa kalkıp kente döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe'ye gitti.

Resullerin 14, 21 O kentte de Müjde'yi duyurup birçok öğrenci edindiler. Antakya'ya Dönüş Pavlus'la Barnaba daha sonra Listra, Konya ve Antakya'ya dönerek öğrencileri ruhça pekiştirdiler, imana bağlı kalmaları için onlara cesaret verdiler. "Tanrı'nın Egemenliği'ne*", birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir" diyorlardı.

Resullerin 14, 22 (#14:21)

Resullerin 14, 23 İmanlılar için her kilisede* ihtiyarlar* seçtiler. Dua ve oruçla* onları, inandıkları Rab'be emanet ettiler.

Resullerin 14, 24 Pisidya bölgesinden geçerek Pamfilya'ya geldiler.

Resullerin 14, 25 Perge'de Tanrı sözünü bildirdikten sonra Antalya'ya gittiler.

Resullerin 14, 26 Oradan gemiyle, artık tamamlamış bulundukları görev için Tanrı'nın lütfuna emanet edildikleri yer olan Antakya'ya döndüler.

Resullerin 14, 27 Oraya vardıklarında imanlılar topluluğunu* bir araya getirip Tanrı'nın kendileri aracılığıyla neler yaptığını, öteki uluslara* iman kapısını nasıl açtığını anlattılar.

Resullerin 14, 28 Oradaki öğrencilerin yanında uzun bir süre kaldılar.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 15

İçindekiler

Yahudiye'den gelen bazı kişiler Antakya'daki kardeşlere, "Siz Musa'nın töresi uyarınca sünnet olmadıkça kurtulamazsınız" diye öğretiyorlardı.

Resullerin 15, 2 Pavlus'la Barnaba bu adamlarla bir hayli çekişip tartıştılar. Sonunda Pavlus'la Barnaba'nın, başka birkaç kardeşle birlikte Yerusâlim'e gidip bu sorunu elçiler ve ihtiyarlarla* görüşmesi kararlaştırıldı.

Resullerin 15, 3 Böylece kilise* tarafından gönderilenler, öteki uluslardan* olanların Tanrı'ya nasıl döndüğünü anlata anlata Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçerek bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler.

Resullerin 15, 4 Yerusâlim'e geldiklerinde inanlılar topluluğu*, elçiler ve ihtiyarlarca iyi karşılandılar. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar.

Resullerin 15, 5 Ne var ki, Ferisi* mezhebinden bazı imanlılar kalkıp şöyle dediler: "Öteki uluslardan olanları sünnet etmek ve onlara Musa'nın Yasası'na uymalarını buyurmak gerekir."

Resullerin 15, 6 Elçilerle ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için toplandılar.

Resullerin 15, 7 Uzunca bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara, "Kardeşler" dedi, "Öteki uluslar Müjde'nin bildirisini benim ağzımdan duyup inansınlar diye Tanrı'nın uzun zaman önce aranızdan beni seçtiğini biliyorsunuz.

Resullerin 15, 8 İnsanın yüreğini bilen Tanrı, Kutsal Ruh'u tıpkı bize verdiği gibi onlara da vermekle, onları kabul ettiğini gösterdi.

Resullerin 15, 9 Onlarla bizim aramızda hiçbir ayırım yapmadı, iman etmeleri üzerine yüreklerini arındırdı.

Resullerin 15, 10 Öyleyse, ne bizim ne de atalarımızın taşıyamadığı bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı'yı deniyorsunuz?

Resullerin 15, 11 Bizler, Rab İsa'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz; onlar da öyle."

Resullerin 15, 12 Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı. Barnaba'yla Pavlus, Tanrı'nın kendileri aracılığıyla öteki uluslar arasında yaptığı harikalarla belirttileri tek tek anlattılar.

Resullerin 15, 13 Onlar konuşmalarını bitirince Yakup söz aldı: "Kardeşler, beni dinleyin" dedi.

Resullerin 15, 14 "Simun, Tanrı'nın öteki uluslardan kendine ait olacak bir halk çıkarmak amacıyla onlara ilk kez nasıl yaklaştığını anlatmıştır.

Resullerin 15, 15 Peygamberlerin sözleri de bunu doğrulamaktadır. Yazılmış olduğu gibi: 'Bundan sonra ben geri dönüp, Davut'un yıkık konutunu yeniden kuracağım. Onun yıkıntılarını yeniden kurup Onu tekrar ayağa kaldıracam.

Resullerin 15, 16 (#15:15)

Resullerin 15, 17 Öyle ki, geriye kalan insanlar, Bana ait olan bütün uluslar Rab'bi arasınlar. Bunları ta başlangıçtan bildiren Rab, İşte böyle diyor.'

Resullerin 15, 18 (#15:17)

Resullerin 15, 19 "Bu nedenle, kanımca öteki uluslardan Tanrı'ya dönenlere güçlük çıkarmamalıyız.

Resullerin 15, 20 Ancak putlara sunulup murdar* hale gelen etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan sakınmaları gerektiğini onlara yazmalıyız.

Resullerin 15, 21 Çünkü çok eski zamanlardan beri Musa'nın sözleri her kentte duyurulmakta, her Şabat Günü* havralarda okunmaktadır." Öteki Uluslardan Olan İmanlılara Mektup

Resullerin 15, 22 Bunun üzerine bütün inanlılar topluluğuyla* elçiler ve ihtiyarlar*, kendi aralarından seçtikleri adamları Pavlus ve Barnaba'yla birlikte Antakya'ya göndermeye karar verdiler. Kardeşlerin önde gelenlerinden Barsabba denilen Yahuda ile Silas'ı seçtiler.

Resullerin 15, 23 Onların eliyle şu mektubu yolladılar: "Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye ve Kilikya'da bulunan siz kardeşlere selam!

Resullerin 15, 24 Bizden bazı kişilerin yanınıza geldiğini, sözleriyle sizi tedirgin edip aklınızı karıştırdığını duyduk. Oysa onları biz göndermedik.

Resullerin 15, 25 Bu nedenle aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlus'la birlikte size göndermeye oybirliğiyle karar verdik.

Resullerin 15, 26 Bu ikisi, Rabbimiz İsa Mesih'in adı uğruna canlarını gözden çıkarmış kişilerdir.

Resullerin 15, 27 Kararımız uyarınca size Yahuda ile Silas'ı gönderiyoruz. Onlar aynı şeyleri sözlü olarak da aktaracaklar.

Resullerin 15, 28 Kutsal Ruh ve bizler, gerekli olan şu kuralların dışında size herhangi bir şey yüklememeyi uygun gördük: Putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve fuhuştan sakınmalısınız. Bunlardan kaçınırsanız, iyi edersiniz. Esen kalın."

Resullerin 15, 29 (#15:28)

Resullerin 15, 30 Adamlar böylece yola koyulup Antakya'ya gittiler. Topluluğu bir araya getirerek onlara mektubu verdiler.

Resullerin 15, 31 İmanlılar, mektuptaki yüreklendirici sözleri okuyunca sevindiler.

Resullerin 15, 32 Kendileri peygamber olan Yahuda ile Silas, birçok konuşmalar yaparak kardeşleri yüreklendirip ruhça pekiştirdiler.

Resullerin 15, 33 Bir süre orada kaldıktan sonra, kendilerini göndermiş olanların yanına dönmek üzere kardeşler tarafından esenlikle yolcu edildiler.

Resullerin 15, 34 (TEXT OMITTED)

Resullerin 15, 35 Pavlus'la Barnaba ise Antakya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte öğretiler Rab'bin sözünü müjdelediler.

Resullerin 15, 36 Bundan bir süre sonra Pavlus Barnaba'ya, "Rab'bin sözünü duyurduğumuz bütün kentlere dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim" dedi.

Resullerin 15, 37 Barnaba, Markos denilen Yuhanna'yı da yanlarında götürmek istiyordu.

Resullerin 15, 38 Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerini yüzüstü bırakıp birlikte göreve devam etmeyen Markos'u yanlarında götürmeyi uygun görmedi.

Resullerin 15, 39 Aralarında öylesine keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markos'u alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı.

Resullerin 15, 40 Silas'ı seçen Pavlus ise, kardeşlerce Rab'bin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı.

Resullerin 15, 41 Suriye ve Kilikya bölgelerini dolaşarak inanlı topluluklarını* pekiştirdi.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 16

İçindekiler

Pavlus, Derbe ve Listra'ya da uğradı. Listra'da Timoteos adında bir İsa öğrencisi vardı. Annesi imanlı bir Yahudi, babası ise Grek'ti*.

Resullerin 16, 2 Listra ve Konya'daki kardeşler ondan övgüyle söz ediyorlardı.

Resullerin 16, 3 Timoteos'u kendisiyle birlikte götürmek isteyen Pavlus, oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi, babasının Grek olduğunu biliyordu.

Resullerin 16, 4 Kent kent dolaşarak Yeruşalim'deki elçilerle ihtiyarların* aldığı kararları imanlılara iletiyor, bunlara uymalarını istiyorlardı.

Resullerin 16, 5 Böylelikle toplulukların* imanı güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.

Resullerin 16, 6 Kutsal Ruh'un, Tanrı sözünü Asya İli'nde* yaymalarını engellemesi üzerine Pavlus'la arkadaşları Friky ve Galatya bölgesinden geçtiler.

Resullerin 16, 7 Misya sınırına geldiklerinde Bitinya bölgesine geçmek istediler. Ama İsa'nın Ruhu onlara izin vermedi.

Resullerin 16, 8 Bunun üzerine Misya'dan geçip Troas Kenti'ne gittiler.

Resullerin 16, 9 O gece Pavlus bir görüm gördü. Önünde Makedonyalı bir adam durmuş, ona yalvarıyordu: "Makedonya'ya geçip bize yardım et" diyordu.

Resullerin 16, 10 Pavlus'un gördüğü bu görümden sonra hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Tanrı'nın bizi, Müjde'yi oradakilere duyurmaya çağırdığı sonucuna varmıştık.

Resullerin 16, 11 Troas'tan denize açılıp doğru Semadirek Adası'na, ertesi gün de Neapolis'e gittik.

Resullerin 16, 12 Oradan da Filipi'ye geçtik. Burası bir Roma yerleşim merkezi ve Makedonya'nın o bölgesinde önemli bir kentti. Birkaç gün bu kentte kaldık.

Resullerin 16, 13 Şabat Günü* kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşünüyorduk. Oturduk, orada toplanmış kadınlarla konuşmaya başladık.

Resullerin 16, 14 Bizi dinleyenler arasında Tiyatira Kenti'nden Lidya adında bir kadın vardı. Mor kumaş ticareti yapan Lidya, Tanrı'ya tapan biriydi. Pavlus'un söylediklerine kulak vermesi için Rab onun yüreğini açtı.

Resullerin 16, 15 Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz* olduktan sonra bizi evine çağırdı. "Beni Rab'bin bir inanlısı kabul ediyorsanız, gelin, evimde kalın" dedi ve bizi razıetti.

Resullerin 16, 16 Bir gün biz dua yerine giderken, karşımıza, falcılık ruhuna tutulmuş köle bir kız çıktı. Bu kız, gelecekte haber vererek efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu.

Resullerin 16, 17 Pavlus'u ve bizleri izleyerek, "Bu adamlar yüce Tanrı'nın kullarıdır, size kurtuluş yolunu bildiriyorlar!" diye bağırıp durdu.

Resullerin 16, 18 Ve günlerce sürdürdü bunu. Sonunda, bundan çok rahatsız olan Pavlus arkasına dönerek ruha, "İsa Mesih'in adıyla, bu kızın içinden çıkmanı buyuruyorum" dedi. Ruh hemen kızın içinden çıktı.

Resullerin 16, 19 Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşı meydanına, yetkililerin önüne sürüklediler.

Resullerin 16, 20 Onları yargıçların karşısına çıkartarak, "Bu adamlar Yahudi'dir" dediler, "Kentimizi altüst ettiler. Biz Romalılar için benimsenmesi ve uygulanması yasak birtakım töreler yayıyorlar."

Resullerin 16, 21 (#16:20)

Resullerin 16, 22 Halk da Pavlus'la Silas'a yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerini yırtıp sıyrarak değnekle dövülmeleri için buyruk verdi.

Resullerin 16, 23 Onları iyice dövdürdükten sonra hapse attılar. Zindancıya, onları sıkı güvenlik altında tutmasını buyurdular.

Resullerin 16, 24 Bu buyruğu alan zindancı onları hapisanenin iç bölmesine atarak ayaklarını tomruğa vurdu.

Resullerin 16, 25 Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'yı ilahilerle yüceltiyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyordu.

Resullerin 16, 26 Birdenbire öyle şiddetli bir deprem oldu ki, tutukevi temelden sarsıldı. Bir anda bütün kapılar açıldı, herkesin zincirleri çözüldü.

Resullerin 16, 27 Zindancı uyandı. Zindan kapılarını açık görünce kılıcını çekip canına kıymak istedi. Çünkü tutukluların kaçtığını sanmıştı.

Resullerin 16, 28 Ama Pavlus yüksek sesle, "Canına kıyma, hepimiz buradayız!" diye seslendi.

Resullerin 16, 29 Zindancı ışık getirip içeri daldı. Titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı.

Resullerin 16, 30 Onları dışarı çıkarak, "Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerekir?" diye sordu.

Resullerin 16, 31 Onlar, "Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz" dediler.

Resullerin 16, 32 Sonra kendisine ve ev halkının hepsine Rab'bin sözünü bildirdiler.

Resullerin 16, 33 Gecenin o saatinde zindancı onları götürüp yaralarını yıkadı. Sonra hem kendisi hem ev halkı hemen vaftiz* oldu.

Resullerin 16, 34 Pavlus'la Silas'ı evine götürerek sofraya kurdu. Tanrı'ya inanmak, onu ve evindekilerin hepsini

sevince boğmuştı.

Resullerin 16, 35 Gün doğunca yargıçlar görevlileri göndererek, "O adamları serbest bırak" dediler.

Resullerin 16, 36 Zindancı bu sözleri Pavlus'a iletti. "Yargıçlar serbest bırakılmanız için haber gönderdi. Şimdi çıkabilirsiniz, esenlikle gidin" dedi.

Resullerin 16, 37 Ama Pavlus görevlilere şöyle dedi: "Roma vatandaşı* olduğumuz halde, bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse attılar. Şimdi bizi gizlice mi kovacaklar? Olmaz böyle şey! Kendileri gelsinler, bizi alıp çıkarsınlar!"

Resullerin 16, 38 Görevliler bu sözleri yargıçlara iletti. Yargıçlar, Pavlus'la Silas'ın Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular.

Resullerin 16, 39 Gelip özür dilediler. Sonra onları dışarı çıkararak kentten ayrılmalarını rica ettiler.

Resullerin 16, 40 Pavlus'la Silas zindandan çıkınca Lidya'nın evine gittiler. Kardeşlerle görüşüp onları yüreklendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 17

İçindekiler

Amfipolis ve Apollonya'dan geçerek Selanik'e geldiler. Burada Yahudiler'in bir havrası vardı.

Resullerin 17, 2 Pavlus, her zamanki gibi Yahudiler'e giderek art arda üç Şabat Günü* onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı.

Resullerin 17, 3 Mesih'in* acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğine dair açıklamalarda bulunuyor, kanıtlar gösteriyordu. "Size duyurmakta olduğum bu İsa, Mesih'tir" diyordu.

Resullerin 17, 4 Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri gelen kadınların da birçoğu ikna olup Pavlus'la Silas'a katıldılar.

Resullerin 17, 5 Yahudiler bunu kışkırdı. Çarşı pazardan topladıkları bazı kötü insanlardan bir kalabalık oluşturup kentte kargaşalık çıkarttılar. Pavlus'la Silas'ı bulmak ve halkın önünde yargılamak amacıyla Yason'un evine saldırdılar.

Resullerin 17, 6 Onları bulamayınca, Yason ile bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklediler. "Dünyayı altüst eden o adamlar buraya da geldiler" diye bağıyorlardı.

Resullerin 17, 7 "Yason onları evine aldı. Onların hepsi, İsa adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezar'ın* buyruklarına karşı geliyorlar."

Resullerin 17, 8 Bu sözleri işiten kalabalık ve kentin yetkilileri telaşa kapıldı.

Resullerin 17, 9 Sonunda yetkililer Yason ve öbürlerini kefaletle serbest bıraktılar.

Resullerin 17, 10 Kardeşler hemen o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya Kenti'ne gönderdiler. Onlar oraya varınca Yahudiler'in havrasına gittiler.

Resullerin 17, 11 Veriya'daki Yahudiler Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak her gün Kutsal Yazılar'ı inceliyor, öğretilenlerin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı.

Resullerin 17, 12 Böylelikle içlerinden birçokları ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman etti.

Resullerin 17, 13 Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Veriya'da da Tanrı'nın sözünü duyurduğunu öğrenince oraya gittiler, halkı kışkırtıp ayağa kaldırdılar.

Resullerin 17, 14 Bunun üzerine kardeşler Pavlus'u hemen deniz kıyısına yolladılar. Silas ile Timoteos ise Veriya'da kaldılar.

Resullerin 17, 15 Pavlus'la birlikte gidenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Sonra Pavlus'tan, Silas'la Timoteos'un bir an önce kendisine yetişmeleri yolunda buyruk alarak geri döndüler.

Resullerin 17, 16 Onları Atina'da bekleyen Pavlus, kenti putlarla dolu görünce yüreğinde derin bir acı duydu.

Resullerin 17, 17 Bu nedenle, gerek havrada Yahudiler'le ve Tanrı'ya tapan yabancılarla, gerek her gün çarşı meydanında karşılaştığı kişilerle tartışıp durdu.

Resullerin 17, 18 Epikürcü ve Stoacı bazı filozoflar onunla atışmaya başladılar. Kimi, "Bu lafebesi ne demek istiyor?" derken, kimi de, "Galiba yabancı ilahların haberciliğini yapıyor" diyordu. Çünkü Pavlus, İsa'yla ve dirilişe ilgili Müjde'yi duyuruyordu.

Resullerin 17, 19 Onlar Pavlus'u alıp Ares Tepesi Kurulu'na götürdüler. Ona, "Yaydığın bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?" dediler.

Resullerin 17, 20 "Kulağımıza yabancı gelen bazı konulardan söz ediyorsun. Bunların anlamını öğrenmek isteriz."

Resullerin 17, 21 Bütün Atinalılar ve kentte bulunan yabancılar, vakitlerini hep yeni düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi.

Resullerin 17, 22 Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun önüne çıkıp şunları söyledi: "Ey Atinalılar, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum.

Resullerin 17, 23 Ben çevrede dolaşırken, tapındığınız yerleri incelerken üzerinde, BİLİNMEYEN TANRI'YA diye yazılmış bir sunağa bile rastladım. Sizin bilmeden tapındığınız bu Tanrı'yı ben size tanıtayım.

Resullerin 17, 24 "Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz.

Resullerin 17, 25 Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi.

Resullerin 17, 26 Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı.

Resullerin 17, 27 Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hiçbirimizden uzak değildir.

Resullerin 17, 28 Nitekim, 'O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O'nda varız.' Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, 'Biz de O'nun soyundanız.'

Resullerin 17, 29 "Tanrı'nın soyundan olduğumuza göre, tanrısal özün, insan düşüncesi ve becerisiyle biçimlendirilmiş altın, gümüş ya da taştan bir nesneye benzediğini düşünmemeliyiz.

Resullerin 17, 30 Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe

etmesini buyuruyor.

Resullerin 17, 31 Çünkü dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir."

Resullerin 17, 32 Ölülerin dirilmesiyle ilgili sözleri duyunca kimi alay etti, kimi de, "Seni bu konuda bir daha dinlemek isteriz" dedi.

Resullerin 17, 33 Bunun üzerine Pavlus aralarından çıkıp gitti.

Resullerin 17, 34 Birkaç kişi ona katılıp inandı. Bunların arasında kurul üyesi Dionisios, Damaris adlı bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 18

[İçindekiler](#)

Bundan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e gitti.

Resullerin 18, 2 Orada Pontus doğumlu, Akvila adında bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu. Bunlar, Klavdius'un bütün Yahudiler'in Roma'yı terk etmesi yolundaki buyruğu üzerine, kısa süre önce İtalya'dan gelmişlerdi. Akvila ile Priskilla'nın yanına giden Pavlus, aynı meslekten olduğundan onlarla kalıp çalıştı. Çünkü meslekleri çadırcılıktı.

Resullerin 18, 3 (#18:2)

Resullerin 18, 4 Pavlus, her Şabat Günü* havrada tartışarak hem Yahudiler'i hem Grekler'i ikna etmeye çalışıyordu.

Resullerin 18, 5 Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus kendini tümüyle Tanrı sözünü yaymaya verdi. Yahudiler'e, İsa'nın Mesih* olduğuna dair tanıklık ediyordu.

Resullerin 18, 6 Ama Yahudiler karşı gelip ona sövmeye başlayınca Pavlus, giysilerini silkerek, "Başınıza geleceklerin sorumlusu sizsiniz!" dedi. "Sorumluluk benden gitti. Bundan böyle öteki uluslara gideceğim."

Resullerin 18, 7 Pavlus oradan çıktı, Tanrı'ya tapan Titius Yustus adlı birinin evine gitti. Yustus'un evi havranın bitişiğindeydi.

Resullerin 18, 8 Havranın yöneticisi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rab'be inandı. Pavlus'u dinleyen Korintliler'den birçoğu da inanıp vaftiz* oldu.

Resullerin 18, 9 Bir gece Rab bir görümde Pavlus'a, "Korkma" dedi, "Konuş, susma!"

Resullerin 18, 10 Ben seninle birlikteyim; hiç kimse sana dokunmayacak, kötülük yapmayacak. Çünkü bu kentte benim halkım çoktur."

Resullerin 18, 11 Pavlus, orada bir buçuk yıl kaldı ve halka sürekli Tanrı'nın sözünü öğretti.

Resullerin 18, 12 Gallio'nun Ahaya Valisi olduğu sıralarda, hep birlikte Pavlus'a karşı gelen Yahudiler onu mahkemeye çıkardılar.

Resullerin 18, 13 "Bu adam Yasa'ya aykırı biçimde Tanrı'ya tapınmaları için insanları kandırıyor" dediler.

Resullerin 18, 14 Pavlus tam söze başlayacakken Gallio Yahudiler'e şöyle dedi: "Ey Yahudiler, davanız bir haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, sizleri sabırla dinlemem gerekirdi.

Resullerin 18, 15 Ama sorun bir öğreti, bazı adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğuna göre, bu davaya kendiniz bakın. Ben böyle şeylere yargıçlık etmek istemem."

Resullerin 18, 16 Sonra Gallio onları mahkemeden kovdu.

Resullerin 18, 17 Hep birlikte, havranın yöneticisi Sostenis'i yakalayıp mahkemenin önünde dövdüler. Gallio ise olup bitenlere hiç aldırmadı.

Resullerin 18, 18 Pavlus Korint'teki kardeşlerin yanında bir süre daha kaldı. Sonra onlarla vedalaştı, Priskilla ve Akvila ile birlikte Suriye'ye gitmek üzere gemiyle yola çıktı. Adakta bulunmuş olduğu için Kenhere'de saçlarını kestirmişti.

Resullerin 18, 19 Efes'e vardıkları zaman Priskilla ve Akvila'yı orada bıraktı. Kendisi havraya giderek Yahudiler'le tartışmaya başladı.

Resullerin 18, 20 Bunlar daha uzun bir süre kalmasını istedilerse de, Pavlus kabul etmedi.

Resullerin 18, 21 Ama onlara veda ederken, "Tanrı dilerse yanınıza yine döneceğim" dedi. Sonra Efes'ten denize açıldı.

Resullerin 18, 22 Sezariye'ye vardktan sonra Yeruşalim'e gidip oradaki kiliseyi* ziyaret etti, oradan da Antakya'ya geçti.

Resullerin 18, 23 Bir süre orada kaldıktan sonra yola çıktı; Galatya bölgesini ve Frikya'yı dolaşarak bütün öğrencileri ruhça pekiştirdi.

Resullerin 18, 24 Bu arada İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi Efes'e geldi. Üstün bir konuşma yeteneği olan Apollos, Kutsal Yazılar'ı çok iyi biliyordu.

Resullerin 18, 25 Rab'bin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşuyor ve sadece Yahya'nın vaftizini* bildiği halde İsa'yla ilgili gerçekleri doğru öğretiyordu.

Resullerin 18, 26 Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Kendisini dinleyen Priskilla ile Akvila, onu yanlarına alarak Tanrı yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar.

Resullerin 18, 27 Apollos Ahaya'ya gitmek isteyince kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onu iyi karşılamaları için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Apollos Ahaya'ya varınca Tanrı'nın lütfuyla iman etmiş olanlara çok yardım etti.

Resullerin 18, 28 Şöyle ki Kutsal Yazılar'dan, İsa'nın Mesih* olduğunu kanıtlayarak Yahudiler'in iddialarını açıkça ve güçlü bir şekilde çürüttü.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 19

İçindekiler

Apollos Korint'teyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efes'e geldi. Orada bazı öğrencileri bularak onlara, "İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruh'u aldınız mı?" diye sordu. "Kutsal Ruh'un varlığından haberimiz yok ki!" dediler.

Resullerin 19, 2 (#19:1)

Resullerin 19, 3 "Öyleyse neye dayanarak vaftiz* oldunuz?" diye sordu. "Yahya'nın öğretilerine dayanarak vaftiz olduk" dediler.

Resullerin 19, 4 Pavlus, "Yahya'nın yaptığı vaftiz, tövbeyle ilgili bir vaftizdi" dedi. "Halka, kendisinden sonra gelecek Olan'a, yani İsa'ya inanmalarını söyledi."

Resullerin 19, 5 Onlar bunu duyunca, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular.

Resullerin 19, 6 Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar.

Resullerin 19, 7 Aşağı yukarı on iki kişiydiler.

Resullerin 19, 8 Havraya giren Pavlus cesaretle konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartışıp durdu, onları Tanrı'nın Egemenliği* konusunda ikna etmeye çalıştı.

Resullerin 19, 9 Ne var ki, bazıları sert bir tutum takınıp ikna olmamakta direndiler ve İsa'nın yolunu halkın önünde kötülemeye başladılar. Bunun üzerine Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de alıp götürdü ve Tiranus'un dershanesinde her gün tartışmalarını sürdürdü.

Resullerin 19, 10 Bu durum iki yıl sürdü. Sonunda Yahudi olsun Grek* olsun, Asya İli'nde* yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti.

Resullerin 19, 11 Tanrı, Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yaratıyordu.

Resullerin 19, 12 Şöyle ki, Pavlus'un bedenine değen peşkir ve peştamallar hasta olanlara götürüldüğünde, hastalıkları yok oluyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu.

Resullerin 19, 13 Çevrede dolaşıp kötü ruhları kovmakla uğraşan bazı Yahudiler de kötü ruhlara tutsak olanları Rab İsa'nın adını anarak kurtarmaya kalkıştılar. "Pavlus'un tanıttığı İsa'nın adıyla size emrediyoruz!" diyorlardı.

Resullerin 19, 14 Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı.

Resullerin 19, 15 Kötü ruh ise onlara şöyle karşılık verdi: "İsa'yı biliyor, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?"

Resullerin 19, 16 İçinde kötü ruh bulunan adam onlara saldırdı, hepsini alt ederek bozguna uğrattı. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtı.

Resullerin 19, 17 Bu haber, Efes'te yaşayan bütün Yahudiler'le Grekler'e ulaştı. Hepsini bir korku aldı ve Rab İsa'nın adı büyük bir saygınlık kazandı.

Resullerin 19, 18 İman edenlerin birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip anlatıyordu.

Resullerin 19, 19 Büyücülükle uğraşmış bir sürü kişi de kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktılar. Kitapların değerini hesapladıklarında toplam elli bin gümüş tuttuğunu gördüler.

Resullerin 19, 20 Böylelikle Rab'bin sözü güçlü biçimde yayılıp etkinlik kazanıyordu.

Resullerin 19, 21 Pavlus, bu olup bitenlerden sonra Makedonya ve Ahaya'dan geçip Yerusâlim'e gitmeye karar verdi. "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem gerek" diyordu.

Resullerin 19, 22 Yardımcılarından ikisini, Timoteos ile Erastus'u Makedonya'ya göndererek kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı.

Resullerin 19, 23 O sırada İsa'nın yoluna ilişkin büyük bir kargaşalık çıktı.

Resullerin 19, 24 Artemis Tapınağı'nın gümüşten maketlerini yapan Dimitrios adlı bir kuyumcu, el sanatçılarına bir hayli iş sağlıyordu.

Resullerin 19, 25 Sanatçıları ve benzer işlerle uğraşanları bir araya toplayarak onlara şöyle dedi: "Efendiler, bu işten büyük kazanç sağladığımızı biliyorsunuz.

Resullerin 19, 26 Ama Pavlus denen bu adamın, elle yapılan tanrıların gerçek tanrılar olmadığını söyleyerek yalnız Efes'te değil, neredeyse bütün Asya İli'nde* çok sayıda kişiyi kandırıp saptırdığını görüyor ve duyuyorsunuz.

Resullerin 19, 27 Hem bu sanatımız saygınlığını yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadır, hem de ulu tanrıça Artemis'in Tapınağı'nın hiçe sayılması ve bütün Asya İli'yle bütün dünyanın tapındığı tanrıçanın, ululuğundan yoksun kalması tehlikesi vardır."

Resullerin 19, 28 Oradakiler bunu duyunca öfkeyle doldular. "Efesliler'in Artemisi uludur!" diye bağırmağa başladılar.

Resullerin 19, 29 Kent büsbütün karıştı. Halk, Pavlus'un yol arkadaşlarından Makedonyalı Gayus ve Aristarhus'u yakalayıp sürükleyerek birlikte tiyatroya koştu.

Resullerin 19, 30 Pavlus halkın arasına girmek istediye de, öğrenciler onu bırakmadı.

Resullerin 19, 31 Hatta, Pavlus'un dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber yollayarak tiyatrodan görünmemesi için yalvardılar.

Resullerin 19, 32 Tiyatrodaki topluluk karışıklık içindeydi. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Çoğu ne için toplandığını bile bilmiyordu.

Resullerin 19, 33 Yahudiler İskender'i öne çıkarınca kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. Eliyle bir işaret yapan İskender, halka savunmasını yapmak istedi.

Resullerin 19, 34 Ama halk kendisinin Yahudi olduğunu anlayınca hep bir ağızdan yaklaşık iki saat boyunca, "Efesliler'in Artemisi uludur!" diye bağırıp durdu.

Resullerin 19, 35 Kalabalığı yatıştıran belediye yazmanı, "Ey Efesliler" dedi, "Efes Kenti'nin, ulu Artemis Tapınağı'nın ve gökten düşen kutsal taşın bekçisi olduğunu bilmeyen var mı?"

Resullerin 19, 36 Bunları hiç kimse inkâr edemez. Bunun için sakın olmanız ve düşüncesiz bir şey yapmamanız gerekir.

Resullerin 19, 37 Buraya getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınakları yağma ettiler, ne de tanrıçamıza sövdüler.

Resullerin 19, 38 Dimitrios ve sanatçı arkadaşlarının herhangi birinden şikâyeti varsa, mahkemeler açık, yargıçlar da var. Karşılıklı suçlamalarını orada yapsınlar.

Resullerin 19, 39 Soruşturacağınız başka bir durum varsa, bunun yasal bir toplantıda çözümlenmesi gerekir.

Resullerin 19, 40 Bugünkü olaylardan ötürü ayaklanma suçundan yargılanmak tehlikesindeyiz. Hiçbir gerekçesi olmayan bu kargaşanın hesabını veremeyeceğiz."

Resullerin 19, 41 Bunları söyledikten sonra topluluğu dağıttı.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 20

İçindekiler

Pavlus, kargaşalık yatıştıktan sonra öğrencileri çağırıp onları yüreklendirdi. Sonra kendilerine veda ederek Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı.

Resullerin 20, 2 O yöreleri dolaşarak imanlıları yüreklendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra Yunanistan'a gitti.

Resullerin 20, 3 Orada üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla gitmek üzereyken Yahudiler'in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle dönüşü Makedonya üzerinden yapmaya karar verdi.

Resullerin 20, 4 Piros oğlu Veriyalı Sopater, Selanikliler'den Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos ve Asya İli'nden* Tihikos ile Trofimos onunla birlikte gittiler.

Resullerin 20, 5 Bunlar önden gidip bizi Troas'ta beklediler.

Resullerin 20, 6 Biz de Mayasız Ekmek Bayramı'ndan* sonra Filip'i'den denize açılıp beş günde Troas'a gelerek onlarla buluştuk. Orada yedi gün kaldık.

Resullerin 20, 7 Haftanın ilk günü* ekmek bölmek için bir araya toplandığımızda Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını gece yarısına dek sürdürdü.

Resullerin 20, 8 Toplanmış olduğumuz üst kattaki odada birçok kandil yanıyordu.

Resullerin 20, 9 Eftihos adlı bir delikanlı pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça Eftihos'u uyku bastı. Uykuya dalınca da ikinci kattan aşağı düştü ve yerden ölüsü kaldırıldı.

Resullerin 20, 10 Aşağı inen Pavlus delikanlının üzerine kapanıp onu kucakladı. "Telaşlanmayın, yaşıyor!" dedi.

Resullerin 20, 11 Sonra yukarı çıkıp ekmek böldü ve yemek yedi. Gün doğuncaya dek onlarla uzun uzun konuştu, sonra oradan ayrıldı.

Resullerin 20, 12 Çocuğu diri olarak evine götüren imanlılar bu olaydan büyük cesaret aldılar.

Resullerin 20, 13 Biz önden giderek gemiye bindik ve Assos'a hareket ettik. Pavlus'u oradan alacaktık. Kendisi karadan gitmek istediği için bunu böyle düzenlemişti.

Resullerin 20, 14 Bizi Assos'ta karşılayınca onu gemiye alıp Midilli'ye geçtik.

Resullerin 20, 15 Oradan denize açılıp ertesi gün Sakız Adası'nın karşısına geldik. Üçüncü gün Sisam'a uğradık ve bir gün sonra Milet'e vardık.

Resullerin 20, 16 Pavlus, Asya İli'nde vakit kaybetmemek için Efes'e uğramamaya karar vermişti. Pentikost Günü Yeruslaim'de olabilmek umuduyla acele ediyordu.

Resullerin 20, 17 Pavlus, Milet'ten Efes'e haber yollayarak kilisenin ihtiyarlarını* yanına çağırttı.

Resullerin 20, 18 Yanına geldikleri zaman onlara şöyle dedi: "Asya İli'ne* ayak bastığım ilk günden beri, sizinle bulduğum bütün süre boyunca, nasıl davrandığımı biliyorsunuz.

Resullerin 20, 19 Yahudiler'in kurduğu düzenlerden çektiğim sıkıntıların ortasında Rab'be tam bir alçakgönüllülükle, gözyaşları içinde kulluk ettim.

Resullerin 20, 20 Yararlı olan herhangi bir şeyi size duyurmaktan, gerek açıkta gerek evden eve dolaşarak size öğretmekten çekinmedim.

Resullerin 20, 21 Hem Yahudiler'i hem de Grekler'i*, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve Rabbimiz İsa'ya inanmaya çağırdım.

Resullerin 20, 22 "Şimdi de Ruh'a boyun eğerek Yeruslaim'e gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum.

Resullerin 20, 23 Ancak Kutsal Ruh, beni zincirler ve sıkıntıların beklediğine dair her kentte beni uyarıyor.

Resullerin 20, 24 Canımı hiç önemsemiyorum, ona değer vermiyorum. Yeter ki yarışı bitireyim ve Rab İsa'dan aldığım görevi, Tanrı'nın lütfunu bildiren Müjde'ye tanıklık etme görevini tamamlayayım.

Resullerin 20, 25 "Şimdi aralarında dolaşıp Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurduğum sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum.

Resullerin 20, 26 Bu yüzden bugün size şunu açıkça söyleyeyim: Ben kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim.

Resullerin 20, 27 Tanrı'nın isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim.

Resullerin 20, 28 Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rab bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere atandınız.

Resullerin 20, 29 Ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranızda gireceğini biliyorum.

Resullerin 20, 30 Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için sizin aranızdan da sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak.

Resullerin 20, 31 Bunun için uyanık durun. Üç yıl boyunca, aralıksız, gece gündüz demeden, gözyaşı dökerek her birinizi nasıl uyardığımı hatırlayın.

Resullerin 20, 32 "Şimdi sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunu bildiren söze emanet ediyorum. Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olan bütün insanlar arasında mirasa kavuşturacak güçtedir.

Resullerin 20, 33 Ben hiç kimsenin altınına, gümüşüne ya da giysisine göz dikmedim.

Resullerin 20, 34 Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de benimle birlikte olanların gereksinmelerini karşılamak için hizmet etmiştir.

Resullerin 20, 35 Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz ve Rab İsa'nın, 'Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur' diyen sözünü unutmamamız gerektiğini gösterdim."

Resullerin 20, 36 Pavlus bu sözleri söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti.

Resullerin 20, 37 Sonra hepsi acı acı ağlayarak Pavlus'un boynuna sarıldılar, onu öptüler.

Resullerin 20, 38 Onları en çok üzen, "Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz" demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 21

İçindekiler

Onlardan ayrılınca denize açılıp doğru İstanköy'e gittik. Ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geçtik.

Resullerin 21, 2 Fenike'ye gidecek bir gemi bulduk, buna binip denize açıldık.

Resullerin 21, 3 Kıbrıs'ı görünce güneyinden geçerek Suriye'ye yöneldik ve Sur Kenti'nde karaya çıktık. Gemi, yükünü orada boşaltacaktı.

Resullerin 21, 4 İsa'nın oradaki öğrencilerini arayıp bulduk ve yanlarında bir hafta kaldık. Öğrenciler Ruh'un yönlendirmesiyle Pavlus'u Yerus alim'e gitmemesi için uyardılar.

Resullerin 21, 5 Günümüz dolunca kentten ayrılıp yolumuza devam ettik. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına kadar geçirdiler. Deniz kıyısında diz çöküp dua ettik.

Resullerin 21, 6 Birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler.

Resullerin 21, 7 Sur'dan deniz yolculuğumuza devam ederek Batlamya Kenti'ne geldik. Oradaki kardeşleri ziyaret edip bir gün yanlarında kaldık.

Resullerin 21, 8 Ertesi gün ayrılıp Sezariye'ye geldik. Yediler'den biri olan müjdeci Filipus'un evine giderek onun yanında kaldık.

Resullerin 21, 9 Bu adamın peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı vardı.

Resullerin 21, 10 Oraya varışımızdan birkaç gün sonra Yahudiye'den Hagavos adlı bir peygamber geldi.

Resullerin 21, 11 Bu adam bize yaklaşıp Pavlus'un kuşağını aldı, bununla kendi ellerini ayaklarını bağlayarak dedi ki, "Kutsal Ruh şöyle diyor: 'Yahudiler, bu kuşağın sahibini Yerus alim'de böyle bağlayıp öteki uluslara teslim edecekler.'"

Resullerin 21, 12 Bu sözleri duyunca hem bizler hem de oralılar Yerus alim'e gitmemesi için Pavlus'a yalvardık.

Resullerin 21, 13 Bunun üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: "Ne yapıyorsunuz, ne diye ağlayıp yüreğimi sızlatıyorsunuz? Ben Rab İsa'nın adı uğruna Yerus alim'de yalnız bağlanmaya değil, ölmeye de hazırım."

Resullerin 21, 14 Pavlus'u ikna edemeyince, "Rab'bin istediği olsun" diyerek sustuk.

Resullerin 21, 15 Bir süre sonra hazırlığımızı yapıp Yerus alim'e doğru yola çıktık.

Resullerin 21, 16 Sezariye'deki öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde kalacağımız adama, eski öğrencilerden Kıbrıslı Minason'a götürdüler.

Resullerin 21, 17 Yerus alim'e vardığımız zaman kardeşler bizi sevin e karşıladılar.

Resullerin 21, 18 Ertesi gün Pavlus'la birlikte Yakup'u görmeye gittik. İhtiyarların* hepsi orada toplanmıştı.

Resullerin 21, 19 Pavlus, onların hal hatırını sorduktan sonra, hizmetinin aracılığıyla Tanrı'nın öteki uluslar arasında yaptıklarını teker teker anlattı.

Resullerin 21, 20 Bunları işitince Tanrı'yı yücelttiler. Pavlus'a, "Görüyorsun kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı var ve hepsi Kutsal Yasa'nın candan savunucusudur" dediler.

Resullerin 21, 21 "Ne var ki, duyduklarına göre sen öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudiler'e, çocuklarını sünnet etmemelerini, törelerimize uymamalarını söylüyor, Musa'nın Yasası'na sırt çevirmeleri gerektiğini öğretiyormuşsun.

Resullerin 21, 22 Şimdi ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka duyacaklar.

Resullerin 21, 23 Bunun için sana dediğimizi yap. Aramızda adak adanmış dört kişi var.

Resullerin 21, 24 Bunları yanına al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl. Başlarını tıraş edebilmeleri için kurban masraflarını sen öde. Böylelikle herkes, seninle ilgili duyduklarının asılsız olduğunu, senin de Kutsal Yasa'ya uygun olarak yaşadığını anlasın.

Resullerin 21, 25 Öteki uluslardan olan imanlılara gelince, biz onlara, putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve fuhuştan sakınmalarını öngören kararımızı yazmıştık."

Resullerin 21, 26 Bunun üzerine Pavlus o dört kişiyi yanına aldı, ertesi gün onlarla birlikte arınma törenine katıldı. Sonra tapınağı girerek arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her birinin adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi.

Resullerin 21, 27 Yedi günlük süre bitmek üzereydi. Asya İli'nden* bazı Yahudiler Pavlus'u tapınakta görünce bütün kalabalığı kışkırtarak onu yakaladılar.

Resullerin 21, 28 "Ey İsraililer, yardım edin!" diye bağırdılar. "Her yerde herkese, halkımıza, Kutsal Yasa'ya ve bu kutsal yere karşı öğretiler yayan adam budur. Üstelik tapınağı bazı Grekler'i sokarak bu kutsal yeri kirletti."

Resullerin 21, 29 Bu Yahudiler, daha önce kentte Pavlus'un yanında gördükleri Efesli Trofimos'un, Pavlus tarafından tapınağı sokulduğunu sanıyorlardı.

Resullerin 21, 30 Bütün kent ayağı kalkmıştı. Her taraftan koşuşup gelen halk Pavlus'u tutup tapınaktan dışarı sürükledi. Arkasından tapınağın kapıları hemen kapatıldı.

Resullerin 21, 31 Onlar Pavlus'u öldürmeye çalışırken, bütün Yerus alim'in karıştığı haberi Roma taburunun komutanına ulaştı.

Resullerin 21, 32 Komutan hemen yüzbaşıl r  askerleri yanına alarak kalabalığın olduğı yere koştu. Komutanla askerleri gören halk Pavlus'u dövmeyi bıraktı.

Resullerin 21, 33 O zaman komutan yaklaşıp Pavlus'u yakaladı, çift zincirle bağlanması için buyruk verdi. Sonra, "Kimdir bu adam, ne yaptı?" diye sordu.

Resullerin 21, 34 Kalabalıktakilerin her biri ayrı bir şey bağıırıyordu. Kargaşalıktan ötürü kesin bilgi edinemeyen komutan, Pavlus'un kaleye götürölmesini buyurdu.

Resullerin 21, 35 Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalık öylesine azmıştı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar.

Resullerin 21, 36 Kalabalık, "Öldürün onu!" diye bağıırarak onları izliyordu.

Resullerin 21, 37 Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, "Sana bir şey söyleyebilir miyim?" dedi. Komutan, "Grekçe biliyor musun?" dedi.

Resullerin 21, 38 "Sen bundan bir süre önce bir ayaklanma başlatıp dört bin tedhişçiği çöle götüren Mısırlı değil misin?"

Resullerin 21, 39 Pavlus, "Ben Kilikya'dan Tarsuslu bir Yahudi, hiç de önemsiz olmayan bir kentin vatandaşım" dedi. "Rica ederim, halka birkaç söz söylememe izin ver."

Resullerin 21, 40 Komutanın izin vermesi üzerine Pavlus merdivende dikilip eliyle halka bir işaret yaptı. Derin bir sessizlik olunca, İbrani* dilinde konuşmaya başladı.

[İçindekiler](#)

"Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin" dedi.

Resullerin 22, 2 Pavlus'un kendilerine İbrani dilinde seslendiğini duyduklarında daha derin bir sessizlik oldu. Pavlus şöyle devam etti: "Ben Yahudi'yim. Kilikya'nın Tarsus Kenti'nde doğdum ve burada, Yerusolim'de Gamaliel'in dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de Tanrı için gayretle çalışan biriydim.

Resullerin 22, 3 (#22:2)

Resullerin 22, 4 İsa'nın yolundan gidenlere öldüresiye zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp hapse atardım.

Resullerin 22, 5 Başkâhin ile bütün kurul üyeleri söylediklerimi doğrulayabilirler. Onlardan Yahudi kardeşlere yazılmış mektuplar alarak Şam'a doğru yola çıkmıştım. Amacım, oradaki İsa inanlılarını da cezalandırmak üzere bağlayıp Yerusolim'e getirmekti.

Resullerin 22, 6 "Ben öğleye doğru yol alıp Şam'a yaklaşırken, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı.

Resullerin 22, 7 Yere yıkıldım. Bir sesin bana, 'Saul, Saul! Neden bana zulmediyorsun?' dediğini işittim.

Resullerin 22, 8 "Ey Efendim, sen kimsin?" diye sordum. "Ses bana, 'Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsa'yım' dedi.

Resullerin 22, 9 Yanımdakiler ışığı gördülerse de, benimle konuşanın söylediklerini anlamadılar.

Resullerin 22, 10 "Rab, ne yapmalıyım?" diye sordum. "Rab bana, 'Kalk, Şam'a git' dedi, 'Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.'

Resullerin 22, 11 Parlayan ışığın görkeminden gözlerim görmez olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni Şam'a götürdüler.

Resullerin 22, 12 "Orada Hananya adında dindar, Kutsal Yasa'ya bağlı biri vardı. Kentte yaşayan bütün Yahudiler'in kendisinden övgüyle söz ettiği bu adam gelip yanımda durdu ve, 'Saul kardeş, gözlerin görsün!' dedi. Ve ben o anda onu gördüm.

Resullerin 22, 13 (#22:12)

Resullerin 22, 14 "Hananya, 'Atalarımızın Tanrısı, kendisinin isteğini bilmen ve Adil Olan'ı görüp O'nun ağzından bir ses işitmen için seni seçmiştir' dedi.

Resullerin 22, 15 'Görüp işittiklerini bütün insanlara duyurarak O'nun tanıklığını yapacaksın.

Resullerin 22, 16 Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, O'nun adını anarak vaftiz* ol ve günahlarından arın!"

Resullerin 22, 17 "Ben Yerusolim'e döndükten sonra, tapınakta dua ettiğim bir sırada, kendimden geçerek Rab'bi gördüm. Bana, 'Çabuk ol' dedi, 'Yerusolim'den hemen ayrıl. Çünkü benimle ilgili tanıklığımı kabul etmeyecekler.'

Resullerin 22, 18 (#22:17)

Resullerin 22, 19 "Ya Rab' dedim, 'Benim havradan havraya giderek sana inananları tutuklayıp dövdüğümü biliyorlar.

Resullerin 22, 20 Üstelik sana tanıklık eden İstefanos'un kanı döküldüğü zaman, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ederek yapılanları onayladım.'

Resullerin 22, 21 "Rab bana, 'Git' dedi, 'Seni uzaktaki uluslara göndereceğim.'"

Resullerin 22, 22 Pavlus'u buraya kadar dinleyenler, bu söz üzerine, "Böylesini yeryüzünden temizlemeli, yaşaması uygun değil!" diye seslerini yükselttiler.

Resullerin 22, 23 Onlar böyle bağırır, üstlüklerini sallayıp havaya toz savururken komutan, Pavlus'un kalenin içine götürülmesini buyurdu. Halkın neden Pavlus'un aleyhine böyle bağırıldığını öğrenmek için onun kamçılanarak sorguya çekilmesini istedi.

Resullerin 22, 24 (#22:23)

Resullerin 22, 25 Kendisini sıırımlarla bağlayıp kollarını geriyorlardı ki, Pavlus orada duran yüzbaşıya, "Mahkemesi yapılmamış bir Roma vatandaşını* kamçılamanız yasaya uygun mudur?" dedi.

Resullerin 22, 26 Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana haber verdi. "Ne yapıyorsun?" dedi. "Bu adam Roma vatandaşıymış."

Resullerin 22, 27 Komutan Pavlus'un yanına geldi, "Söyle bakayım, sen Romalı mısın?" diye sordu. Pavlus da, "Evet" dedi.

Resullerin 22, 28 Komutan, "Ben bu vatandaşlığı yüklü bir para ödeyerek elde ettim" diye karşılık verdi. Pavlus, "Ben ise doğuştan Roma vatandaşıyım" dedi.

Resullerin 22, 29 Onu sorguya çekecek olanlar hemen yanından çekilip gittiler. Kendisini bağlatan komutan da, onun Roma vatandaşı olduğunu anlayınca korktu.

Resullerin 22, 30 Komutan ertesi gün, Yahudiler'in Pavlus'u tam olarak neyle suçladıklarını öğrenmek için onu hapisten getirtti, başkâhinlerle bütün Yüksek Kurul'un* toplanması için buyruk verdi ve onu aşağı indirip Kurul'un önüne çıkardı.

Resullerin Bölüm 23

İçindekiler

Yüksek Kurul'u dikkatle süzen Pavlus, "Kardeşler" dedi, "Ben bugüne dek Tanrı'nın önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım."

Resullerin 23, 2 Başkâhin Hananya, Pavlus'un yanında duranlara onun ağzına vurmaları için buyruk verdi.

Resullerin 23, 3 Bunun üzerine Pavlus ona, "Seni badanalı duvar, Tanrı sana vuracaktır!" dedi. "Hem oturmuş Kutsal Yasa'ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa'yı çiğneyerek beni dövdürüyorsun."

Resullerin 23, 4 Çevrede duranlar, "Tanrı'nın başkâhinine hakaret mi ediyorsun?" dediler.

Resullerin 23, 5 Pavlus, "Kardeşler, başkâhin olduğumu bilmiyordum" dedi. "Nitekim, 'Halkını yönetenleri kötüleme' diye yazılmıştır."

Resullerin 23, 6 Oradakilerden bir bölümünün Saduki*, öbürlerinin de Ferisi* mezhebinden olduğunu anlayan Pavlus, Yüksek Kurul'a şöyle seslendi: "Kardeşler, ben özbeöz Ferisi'yim. Ölülerin dirileceği umudunu beslediğim için yargılanmaktayım."

Resullerin 23, 7 Pavlus'un bu sözü üzerine Ferisiler'le Sadukiler çekişmeye başladılar, Kurul ikiye bölündü.

Resullerin 23, 8 Sadukiler, ölümden diriliş, melek ve ruh yoktur derler; Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar.

Resullerin 23, 9 Kurul'da büyük bir kargaşalık çıktı. Ferisi mezhebinden bazı din bilginleri* kalkıp ateşli bir şekilde, "Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz" diye bağırıyorlar. "Bir ruh ya da bir melek kendisiyle konuşmuşsa, ne olmuş?"

Resullerin 23, 10 Çekişme öyle şiddetlendi ki komutan, Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu. Askerlerin aşağı inip onu zorla aralarından alarak kaleye götürmelerini buyurdu.

Resullerin 23, 11 O gece Rab Pavlus'a görünüp, "Cesur ol" dedi, "Yeruşalim'de benimle ilgili nasıl tanıklık ettinse, Roma'da da öyle tanıklık etmen gerekir."

Resullerin 23, 12 Ertesi sabah Yahudiler aralarında gizli bir anlaşma yaptılar. "Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!" diye ant içtiler.

Resullerin 23, 13 Bu anlaşmaya katılanların sayısı kırkı aşıyordu.

Resullerin 23, 14 Bunlar başkâhinlerle ileri gelenlerin yanına gidip şöyle dediler: "Biz, 'Pavlus'u öldürmeden ağzımıza bir şey koyarsak, bize lanet olsun!' diye ant içtik."

Resullerin 23, 15 Şimdi siz Yüksek Kurul'la* birlikte, Pavlus'a ilişkin durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırarakmış gibi, komutanın onu size getirmesini rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurul'a gelmeden onu öldürmeye hazır olacağız."

Resullerin 23, 16 Ne var ki, Pavlus'un kızkardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu duydu. Varıp kaleye girdi ve haberi Pavlus'a iletti.

Resullerin 23, 17 Yüzbaşılardan birini yanına çağırarak Pavlus, "Bu genci komutana götür, kendisine ileteceği bir haber var" dedi.

Resullerin 23, 18 Yüzbaşı, genci alıp komutana götürdü. "Tutuklu Pavlus beni çağırıp bu genci sana getirmemi rica etti. Sana bir söyleyeceği varmı?" dedi.

Resullerin 23, 19 Komutan, genci elinden tutup bir yana çekti. "Bana bildirmek istediğin nedir?" diye sordu.

Resullerin 23, 20 "Yahudiler sözbirliği ettiler" dedi, "Pavlus'la ilgili durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırmak istiyorlarmış gibi, yarın onu Yüksek Kurul'a götürmeni rica edecekler."

Resullerin 23, 21 Ama sen onlara kanma! Aralarından kırktan fazla kişi ona pusu kurmuş bekliyor. 'Onu ortadan kaldırmadan bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!' diye ant içtiler. Şimdi hazırlar, senden olumlu bir yanıt gelmesini bekliyorlar."

Resullerin 23, 22 Komutan, "Bunları bana açıkladığını hiç kimseye söyleme" diye uyardıktan sonra genci salıverdi.

Resullerin 23, 23 Komutan, yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: "Akşam saat* dokuzda Sezariye'ye hareket etmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın."

Resullerin 23, 24 Ayrıca Pavlus'u bindirip Vali Feliks'in yanına sağ salim ulaştırmak için hayvan sağlayın."

Resullerin 23, 25 Sonra şöyle bir mektup yazdı: "Klavdius Lisias'tan, Sayın Vali Feliks'e selam."

Resullerin 23, 26 (#23:25)

Resullerin 23, 27 Bu adamı Yahudiler yakalamış öldürmek üzereydiler. Ne var ki, kendisinin Roma vatandaşı olduğunu öğrenince askerlerle yetişip onu kurtardım.

Resullerin 23, 28 Kendisini neyle suçladıklarını bilmek istediğim için onu Yahudiler'in Yüksek Kurulu'nun önüne çıkarttım.

Resullerin 23, 29 Suçlamanın, Yahudiler'in yasasına ilişkin bazı sorunlarla ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren herhangi bir suçlama yoktu.

Resullerin 23, 30 Bana bu adama karşı bir tuzak kurulduğu bildirilince onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanlara da kendisiyle ilgili şikâyetlerini sana bildirmelerini buyurdum."

Resullerin 23, 31 Askerler, kendilerine verilen buyruk uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris'e götürdüler.

Resullerin 23, 32 Ertesi gün, atlıları Pavlus'la birlikte yola devam etmek üzere bırakarak kaleye döndüler.

Resullerin 23, 33 Atlılar Sezariye'ye varınca mektubu valiye verip Pavlus'u teslim ettiler.

Resullerin 23, 34 Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus'un hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince, "Seni suçlayanlar da gelsin, o zaman seni dinlerim" dedi. Sonra Pavlus'un, Hirodes'in* sarayında gözaltında tutulması için buyruk verdi.

Resullerin 23, 35 (#23:34)

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 24

[İçindekiler](#)

Bundan beş gün sonra Başkâhin Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir hatip Sezariye'ye gelip Pavlus'la ilgili şikâyetlerini valiye iletiler.

Resullerin 24, 2 Pavlus çağrılınca Tertullus suçlamalarına başladı. "Ey erdemli Feliks!" dedi. "Senin sayende uzun süredir esenlik içinde yaşamaktayız. Aldığın önlemlerle de bu ulusun yararına olumlu gelişmeler kaydedilmiştir. Yaptıklarını, her zaman ve her yerde büyük bir şükranla anıyoruz.

Resullerin 24, 3 (#24:2)

Resullerin 24, 4 Seni fazla yormak istemiyorum; söyleyeceğimiz birkaç sözü hoşgörüyle dinlemeni rica ediyorum.

Resullerin 24, 5 "Biz şunu anladık ki, bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler arasında kargaşalık çıkaran bir fesatçı ve Nasrani tarikatının elebaşlarından biridir.

Resullerin 24, 6 Tapınağı bile kirlitmeye kalkıştı. Ama biz onu yakaladık. Onu sorguya çekersen, onunla ilgili bütün suçlamalarımızın doğruluğunu kendisinden öğrenebilirsin."

Resullerin 24, 7 (TEXT OMITTED)

Resullerin 24, 8 (#24:6)

Resullerin 24, 9 Oradaki Yahudiler de anlatılanların doğru olduğunu söyleyerek bu suçlamalara katıldılar.

Resullerin 24, 10 Valinin bir işareti üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: "Senin yıllardan beri bu ulusa yargıçlık ettiğini bildiğim için, kendi savunmamı sevinçle yapıyorum.

Resullerin 24, 11 Sen kendin de öğrenebilirsin, tapınmak amacıyla Yeruşalim'e gidişimden bu yana sadece on iki gün geçti.

Resullerin 24, 12 Beni ne tapınakta, ne havralarda, ne de kentin başka bir yerinde herhangi biriyle tartışırken ya da halkı ayaklandırmaya çalışırken görmüşlerdir.

Resullerin 24, 13 Şu anda bana yönelttikleri suçlamaları da sana kanıtlayamazlar.

Resullerin 24, 14 Bununla birlikte, sana şunu itiraf edeyim ki, kendilerinin tarikat dedikleri Yol'un bir izleyicisi olarak atalarımızın Tanrısı'na kulluk ediyorum. Kutsal Yasa'da ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye inanıyorum.

Resullerin 24, 15 Aynı bu adamların kabul ettiği gibi, hem doğru kişilerin hem doğru olmayanların ölümden dirileceğine dair Tanrı'ya umut bağladım.

Resullerin 24, 16 Bu nedenle ben gerek Tanrı, gerek insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her zaman özen gösteriyorum.

Resullerin 24, 17 "Uzun yıllar sonra, ulusuma bağışlar getirmek ve adaklar sunmak için Yeruşalim'e geldim.

Resullerin 24, 18 Beni tapınakta adaklar sunarken buldukları zaman arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık ne de karışıklık vardı. Ancak orada Asya İli'nden* bazı Yahudiler bulunuyordu.

Resullerin 24, 19 Onların bana karşı bir diyecekleri varsa, senin önüne çıkıp suçlamalarını belirtmeleri gerekir.

Resullerin 24, 20 Buradakiler de, Yüksek Kurul'un* önündeki duruşmam sırasında bende ne suç bulduklarını açıklasınlar.

Resullerin 24, 21 Önlerine çıkarıldığımda, 'Bugün, ölülerin dirilişi konusunda tarafınızdan yargılanmaktayım' diye seslenmiştim. Olsa olsa beni bu konuda suçlayabilirler."

Resullerin 24, 22 İsa'nın yoluna ilişkin derin bilgisi olan Feliks duruşmayı başka bir güne ertelerken, "Davanızla ilgili kararımı komutan Lisias gelince veririm" dedi.

Resullerin 24, 23 Oradaki yüzbaşıya da Pavlus'u gözaltında tutmasını, ama kendisine biraz serbestlik tanımasını, ona yardımda bulunmak isteyen dostlarından hiçbirine engel olmamasını buyurdu.

Resullerin 24, 24 Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi, Pavlus'u çağırarak Mesih İsa'ya olan inancı konusunda onu dinledi.

Resullerin 24, 25 Pavlus doğruluk, özdenetim ve gelecek olan yargı gününden söz edince Feliks korkuya kapıldı. "Şimdilik gidebilirsin" dedi, "Fırsat bulunca seni yine çağırıyorum."

Resullerin 24, 26 Bir yandan da Pavlus'un kendisine rüşvet vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık çağırır, onunla sohbet ederdi.

Resullerin 24, 27 İki yıl dolunca görevini Porkius Festus'a devreden Feliks, Yahudiler'in gönlünü kazanmak amacıyla Pavlus'u hapse bıraktı.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 25

[İçindekiler](#)

Eyalete vardıktan üç gün sonra Festus, Sezariye'den Yerusalim'e gitti.

Resullerin 25, 2 Başkahinlerle Yahudiler'in ileri gelenleri, Pavlus'la ilgili şikayetlerini ona aıkladılar. Festus'tan kendilerine bir iyilikte bulunmasını isteyerek Pavlus'u Yerusalim'e getirtmesi için yalvardılar. Bu arada pusu kurup Pavlus'u yolda öldüreceklerdi.

Resullerin 25, 3 (#25:2)

Resullerin 25, 4 Festus ise Pavlus'un Sezariye'de tutuklu bulunduğunu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyleyerek, "Aranızda yetkili olanlar benimle gelsinler; bu adam yanlış bir şey yapmışsa, ona karşı suç duyurusunda bulunsunlar" dedi.

Resullerin 25, 5 (#25:4)

Resullerin 25, 6 Festus, onların arasında sadece sekiz on gün kadar kaldı; sonra Sezariye'ye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturarak Pavlus'un getirilmesini buyurdu.

Resullerin 25, 7 Pavlus içeri girince, Yerusalim'den gelen Yahudiler çevresini sardılar ve kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamada bulundular.

Resullerin 25, 8 Pavlus, "Ne Yahudiler'in yasasına, ne tapınağa, ne de Sezar'a* karşı hiçbir günah işlemedim" diyerek kendini savundu.

Resullerin 25, 9 Yahudiler'in gönlünü kazanmak isteyen Festus, Pavlus'a şöyle karşılık verdi: "Yerusalim'e gidip orada benim önümde bu konularda yargılanmak ister misin?"

Resullerin 25, 10 Pavlus, "Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde durmaktayım" dedi, "Burada yargılanmam gerekir. Sen de çok iyi biliyorsun ki, Yahudiler'e karşı hiçbir suç işlemedim.

Resullerin 25, 11 Şayet suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten çekinmem. Yok eğer bunların bana karşı yaptığı suçlamalar asılsız ise, hiç kimse beni onların eline teslim edemez. Davamın Sezar'a iletilmesini istiyorum."

Resullerin 25, 12 Festus, danışma kuruluyla görüştükten sonra şu yanıtı verdi: "Davayı Sezar'a iletin, Sezar'a gideceksin."

Resullerin 25, 13 Birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki, Festus'a bir nezaket ziyaretinde bulunmak üzere Sezariye'ye geldiler.

Resullerin 25, 14 Bir süre orada kaldılar. Bu arada Festus, Pavlus'la ilgili durumu krala anlattı. "Feliks'in tutuklu olarak bıraktığı bir adam var" dedi.

Resullerin 25, 15 "Yerusalim'de bulunduğum sırada Yahudiler'in başkahinleriyle ileri gelenleri, onunla ilgili şikayetlerini aıkladılar, onu cezalandırmamı istediler.

Resullerin 25, 16 "Ben onlara, 'Herhangi bir sanığı, kendisini suçlayanlarla yüzleştirmeden, kendisine yöneltilen ithamlarla ilgili olarak savunma fırsatı vermeden, onu suçlayanların eline teslim etmek Romalılar'ın geleneğine aykırıdır' dedim.

Resullerin 25, 17 Onlar benimle buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı kürsüsüne oturup adamın getirilmesini buyurdum.

Resullerin 25, 18 Ne var ki, kalkıp konuşan davacılar ona, beklediğim türden kötlüklerle ilgili hiçbir suçlama yöneltmediler.

Resullerin 25, 19 Ancak onunla çekiştikleri bazı sorunlar vardı. Bunlar, kendi dinlerine ve ölmüş de Pavlus'un iddiasına göre yaşamakta olan İsa adındaki birine ilişkin konulardı.

Resullerin 25, 20 Bunları nasıl soruşturacağımı bilemediğim için Pavlus'a, Yerusalim'e gidip orada bu konularda yargılanmaya razı olup olmayacağını sordum.

Resullerin 25, 21 Ama kendisi davasını İmparator'a ilettili, İmparator'un kararına dek tutuklu kalmak istedi. Ben de onu İmparator'a göndereceğim zamana kadar tutuklu kalmasını buyurdum."

Resullerin 25, 22 Agrippa Festus'a, "Ben de bu adamı dinlemek istedim" dedi. Festus da, "Yarın onu dinlersin" dedi.

Resullerin 25, 23 Ertesi gün Agrippa ile Berniki büyük bir tantanayla gelip komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte toplantı salonuna girdiler. Festus'un buyruğu üzerine Pavlus içeri getirildi.

Resullerin 25, 24 Festus, "Kral Agrippa ve burada bizimle bulunan bütün efendiler" dedi, "Yerusalim'de olsun, burada olsun, bütün Yahudi halkının bana şikayet ettiği bu adamı göryorsunuz. 'Onu artık yaşatmamalı!' diye haykırıyorlardı.

Resullerin 25, 25 Oysa ben, ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlemediğini anladım. Yine de, kendisi davasının İmparator'a iletilmesini istediğinden, onu göndermeye karar verdim.

Resullerin 25, 26 Ama Efendimiz'e bu adamla ilgili yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu sizin önünüze ve özellikle, Kral Agrippa, senin önüne çıkartmış bulunuyorum. Amacım, bu soruşturmanın sonucunda yazacak bir şey bulabilmektir.

Resullerin 25, 27 Bir tutukluyu İmparator'a gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları belirtmemek bence anlamsız."

Resullerin Bölüm 26

[İçindekiler](#)

Agrippa Pavlus'a, "Kendini savunabilirsin" dedi. Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına şöyle başladı: "Kral Agrippa! Yahudiler'in bana yönelttiği bütün suçlamalarla ilgili olarak savunmamı bugün senin önünde yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum.

Resullerin 26, 2 (#26:1)

Resullerin 26, 3 Özellikle şuna seviniyorum ki, sen Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen birisin. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.

Resullerin 26, 4 "Bütün Yahudiler, gerek başlangıçta kendi memleketimde, gerek Yeruslaim'de, gençliğimden beri nasıl yaşadığımı bilirler.

Resullerin 26, 5 Beni eskiden beri tanır ve isteseler, geçmişte dinimizin en titiz mezhebi olan Ferisiliğe* bağlı yaşadığımı tanıklık edebilirler.

Resullerin 26, 6 Şimdi ise, Tanrı'nın atalarımıza olan vaadine umut bağladığım için burada bulunmakta ve yargılanmaktayım.

Resullerin 26, 7 Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı'ya canla başla kulluk ederek erişmeyi umdukları vaattir. Ey kralım, Yahudiler'in bana yönelttikleri suçlamalar bu umutla ilgilidir.

Resullerin 26, 8 Sizler, Tanrı'nın ölülerini diriltmesini neden 'inanılmaz' görüyorsunuz?

Resullerin 26, 9 "Doğrusu ben de, Nasıralı İsa adına karşı elimden geleni yapmam gerektiği düşüncesindeydim.

Resullerin 26, 10 Ve Yeruslaim'de bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oyumu onların aleyhinde kullandım.

Resullerin 26, 11 Bütün havraları dolaşp sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfretmeye zorlardım. Öylesine kudurmuştum ki, onlara zulmetmek için bulundukları yabancı kentlere bile giderdim.

Resullerin 26, 12 "Bir keresinde başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam'a doğru yola çıkmıştım.

Resullerin 26, 13 Ey kralım, öğlende yolda giderken, gökten gelip benim ve yol arkadaşlarımla çevresini aydınlatan, güneşten daha parlak bir ışık gördüm.

Resullerin 26, 14 Hepimiz yere yıkılmıştık. Bir sesin bana İbrani* dilinde seslendiğini duydum. 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?' dedi. 'Üvendiye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun.'

Resullerin 26, 15 "Ben de, 'Ey Efendim, sen kimsin?' dedim. "'Ben senin zulmettiğin İsa'yım' diye yanıt verdi Rab.

Resullerin 26, 16 'Haydi, ayağa kalk. Seni hizmetimde görevlendirmek için sana göründüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili sana göstereceklerime tanıklık edeceksin.

Resullerin 26, 17 Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan'ın hükümranlığından Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affına kavuşsunlar ve kutsal kılınanların arasında yer alsınlar.'

Resullerin 26, 18 (#26:17)

Resullerin 26, 19 "Bunun için, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme uymazlık etmedim.

Resullerin 26, 20 Önce Şam ve Yeruslaim halkını, sonra bütün Yahudiye bölgesini ve öteki ulusları, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve bu tövbeye yaraşır işler yapmaya çağırdım.

Resullerin 26, 21 Yahudiler'in beni tapınakta yakalayıp öldürmeye kalkmalarının nedeni buydu.

Resullerin 26, 22 Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir.

Resullerin 26, 23 Onlar, Mesih'in* acı çekeceğini ve ölümden dirilenlerin ilki olarak gerek kendi halkına, gerek öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini bildirmişlerdi."

Resullerin 26, 24 Pavlus bu şekilde savunmasını sürdürürken Festus yüksek sesle, "Pavlus, çıldırmışsın sen! Çok okumak seni delirtiyor!" dedi.

Resullerin 26, 25 Pavlus, "Sayın Festus" dedi, "Ben çıldırmış değilim. Gerçek ve akla uygun sözler söylüyorum.

Resullerin 26, 26 Kral bu konularda bilgili olduğu için kendisiyle çekinmeden konuşuyorum. Bu olaylardan hiçbirinin onun dikkatinden kaçmadığı kanısındayım. Çünkü bunlar ücra bir köşede yapılmış işler değildir.

Resullerin 26, 27 Kral Agrippa, sen peygamberlerin sözlerine inanıyor musun? İnandığını biliyorum."

Resullerin 26, 28 Agrippa Pavlus'a şöyle dedi: "Bu kadar kısa bir sürede beni ikna edip Mesihçi mi yapacaksın?"

Resullerin 26, 29 "İster kısa ister uzun sürede olsun" dedi Pavlus, "Tanrı'dan dilerim ki yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes, bu zincirler dışında benim gibi olsun!"

Resullerin 26, 30 Kral, vali, Berniki ve onlarla birlikte oturanlar kalkıp dışarı çıktıktan sonra aralarında şöyle konuştular: "Bu adamın, ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir şey yaptığı yok."

Resullerin 26, 31 (#26:30)

Resullerin 26, 32 Agrippa da Festus'a, "Bu adam davasını Sezar'a* iletmeseydi, serbest bırakılabilirdi" dedi.

[İçindekiler](#)

Resullerin Bölüm 27

İçindekiler

İtalya'ya doğru yelken açmamıza karar verilince, Pavlus'la öteki bazı tutukluları Avgustus taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler.

Resullerin 27, 2 Asya İli'nin* kıyılarındaki limanlara uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek denize açıldık. Selanik'ten Makedonyalı Aristarhus da yanımızdaydı.

Resullerin 27, 3 Ertesi gün Sayda'ya uğradık. Pavlus'a dostça davranan Yulius, ihtiyaçlarını karşılamaları için dostlarının yanına gitmesine izin verdi.

Resullerin 27, 4 Oradan yine denize açıldık. Rüzgar ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgar altından geçtik.

Resullerin 27, 5 Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likya'nın Mira Kenti'ne geldik.

Resullerin 27, 6 Orada, İtalya'ya gidecek bir İskenderiye gemisi bulan yüzbaşı, bizi o gemiye bindirdi.

Resullerin 27, 7 Günlerce ağır ağır yol alarak Knidos Kenti'nin açıklarına güçlkle gelebildik. Rüzgar bize engel olduğundan Salmone burnundan dolanarak Girit'in rüzgar altından geçtik.

Resullerin 27, 8 Kıyı boyunca güçlkle ilerleyerek Laseya Kenti'nin yakınlarında bulunan ve Güzel Limanlar denilen bir yere geldik.

Resullerin 27, 9 Epey vakit kaybetmiştik; oruç günü bile geçmişti. O mevsimde deniz yolculuğu tehlikeli olacaktı. Bu nedenle Pavlus onları uyardı: "Efendiler" dedi, "Bu yolculuğun yalnız yük ve gemiye değil, canlarımıza da çok zarar ve ziyan getireceğini görüyorum."

Resullerin 27, 10 (#27:9)

Resullerin 27, 11 Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerini dinleyeceğine, kaptanla gemi sahibinin sözüne uydu.

Resullerin 27, 12 Liman kışlamaya elverişli olmadığından gemidekilerin çoğu, oradan tekrar denize açılmaya, mümkünse Feniks'e ulaşip kışı orada geçirmeye karar verdiler. Feniks, Girit'in lodos ve karayeke kapalı bir limanıdır.

Resullerin 27, 13 Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca, bekledikleri anın geldiğini sanarak demir aldılar; Girit kıyısını yakından izleyerek ilerlemeye başladılar.

Resullerin 27, 14 Ne var ki, çok geçmeden karadan Evrakilon denen bir kasırga koptu.

Resullerin 27, 15 Kasırgaya tutulan gemi rüzgara karşı gidemeyince, kendimizi sürüklenmeye bıraktık.

Resullerin 27, 16 Gavdos denen küçük bir adanın rüzgar altına sığınarak geminin filikasını güçlkle sağlama alabildik.

Resullerin 27, 17 Filikayı yukarı çektikten sonra halatlar kullanarak gemiyi alttan kuşattılar. Sirte Körfezi'nin sığıklarında karaya oturmaktan korktukları için yelken takımlarını indirip kendilerini sürüklenmeye bıraktılar.

Resullerin 27, 18 Fırtına bizi bir hayli hırpaladığı için ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar.

Resullerin 27, 19 Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar.

Resullerin 27, 20 Günlerce ne güneş ne de yıldızlar görüldü. Fırtına da olanca şiddetiyle sürdüğünden, artık kurtuluş umudunu tümünden yitirmiştik.

Resullerin 27, 21 Adamlar uzun zaman yemek yiyemeyince Pavlus ortaya çıkıp şöyle dedi: "Efendiler, beni dinleyip Girit'ten ayrılmamanız, bu zarar ve ziyana uğramamanız gerekirdi.

Resullerin 27, 22 Şimdi size öğüdüm şu: Cesur olun! Gemi mahvolacak, ama aranızda hiçbir can kaybı olmayacak.

Resullerin 27, 23 Çünkü kendisine ait olduğum, kendisine kulluk ettiğim Tanrı'nın bir meleği bu gece yanıma gelip dedi ki, 'Korkma Pavlus, Sezar'ın* önüne çıkman gerekiyor. Dahası Tanrı, seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini sana bağışlamıştır.'

Resullerin 27, 24 (#27:23)

Resullerin 27, 25 Bunun için efendiler, cesur olun! Tanrı'ya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana bildirildiği gibi olacak.

Resullerin 27, 26 Ancak bir adada karaya oturmamız gerekiyor."

Resullerin 27, 27 On dördüncü gece İyon Denizi'nde sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sezinlediler.

Resullerin 27, 28 Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaç olduğunu gördüler. Biraz ilerledikten sonra bir daha ölçtüler, on beş kulaç olduğunu gördüler.

Resullerin 27, 29 Kayalıklara bindirmekten korkarak kıçtan dört demir attılar ve günün tez doğması için dua ettiler.

Resullerin 27, 30 Bu sırada gemiciler gemiden kaçma girişiminde bulundular. Baş taraftan demir atacaklarmış gibi yapıp filikayı denize indirdiler.

Resullerin 27, 31 Ama Pavlus yüzbaşıyla askerlere, "Bunlar gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız" dedi.

Resullerin 27, 32 Bunun üzerine askerler ipleri kesip filikayı denize düşürdüler.

Resullerin 27, 33 Gün doğmak üzereyken Pavlus herkesi yemek yemeye çağırdı. "Bugün on dört gündür kaygılı bir bekleyiş içindesiniz, hiçbir şey yemeyip aç kaldınız" dedi.

Resullerin 27, 34 "Bunun için size rica ediyorum, yemek yiyin. Kurtuluşunuz için bu gerekli.Hiçbirinizin başından tek kıl bile eksilmeyecektir."

Resullerin 27, 35 Pavlus bunları söyledikten sonra ekme aldı, hepsinin önünde Tanrı'ya şükretti, ekmeği bölüp yemeye başladı.

Resullerin 27, 36 Hepsi bundan cesaret alarak yemek yedi.

Resullerin 27, 37 Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik.

Resullerin 27, 38 Herkes doyduktan sonra, buğdayı denize boşaltarak gemiyi hafiflettiler.

Resullerin 27, 39 Gündüz olunca gördükleri karayı tanıyamadılar. Ama kumsalı olan bir körfez farkederek, mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar verdiler.

Resullerin 27, 40 Demirleri kesip denizde bıraktılar. Aynı anda dümenlerin iplerini çözüp ön yelkeni rüzgara vererek kumsala yöneldiler.

Resullerin 27, 41 Gemi bir kum yükseltisine çarpıp karaya oturdu. Geminin başı kuma saplanıp kımıldamaz oldu, kıç tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı.

Resullerin 27, 42 Askerler, tutuklulardan hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmek niyetindeydi.

Resullerin 27, 43 Ama Pavlus'u kurtarmak isteyen yüzbaşı askerleri bu düşünceden vazgeçirdi. Önce yüzme bilenlerin denize atlayıp karaya çıkmalarını, sonra geriye kalanların, kiminin tahtalara kiminin de geminin öbür döküntülerine tutunarak onları izlemesini buyurdu. Böylelikle herkes sağ salim karaya çıktı.

Resullerin 27, 44 (#27:43)

[İçindekiler](#)

Kurtulduktan sonra adanın Malta adını taşıdığını öğrendik.

Resullerin 28, 2 Yerliler bize olağanüstü bir yakınlık gösterdiler. Hava yağışlı ve soğuk olduğu için ateş yakıp hepimizi dostça karşıladılar.

Resullerin 28, 3 Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine attı. O anda ısıdan kaçan bir engerek onun eline yapıştı.

Resullerin 28, 4 Yerliler Pavlus'un eline asılan yılanı görünce birbirlerine, "Bu adam kuşkusuz bir katil" dediler. "Denizden kurtuldu, ama adalet onu yaşatmadı."

Resullerin 28, 5 Ne var ki, elini silkip yılanı ateşin içine fırlatan Pavlus hiçbir zarar görmedi.

Resullerin 28, 6 Halk, Pavlus'un bedeninin şişmesini ya da birdenbire düşüp ölmesini bekliyordu. Ama uzun süre bekleyip de ona bir şey olmadığını görünce fikirlerini değiştirdiler. "Bu bir ilahtır!" dediler.

Resullerin 28, 7 Bulunduğumuz yerin yakınında adanın baş yetkilisi olan Publius adlı birinin toprakları vardı. Bu adam bizi evine kabul ederek üç gün dostça ağırladı.

Resullerin 28, 8 O sırada Publius'un babası kanlı ishale yakalanmış ateşler içinde yatıyordu. Hastanın yanına giren Pavlus dua etti, ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi.

Resullerin 28, 9 Bu olay üzerine adadaki öbür hastalar da gelip iyileştirildiler.

Resullerin 28, 10 Bizi bir sürü armağanla onurlandırdılar; denize açılacağımız zaman gereksindiğimiz malzemeleri gemiye yüklediler.

Resullerin 28, 11 Üç ay sonra, kışı adada geçiren ve ikiz tanrılar simgesini taşıyan bir İskenderiye gemisiyle denize açıldık.

Resullerin 28, 12 Sirakuza Kenti'ne uğrayıp üç gün kaldık.

Resullerin 28, 13 Oradan da yolumuza devam ederek Regium'a geldik. Ertesi gün güneyden esmeye başlayan rüzgarın yardımıyla iki günde Puteoli'ye vardık.

Resullerin 28, 14 Orada bulduğumuz kardeşler, bizi yanlarında bir hafta kalmaya çağırdılar. Sonunda Roma'ya vardık.

Resullerin 28, 15 Haberimizi alan Roma'daki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısı'na ve Üç Hanlar'a kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı'ya şükretti, yüreklendi.

Resullerin 28, 16 Roma'ya girdiğimizde Pavlus'un, bir asker gözetiminde yalnız başına kalmasına izin verildi.

Resullerin 28, 17 Üç gün sonra Pavlus, Yahudiler'in ileri gelenlerini bir araya çağırdı. Bunlar toplandıkları zaman Pavlus kendilerine şöyle dedi: "Kardeşler, halkımıza ya da atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, Yeruşalim'de tutuklanıp Romalılar'ın eline teslim edildim.

Resullerin 28, 18 Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlememiştim.

Resullerin 28, 19 Ama Yahudiler buna karşı çıkınca, davamı Sezar'a* iletmek zorunda kaldım. Bunu, kendi ulusumdan herhangi bir şikâyetim olduğu için yapmadım.

Resullerin 28, 20 Ben İsrail'in umudu uğruna bu zincire vurulmuş bulunuyorum. Sizi buraya, işte bu konuyu görüşmek ve konuşmak için çağırdım."

Resullerin 28, 21 Onlar Pavlus'a, "Yahudiye'den seninle ilgili mektup almadık, oradan gelen kardeşlerden hiçbiri de senin hakkında kötü bir haber getirmedi, kötü bir şey söylemedi" dediler.

Resullerin 28, 22 "Biz senin fikirlerini senden duymak isteriz. Çünkü her yerde bu mezhebe karşı çıkıldığını biliyoruz."

Resullerin 28, 23 Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar ve o gün, daha büyük bir kalabalıkla onun kaldığı yere geldiler. Pavlus sabahtan akşama dek onlara Tanrı'nın Egemenliği'ne* ilişkin açıklamalarda bulundu ve bu konuda tanıklık etti. Gerek Musa'nın Yasası'na, gerek peygamberlerin yazılarına dayanarak onları İsa hakkında ikna etmeye çalıştı.

Resullerin 28, 24 Bazıları onun sözlerine inandı, bazıları ise inanmadı.

Resullerin 28, 25 Birbirleriyle anlaşamayınca, Pavlus'un şu son sözünden sonra ayrıldılar: "Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarımıza seslenen Kutsal Ruh doğru söyledi.

Resullerin 28, 26 Ruh dedi ki, 'Bu halka gidip şunu söyle: Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz.

Resullerin 28, 27 Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini de kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın, Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirdim.'

Resullerin 28, 28 "Şunu bilin ki, Tanrı'nın sağladığı bu kurtuluşun haberi öteki uluslara gönderilmiştir. Ve onlar buna kulak vereceklerdir."

Resullerin 28, 29 (TEXT OMITTED)

Resullerin 28, 30 Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı ve ziyaretine gelen herkesi kabul etti.

Resullerin 28, 31 Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Egemenliği'ni tam bir cesaretle duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.